

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

Library of the Museum
OF
COMPARATIVE ZOÖLOGY,

AT HARVARD COLLEGE, CAMBRIDGE, MASS.

Founded by private subscription, in 1861.

DR. L. DE KONINCK'S LIBRARY.

No. 1065

X-L

NATHANAELIS GODOFREDI LESKE

PROF. HIST. NAT. ET OECON. LIPS.

ADDITAMENTA

AD

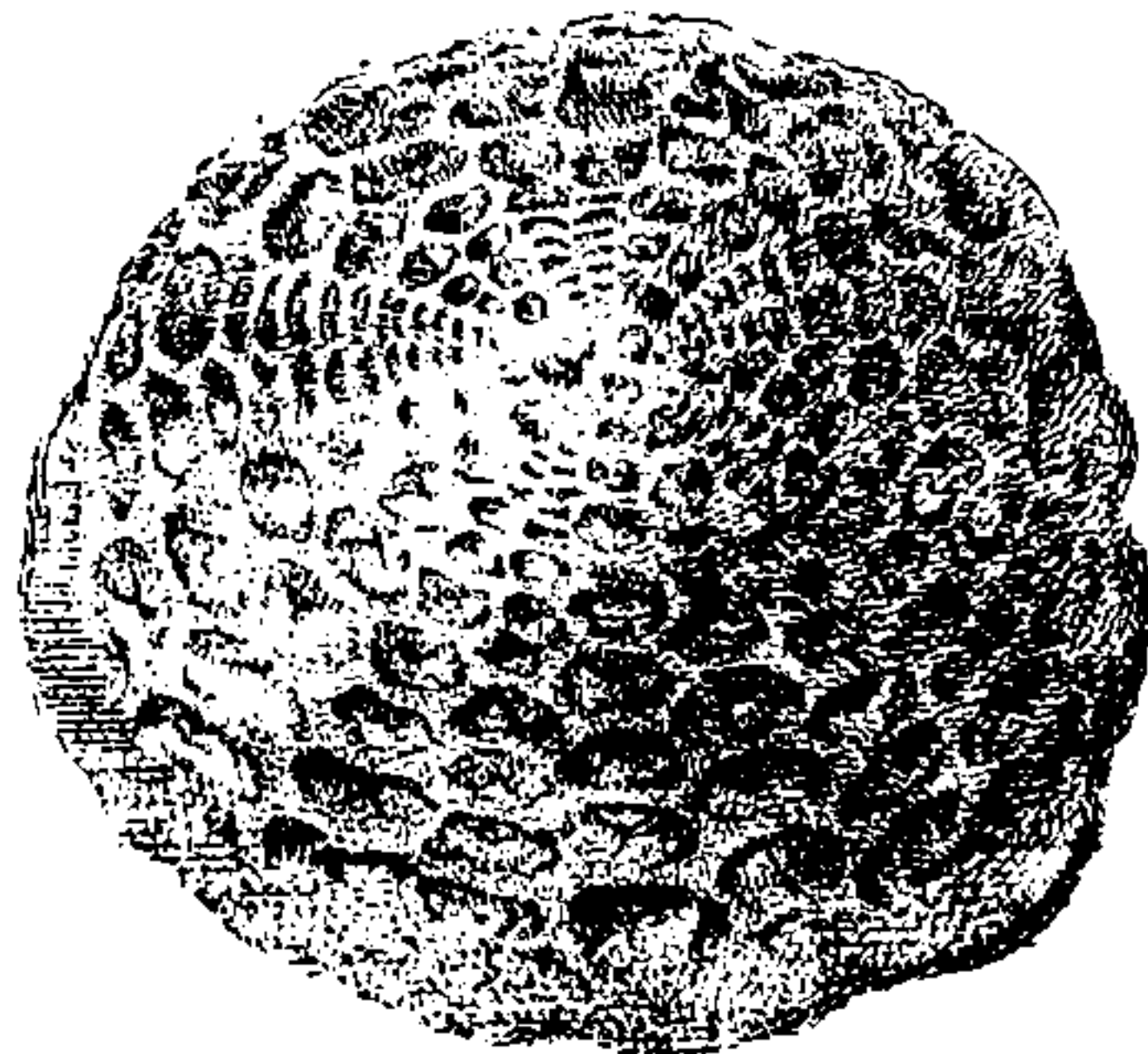
IACOBI THEODORI KLEIN

NATVRALEM DISPOSITIONEM ECHINODERMATVM

ET

LVCVBRA TIVNCVLAM
DE ACVLEIS ECHINORVM MARINORVM.

CVM XVIII. TABVLIS AENEIS.

Brontias fauogineus in museo Ser. Princ. Rudolst.

LIPSIÆ

EX OFFICINA GI

Handwritten signature
Handwritten signature

SERENISSIMO PRINCIPI AC DOMINO
DOMINO
FRIDERICO CAROLO
TERRARVM SCHWARZBURGICO RVDOLSTADIENSIVM
PRINCIPI HAEREDI

E QVATVOR S. R. IMPERII COMITIBVS, COMITI HONSTEINII,
DYNASTAE ARNSTADII, SONDESHVSAE, LEVTENBERGAE,
LOHRAE ET CLETTENBERGAE, REL.

PRINCIPI AC DOMINO MEO CLE-
MENTISSIMO.

*S E R E N I S S I M E P R I N C E P S
I N D V L G E N T I S S I M E D O M I N E :*

R*ecenti memoria venerabundus recolo benignitatem et comitatem
summam, quibus me ante annum fere clementissime es digna-
tus. Non solum enim instructissimam et copiosissimam rerum natu-
ralium collectionem, quibus museum TVVM splendidissimum abundat,
tunc admirari mihi licuit; verum etiam ex uberrima TVA rerum
physicarum scientia tot ac tantos fructus cepi, ut et mihi meae cog-
nitionis incrementum magnopere gratularer, et a TVO erga studium
naturae maxime propenso animo doctrinis physicis summa quaevis
promitterem. Quae ipsa propensitas TVA insignis effecit,
ut specimina rariora Echinorum et Echinitarum, quibus in
eden-*

edendo hoc libro uterer, clementissime mecum communicares. Debetur ergo TVAE indulgentiae et benignitati, SERENISSIME PRINCEPS, quod hic liber melius et rectius a me scribi potuit, quam si mihi TVIS illis thesauris carendum fuisset. Accipe itaque hunc librum animi gratissimi, deuotissimi, pii, et admiratione pleni documentum, si vel maxime, eum TVA doctrina dignum fore, sperare non licet. Ita me quidem conatusque meos TVAE clementiae pius commendo.

SERENISSIMAE CELSITVDINI TVAE

deuotissimus

Nathanaelis Godofredus Leske.

P R A E F A T I O.

Prodeunt ita additamenta mea ad Celeberrimi KLEINII *naturalem echinodermatum dispositionem*. Mirabuntur forte nonnulli, quî ego, dissitus longe a marinis locis, ausus fuerim animalculorum marinorum historiam tradere, vel, quae de iis constant, definire et corrigere. Iuuat igitur commemorare, quibus causis cominotus fuerim, ut me huic negotio subtraherem, quid eo praestare constituerim, et quibus auxiliis usus sim. Aliis discernendum relinquo, qua ratione ea a me facta sint.

Constituerat bibliopola, cum prior editio diuulgata esset, novam huius libri, eandemque immutatam parare, rogabatque me, ut pressuram, vel, si qua in ipso libro corrigenda essent, emendarem. Diu quidem in definiendis speciminibus Echinorum laboraveram, noueramque pleraque synonyma in LINNEI systemate sibi ipsis repugnare, neque adesse vberiores et accuratas specierum descriptiones, praetereas, quas LINNEVS in *musæo Ludouicæ Vlricae*, dedit, quae ipsae mihi non fecerant satis. Itaque, cum per longam satis annorum seriem, nemo naturae scrutatorum hanc animalculorum tribum diligentius describendam susceperit, neque nunc alius adesset, cui bibliopola hanc operam committeret: curam huius editionis gerere promisi, atque KLEINII dictis, recentiorum obseruata et detecta addere constitui. Protinus igitur iudicavi, consultissimum

num fore, KLEINII verba, nomina, et descriptiones intacta et immutata relinquere, atque, quae adderem, separatim proponere. Si enim mea KLEINII verbis immiscerem, videbar mihi erga manes Auctoris dignissimi iniuste agere: si autem mea separatim adderem, etiam iis consulturus essem, qui priorem KLEINII editionem iam possiderent. In additamentis autem meis eo potissimum respexi, ut species veras et genuinas definirem, earundemque descriptiones vberiores et accuratiores suppeditarem, atque synonyma Auctorum et icones suis locis adscriberem: atque cum petrefacta Echinorum, recte, ut videntur, a KLEINIO simul essent huc relata; eadem non solum descripsi, ad sua protypa redegi, atque diversitatum rationes, quantum fieri poterat, et lapidis naturam locaque natalia, ubi eadem constarent, indicaui, verum etiam noua et a KLEINIO praeteruisa addidi.

Quae quidem cum recte efficere studerem, sensi magnum et difficilem esse laborem, quem susceperim. Conferendi enim erant plus quam centum et triginta libri, quod mihi, per inopiam librorum, atque raritatem operum maiorum hac in vrbe, maximam curam imponebat. Conquisitis et secum collatis autem his libris, vidi difficillimum esse, auctorum nomina et icones suis speciebus assignare. Vt plurimum enim descriptiones plane desunt, vel mancae, et imperfectae, differentias genericas plurimis speciebus communes tantum exponunt, atque icones saepissime malae aut mediocres, nonnunquam etiam descriptionibus plane repugnantes maximam confusionem in hac animalculorum cohorte produxerunt. Summus etiam LINNEVS in systemate naturae synonyma Auctorum pleraque secum commiscuit, pluresque veras species in vna coniunxit, et descriptiones quasdam tantum bonas in *museo Ludovicae Vtricae* exhibuit. Recentissimus etiam ante me scriptor Clarissimus VAN PHEL SVM in litteris saepissime laudatis nimis, ut videtur, in speciebus constituendis liberalis fuit, quum ex minoribus differentiis singularem saepe speciem constitueret. Etsi itaque Clarissi-

mi

mi VAN PHEL SVM opera multum adiutus sum, eiusque benignitatem, qua mecum observationes quasdam communicavit, gratissima mente agnosco: non tamen omnino EVNDEM sequi potui: verum visis plurimis speciminibus id sedulo studui, ut varietates, praesertim in petrefactis, caute a veris speciebus distinguerem.

Quum enim mihi occasio esset, specimina in museis Lipsiensibus, quae suo quodque loco nominavi, conseruata, contemplandi, et ad meos usus adhibendi, characteres specificos ex descriptionibus, quas saepius diuersa vice composui, saepiusque correxi, formavi, quibus varietates a speciebus dignoscerentur. Qua quidem in re eo certior factus sum, cum deinde itinere Ienam, Winariam et Rudolstadtum instituto plurimas species videre, diligenter contemplari et describere possem. Non possum, quin hic iterum iterumque deuotissimas et sincerrimas gratias agam omnibus Favoribus et Amicis, quos in ipso opere singulos laudare officii erat, qui mihi operam, communicatione et ipsorum corporum naturalium, et librorum pretiosissimorum, benignissime praestiterunt.

Visis itaque plus mille speciminibus Echinorum et Echinitarum, iisque singulis diligentius iuxta omnium partium differentias disquisitis, atque pluribus similibus secum comparatis: forte veras differentias specificas ex habitu et signis essentialibus constitutare potui. Doleo quidem, me non marini littoris accolam esse, atque itaque carere occasione, Echinos viuos videndi. Neque dubito, quin naturae scrutatores, qui marinas regiones inhabitant in his meis descriptionibus, quae corrigant et addant, inventuri sint: imo vehementer opto, ut ipsi vel ipsorum Echinorum species curate et certe definiant et describant, atque in naturam eorum et vitae genus magis, quam haecenus factum est, inquirent, vel meas descriptiones cum viuis corporibus comparare, atque vel corrigere, vel confirmare dignentur. Interim ego, quidquid ad historiam Echinorum magis illustrandam faceret, et vel in aliorum

scriptis reperiretur, vel mihi ab amicis per litteras communicaretur, collegi et fide recensui. Atque spero, fore, ut aequi rerum iudices et cognoscant, me hac in re caute et, quantum fieri poterat, diligenter versatum esse, et cogitent, me noluisse *historiam perfectam Echinorum* proponere, sed *additamenta* tantum ad KLEINII dispositionem scripsisse, quibus, pro viribus, dubia haec et a summis Viris neglecta satis animalculorum, et artificiosissime compositorum, et miratu dignissimis proprietatibus insignitorum gens illustraretur atque magis definiretur. Inuenient, me multas novas species constituisse, alias species ad varietates retulisse, characteres específicos indicasse, multa dubia certa reddidisse, in synonymis deinde colligendis et suis locis tribuendis, descriptionibus et iconibus castigandis omnem operam impendisse, atque plurima collegisse, quae ad historiam Echinorum notatu essent digniora. Non potui itaque KLEINIVM vbique sequi, sed nova etiam nomina nouorum vel haecenus praeteruisorum corporum inuenienda, et species aliorum Auctorum, si characteribus specificis conuenirent, ad varietates erant referendae. Interim caui, quantum potui, a nouis nominibus constituendis: et satius duxi ab aliis introducta adsumere, ne studium naturae temere difficilius redderetur. Atque, ut dispositio mea eo euidentius pateret, *Tabulam synopticam* libro praemittendam esse putavi.

Curavi etiam, ut icones eorum speciminum, quae KLEINIVS omisisset, bonae, vel ad naturalia corpora factae, vel ex optimis libris mutuatae, aeri inciderentur. Etsi hic fatendum mihi est, me ipsum non satis esse contentum cum iconibus, quas addi curavi: quanquam enim maxima cura artificis signa essentialia explicarem et indicarem, non tamen omnino tam diligenter et eleganter ea indicari potuerunt, ut naturae plane responderent. Artificiosissima enim est Echini structura, et in minutissimorum pororum et tuberculorum situ saepe differentia specifica latet. Interim icones trado meliores, quam alibi vnquam traditae sunt, si splendas non-
nul-

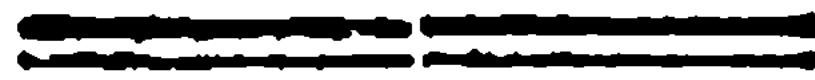
nullas SEBAE icones excipias. Descriptio denique Lectores de ipso disquirendo corpore certissimos reddat necesse est. Atque cum plures optassent, icones viuis coloribus illustrari, huic quoque voto facere satis studui, atque non solum specimina plura, ex distitis saepe locis mihi benigne communicata, collegi, operamque dedi, vt, vbi opus erat, ea specimina obtinerem, quorum KLEINIVS icones dedit, verum etiam, vt diligenter et naturae conuenienter pingerentur, sedulo curavi. Quam quidem in arte pingendi diligentiam et operam artificis dignissimi CAPIEVX, in Echinis, propter tuberculorum copiam et colorum singularem mixtionem, difficilem et maxime laboriosam, cum laude adhibitam, commendare et celebrare possum.

His, quae praestare studui, enarratis: rogandi etiam Lectores sunt, vt veniam dent errorum quorundam, et monendi, vt eosdem ex iis, quae in *Supplementis et Corrigendis* indicaui, benigne emendare velint. In tanta enim descriptionum et iconum bonarum inopia, et maxima omnium synonymorum confusione, euitare primum non poteram, quin ipse in errorem nonnunquam seducerer. Inopiã deinde librorum, quorum nonnullos nimis sero obtinui, fecit, vt synonyma nonnulla in *Supplementis* demum adderem. Quod incessum echinorum attinet, fateor, me etiamnum dubium et incertum aliquantulum esse: etsi enim recentissimis PLANCI, O. F. MÜLLERI, et VAN PHEL SVM obseruationibus maximam fidem tribuo: tamen etiam Reaumurianis et Basterianis omnem fidem denegare nequeo. Excusationem itaque spero, quod REAVMVRIO primum solum credidi. Errores typographicos, quantum vel laboraverim, incuria typographorum commissos, nemo mihi adscribat. Si denique contra Auctorum nonnullorum, quos ipsos mihi amicos esse scio et vehementer opto, opiniones dixi, id non litis, sed veritatis causa factum est, vt naturae cognitio inde augetur et certior fieret. Sub finem hic consilium Clni VAN PHEL SVM, quo historia *Echinorum* naturalis maximum incrementum capere possit, repetam: Suadet nempe

pe Vir Clarissimus, ut Echinorum testae singulae et spinis munitae, et iis orbae, colligantur, atque describantur: ideoque et ego, ubi potui, Echinorum spinis munitorum icones addidi. Huc itaque facit Clmi O. F. MÜLLERI observatio, qua expertus est optimam methodum, Echinorum testas ita conseruandi, ut spinae non decidant. Echinis nempe, dum viuunt, aqua feruida superfundenda est, deinde intestina excutienda sunt, testaque solis calori exponenda, atque ita sicca reddenda. Denique monere conuenit, syllabam alteram verbi *Echinus* producendam esse, iuxta illud MARTIALIS:

Cortice deposito mollis echinus erit.

Liceat etiam hic subiungere et indicare, me nunc in eo laborare, ut systematis animalium, cuius primam partem ERXLEBENIVS, impensis *Weygandianis* edidit, continuationem, atque primo loco *historiam auium*, duobus tomis comprehensam, edam. In qua quidem, quae vel alii, vel ipse, de natura auium obseruarint, earumque descriptiones succinctae et synonyma Auctorum colligentur. Caeterum forma et ratio libri erit eadem, quam dedit primae parti ERXLEBENIVS, impensasque eadem *officina Weygandiana* suppeditabit.

CATALOGVS LIBRORVM,
EORVMQVE EDITIONVM, QVIBVS VSVS SVM,
VEL IN QVIBVS ECHINORVM ET ECHINITARVM MENTIO FIT.

Basel, Merkw. i. e. Versuch einer Beschreibung historischer und natürlicher Merkwürdigkeiten der Landschaft Basel. Basel 1748 — 1763. XXII. Stück. 8. Editor huius commendandi libri est, teste Cl. ANDREAE, BRVKNERVS, Archiuarius Senatus Basileensis.

Encycl. — Recueil de planches, sur les sciences, les arts liberaux et les arts mechaniques. Cinquieme livraison, ou fixieme Volume, à Paris MDCCLXVIII. Folio.

ABILG. Stevenskl. — SÖREN ABILGAARDS Beschreibung von Stevens Klint und dessen Merkwürdigkeiten mit mineralogischen und chemischen Betrachtungen erläutert, und mit Kupferstichen versehen. Aus dem Dänischen übersetzt. Kopenh. und Leipzig 1764. 8.

AGRICOLA de nat. foss. — GEORGH AGRICOLAE de natura fossilium libri X. Basil. 1657. Fol.

ALDROV. test. — VLYSSIS ALDROVANDI de animalibus exanguibus libri quatuor. Bonon. 1642. Fol. Libro tertio de testaceis, echinorum historia traditur.

ALDROV. mus. met. -- vel metall. — VL. ALDROVANDI museum Metallicum in libros IV. distributum. Bononiae. 1648. Fol.

ALLION. oryct. — Oryctographiae Pedemontanae specimen, exhibens corpora fossiliaterrae aduentitia, auctore CAROLO ALLIONIO. Parisiis. 1757. 8.

ANDREAE litt. Helv. — Briefe aus der Schweiz nach Hannover geschrieben, in dem Jahre 1763. Zürich und Winterthur. 1776. in 4. cum fig. aen.

D'ANNON. act. Helv. — Acta Heluetica, physico mathematico-anatomico-botanico-medica, figuris aeneis illustrata et in vsus publicos exarata. Vol. IV. Basileae. MDCCLX. in 4.

ARGENV. conch. — L'Histoire naturelle declaircie dans la Conchyliologie, augmenté de la Zoomorphose. nouv. Edition. Par M. (D'ARGENVILLE.) à Paris 1757. in 4.

BAVM. miner. — Naturgeschichte des Mineralreichs von IOH. WILH. BAVMER. Gotha 1767. in 8.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

BRANDER *act. angl.* — Philosophical transactions etc. in *Vol. XLIX. p. 295. tab. VIII. f. 3. Echinus atratus LINN. 1. Cidaris violacea* describitur.

BREYN. *echin.* — IOANNIS PHILIPPI BREYNII dissertatio de polythalamis etc. quibus adiicitur Schediasma de Echinis, methodice disponendis, cum figuris, Gedani, 1732. 4.

BROMEL. *miner.* — Herrn MAGNI VON BROMELL mineralogia et lithographia Suecana, d. i. *Abhandlung derer in dem Königreich Schweden befindlichen Mineralien und Steinen: übersetzt von MIKRANDERN, Stockholm und Leipzig, 1740. 8.*

BRVKMANNI (FRANC. ERN.) epistolae itinerariae, Wolfenb. 1742. 4. Ipsum librum conferre non potui: at Cl. BEKMANN *l. c. p. 112. epist. 32. centur. I. fig. 6. ad Cidarem papulatam refert.* †

BÜTTN. *corall.* — DAVID SIGISMVNDI BÜTTNERS coralliographia subterranea. Seu dissertatio de Coralliis fossilibus in specie de lapide corneo cum tabb. aeneis, Lipsiae, 1714. 4.

BYTEM. — HENRICI IOANNIS BYTEMEISTER Bibliothecae appendix, s. catalogus apparatus curiosorum, artificialium et naturalium subiunctis experimentis a Possessore editus: editio altera auctior, accedunt tabulae figurarum aeneae XXVIII. In acad. Julia, 1735. 4mai.

Mus. Calceolar. — Musaeum FRANC. CALCEOLARII, a BENED. CERVTO inceptum, et ab ANDREA CHIOCCO luculenter descriptum et perfectum, Verona, 1622. Fol.

CHARLETON. *fossil.* — Onomasticon Zoicon, cui accedunt Mantissa anatomica; et quaedam de variis fossilium generibus. Auctore GVALTERO CHARLETONO, Londini, 1668. 4.

HYACINTHI CESTONI *nella Istoria della grana del kermes.* — Tractatus hic in operibus diuersis ANTONII VALISNIERI inuenitur. †

FAB. COLUMNAE *aquatilium et terrestrium aliquot animalium etc. observationes,* quae post *minus cognitarum stirpium έκφρασις* reperiuntur, a Cl. WALCH. *p. 171.* commemorantur: sed nihil in iis de *Echino* inueni. Caput VII. quidem *χελόνισκος,* s. *χελωεχίνος* inscribitur. Id autem vel *Dasyri,* vel *Chutonis,* vel *Onisci* historiam tradit.

DA COSTA *act. Angl.* — EMANVEL MENDES DA COSTA letter concerning two beautiful Echinites, vid. Philosophical transactions, *Vol. XLVI. n. 496. p. 593.*

CAESALP. *metall.* — De metallicis libri tres, ANDREA CAESALPINO auctore, Norib. 1602. 4.

DAVILA *catal.* — Catalogue systematique et raisonne des curiosités de la nature et de l'art, qui composent le cabinet de M DAVILA, à Paris, 1767 8. FEVILLE. *Journ.* — Journal des observations Physiques Mathématiques et Botaniques faites sur les côtés orientales de l'Amérique meridionale et dans les Indes occidentales à Paris, 1714. 4.

FRISCH. *mus. Hoffm.* — Musei Hoffmanniani petrificata et lapides descripta a IODOCO LEOPOLDO FRISCH, Halae, 1741. 4.

GANDOLPHVS in histoire de l'academie royale des sciences an. 1709. de *Echini incess.* exponit.

IO. CAR. GEHLER *diff.* de characteribus fossilium externis, Lipsiae, 1757, 4.

GESN. *aquatil.* — CONRADI GESNERI historiae animalium liber IV. qui est de piscium et aquatilium animantium natura, Tiguri 1558. Fol. conferantur etiam EIVSD. de omni rerum fossilium genere libri, quos ipsos non vidi.

GESN. *petrif.* — IOHANNIS GESNERI tractatus physicus de petrificatis in duas partes distinctus etc. Lugduni Batav. 1758. 8.

GIACINTO GIMMA della storia naturale delle Gemme etc. Neapoli, 1730. 4. In tomo secundo, libro quinto, etiam de *Echinite* agitur: cf. GRONOVII *biograph. animal.* p 110. †

GINAN. *aduers.* — Opere postume del Conte GIUSEPPE GINANNI. In Venezia, 1757. Fol. *Serius a epi.*

GREW. *mus.* — Museum regalis societatis, made by NEHEMIAH GREW, London, 1681. Fol.

GVALT. *test.* — Index testarum conchyliorum, quae adseruantur in museo NICOLAI GVALTIERI et methodice distributae exhibentur tabulis CX. Florentiae, 1742. Fol.

HACQVET, eiusdem descriptio Echinitae in diario, *der Naturforscher* inscripto, quod *Hala: Saxonum*, 8. prodit, reperitur.

IOAN. ENEST. HEBENSTREIT edidit Museum Richterianum, Lipsiae, 1743. Fol.

HELLWING. *lithogr.* — GEORGII ANDREAE HELLWINGS lithographia Angerburgica, Regiomonti, 1717. 4.

HILLS. *fossil.* — The History of fossils containing the history of metals and Gems. or fossils buried in the Earth at the Deluge, and since petrified, by JOHN HILL. London, 1748. *Ipsam librum non vidi.*

HOOK. *works.* — The posthumous Works of ROBERT HOOKE. Published by RICHARD WALLER, London, 1705. Fol. cum fig. aen. nitidis.

HOVTT. *hist.* — Natuurlyke historie of uitvoerig Beschryving der Dieren, Planten en Mineralien, volgens het Zamenstel van LINNAEVS, Amsterd. 1761. 8. Auctor est Cl. HOVTTVYN. †

HUGHES *barbad.* — A natural history of Barbados, in ten Books by GRIFFITH HUGHES, London, 1750. Fol. *non conferre potui.*

IACOB. *mus.* — Museum regium Friderici IV. editum ab OLIGERO IACOBAEO, Hafn. Fol.

IMPERATI *hist. nat.* — Historia naturale di FERRANTO IMPERATO nell quale ordinamente si tratta di diversi condition di minere, pietre pretiose, e altra curiosita, con varie historie di Piante, e Animali, In Napoli, MDIC. Fol.

IOANNIS IOHNSTONI historiae naturalis de exanguibus aquaticis libri IV, Heilbrunn, 1767. Articulo IV. p. 51. de Echinis agit, et tab. XII. et XIII. icones reperiuntur: nihil autem noui habet, sed omnia ex RONDELETIO et ALDROVANDO sumfit.

KLEIN. *Gall.* — Ordre naturel des ourfins de Mer, et fossiles avec des observations sur les piquans des Ourfins de mer, par M. THEODORE KLEIN. augmentées de six Planches d'Ourfins, à Paris, 1754. 8.

KVNDM. *rar. nat.* — Rariora naturae et artis item in re medica, *eder Seltenheiten der Natur und Kunst, von D. IOHANN CHRISTIAN KVNDMANN, Breslau und Leipzig, 1737. Fol.*

LACHM. *oryctogr.* — FRIDERICI LACHMVND oryctographia Hildesheimensis, siue admirandorum fossilium, quae in tractu Hildesheimensi reperiuntur descriptio, Hildesh. 1669. 4. †

LANG. *lap. fig.* — CAROL. NICOLAI LANGII historia lapidum figuratorum, Helvet. et Venet. 1708. 4.

LERCH. *oryct.* — IOANNIS IACOBI dissertatio sistens oryctographiam Halensem, Hal. Magdeb 1730. 4.

ANDREAS LIBAVIVS in Batrachis, lib. II. Cap. XXIII. p. 424. Echinitas opinatur esse lapides qui in Bufonibus reperiuntur. †

LINN. *syst. nat.* — CAROLI LINNE' systema naturae edit. XII. Holmiae, 1766. 8.

LINN. *faun. Suec.* — CAROLI LINNAEI fauna suecica, editio altera, Stockh. 1761. 8.

Mus. Tessin. — Museum Tessinianum, opera CAR. GVST. TESSIN collectum, Holmiae, 1753. Fol. LINNEVS ordine disposuit.

LINN. *mus. L. V.* — Museum S. R. M. LVDOVICAE VLTRICAE Reginae, in quo animalia rariora, exotica, imprimis Insecta et Conchylia describuntur et determinantur, editum a CAROLO VON LINNE', Holm. 1764. 8.

LIST. *lap. turb.* — MARTINI LISTER historiae animalium angliae tres tractatus; quibus adiectus est de lapidibus eiusdem Insulae ad cochlearum quandam imaginem figuratis, Lond. 1678. 4.

LIST. *app.* — Appendicis Historiam animalium Angliae MARTINI LISTERI altera editio — adnexa haec est IOANN. GOEDARTII de insectis in methodum redactis, Lond. 1685. 8.

DE LVC *act. peregr.* — Mémoires de mathématique et de physique, présentés à l'Académie Royale des Sciences par divers Savans, à Par. 1763. 4. Tomo IV. p. 467. Mémoire sur un Echinite singulier par M. DE LVC. vid. p. 70.

LVID. *lith.* — EDVARDI LVIDII lithophylaci Britannici Ichnographia etc. Lond. 1699. 8.

MELLE *ech. Wagr. vel ad Woodw.* — IACOBI a MELLE de Echinitis Wagricis epistola ad Cl. virum IOH. WOODWARDVM, Lub. 1718. 4.

MELLE *ad Monti.* — *Eiusdem* de lapidibus figuratis agri littorisque Lubecensis ad IOS. MONTI commentatio epistolica, Lubec. 1720. 4.

MENTZEL. *misc.* — CHRISTIANI MENTZELII de generatione lapidum vulgo Bufonum et Echinometris: exstat in Miscellaneis curiosis academiae naturae curiosorum Decad. II. ann. IX. 1690. p. 118. obs. 72.

MERCAT. *metall.* — MICHAELIS MERCATI metallotheca, opus posthumum, editum opera IOANNIS MARIAE LANCISII, Romae, 1717. Fol.

MERRET. *pin.* — Pinax rerum naturalium Britannicarum, continens vegetabilia, animalia et fossilia: auctore CHRISTOPHORO MERRETT. Londini, 1667. 8.

MOHR. *act. phys.* — Acta physico-medica academiae caesareae leopoldino-carolinae naturae curiosorum exhibentia Ephemerides. Volumen IX. Norimb. 1752. — Ibid. p. 120. continetur GEORG. FRIDER. MOHR Specimen historiae naturalis subterraneae agri Giengensis eiusque viciniae.

MORTII. *north.* — The natural history of Northamptonshire, by THOMAS MORTON, London, 1712. Fol.

MOSCARD. *mus.* — Note ouero memorie del museo di LVDOVICO MOSCARDO, dal medesimo descritte et in tre libre distinte, Padoa, 1656. Fol. cum tab.

MÜLL. *delic. nat.* — Deliciae naturae selectae, oder auserlesenes Naturalien-Kabinet, ehemals herausgegeben von Georg Wolfgang Knorr, fortgesetzt von dessen Erben, und beschreiben von PHILIPP LVDWIG STATIVS MÜLLER, Nürnberg, 1766. Fol. max. cum tab. aeneis illumin. — Alii hunc librum „KNORR. delic.“ allegant.

MÜLL. *Linn. N. S.* — *Des Ritters CARL V. LINNE' vollständiges Natursystem nach der 12ten lateinischen Ausgabe, und nach Anleitung des Holländischen Houttuynschen Werks mit einer ausführlichen Erklärung ausgefertigt von PHILIPP LUDWIG STATIVS MÜLLER, Nürnberg. 1773—1776. 8. cum fig.*

MÜLL. *Zool. dan. Prodr.* — *Zoologiae danicae prodromus seu animalium Daniae et Noruegiae indigenarum characteres, nomina et synonyma imprimis popularium. Auctore OTHONE FRIDERICO MÜLLER, Hafn. 1776. 8.*

MÜLL. *zool. dan.* — *Zoologiae Danicae seu animalium Daniae et Noruegiae rariorum ac minus notorum Icones editae ab OTHONE FRIDERICO MÜLLER. Fasc. I. continens Tabulas I—XL. Hafn. 1777. Fol. — Splendidarum et diligentissime sculpturarum harum iconum uberior explicatio seu historia animalium nondum prodat, at vehementer a plurimis exoptatur.*

MYL. *mem. Sax.* — GOTTLOB FRIDERICH MYLII *Memorabilia Saxoniae subterraneae etc. Leipzig, 1720. 4.*

OLEAR. *mus. Gottorp.* — ADAMI OLEARI *Gottorfische Kunstkammer etc. Schleswig, 1624. 4.*

PALL. *spicil. Zool.* — PETRI S. PALLAS *Spicilegia Zoologica. Tomus I. Berolini. 1767—74. 4.*

PARSON *act. angl.* — *Philosophical Transactions etc. Vol. XLIX. tractatus PARSONII de Echinite Cidaris papillatae nostrae pag. 61. reperitur.*

PETIV. *amboin.* — IACOBI PETIVERI *aquatilium animalium Amboinae icones et nomina, Londini, 1713. Fol. cum tabb. 20. — Ipsum librum non vidi sed ex GRONOVII bibl. cognosco, eadem illa conchylia atque Crustacea Amboinensia, quae KUMPHIUS amb. descripsit, repraesentari, nullo habito ordine.*

V. PHEL. — *Brief aan CORNELIUS NOZEMANN over de Gewelvsflekken of Zee-egelen. Waar achter gevoegd zyn Twee Beschryvingen, de eene van zekere Sort van Zeewier; de andere van Maaden in eene vuile Verzweringe gevonden: door MVRK VAN PHEL. Te Rotterdam, 1774. 8. tabb aen. 13.*

PLANC. *conch.* — IANI PLANCI *liber de conchis minus notis in litore Arimensi, Venet. 1739. 4. cum tabb. 5. aen.*

PLANC. *comm. Bon.* — *De Bononiensi scientiarum et artium instituto atque academia commentarii, Bononiae. 4. In Tomi quinti parte prima p. 236. exstat IANI PLANCI epistola de incessu marinorum echinorum.*

PLIN. *hist.* — PLINII CAII *Secundi Historiae mundi libri triginta septem, cum castigationibus SIGISMUNDI GELENII, Lugd. 1548 Fol.*

PLOT. *n. h. Oxfordsh.* vel PLOT. *Oxfordsh.* — ROBERTI PLOTT *natural history of Oxfordshire being an essay toward the natural history of England, Oxon. 1676. Fol. cum tabb. aen.*

PLOT. *n. h. Staffordsh.* — EIVSDEM natural history of Staffordshire, Oxonii, 1686. Fol. cum tabb. aen.

PONTOPP. *nat. hist.*; — ERICH PONTOPPIDANS *Versuch einer natürlichen Historie von Norwegen, 2 Theile, aus dem Dänischen übersetzt von IOHANN ADOLPH SCHREIBERN, mit Kupf. Kopenh. 1752. 54. 8.*

REAVMVR in *histoire de l'academie royale des Sciences*, ann. 1712. pag. 177. *Echini animalis historiam proposuit.*

RITTER. *oryct. Goslar.* — ALBERTI RITTERI epistolica historico physica Oryctographia Goslariensis, Sondersh. 1738. ed. altera 4.

RITTER. *oryct. Calenb.* — EIVSD. Specimen I. et II. oryctographiae Calenbergicae, Sondersh. 1741. 4.

RONDEL *pisc.* — GVILIELMI RONDELETII libri de piscibus marinis, in quibus verae piscium effigies expressae sunt. Lugd. 1554. Fol.

ROSINI (MICH. REINHOLD.) — tentamina de lithozois et lithophytis olim marinis etc. Hamb. 1719. 4. vidi librum, sed nihil in eo ad Echinus pertinentis inueni: etsi KLEINIUS §. 36. et BECKMANNVS *l. c. p. 113.* eius meminerint.

RVMPH. *amb.* — D'Amboinsche rariteitkamer beschreven door GEORGIUS EVERHARDVS RVMPHIUS, T'Amsterdam, 1705. Fol.

SCHEVCHZ. *spec. lith. Helv.* — Specimen lithographiae helueticae curiofae a IOANNE IACOBO SCHEVCHZERO, Tiguri, 1702. 8. cum fig.

SCHEVCHZ. *herb. diluv.* — EIVSD. herbarium diluuiantum edit. nouiss. Lugd. Bat. 1723. Fol. cum tabb. XII.

SCHEVCHZ. *mus. diluv.* — Museum diluuiantum, quod possidet IO. IAC. SCHEVCHZERVS, Tiguri, 1716. 8.

SCHEVCHZ. *oryct. Helv.* — Meteorologia et oryctographia Heluetica EIVSDEM auctoris, Zurich, 1718. 4. cum fig. 177. aen.

SCHEVCHZ. *phys.* — EIVSDEM physica sacra cum tabulis, Amstelodami, 1735. Fol.

SCHREB. *lith.* — Lithographia Halensis, quam praeside IO. IOACH. LANGIO, defendit Auctor IOHANNES CHRISTIANVS DANIEL SCHREBER, Hal. 1758. 4.

SCILLA. — De corporibus marinis lapidescentibus quae defossa reperiuntur, auctore AVGVSTINO SCILLA Romae, 1759. 4. Italicae editionis titulum vid. in Gronov. bibl. p. 244.

SCHROET. *Journ.* — *Journal für die Liebhaber des Steinreichs und der Conchyliologie von IOHANN SAMVEL SCHROETER, mit Kupf. Weimar, 1776. 8.* In Volumine tertio describitur impressio *Cidaris papillatae*, cum *spina clausculata*.

SEBA *thes.* — Locupletissimi rerum naturalium thesauri accurata descriptio, et iconibus artificiosissimis expressio, collegit, digessit, descripsit et ad pingendum curavit ALBERTVS SEBA, Tomi III. Amstelod. 1734—58. Fol. regali.

SHAW, *voyag.* — Voyages de Mr. SHAW. de plusieurs provinces de la Barbarie et du Levant, Tome premier et second, à la Haye, 1743. 4.

SIVERS (HENR. IAC.) curiosorum Niendorpensium specimina IV. Lubecae, Specimine I, de *Echinite cordato* agit: ipsum librum non vidi.

SLOANE *voyag.* — A voyage to the Island Madera, Barbados, Nievers, St. Christophers and Iamaica etc. by HANS SLOANE, Tomi II. Londini, 1707. Fol.

STOBAEI *opusc.* — KILIANI STOBAEI opuscula, in quibus petrefactorum, Numismatum et antiquitatum historia illustratur, Dantisci, 1752. 4. — Inserta est IO. STOBAEI diss. de Cerauniis, Londin. Gothor. 1738. 4. edita, ibique pag. 6. exhibetur figura *Echinidae Brontiae*.

STRÖM. *Söndmor.* — *Phyisk og Oekononomisk Beskripelse over Fogderiet Söndmör beliggende i Bergens Stift i Norge*, for HANS STRÖM. Soröe, 1762. 4.

TORRVB. *Naturg. Span.* — IOSEPHS TORRVBIA *Vorbereitung zur Naturgeschichte von Spanien, mit 14 Kupfertafeln versehen, welche viele Fossilien vorstellen, die in den spanischen Ländern gefunden werden. Aus dem Spanischen übersetzt von CHRISTOPH GOTTLIEB VON MVRK, Halle, 1773. 4.*

VALENT. *mus.* — *Musei museorum, oder der vollständigen Schaubühne fremder Naturalien, 2. und 3ter Theil, von MICHAEL BERNHARD VALENTINI, Erf. am Mayn, 1714. Fol.*

VOLKM. *Siles. subt.* — GEORG. ANTON. VOLKMANN'S *Silesia subterranea etc.* Leipz. 1720. 4.

WAGN. *Helv. cur.* — IOAN. IACOB. WAGNERI *Historiae naturalis Helvetiae curiosa, in VII. sectiones compendiose digesta, Tiguri, 1680. 12.*

WAGN. *miscell.* — *Miscellanea curiosa, decuriae II. annus VIII. anni 1689. Norimb. 1690. Ibidem IOANNIS IACOBI WAGNERI de mineris ferri sub diuersis figuris obseruatio continetur.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

TABVLA SYNOPTICA.

Ordo. ECHINVS.

Genus I. Cidaritis. p. 74.

- Spec. 1. Cidaritis esculenta p. 10.
- var. 1. variegata, fulcis brevibus p. 17.
- 2. variegata, fulcis longis. ib.
- 3. topasina, ib.
- 4. decem radiata p. 18.
- 2. Cidaritis laxatilis. ib.
- var. Cidaritis Baisteri. p. 23.
- 3. Cidaritis hemisphaerica. p. 26.
- 4. Cidaritis angulosa, p. 28.
- var. minor. p. 30.
- 5. Cidarites excauatus. p. 31.
- Echinus Globulus, LINN. p. 32.
- Echinus sphaeroides, LINN. ib.
- Echinus Gratilla, LINN. p. 33.
- Echinus Lixula Linn. ibid.
- Oculus Polyphemi RYMPH. ib.
- 6. Cidaritis Diadema, p. 36.
- var. α. viridi flava

- var. β. fetosa
- var. γ. nigra.
- 7. Cidarites ouarius. p. 41.
- 8. Cidaritis subangularis, p. 42.
- 9. Cidaritis fenestrata p. 43.
- 10. Cidaritis Lucunter. p. 45.
- 11. Cidaritis rupestris. p. 47.
- 12. Cidaritis calamaris, p. 51.
- 13. Cidaritis araneiformis. p. 52.
- 14. Cidaritis stellata. ib.
- 15. Cidaritis radiata. ibid.
- 16. Cidaritis violacea, p. 53.
- 17. Cidarites circinnatus. p. 55.
- 18. Cidaritis mammillata p. 57.
- varietates quatuor, quoad spinas.
- 19. Cidaritis papillata, p. 61.
- var. α. maior, p. 62.
- var. β. minor, p. 63.
- var. γ. spinis conoideis. p. 65.
- var. δ. spinis clauiculatis, p. 70.
- Spec.

XVIII

- Species 20. *Cidarites coronalis*. p. 72.
Cidarites corollaris. p. 74.
 var. 1. *tenuis*. *ibid.*
 var. 2. *media*. p. 76.
 var. 3. *crassa*.
Cidarites asterizans. p. 77.
Brontias fauogineus p. 79.
icon vid in titulo.
 — 21. *Cidarites Sardica*. p. 82.
 — 22. *Cidarites flammea*. p. 84.
 — 23. *Cidarites variegata*. p. 85.
 — 24. *Cidarites pustulosa*. p. 86.
 — 25. *Cidarites granulata*. p. 88.
 — 26. *Cidarites tessellata*. p. 89.
 — 27. *Cidarites botryoides*. p. 90.
 — 28. *Cidarites toreumatica*. p. 91.
 Genus II. *Clypeus*. p. 93.
 Species 29. *Clypeus sinuatus*. *ibid.*
 — 30. *Clypeus hemisphaericus*. p. 94.
 — 31. *Clypeus quinquelabiatus*. p. 95.
 Species *dubia*.
 — 32. *Clypeus conoideus*. *ib.*

Genus III. *Conulus* KLEIN. *Echinites* mihi.

- Species 33. *Echinites albogalerus*. p. 98.
 — 34. *Echinites depressus*. p. 100.
 — 35. *Echinites vulgaris*. p. 101.
 — 36. *Echinites quaterfasciatus*. p. 106.
 — 37. *Echinites sexies fasciatus*. *ib.*
 — 38. *Echinites subuculus*. p. 107.

Genus IV. *Echinoneus*. p. 109.

- Species 39. *Echinoneus cyclostomus* *ibid.*
 — 40. *Echinoneus minor*. p. 110.
Echinoneus scutiformis SCILL. *ibid.*

Genus V. *Echinocorys*. p. 111.

- Species 41. *Echinocorytes scutatus*, p. 111.
 — 42. *Echinocorytes ovatus*. p. 114.
 — 43. *Echinocorytes pustulosus*. p. 116.
 — 44. *Echinocorytes quaterradiatus*. p. 118.
 — 45. *Echinocorytes minor*. p. 119.
 var. 1. *papillosa*.
 var. 2. *vndosa*.

var,

- var. 3. laevis. p. 120.
 Species 46. Species dubia ib.
 Genus VI. *Echinanthus*. p. 121.
 Species 47. *Echinanthus* hu-
 milis. *ibid.*
 varietas petalis acu-
 tis. p. 125.
 — 48. *Echinanthus* altus. *ib.*
 — 49. *Echinanthus* ouatus.
 p. 127.
Echinanthites orbicu-
 culatus. p. 130.
 Spec. dubia.
 Genus VII. *Echinodiscus*. p. 131.
 Species 50. *Echinodiscus* bis
 perforatus. p. 132.
 — 51. *Echinodiscus* quinqu-
 es perforatus. p. 133.
 — 52. *Echinodiscus* sexies
 perforatus. p. 135.
 — 53. *Echinodiscus* emargi-
 tus. p. 136.
 — 54. *Echinodiscus* auritus.
 p. 138.
 — 55. *Echinodiscus* inauri-
 tus. *ibid.*
 — 56. *Echinodiscus* quater
 perforatus. p. 140.
 — 57. *Echinodiscus* Laga-
 num. *ibid.*
 — 58. *Echinodiscus* subro-
 tundus. 142.
 Species 59. *Echinodiscus* re-
 ticulatus. 143.
 — 60. *Echinodiscus* orbicu-
 laris. 144.
 — 61. *Echinodiscus* rosace-
 us. p. 145.
 — 62. *Echinodiscus* decies
 digitatus. *ib.*
 — 63. *Echinodiscus* octies
 digitatus. p. 147.
 — 64. *Echinodiscus* denta-
 tus. p. 148.
 var. minor.
 Genus VIII. *Echinocyamus*. p. 149.
 Species 65. *Echinocyamus*
 nucleus cerasi. p.
 149.
 — 66. *Echinocyamus* verti-
 ce centrali. *ibid.*
 — 67. *Echinocyamus* er-
 vum. *ibid.*
 — 68. *Echinocyamus* crani-
 olaris. p. 150.
Echinocyamus turci-
 cus. *ibid.*
Echinocyamus vicia.
Echinocyamus oua-
 tus.
 — 69. *Echinocyamus* Lathy-
 rus. p. 151.
 — 70. *Echinocyamus* equi-
 nus. *ib.*
 — 71. *Echinocyamus* angu-
 losus. *ib.*
 Spe-

- Species 72. *Echinocyamus ovalis*. p. 152.
 — 73. *Echinocyamus inaequalis*. *ib.*
Echinocyamus corraninum. *ib.*
Echinocyamus p. 153.
- Genus IX. Species 74. *Echinarachnius*. p. 154.
- Genus X. *Spatangus*. p. 156.
- Familia I. *Spatangi cordati, vertice fulcati*. p. 157.
- Species 75. *Spatangus coranguinum*. *ibid.*
 var. *α*. *anglicum*.
 var. *β*. *fulcis crispis*. p. 160.
 var. *γ*. *noruagicum*. p. 161.
- 76. *Spatangus lacunofus*. p. 163.
- 77. *Spatangus pusillus*. p. 166.
- Familia II. *Spatangi cordati, non fulcati*.
- Species 78. *Spatangus striato radiatus*. 170.
- 79. *Spatangus purpureus*. 171.
- 80. *Spatangus depressus*. 174.
- Species 81. *Spatangus subglobosus*. 176.
- 82. *Spatangus ananchytis*. 179.
- 83. *Spatangus bicordatus*. 180.
- 84. *Spatangus carinatus*. 181.
- Familia III. *Briffi*, f. *Spatangi ouales, fulcati*.
- Species 85. *Spatangus Briffus*. p. 182.
 var. 1. *maculosus*.
 var. 2. *unicolor*.
 var. 3. *ouatus*.
 var. 4. *late carinatus*.
- Familia IV. *Briffoides* f. *Spatangi ouales, non fulcati*.
- Species 86. *Spatangus briffoides*. p. 187.
- 87. *Spatangus ouatus*. p. 188.
- 88. *Spatangus minor*. *ibid.*
- 89. *Spatangus* p. 189.
- 90. *Spatangus ovalis*. *ib.*
- 91. *Echinites pyriformis*. p. 191.
- 92. *Echinites lapis caricri*. p. 192.
- 93. *Echinites patellaris*. *ibid.*
-

ADDITAMENTA

AD

KLEINII ECHINODERMATA.

Ad §. I. Etsi KLEINIVS et alii post eum Echinos ad testacea retulerint; tamen nondum lis inter naturae scrutatores plane composita est. Plurimi ei sententiae fauent, qua Echini testacea dicuntur. Praeter eos, quos KLEINIVS commemorat, mentionem meretur CHIOCCVS, qui in *museo Calceolarii* p. 84. dicit: Echinus animal est ex testaceorum genere, cuius forma, vt fere est omnium Echinorum, quamuis ad rotunditatem vergere videatur, lenticularum potius imaginem exprimit: crusta tenui, et veluti cochleari constat, scabritie varia, et crebris lineamentis rectilineis designata. Ex recentioribus, iam ante KLEINIVM, LISTERVS *de cochleis marin.* p. 169, Echinum ad testacea numeravit, et cochleam turbinatam, orbis non habentem dixit. Post quem BONANNI *in recreatione mentis et oculi* p. 92, Echinos ad Testacea univaluia non turbinata retulit. BREYNIVS etiam in *schediasm. de echinis* p. 50. Echinum nominat, testam vasculosam, compositam, vndique clausam, magis minusue concauam, duobus tantum foraminibus, siue aperturis pro ore et ano perforata; externe, vbi integra, aculeis vel clauiculis mobilibus, testaceis armata. Cl. SLOANE dicit, Echinum ob diuersas testae partes potius testam multiualuem, quam univaluem dicendam esse, eumque omnino *Lepadi Balano* similem esse. vid. Eius *natural history of Jamaica* Vol. II. p. 267. Iuxta Cl. DAVILA (vid. *Catalogue systematique. Tome I. p. 408.*) Echini sunt *testacea* fornicata plus minusue conuexa, ex insigni copia fragilium inter se nexorum frustorum composita, quibus insident aculei numerosi. Clarissimo ARGENVILLE,

VILLE, Echinus est *Concha multivalvis*, orbicularis ovalis, angulosa, irregularis, plana, aculeis, et tuberculis insignita, aliquandoque spinis denudata. Cui accedit GVALTIERI in *indice testar.* p. 107. Nihilo tamen minus Ill. LINNEVS, postquam in prioribus Systematis sui editionibus Echinos primum Testaceis, deinde Zoophytis subiunxerit, eosdem iterum a Testaceis separavit et Molluscorum ordini adscripsit, ita tamen, ut ultimum huius ordinis locum occuparent, atque quasi transitui ex molluscis ad testacea seruirent. Quod quidem Eidem a multis, praesertim a Cl. VAN PHEL SVM *) haud quidem iuste, pro errore imputatum est. Nam in caractere generico clare dicit LINNEVS Echino esse corpus subrotundum, crusta ossea tectum, spinis mobilibus saepius aculeatum: Itaque testae praesentiam non negavit; sed propter eiusdem a reliquis testis diuersitatem, quam negare nemo poterit, tum etiam propter animalis a reliquis testaceis differentiam, Echinum molluscis addidit. Quemadmodum igitur LINNEVS Echinos in ordine molluscorum ultimo loco posuit: ita contra nuper Ill. O. F. MÜLLER in *Zoolog. Dan. prodromo*, libro multi laboris, et propter breuitatem et characterum certitudinem valde commendando, Echino primum locum inter Testacea tribuit, eiusque testam uniuersalem, peruiam et crustaceam esse ait. Atque in eandem fere sententiam abit etiam Cl. VAN PHEL SVM in litteris, mox commemoratis pag. 2, qui Echinum fornicatam, non semper uniuersalem, duram, calcaream, unam, ex diuersis tamen frustis compositam testam nominat. Deinde vero p. 21. existimat, Echinos nouum ordinem, qui sit inter Mollusca et Testacea medius, efficere; id quod tam propter diuersam eorum formam, animalisque a reliquis Testaceis diuersitatem, quam etiam propter insignem specierum numerum, qui centenarium et quinquagesimum superet, fieri necesse sit. Atque ideo etiam Echinis nouum ordinis nomen, *Gewelv-slekken*, s. Testae fornicatae imposuit: quae quidem dispositio nobis cum Kleiniana, ad quam haec commentamur, omnino conuenire videtur. Caeterum scire hoc loco licet, etsi recentiores Echini tegmen crustaceum esse dicant; eos tamen Echinum non ad animalia crustacea referre, uti Veteres, quos Cl. KLEINIVS in prima adnotatione laudavit; ea enim ad *Insecta* pertinent, Echini autem vermes sunt, atque ab illis signis plurimis, quae hoc loco indicare superfluum esset, distinguuntur.

Non

*) vid. EIVSD. *Brief over de Gewelv-slekken.* p. 20. sq.

Non inutile erit hic ea paullo amplius enarrare, quae KLEINIVS in prima annotatione ad §. I. breuiter tantum de motu Echini habet. GANDOLPHVS nimirum in *actis Academiae Parisinae* a. 1709. se obseruauisse ait, Echinos celeriter in fundo maris progredi, idque non aculeis, sed singularibus pedibus, qui circa os Echini sint positi: quod quidem semper versus fundum maris conuertatur; pedesque illos plane disparere, simul atque Echini ex aqua protracti sint. Atque inde errorem eum natum esse, quo aculeis Echini incedere dicerentur: cognitum enim fuisse Echinos moueri, neque tamen pedes animaduersos fuisse, cum in ipso mari eorum incessus non esset obseruatus. Caeterum hac in re Echinos esse similes *Asteriis*. Contra haec obseruata REAUMVR ib. a. 1712. dicit, se, cum Echinos in vas, aqua marina repletum, immitteret, uidisse eosdem aculeis moueri, idemque euenisse, cum manu illos teneret. Pedes, quos GANDOLPHVS dicit, sunt tentacula animalis, quibus se loco cuidam affigit, atque praetentat iisdem, et locum, qui se ipsum circumdat, disquirat. Ideoque haec tentacula s. cornua extendit et contrahit alternatim pro lubitu, dum incedit. Horum tentaculorum numerus insignis est, ad 1300, neque solum circa os, sed etiam in reliquis testae partibus conspiciuntur. Nempe ex omnibus et singulis poris, qui in ambulacris sunt, tentacula haec s. cornua exoriuntur. Quod si iam echinus in aqua progreditur, ea tentacula, quae in latere, ad quod tendit, posita sunt, extenduntur: Si quiescit ea, quibus se alii corpori affixit, extensa manent, reliqua retracta sunt. Extra aquam missus, omnia tentacula retrahit Echinus, ita, ut eorum summitates tantum sub aculeis animaduertantur. Aculeis autem iis, qui circa os positi sunt, plerumque incedit, qui cum in omnes partes flecti queant, facilem et promptum incessum animali conciliant. Aculei ab eo loco, ad quem tendit, proximi, uti et maxime remoti, ei simul inseruiunt: illis corpus suum attrahit, atque his se quasi propellit. Proximos enim ab ore aculeos extendit, quoad potest, maxime, eosque corporibus infigit, cum quorum superficie angulum acutum facit; et contra spinas remotas ad os attrahit. Vnde patet Echinum simul priores aculeos eleuare, dum hos ad basin attrahit. Atque similis est ratio, si Echinus, ore versus superiora directo, incedat, videturque verosimile, Echinos, in quocunque demum corporis situ sint, progredi hoc modo posse.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

retrahit, ut conspici plane nequeant. Caeterum notandum est, has observationes a REAUMVRIO, et BASTERO institutas esse in *Echino esculento* LIN. s. in speciebus, quae ad *Cidarin miliarem* KLEINII pertinent.

Nomen *Echinus* a spinis, quod ob illas teneri non possit, habere per antiphrasin videtur. vid. GESNERVS *de aquat.* pag. 415. *Mus. Calceolar.* p. 84. ALDROVANDVS multas alias significationes *Echini* collegit; vid. *Eiusd. de Animall. exanguibus.* Cap. XL, p. m. 400. quas hic commemorare superfluum iudico.

Ad §. 2.

Iuuat hic praecipuas aliorum recentiorum dispositiones indicare.

Cl. BREYNIUS in *Schediasm. de Echinis*, omnes Echinus, secundum positionem oris et ani, ad septem Genera reducit: quae sunt

- I. *Echinometra*, cui oris apertura est in centro basis posita, ani vero in vertice, ori e diametro opposita. Est *Cidaris* KLEINII.
- II. *Echinoconus*, cui vtraque apertura est in basi, altera scilicet pro ore in centro, altera vero pro ano in margine, vel margini propinqua. Est *Fibula* KLEINII.
- III. *Echinocorys*, cui est apertura vtraque in basi, illa scilicet pro ore inter centrum et marginem; pro ano vero in ipso margine longissime distante. Est *Cassis* KLEINII.
- IV. *Echinanthus* est Echinus, cuius apertura pro ore est prope centrum, pro ano in margine vel ad marginem, longissime ab ore distantem. Est *Scutum* KLEINII.
- V. *Echinospatagus*, cui apertura pro ore est inter centrum et marginem, pro ano vero in margine, vel ad marginem verticem versus, ori oblique opposita. *Spatangus* et *Spatagoides* KLEINII.
- VI. *Echinobrissus* est Echinus, cuius oris apertura centrum basis fere occupat, ani vero in vertice conspicitur, a centro aliquantulum remota, et in sinu quodam ori oblique opposita. *Brissus* et *Brissoides* KLEINII.

VII. *Echinodiscus*, cui est oris apertura in centro circiter, ani veto vel inter centrum et marginem, vel in ipso margine posita: figurae semper complanatae.

Huc *Placenta* et *Arachnoides* KLEINI pertinent.

Cl. DAVILA l.c.p. 409. ex diuersa figura, quae Echinis est, diuisionem in sex genera fecit, cum ea maxime simplex et facilis sit. Nomina et characteres hos dedit.

1. *Cidares*, Gall. *Turbans*, forma sunt hemisphaerica seu sphaeroidea.
2. *Spatagi*, Gall. *Coeurs marins*, *Barillets*, *Pas de Poulain*, forma sunt ouata, altera in extremitate excavati, basi parum plana, et in superiore sulcati.
3. *Brissi*, Gall. *Oeufs marins*, *Ovoides*; sunt forma subouata non emarginata, ab ore vsque ad extremitatem truncatam admodum conuexi.
4. *Scuta*, Gall. *Pavois*, *Boucliers*, quorum plana sunt irregularis, figura lata et parum fornicata; in superiore parte floris pentapetaloidi specie ornantur.
5. *Placentae*, Gall. *Gateaux*, *Beignets*. Formae sunt complanatae, utraque superficie quinque foliis instructa, et plerumque quibusdam oblongis foraminibus perforata.
6. *Rotulae*, Gall. *Rotules*, simili cum prioribus sunt figura; sed dimidia, et plus quam dimidia ambitus parte, sunt radiatae, vel, instar rotae, dentatae; altera parte integra et rotundata.

Cl. ARGENVILLE et Ill. LINNEVS sub vno genere omnes huc pertinentes species comprehenderunt. Supra iam laudatus VAN PHEL SVM, Kleinianam dispositionem in quibusdam sequitur, plura tamen genera constituit. Iuxta eiusdem dispositionem sunt *Echini*, quos *Gewelv-stekken* s. Testas fornicatas dicit:

I. Anocysti:

A. Fasciati.

Gen. I. *Echinus*, Belg. *Zee-Egel*, ambitu testae orbiculari, plerumque quinque aut decem angulis obsoletis instructo. *Cidarismiliaris* KLEINII.

Gen. II. *Echinometra*, Belg. *Egelmoeder*, ambitu testae ovali s. ellyptico, *) non angulato. *Cidaris variolata* et *mammillaris* KLEINII.

B: Petalis ornati.

Gen. III. *Echinofinus*, Belg. *Egelboesem*, cuius testa aliquo modo irregulari, attamen circulari ambitu est. *Clipens* KLEINII.

II. Catocysti.

A. Emmesostomi.

Gen. IV. *Echinites*, Belg. *Egelsteen*, ambitu rotundo, vel quodam modo pentagono, fasciis s. *ambulacris* duplicatis, et latis. *Conulus* KLEINII.

Gen. V. *Echinoneus* **) Belg. *Egelschuitje*, ambitu testae ellyptico, non angulato, fasciis decem angustis, striarum forma, porosis, per paria vicinis, sed non vt in priori genere secum connexis.

Gen. VI. *Echino discoides*, Belg. *Egelnapje*, ambitu testae circulari, basi excavata, fasciis, vt in priori genere. *Discoides* KLEINII.

Gen. VII. *Echinodiscus*, Belg. *Egelschyf*, ambitu rotundato, in quibusdam crenato s. dentato, et petalis instructus. *Laganum*. KLEINII.

Gen. VIII.

*) Non possumus non mirari Cl. VAN PHELSEVM saepe sine iusta causa in Cl. HOVTTVYN inuehere, vti eo in loco p 5. in litter. nominatis, vbi Cl. HOVTTVYN *Echinum Lucuntrum* LIN. ovalem dicit. Nam et *ovalis* et *ellyphicus*, idem significat, quod negat Cl. VAN PHELSEVM: id enim, quod oui formam imitatur corpus, non ovale, sed *ovatum* dicitur: quae duo verba Cl. VAN PHELSEVM confudisse videtur.

**) Ita dicit Cl. VAN PHELSEVM: forte hoc nomen factum est, ex graeco verbo *ναῦς*: *Schuitje* enim significat nauiculam

Gen. VIII. *Echino-placos*, Belg. *Egel.koek*, ambitu irregulari rotundato, vel angulato, similiter petalis ornatus. *Mellita* KLEINII.

Gen. IX. *Echino cyamus*, Belg. *Egelboon*; petalis quinque radiatis; ore anoque sibi admodum vicinis, ita, ut ambo fere in medio bases sint.

B. Apomesostomi.

Gen. X. *Echinus salinaris*, Belg. *Zoutegel*, quinque fasciis duplicatis, anoque sub eo marginis apice, qui quodam modo deorsum flexus est. *Galea et Galeola* KLEINII.

Gen. XI. *Echinus pelagicus*, Belg. *Oceaan-Egel*, petalis quatuor aut quinque, planis, radiatis, et subtiliter porosis. *Galea* KLEINII.

III. Pleurocysti

A. Emmesostomi

Gen. XII. *Echino mitra*, Belg. *Egelmutts*, quinque duplicatis fasciis instruuntur, ano in oblique sursum tendente margine bases. Refertur huc KLEINII tab. XIV. fig. e. f. l. m.

Gen. XIII. *Echinanthus*, Belg. *Egelbloem*, quinque petalis, ore stella punctata cincto; ano prope a margine, vel in eo, vel supra marginem, basi leviter conuexa vel pulvinata. *Scutum* KLEINII.

Gen. XIV. *Echino rodum*, Belg. *Egel roos*, petalis quinque acutis, ore absque stella punctata, basi excavata, et ano prope a margine, vel in eodem. *Scutum* KLEINII.

Gen. XV. *Arachnoides*. Belg. *Egelspinneweb*, quinque petalis, quorum margines punctati, et arcuati a se inuicem secedunt: ore minuto, ano in superficie prope a margine, fascia quadrangula cincto, basi plana.

B. Apomesostomi.

Gen. XVI. *Amygdala*. Belg. *Egelmandels*, quinque petalis, planis, ambitu ovato; basi plana et ano supra ambitum in superficie superiori. *Brissoides* KLEINII.

Gen. XVII.

Gen. XVII. *Oua*, Belg. *Egeleyeren*, quatuor planis, parum excava-
tis, et angustis petalis; ambitu ouato, in quo anus; basi plana.
Brissoides KLEINII.

Gen. XVIII. *Nuces*, Belg. *Egelkooten*, quatuor radiatis petalis, mar-
gine multangulo inclusis, basi puluinata, *Brissus* KLEINII.

Gen. XIX. *Campana*, Belg. *Egelbel*, quatuor aut quinque, acutis,
excavatis petalis, ambitu rotundo, basi subpuluinata, ano in mar-
gine. *Spatangus* KLEINII.

Gen. XX. *Echinocardium*, Belg. *Egelhart*, quatuor petalis, quinto
per excavatam lacunam oblitterato, ambitu cordato, basi pului-
nata, ano marginali. *Spatangus* et *Spatagoides* KLEINII.

Nos in vertendis nominibus Belgicis ad analogiam maxime respe-
ximus, ut, ubi fieri poterat, graecis verbis vteremur, in nonnullis la-
tina retineremus. Neque his nominibus, ut genericis, utendum esse
volumus; sed ideo tantum ea proposuimus, ut Belgica ab omnibus in-
telligerentur. Caeterum species, his generibus subiunctas, postea in
enumeratione specialiori commemorabimus.

Denique Cl. O. F. MÜLLER in laudato *Zoologiae Danicae Prodro-
mo* Echinus in duo genera diuidit: ut sit

1. *Echinus*, testa univalui, peruia, crustacea, ano verticali, tentacu-
lis simplicibus.
2. *Spatagus*, testa univalui peruia crustacea, ano infero, tentacu-
lis penicillatis.

Ad §. 9.

Ad Synonyma Latina Echini pertinet quoque *Echinophora* ita dictus a tuberculis, quibus spirae (*f. areae* LIN.) frequenter gibbulosae tumescunt, vid. *Aldrouand*, l. c. p. 137. Gallis etiam Echini *les Boutons* dicuntur. Echini, qui non sunt edules, dici refert RONDELÉTIUS p. 577. *migranes*, quia cum detriti aculei deciderint, putaminibus maiorum punicorum similes sint. Italis *Rizzo*, *Zino*, *lo incino*, *lincino de mare*, *Bogancitola*, GESNERO *de aquat.* p. 420. auctore. Batauis *Zee-appel*, *Zee-Igel*, *Zee-klitten*, et *Gewelv-slekken*.

Ad §. 11.

Prima species est LINNEI *Echinus esculentus* Syst. Nat. ed. XII. p. 1102. *) quem dicit hemisphaerico-globosum; ambulacris denis; arcis obsolete verrucosis. In *Fauna Svecica* p. 513. LINNEVS huic speciei verticem planum tribuit, cui tamen omnino repugnat iam RUMPHIUS, qui vertice *elato* eum esse dicit, quod et ipsa *Echini* inspectio docet. In *Mus. Lud. Vhicae* p. 705. haec descriptio datur: *Testa* hemisphaerico-subglobosa, rubra, punctis-callosis obsolete adspersa. *Ambulacra* 10, serie multiplici pororum, ordinibus obliquis, in singula sex. *Areolae maiores* undique adspersae verrucis exoletis, ad basin magis prominentibus. Caret linea lateralis flexuosa ad angulos poris. *Areolae minores*, duplo angustiores, similes. *Apertura* regularis, subrotunda, nec 10 fissuris notata. *Spinae* violaceae, apice albae.

Subiungamus huic Linneanae descriptioni nostram, quam ad exempla, quae in museo *Trieriano*, *Linkiano* et *Richteriano* conseruantur, concinnauius.

Testa colore est rubro, vel flavescenti, vel coccineo, vel magis obscuro, ut in bruno rubrum transeat.

Tu-

*) Notandum hic est in Systematis ultima editione plerumque, errore aut typographi, aut alius curusuis, KLEINII citata perpetam allegari, quod et in hac specie factum esse patet.

Tubercula (s. *Verrucae* LINN.) sunt flavescenti alba, alternatim posita ita, vt transuersim obliquas series conficiant, *) magnitudine non prorsus aequalia: ea enim in *areis minoribus*, quae ambulacris magis propinqua adiacent, remotioribus plerumque aliquantum maiora. In *maioribus* contra *areis* ambulacris adiacent minorum tuberculorum tres vel quatuor series ad longitudinem directae, quas vna alteraue maiorum eminentiarum series sequitur, idque ab vtraque parte, tum mediae iterum sunt minores eminentiae. Inter maiora haec tubercula alia minima, s. *granula*, vbique dispersa sunt, quae maiora instar circuli ambiunt. Caeterum structura horum tuberculorum nihil singulare offert: insidet enim eminentiori testae parti globulus paruus, cui deinde spinae pars excauata nectitur. Vtraeque areae in medio linea obtuse crenata impressa in duas partes diuiduntur, a qua linea, intra series transuersas tuberculorum, excurrit sulcus quodammodo arcuatus, qui areas quasi in aliculas diuidit. Atque hi sulci adeo manifesti sunt in quibusdam exemplis, vt et in interiore testae parte conspiciantur, et facile quendam eo seducere possint, vt hanc speciem, cum *Cidare ajjulata* ALDROVANDI vid. KLEINII §. 29. et Tab. IX. confundat. Differt tamen ab hac frequentia tuberculorum, figura testae sphaerica magis, aliisque signis, quae postea commemorabimus.

Spinae sunt vel albidae, vel violaceae apice albo, vel basi alba apice violaceae: pertinent ad aciculas KLEINII, vid. Auctor. *de acul. Echinorum* §. 12. dimidium plerumque aequant longitudine digitum: diffractae in medio cauae sunt, superficie externa sulcata.

Depictam dedi hanc speciem, aculeis suis ornatam tab. XXXVIII. T. XXXVIII. fig. 1. vnamque spinam, magnitudine aucta separatim cum tuberculo, fig. 1. cui insidet, a latere fig. 1. a. Desumpta haec icon est ex *Deliciis naturae Selectis* quas PHIL. LVDV. STATIVS MÜLLER, sumtibus *Knorrianis* edidit. — 1. a.

B 2

Ambu.

*) Similis ferè est situs horum tuberculorum, igitur etiam spinarum, ei, quem peninae auiam ostendunt, in quincunce positae, quibus itidem minores plumae iuteriacent, vti hic minora granula.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

les sint, huius esse speciei. Sic enim RONDELETH, et ex hoc ALDROVANDI *Echinus esculentus* ad aliam, a nobis postea commemorandam speciem pertinet. Quin potius maxime probabile mihi videtur

Echinometram RONDELETH de pisc. lib. XVIII. cap. 32. p. m. 581. huc pertinere. Ita enim, secundum ARISTOTELIS mentem *Echinum* appellat, qui magnitudine reliquis praestat, adeo, ut ambabus manibus quaquaerfum extensis capi vix possit; aculeisque est mediocribus. Quae quidem, uti etiam icon, *satis* quidem *mediocris*, in nostrum echinum, neque in alium quemuis nobis cognitum apprime quadrant: quibus accedunt ea, quae de internis partibus breuiter dicit, quae ouariis echinis similes sint, demptis ouis siue flaua illa parte eduli, quae exigua est et plane exsucca. Eadem ex RONDELETIO exscripsit iam ALDROVANDVS p. 404. figuramque multo peiorem dedit.

BELLONIVS hanc speciem eodem *Echinometrae* nomine appellat: additque esse eum minimis aculeis praeditum, breuibus et obtusis interceptum spiculis, *colore ad extrema albicantibus*, ad radices luventibus, *et ex purpureo nitentibus*. Testa est cinerea, pugni aut oui anserini magnitudine, interdum binorum pugnorum crassitudinem superat, rapi modo in vastitatem extuberans, parte prona plana, supina autem rotunda: Quo maiores sunt, eo delicatesiores existimantur. Haec ex BELLONIO ALDROVANDVS p. 405.

Quae GESNERVS de aquarill. p. 415. proposuit, ea, praeter quae ex RONDELETIO et BELLONIO repetit, ex veteribus sumta non tam determinationem, quam reliquas proprietates, usum in medicina, et philologiam spectant.

Neque dubium est, quin *Echinometra* ALDROVANDI p. 409. et spinis armata, et iis denudata, ruditer satis depicta, haud dubie etiam p. 410. male facta icon, *Echini coloris amethystini* huc pertineant.

In museo CALCEOLARI p. 84. etiam quaedam ex BELLONIO et ALDROVANDO de *Echinometra* tum etiam de *Echino*, quem vulgo esculentum dicunt, proponuntur: HERMOLAVM iam E. esculentum *ouarium* appellasse, quod multa et magna esui idonea oua contineat: GALENVM de

eius in cibis usu meminisse, alui subducendae gratia ex mulso edi, et liquore illo falso, quem *Garon* appellant; parandumque cum esse notat in patinis, ovis, pipere, et melle iniectis, ut esui sint grati, esseque imbecilli alimenti, ac medi inter ea, quae humores extenuant et densant.

LISTERI *de cochleis marinis Angliae* p. 169, *Echirus marinus, aculeorum vestigiis parum aut nihil eminentibus*: ad hanc primam speciem pertinet: Descriptionem hanc addit LISTERUS: Huic testae figura globosa siue sphaerica; at ex altera parte paullo planior est. Creberrimis aculeis undique contegitur: in viuo et intra aquam natante animale erecti, at mortuo aut extra aquam posito iidem desidunt. Ipsi aculei exigui et tenues, vix dimidium digitum superant. Qui ex his maiusculi, omnes obtusiore mucrone desinunt: iisdem etiam color albidus. Depingitur quoque ibidem *tab. 3. fig. 18.* icone satis bona, in qua tamen haec reprehendenda sunt: ambulacrorum poros non diligenter satis expressos esse, deberet enim triplex series, quae hic tantum duplex est, et quidem pororum duplicium, non simplicium depingi: deinde granula inter maiores eminentias dispersa hic fere omnia omissa sunt. Caeterum notare conuenit, pertinere LISTERI figuram ad eam varietatem, in qua tubercula rariora sunt, et quasi lineis in assulas distincta.

IANVS PLANCVS *de conch. minus notis* p. 20. Echinorum mentionem facit, quorum primum genus huc pertinet, de quo dicit. Maximum est, et globosius, et tantae molis plerumque, ut caput humanum magnitudine superet, quodque propter eius sphaericam figuram *Melo marinus* a piscatoribus vulgo vocitatur. Speciem enim extrinsecus praese fert melonis cuiusdam seu melopeponis. Praeterea flauis coloris itidem est, ut sunt huiusmodi poma. — Hic quidem color in iis, quae vidi, exemplis non cognoscitur: cum tamen color pro diuersitate locorum variet, nihil videtur obstare, quo minus eundem cum nostro censeamus.

RUMPHIUS *amboin. Rarit. Kamm. p. 31. tab. XIII. fig. B. C.* figurae minus bonae. Tubercula inaequalia, nec pori in ambulacris expressi sunt. Dicitur praeterea *Echinus esculentus* latitudine quinque seu sex, longitudine duos vel tres digitos aequare, instar plani fornacis;

testa

testa tenui et fragili, aculeis vnguis humani magnitudine, aciculae crassitie; colore, pro solo, in quo habitant echini, vario, plerumque violaceo, interdum obscure griseis maculis insigniti. Huius oua esui aptissima esse, ouis piscium similia: In aqua eadem coqui, atque reliqua viscera, nempe quinque ventriculos, atque brunum sanguinem separari, quae esui non conueniant. Interest etiam, in quo loco inueniantur: quae enim in solo arenoso et lapidoso degunt echini et coloris albidioris sunt, reliquis praestant: qui vero humosis locis insunt, corpus magis sphaericum, testam magis brunam, et saporem vapidum offerunt.

GVALTIER. *ind. test. tab. 107. Fig. B.* Aculei, qui hic *clauiculae amethystinae* nominantur, male depictae traduntur: et fig. E. ipse *Echinus*, hoc nomine: Echino netra spinis denudata, in quo articulatio lamellarum certo, et constanti ordine sibi inuicem iunctarum, numero circiter sexcentarum, manifeste apparet. Figura haec itidem non bona: si vel magnitudinem assularum quis non vrgeret, certe numerus tuberculorum nimis est parcus, atque ambulacra porosa plane non sunt expressa.

SEBAE *Thes. rer. natur. tom. III. p. 24. tab. XI. f. 4. a. b.* Echini coloris saturate purpurei, e vertice radios emittunt solares, ad hemisphaerii oram vsque extensos.

Huc etiam pertinere videntur Eiusdem SEBAE *ib. tab. XII. fig. 1. 6. 8. 9.* Aculei in iis omnibus sunt, iisdem, quos mox ex DAVILA dicemus, coloribus variantes. Descriptiones illic datae nihil memoratu digni continent.

DAVILA *catalogue system. et raison. p. 410. no. 926 -- 28.* Variant hic descripti echini colore vel roseo, vel obscure violaceo; aculeis vel pallide flauis, vel rufo griseis, vel viridibus paullo longioribus, vel violaceis apice albescente: figura omnes sunt sphaerica, vertice plus minusque eleuato.

ARGENVILLE *D'hist. natur. eclaire. dans la Conchyl. p. 307.* *Echinus orbicularis, digitatus*, aculeis minimis et rotundis ex mare Mediterraneo. *Tab. 25. fig. F.* figura mala, nimis minuta picta, et aculei male flexuosi

flexuosi et longi facti. Caeterum colore violaceo dicitur. Forte verò pertinet ad eam speciem, quam postea dicemus.

Encycloped. de Paris. Tom. VI. t. LIX. f. 3. icon, quae cum ARGENVILLI convenit. Echinus dicitur violaceus multis spinis horridus.

In *Delic. natur. Selectis*, editis a MÜLLERO pag. 87. Tab. D. f. 1. Echini huius descriptio, satis ieiuna et imperfecta, et figura non satis naturae conueniens traditur. Pertinent quoque huc Tab. DII. f. 1. spinis subrubris. quam nos in Tabula XXXVIII. f. 1. tradimus, et fig. 2. varietas spinis flauicantibus, basi non adeo crassa, sed angustiore.

Eiusdem MÜLLERI Linn. N. S. VI. B. pag. 147. Der Seeball.

Cl. PHELIVM in litteris iam commemoratis hunc *de eetbaarè Zee-egel* nominat, *vid. ib. p. 28. n. 21.* atque SEBAE et RUMPHII citata dubitanter tantum adiungit.

Iam ad eos Auctores progredior, qui petrefacti huius Echini mentionem fecerunt.

In *Museo CALCEOLARI* p. 412. et pag. 413. describitur Echinus marinus saxeus, spinis undiquaque horridus e centro in circulum discurrentibus in globum vergens, valde viuo persimilis; Icon tradita eleganter expressa est, atque reliquis omnibus praecellit.

Echinites magnus ALDROVANDI *mus. Metall. p. 456.* huc pertinere videtur: etsi figura nimis conica facta sit: tamen diuisio in decem areas, et magnitudo, eminentiaeque hic ruditer delineatae id confirmare videntur.

Ex *Museo MOSCARDI lib. II. p. 177.* pertinet huc *fig. 2.* quae videtur ex museo CALCEOLARI fuita esse, cum et eadem descriptio, Italicis verbis subiungatur. Sed multo peior picta et male sculpta est.

Non potui in iis lithologicis libris, quos omni opera conquirere studui, alia plura huius echini petrefacta inuenire. Nam etiam Ill. WALCHIVS in tractatione *de echinis* (*vid. Naturgeschichte der Versteinerungen zur Erläuterung der Knorr'schen Sammlung von Merkwürdigkeiten der Natur II. Theil 1. Abschn. p. 159.*) praeter KLEINII figuras, non alium quem nominat.

Ea, quae plura de usu huius Echini notanda sint, nos, praemissa omnium specierum huius generis descriptione subiungamus, quoniam dubium est an de omnibus, an vero de vna alteraue specie tantum valeant.

Ad hanc primam speciem tamquam *varietates* referenda esse putamus sequentia Auctorum specimina, quae Cl. VAN PHEL SVM pro speciebus habet.

Var. 1. SEB. III. tab. X. f. 14. Echinus marinus, rosaeformis, albicans, colore Amethystino elaboratus elegantissime. Subtus est maximam partem albicans. Var. 1.

Bontgeringde Zee-egel met korte gruppels, VAN PHEL SVM l. c. p. 28. no. 11. Echinus variegatis annulis ornatus, breuibus fulcis.

Var. 2. SEB. III. tab. XI. f. 6. Echinus coloris rosei. Adriaticus. Var. 2.
Pictam referre dicitur rosam, aculeis tenuibus. Ex eius centro emergunt quindecim radii recti, dilutius rubentes, alique quini serpentino flexu decurrentes per supernam superficiem; hos transeunt tres cum ani foramine concentricae annulatae fasciae, coloris dilutioris. Inferior pars seu basis, similiter duabus fasciis annulatis praedita, in eo differt, quod radii recti intermedii et serpentine euanuerint.

VAN PHEL SVM l. c. no. 10. Echinus annulis variegatus, fulcis longis. *De Bontgeringde Zee-egel met lange gruppels.*

Cl. DAVILA in catalogo systematico l. c. p. 412, hanc SEBAE iconem refert ad no. 934. vbi dicitur *Echinus miliaris angulatus, depressus*, etc. atque ARGENVILLE *conchyl. tab. 25. H.* et GVALT. *ind. test. t. 107. f. M.* subiungit. At vero etsi radiorum et annularum fasciarum aliqua sit similitudo; tamen forma testae, quae semper certius signum suppeditat, repugnat: Itaque ipsius Cl. DAVILAE Echinus et ARGENVILLE icon pertinet ad *Cidarem angulosam* KLEINII, et GVALTIERI ad *C. hemisphaericam*.

Var. 3. SEB. III. p. 25. tab. XI. f. 7. Echinus, topasii dilute flauo colore. Rosae formam exhibere dicitur circulis suis saturatius flauis. Var. 3.
Ex oris Africae.

Hunc Cl. VAN PHEL SVM non allegavit, nisi *l. c. n. 17. Kegelvormige Zee-egel*, Echinus coniformis, hic esse debeat, vbi SEB. *III. t. XI. f. 9.* citatur, quae icon tamen ad sequentem varietatem pertinet: forte itaque errore typographi *f. 9. loco f. 7.* nominata est. Sed etiam haec icon formam coni plane non ostendit.

Var. 4.

Var. 4. SEB *III. tab. XI. f. 9.* Echinus Persicus, coloris Smaragdini: radiis densis, dilutius viridibus, stellae in formam dispositis. Subtus sunt tubercula paullo maiora et color pallide virescens.

VAN PHEL SVM *l. c. p. 28. n. 14. Tienstraalige Zee-egel.* Echinus decem radiatus. Icon Cl. ARGENVILLE, quum hic commemorat Auctor, hanc varietatem non indicat. Structura omnium horum individuorum clare ostendit, ea non species, sed varietates tantum efficere. Situs enim tuberculorum, ambulacra porosa, oris sinuosi figura, et omnia, praeter colores, conueniunt.

Spec. II.
Cidaris
saxatilis

Tab. II. A.
B. C. D.
T. XXXI. A.
D.
T. XXXVIII
f. 2. 3.

Ad §. 8. Sequitur *Cidaris miliaris saxatilis*, quae vero a LINNEI *Echino saxatili* differt omnino: Etsi enim in *Syst. natur. p. 1102.* Kleiniana icon allegetur, tamen et ex RYMPHII descriptione et Linneana in *Museo Lud. VLRICAE* data, et Cl. MÜLLERI in versione systematis Linneani patet, LINNEI *E. saxatilem* esse *Cidarem variolatam ellipticam* KLEINII. Id quod suo loco vberius demonstrabitur: caeterum haec species cum in Europaeis marinis, regionibus prae reliquis copiose, tum etiam fere in omnibus museis reperitur. His praecipue signis a priori differt:

Testa minori, vertice magis depresso, duabus in singula area tuberculorum reliquis maiorum seriebus, ambulacris angustioribus.

Caeterum

Testae color multum variat, vel est viridi cinereus, vel obscure oliuaceo viridis, vel violaceo subruber: ambitus orbicularis, in quibusdam indiuiduis areae minores aliquantulum prominentiores.

Areae, vt in reliquis, decem.

In medio *arcarum maiorum* octo series tuberculorum maiorum, quarum tertia vtraque ab vtroque latere maior reliquis: interspersa praeterea sunt in lineis arcuatis minima granula, quae incompletis circulis maiores eminentias cingunt.

In *minoribus* quatuor series, duae maiorum, duae minorum tuberculorum conspiciuntur, maiora exteriora versus sita sunt: minoribus alternatim minima granula interiacent.

Ambulacra angusta, simili, vt prima species, modo ex tribus seriebus pororum duplicium ad longitudinem composita; qui quoque obliquos ordines transuersim efficiunt. Inter quemlibet ordinem duo vel tria tubercula minora animaduertuntur.

Basis est subpulvinata. *Ore* aliquantum quasi retracto, subsinuato, sinibus leuissime excauatis, labiis aliquantulum reflexis. *Officula*, quae maxillas fixas cum BASTERO nomino, margine subrotundo, apice fisso, secum connexa, foramine medio ouato seu subrotundo.

Anus, si clausus est, minoribus pentagonis squamulis membranaceis clauditur, his perditis patet foramen circulare, quod, vt in prima specie, decem crustaceis, quinque maioribus, quinque minoribus squamis cingitur. Foramina apices maiorum perforant: in quarum vna etiam *verruca* euidenter apparet. Squamae tuberculis, quae marginem foraminis medii proxime ambiunt, obsitae sunt.

Si interiorem testae structuram perlustramus: haec notatu digna reperiuntur. Circa anum in squamis decem foramina spectantur, quinque sunt ea, quae extus reperiuntur, quinque autem in apice arcarum extus non animaduertuntur. Areae diuiduntur in assulas pentagonas. *Ambulacra* pororum duplici serie, subserrata, constant.

Spinae variant, vel albae, vel violaceae, vel virides, vel oliuaceo nigricantes, sunt acutae, vel nonnunquam obtusae, striatae, plerumque tres seu quatuor lineas longitudine aequant.

KLEINVS videtur icones Tab. xxxi f. A. B. C. D. datas ad *E. esculentum* referre; ex forma autem patet eas ad hanc speciem esse referendas.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

versimode radiata; radiis aliquando laevibus, aliquando minimis papillis adspersis, vel depressa, vel globosa: candida, aut subviridis, vel ex fusco viridescens,

DAVILA *catal. I. p. 419. n. 928.* Prior Echinus colore obscure viridescente, vertice eleuato, basi plana, spinis viridibus, parum longis. Plures etiam illic relatae varietates huc referendae sunt, propter nimiam tamen descriptionum breuitatem nihil certi definire licet.

SEB. *thes. III. p. 18. t. X. f. 1—4.* E. marinus, minutissimus, Africanus, vel dilute ruber, vel dilute sulphureus: *f. 3.* indigenus coloris dilute grisei. *f. 4.* idem spinulis obsitus, prope Schevelingam inuentus, coloris thalassino purpurascens: hic dentibus Cancrum minutum tenere cernitur, vnde patet eiusmodi escas insectari haec animalcula.

Ib. Fig. 12. Echinus ex flauo violaceus.

Ib. p. 24. t. XI. f. 5. Echinus malini floris colore insignis. Numerus pororum in ambulacris differens est ab eo, qui in nostris specimenibus reperitur: forte icon negligentius facta.

Procul dubio huc quoque pertinet *tab. XI. f. 8.* E. ex insula *St. Eustachii*, violacei coloris: quamquam in eo differt, vt linea in areis mediis obtuse ferrata hic manifeste conspiciatur, quae in nostris deest.

Ib. p. 25. t. XII. f. 1. E. aculeis longis violaceis? *f. 2.* spinulis griseis: *f. 3.* aculeis in medio spadicei, ad apices thalassino virore insignibus: *f. 7.* E. purpurascens, aculeis stellatim distinctis.

MÜLL. *Delic. nat. I. p. 94 tab D. II. f. 3.* quam nos Tab. XXXVIII. *f. 2.* tradimus et *ib. f. 5.* quae est nostra *f. 3.* eiusd. tabulae. *Ibid.* quoque *f. 4.* alia varietas eiusdem formae et magnitudinis, ex rubro albidoque viridescens, aculeis viridibus apice rubescente depingitur, et *Ib. Tab. D. III. f. 4.* alia varietas, testa viridi, aculeis breuibus violaceis.

VAN PHEL. *l. c. p. 28. no. 23.* *Friesche-Zee gel*; atque no. 24. *Klip-egel platte*, Echinus saxatilis depressus, vid KLEINII tab II. C. D. denique *p. 29. no. 25.* *Klipegel bolle*, Echinus saxatilis globosus, constituunt

tres varietates vnius eiusdemque speciei. — Synonymum, quod ex WALCH. *delic.* huc refert, iplo Cl. WALCHIO ib. p. 176. auctore, non ad hanc speciem, sed ad *Cidarem variolatam* KLEINII pertinet.

MÜLLERI *Zool. Dan. prodr. p. 235. no. 2847. E. saxatilis* hemisphaerico depressus, vel orbicularis, spinis diuersicoloribus: mihi potius ad hanc speciem, quam ad *E. saxatilem* LINN. referendus esse videtur.

Petrefacti echini huius speciei sunt.

PLOT. *natur. history of Oxfordsh. p. 108. §. 84. tab. V. f. 5.* Auctor hunc Echiniten *E. esculenti* dicit: sed adeo conuenit cum specie, a me superius descripta, vt, quin huic eum adnumerem, nulla mihi superfit dubitatio. Iuxta *Teynton* agri Oxoniensis inuentus est.

LISTER. *lap. turb. p. 222. tit. et fig. 23.* eundem ex PLOTIO habet.

BOVRG. *petrif. p. 76. Echinites ouarius. tab. LI. f. 336. et fig. 339.* nisi posteriorem ad *Cidarem variolatam* potius referas.

Mus. *Tessin. p. 94. n. II. tab. II. f. 9.* Helmintholithus Echinites aetitae, cretaceus, embryonibus crySTALLINIS fixis. Etsi LINNEVS hunc ad primam speciem referat; figura et magnitudo tamen ostendit, eum huius esse speciei. Interne cavitatis impressionis echini exactissime respondet, est sine spinis, magnitudine extimi articuli pollicis. *Ambulacra* ex crySTALLIS maioribus, aequalibus fere imbricatis, serie gemina, tamque regulari ac pori in ambulacris. *Areae* minoribus et aequalibus crySTALLIS sunt vestitae. *CrySTALLI* pellucidae, spatosae, cubicae.

Basel. Merkw. Tab. XXII. f. B. Echinites, cuius eminentiae milii granulis similes, ano integro. Icon *bona*, signis essentialibus conueniens cum hac specie.

ABILGAARD *Stev. Klint. p. 25. tab. II. f. 6. a. b. c.* Echinites, testa tenui, quinqueradiatus, tuberculis minimis, forte huc pertinet. Certe tubercula minima, et forma id exigere videntur. Fortassis autem quis eum potius ad *Cidarem corollarem* KLEINII referret, propter depressum corpus. Est intus lapide cretaceo repletus. Circa anum verruculae, rosae instar, sitae sunt.

Post

Post hanc speciem ponit Cl. VAN PHEL SVM *l. c. p. 29. no. 26.* eam, quam *Hollenad* s. Echinum futuris excavatis nominat: ad quam refert SEB. *III. tab. X. f. 10.* sed haec mihi videtur ad assulatas Cidares pertinere, quod oris ambitus, et assulae in figura bene expressae demonstrant. *

RVMPHII *tab. XIV. A.* interrogando huc posuit: at ea, ut iam supra diximus, ad *Cidarem variolatam* pertinet.

Non aptiori loco posse indicari putavi petrificatum, quod commemorat

BOVRGVET *de petrificat. LI. fig. 337. 338.* Echiniten ovarium, futuris copiosis. Parum tamen obstat, quo minus hunc ad ipsum *E. saxatilem* referamus.

Cidaris Basteri. vid. EIVSD. *op. subsec. III. p. III. Tab. XI. 1—8.*

Propter similitudinem cum *Cidari miliari saxatili* recensenda iam est ea varietas, cuius historiam BASTERVS diligenter et concinne tradidit: quae igitur apte *Cidaris Basteri* dici posset. LINNEVS quidem in *Syst. nat. l. c. p. 1102.* hanc speciem ad *Echinum esculentum* refert. At magis est ea similis *C. saxatili*, et transitum quasi ad speciem tertiam, *C. hemisphaericam* efficit. Differt a priore

Cidaris Basteri

Testa depressa, tuberculis varioribus, linea media arearum argute serrata: poris ambulacrorum in seriebus alternis, trium et duorum foraminum positis. Tab. XLIX.

Cl. VAN PHEL SVM *l. c. p. 18. n. 16.* singularem speciem eandem Cidarem putat, quam *Zee-Klit* seu Carduum marinum nominat. Sed docet, quam ex BASTERO subiungimus, descriptio, eam signis essentialibus omnibus cum *Cidari saxatili* convenire.

Descriptio.

Testa figuram habet rotundi globi, inferne parum depressi: externe in decem aequilaterales, quorum basis ad inferiorem aperturam est,

angulus acutissimus ad superiorem, triangulos (quos *areas* diximus), quinque totidem aliis maiores, distincta est.

Arearum superficies parvis obsita est nodulis s. verrucis, maioribus et minoribus in series positis; numero in areis maioribus centum et sexaginta, in minoribus octoginta, ut ita sint mille ducenti nodi totius animalis.

His nodis neſtuntur spinæ per *Arthrodiæ* speciem, ut in reliquis.

Lineæ, minus nodosæ, maiora a minoribus dirimunt triangulis: suntque hæ lineæ parvis oblique ad cavitatem intimam penetrantibus instructæ foraminibus, per quæ tentacula animalis transeunt. Numerus foraminum in singulis lineis ad minimum est centenarius, ut itaque mille tentaculis præditum sit animal.

Tab. XLIX. *Tentaculorum* forma patet ex fig. 1. tab. XLIX. longitudine eadem
Fig. 1. superant aculeos, annulisque constant, laternarum chartacearum, quas in marsupio portamus, more plicatilibus. Superior eorundem extremitas planior eundem præstare effectum videtur, quem lora attractiva, quibus pueri ludentes lapides e solo extrahere valent. Proboscium s. tentaculorum omnium extremitas non eodem modo formata est: plures sunt, ut in figura 1. a. A. expressæ, quaedam autem tribus quasi cuspidibus terminantur.

— a. A. *Aculei* animalis magnitudini respondent, maximi dimidii pollicis longitudinem excedunt; coloris in eodem animale sæpe varii, albi, coerulei, rufi, purpurei, etc. Quorum pars inferior, testæ adnexa, ad dimidiæ fere lineæ altitudinem a superiore, eaque longiore parte, quæ ad apicem vsque striata est, margine tenui, prominente separata est. vid. Fig. 1. b. B.

— b. B. Perasis aculeis superius testæ culmen circa anum in decem, quinque etiam maiora, quinque minora pentagona diuisum est, quorum vnum eiusdem videtur esse naturæ, cuius verruca in *Asteriis* deprehenditur: vid. Fig. 2. E. F. tabula eadem.

— 2. E. F.

Si quis debita cautione superiorem testae partem aliquantum remouerit, ouarium, instar stellae, pentagonum spectatur, magna ouorum copia repletum, tantae aliquando magnitudinis, ut duas tertias testae partes expleat: quo caute exempto, praeter quaedam ignota viscera, animalis intestina quinque, singula singulis triangulis maioribus adposita apparent, vid. Fig. 3. Tab. XLIII.

Tab. XLIII.
Fig. 3.

Quod si dimidium aut duas trientes testae, superne ferrando, separe, vel forcipe auellas, et memorata intestina cum ouario aliisque visceribus caute extrahas et eluas, intus in medio, super faucium apertura, ossicula aliquot conspicias, naturali in situ suo, coronae speciem siue laternae prae se ferentia, unde ex primi auctoris nomine *laterna Aristotelis* audiunt, vid. Tab. ead. Fig. 4.

Tab. —
Fig. 4.

Quae laterna maxillas mobiles et dentes animalis continens in tab. eadem a Fig. 4. separatim delineatur. Nos eiusdem structuram post ea ad §. 5. KLEINII *de aculeis Echin.* exponemus.

— a.

Fig. 5. offert ossicula quinque, quae BASTERO maxillae fixae dicuntur, quibus nexae sunt maxillae mobiles. — Fig. 5.

Quae de usu aculeorum et tentaculorum habet BASTERVS, ea iam supra p. 68. commemorauimus.

Vel ad hanc varietatem, vel ad ipsam Cidarem saxatilem pertinet ea species, cuius historiam tradidit REAUMVR in *actis Paris. a. 1712. pag. 177. tab. 8.*

GVALTIERVS in *ind. test. t. 107. f. A.* hanc nominat: Echinometram compressam papillis minusculis et minimis seriatim et eleganter distinctam ex amethystino et albido colore radiatam: quamuis ipsa icon non satis diligenter facta est.

ARGENVILLE *conch. P. II. p. 62. tab. VII. f. A.* Echinus coloris varii vel violacei, vel serene flauo, vel viridis, vel bruni, vel obscure albi.

BOCCON. *rech. p. 296.* Echinum ouarium icone delineatum tradit, de quo definiiri certe non licet, an ad Cidarem esculentam, an vero ad alteram hanc speciem pertineat. *ibid. p. 298.* Echinites ouarius delineatur.

Vtraque figura male facta est, neque in descriptione quid notatu digni occurrit.

Spec. III.
Cidaris hemisphaerica.

Ad §. 12.

Accepi huius speciei exemplar ex museo Celsissimi Principis haereditarii FRIDERICI CAROLI a Schwarzburg Rudelstadt. Ex attenta eiusdem contemplatione dubius factus sum, num vere sit distincta a *Cidaris esculenta* species, an tantum eiusdem varietas. Sunt quidem nonnullae eidem a priori differentiae, an vero eadem ad speciem discernendam satis valeant, nondum mihi certe patet. Interim sequar exemplum KLEINII et Cl. VAN PHELIVM, qui ambo eam singularem esse speciem existimant. Differt itaque

Tab. 11. E

Figura depressa, ambitu circulari, eminentiis minoribus et crebrioribus; ore pentagono, angulis obtusis.

Color testae est flavescenti ruber; ambulacra colorem pallidiorem, et parum flauentem offerunt. Basis colore est flavescenti albo. Eminentiae in suprema s. conuexa superficie sunt albae, in basi vero etiam flavescent.

Os mediocre, aliquantulum est retractum, ambitu pentagono obtusangulo, sinibus mediocribus. Membrana tendinea ori superducta granulis albis obseffa est.

Maxillae fixae ita oblique ambitum oris cingunt, ut superior earundem pars s. apex extrorsum magis, nempe testam versus, reflexus sit. Caeterum structura conueniunt cum prima specie.

Anus quinque maioribus, totidemque minoribus squamis testaceis compositus est. Verruca parum eminent et vndique minimis poris, qui testam perforant, instar Boleti pertusa. Apertura media squamulis minoribus tegitur, quarum numerus duodenarium superat, ut quoque plus quam viginti sint. Itaque numerus earum non certus esse videtur. Ipsa haec apertura membrana coriacea tegitur, neque foramen aliquod animaduerti, nisi in margine aperturae, iuxta squamas pentagonas maiores, quod autem mihi forte vi factum esse videbatur.

Areae

Areae omnes in medio futura ferrata necluntur, atque etiam lineis transuersis in assulas diuiduntur.

In *ambulacris* intra poros sunt granula minora. Pori in tribus duplicatis seriebus positi, transuersim obliquos ordines constituunt.

Caeterum situs tuberculorum in areis, eodem modo, quo in prima specie comparatus est.

Aliud huius speciei exemplar reperitur in museo LINKIANO *cist. 116. no. 43.* Differt hoc a priore colore, qui est ruber, in violaceum inclinans: ambulacris poros, poris per quinque paria, in obliquis seriebus posita, distinctis. Magnitudo cum icone conuenit: Spinae nonnullae remanserunt, duas lineas longitudine aequantes, basi albida, reliqua parte cinereoviolacea; eaeque ad aciculas KLEINII pertinent.

Paucas icones vel descriptiones Auctorum reperi, quae plane huic speciei conuenirent. Nam icon, quam Cl. VAN PHEL SVM ex SEBA *III. Tab. XI. fig. 10.* cum KLEINII icone comparat, omnino ab eadem differt, magnitudine et minori frequentia tuberculorum. Atque ipsum Clarissimi VAN PHEL SVM nomen *Grospustige Zee-egel* s. Echinus tuberculis maioribus, indicare videtur, obiectum, cuius mentionem iniicit, a KLEINII et nostra specie differre.

Pertinere videtur ad hanc speciem

GVALT. *ind. test. t. 107. f. M.* Echinometra subrotunda papillis minoribus diuersimode radiata, radiis aliquando laeuibus, aliquando minimis papillis adpersis, vel *depressa*, vel globosa, candida aut subuiridis, vel ex fusco virescens. — Forte vero haec ipsa GVALTIERI Echinometra, tamquam varietas ad primam speciem pertinet, cui tamen forma repugnat depressa. Sane cum et KLEINII et aliorum descriptiones nimis breues sint, eaque fere signa tantum contineant, quae omnibus *Cidaris* speciebus conueniant, nihil certi definire licet.

Forte quoque huc pertinet Echinus miliaris, albo rubescens in MVELL. *delic. natur. Tab. D. f. 6. p. 88.* At etiam tubercula maiuscula sunt, atque pentagonum circa anum delineatur, quae si adsint in ipso

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ximus transuersim spectetur, reperiuntur; in minoribus sex. Tuberculorum numerum, et variantem, et nimis magnum definire vix licet. Series tuberculorum maximorum constant singulae tuberculis 30. Areae minores et ambulacra magis conuexa sunt, et prominent prae maioribus, indeque testa fit angulosa. Sutura media, argutius ferrata, fere recta, minus manifesta, interim tamen re ipsa in areis minoribus adest: quod negat KLEINIVS. Sutura media omnes areae in assulas distinguuntur, quae in arcibus maioribus sunt latiores, in minoribus multo angustiores. Haec assulae praesertim in interiore testae superficie conspiciuntur.

Ambulacra porosa, ex tribus seriebus longitudinalibus pororum duplicium composita, quarum media ferrata, duae exteriores rectae sunt. Hi pori magis a se inuicem distant, quam in figura KLEINII delineatur: inter singulam pororum seriem, est tuberculorum minorum series ferrata. Ipsa haec ambulacra sunt magis lutescenti cinerea, quam reliqua testa.

Os simile ei, quod in *Echino esculento* s. prima *Cidaris* specie est delineatum. *Sinus* profundi lineares. *Labia* recta. *Maxillae* fixae sunt, rectae, subintegrae, leuiter nonnumquam emarginatae, subsident areis minoribus. Foramina in iis sunt triangularia.

Magnitudine plerumque aequat diameter eius transuersus duos et dimidium digitum, altitudo vnum cum dimidio.

VAN PHELVS. *l. c. p. 28. no. 15. Fyn wrätje Zee-egel.* Echinus verrucis paruis.

WALCH. *Delic. nat. p. 175. tab. E. f. 1.* Fragmentum Echinidae, cuius protypum est *Cidaris angulosa* KLEINII. Ambulacra porosa manifeste conspici possunt. Ex Heluetia. Notatu dignum hoc exemplum merebatur, ut id Tab. XLII. f. 1. repeteremus. Tab. XLII.
Fig. 1.

Icon *ib. E II. f. 2.* quam VAN PHELVSVM allegat, vix huius speciei, sed potius *hemisphaericae* est, ut dixi.

Varietas *minor*.

Differt a priore,

1. colore, qui est cinereo viridescens, in areis obscure oliuaceus: basis est alba.

2. areae tuberculis crebrioribus, et paullo maioribus obsessae sunt, in maioribus areis, vbi latissimae sunt, series viginti, in minoribus quinque numerantur, quibus tamen minora interiacent; neque futura media ferrata adeo est euidens. Vidi tamen etiam alia individua, vbi linea ferrata non solum erat satis expressa, sed etiam areae maiores, lineis transuersis in affulas diuisae.

3. ambulacrorum poris, in series magis propinquas, omnes rectilineas, positis, ita vt et transuersos obliquos ordines constituent.

4. Sinubus in ore non adeo profundis, et latioribus.

5. Magnitudine, quae altitudine est vnus digiti, diametro transuersa duorum digitorum.

Caetera eadem, vt in priori varietate.

Pertinent huc

SEB. *III. t. X. f. 20.* Echinus ex Ind. Orient. caryophylli flori pleno similis. Superficies multiplici colore, kermesino, coccineo, purpureo, dilute flauo, et candido instruitur, estque minutis bulbulis obsita.

ARGENV. *conch. P. I. p. 310. t. 25. f. H.* Cidaris fasciata, tuberculis minutis, intra singulam fasciam punctata. Color praecipuus est et viridescens, et cinereo albus. Ambitus non est rotundus, sed diuersa plana ostendit, i. e. est angulosus.

GYALT. *ind. test. t. 108. f. A.* Echinometra globosa et angulosa, in vnoquoque angulo radius dentatus, ab apertura ani ad oris aperturam excurrit subviridi colore depictus, et papillis minusculis refertus, quem limbus amethystinus ambit: spatium vero, quod hinc inde intercedit roseo-pallido colore et minimis papillis distinguitur.

MVELL. *Delic. natur. I. p. 88. tab. D. f. 4. 5.* Descriptio hic data praeter communia, ostendit esse hanc testam ambitu pentagono, coloris viridis, alboque varii, tuberculis rubris: magnitudinem interdum duorum pugnorum aequare dicitur.

VAN PHELSEVM *l. c. p. 29. no. 28. Vyskoek kleine.* Echinus pentagonus minor.

Huius speciei est Echinites ab Ill. WALCHIO *in Delic. nat. II. p. 180.* descriptus, et *Tab. E. II. f. 5.* icone repraesentatus. Est minor, tuberculis maiusculis, ambitu pentagono, coloris flauo cinerascens, calcareus.

Conseruatur in variis supra dictis museis. Exemplar, quod viuis coloribus illustratum in tabula sisto, ex benignitate Celsiss. Principis FRIDERICI CAROLI a Schwarzburg Rudelstadt accepi, idque prae ceteris viuos et recentes colores exhibuit.

NOUAM speciem, vel saltem notatu dignam varietatem speciei secundae KLEINIANAE (vid. supra pag. 26.) constituit Echinites, quem tab. XLIV. f. 3. 4. delineatum trado. Potuisset quidem huius descriptio forte melius supra statim speciei secundae subiungi, sed primo hunc Echinitem ferius obtinui, cum iam priores paginae typis mandatae essent: atque deinde forma sua subpentagona post angulosam ponendus videbatur.

Spéc. V.
Echinites ex
cauatus.
T. XLIV. 3.
4.

In singulis areis et maioribus, et minoribus, duae series longitudinales a vertice ad os excurrunt, tuberculis miliaribus compositae, eaque insignis minimorum granulorum copia cingit, quae in icone propter subtilitatem indicari non potuerunt.

Ambulacra profundius iacent seu excauata sunt, duplici, quantum dignosci licet, pororum alternata serie, quos minimae eminentiae interiacent.

Os retractum videtur: etsi magnitudo et ambitus eius, propter lapideam massam definiri non potest.

Color testae et nuclei est flauo cinereus, et lapis calcareus.

Repertus est Veronae in Italia. Communicauit mecum hanc speciem Cl. SCHROETERVS. Huc

Huc procul dubio pertinere videtur LANGII Echinites rotularis minor et minimus *vid. Hist. lap. fig. p. 124. t. 35.* Nam etsi decem tantum series tuberculorum totidemque e lineolis conflatas esse dicat; tamen hae ipsae lineolae, mihi detritae papillae esse videntur. Caeterum depressa huius Echinitae forma a vi externa et pressu pendens, non valet, ad nouam speciem inde distinguendam.

Iconem huius speciei, sed exemplar paullo maius, quod apte transfutum ad *Cidarem variolatam* KLEINII efficit, depictum tradit SCILLA *tab. XXII. f. 2. D.* In molli topho Melitensi inuentus est hic Echinites.

Ad Cidares miliares pertinere etiam videntur species sequentes, quae ex solis breuibus descriptionibus LINNEI cognitae sunt, neque ab vilo, quantum mihi constat, alio Auctore vel descriptae, vel depictae.

a) *Echinus Globulus*, hemisphaerico subglobosus; ambulacris denis; areis latere muricatis, medio porosis. LINN. *Syst. nat. XII. p. 1102. no. 2.*

In *mus. Lud. Vlr. p. 706.* haec descriptio reperitur.

Testa hemisphaerico globosa. *Ambulacra* 10, pororum multiplici serie, in singula poris sex. *Areolae maiores* ad latera et basin muricatae punctis maioribus prominentibus. Discus etiam adsperus punctis minoribus prominentibus. Linea longitudinaliter insculpta, ad cuius angulos puncta semipertusa. *A. minores* duplo angustiores; caeterum eadem. — Habitat in Oceano Indico.

MVELL, LINN. *N. S. VI. B. p. 148. die Seekugel.*

Forte pertinet ad KLEIN. *tab. XI. E. F.* sed LINNEVS hanc iconem non allegat.

b) *Echinus sphaeroides*, hemisphaerico gibbosus, ambulacris denis, areis vndique muricatis: medio porosis. LINN. *ib. no. 3.*

Mus. Lud. Vlr. ib. dicitur *Testa* hemisphaerico globosa, nitidissima. *Ambulacra* 13, serie pororum quadruplici, subtus fere repanda. *Areolae maiores* ad latera et basin rufae, muricatae punctis albidis prominulis. Discus longitudinaliter glaber, glaucus, lineola flexuosa longitudinali-

dinaliter insculpta, ad cuius angulos puncta semipertusa. *A. minores*, duplo angustiores, caeterum eadem.

Habitat in Oceano Indico.

MÜLL. LINN. *N. S. VI. B. p. 149. Der Seeknopf.*

c) *Echinus Gratilla*, hemisphaerico gibbosus; ambulacris denis triplicatis; areis decussatim muricatis. LINN. *l. c. sp. 3.*

Mus. L. V. p. 707. Testa hemisphaerica, sed magis gibba, basi decem fissuris notata. *Ambulacra* 10, singula muricata et porosa serie triplici; in singula serie gemina longitudinali pertusa. *Areolae* 5 latiores, ad latera magis longitudinaliter muricatae, in medio laeviores: *areae* 5 angustiores, latioribus dimidio tantum angustiores et similiter muricatae.

Habitat in Oceano Indico.

MÜLL. LINN. *N. S. VI. B. p. 149. Die Seekastanie.*

d) *Echinus Lixula*, hemisphaericus, ambulacris denis, paribus approximatis, areis transversim punctis muricatis. LINN. *l. c. sp. 4.*

Mus. L. V. p. 709. Testa hemisphaerica, basi planiuscula. *Ambulacra* 5 parium: paribus approximatis; areola intermedia lineari acuta. *Areae* 5 maiores: seriebus transversis saepe 6 aut 7 utrinque, ubi plurimae; superiores sensim pauciores. *A. 5 angustiores* duplici serie punctorum eminentium. — Habitat in Oceano Indico.

MÜLL. LINN. *N. S. VI. B. p. 149. Das Seeknötchen.*

Sine dubio etiam ad hoc genus pertinet; at species est incerta

RUMPHII *Oculus Polyphemi l. c. p. 31.* Raro occurrere hanc speciem ait. Rotunda et hemisphaerica est testa, duorum pugnorum magnitudine, absque spinis: obsita est mucore obscure viridi, atque marinum foetorem spargit: ut igitur diu huc illuc volutata et in littus projecta videatur. Nihil in ea utile dicitur, unde statim reici soleat. Invenitur in sinu Amboinico.

Quae de usu Echini, quem esculentum vulgo dicunt, quo nomine autem omnes Cidaris miliaris species intelligi mihi videntur, ea fere huc redeunt: Omnibus echinis quidem esse ova, sed nonnullis exigua nec cibo apta; echinosque edules vere et autumno ouorum copia abundare, sed et omni alio tempore habere, ac maxime pleniluniis diebusque tepidis restitui, plenioresque reddi, iam ARISTOTELES*) proposuit. Ipsos echinos vel salibus conditos, vel ex mulso et garo, alui subducendae gratia, vel recentes et crudos edendo esse aiunt. Praeterea constat, veteres echinis, instar ostrearum, usos esse. Pluribus haec ex veteribus refert GESNERVS de *aquatil.* p. 423. et RONDLLETIVS de *piscib* p. 578: ex quo partim sua transcripsit idem GESNERVS l. c. et ALDROVANDVS de *testac.* p. 402. et p. 414.

SLOANIVS *hist. of Fam.* p. 267. Echinos, ait, qui in oris Angliae et Australibus Galliae reperiuntur, illic loco Ostrearum comedi.

De ipsa prima specie, s. *Echino vero esculento* RUMPHIVS l. c. p. 31. refert, eum ova optima esu habere: quae ex aqua coquantur, separatisque quinque ventriculis comedantur. Qui in loco sabuloso degant, et coloris albi sint, reliquis praecellere. Amboinenses quoque Echinis, super carbonibus tostis, vesci, ovaque eorum omni carnis genere praeferre.

Ova in *Echino ovario*, quem ad *Cidarem saxatilem* retulimus, rubra reperiri Cl. ARGENVILLE *conch. P. II.* p. 62. ait, eaque cocta, concolorum sapore esse, meliusque esse edendo, quam ostreas recentes; id tamen tantum valere de iis Echinis, qui in mari mediterraneo inveniuntur: eos enim, qui in Oceano et Rupibus habitant, nullius esse usus.

Ova coloris purpurei esse confirmat IANVS PLANCVS in *Comm. Bonon. Tom. 5.* p. 236. sequ. Plura de his infra ad §. 4. de *aul. Echin.* addemus.

De usu medico haec GESNERVS l. c. p. 422. collegit. Stomacho ventrique utilis est echinus, vrinamque ciet, ventremque soluit, nutrimentum autem exiguum et humidum praebet; calculosque, qui per vrinam redduntur, summe sanat. — Varia alia remedia addebantur, a quibus forte maximam partem hae vires deriuandae sunt.

Ex-

*) Lib. 4. de histor. animal. cap. 12.

Externe: Echinorum testae contusae, et ex aqua illitae, incipientibus panis resistunt, ex aceto, strumis; quin etiam epinyctidas tollunt, PLINIO auctore. GALENVS *de compos. medic. II loc. lib. I. c. 1.* recipit E. marinos in medicamento quodam, quod caluescentes prohibere, et pilis vestire promittitur. Testa cruda, inassata medicamentis admiscetur, quae psoras abstergunt. DIOSCOR. Etsi echino corpus scabie infectum perungatur, ad sanitatem idem eo redire AELIANVS testatur. Testae crematae cinis vlcera sordida expurgat, luxuriantem carnem reprimit, lepram sanat, alopeciam densat: quas quidem virtutes, et alias minus verosimiles ample satis commemorat GELNERVS *l. c. p. 423.*

Ex litteris Cl. VAN PHEL SVM subiungam: apud quasdam gentes, antiquitus non tantum, sed et hodie adhuc, in deliciis haberi Echinos: neque antiquitus solum, verum etiam hodiernum ad Medicinam adhiberi. Testas saltem atque pennas seu spinas acidum quam maxime attrahere, atque sic vt antacida exhiberi posse.

Addendum denique est, observatum esse a Veteribus, Echinos tempestatis mutationes praesagire. Nam fluctus et tempestas ad terram Echinos deuoluens e mari funditus in aridum expellit et violenter alidit. Hi eius pericula metuentes, cum sentiunt mare inhorrescere, et ventorum acerbitate procellas cieri, suis spinis lapillos, ad gestandum faciles tollunt, vt libramentum habeant, vt ne procellarum incurfus, ac suae eiectionis periculum subeant. vid. GESN. *l. c. p. 422.* Quoad haec vera dicantur, definire non audeo, cum a recentioribus non confirmatum reperiam. Id quidem IANVS PLANCVS habet, cornibus seu tentaculis Echinos solo seu fundo maris interdum adhaerere, praesertim in procellis, vt iam RONDELETIVS adnotauit; itaque hac adhaesione saeuitiam maris praesagiunt. vid. *comm. Bonon. T. V. p. 239.*

Ad §. 14. De *Cidaris variolata.*

Saepe eminentiae in *Cidaris variolatae* magno indiuiduo, papillas *Cidaris mammillatae* aequant; sunt tamen semper alia signa, quibus facile a se inuicem distingui queant. Cl. VAN PHEL SVM hoc genus *Pokkige Tulbanden* dicit, caeterum species huc pertinentes ad primum genus, quod *Zee-egel* nominat, refert.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Refertur ad *Echinos mammillares*, additur tamen verrucas nunquam eam magnitudinem adipisci, quae in *Cidari mammillata* reperitur, vnde sequitur, eum omnino ad *Cidarem variolatam*, quod et iconis conspectio docet, pertinere. Testa tegitur membrana nigra, qua spinæ ipsi papillis necluntur. Depicta est hæc testa *l. c. tab. D. f. 7.* Quod si aqua tepida lauetur testa albissima, quam *t. XXXVII. f. 1.* repraesentamus, comparet. Radii tamen deni, (qui nobis in ambulacris porosis locum habere videntur) nigri semper remanent. Testa est rotunda et eleganter fornicata, magnitudinem duorum pugnorum interdum aequat.

Spinæ longitudine sunt vel duorum, vel 6 digitorum, bruno nigrae, in basi crassissima aciculae crassitie; apice tenuissimo. Constant ex multis subtilissime ferratis annulis, qui nudis oculis vix, tactu melius cognoscuntur: nam ab apice versus basin digito tangenti minimi aculei resistunt. In basi harum spinarum est annulus prominens, sub quo fundamentum, quo papillis necluntur.

Varietatis mentionem iniicit *l. c. p. 96.* spinis variegatis, annulis albis, nigros intercedentes.

Communicavit nobiscum beatus MVELLERVS spinas huius speciei, quarum nos vnam Tab. LI. f. g. 1. g. 2. separatim et microscopio auctam repraesentamus. Papillae, cui insident, apice sunt perforatae, et maiores, minoribus granulis cinctae: quod in icone non expressum est.

T. LI. g. 1.
g. 2.

Proxime ad hanc speciem accedit, et sine dubio eius varietatem efficit, *Cidaris variolata*, quae in museo Linkiano (cist. 114. no. 29.) reperitur, et cuius imaginem Tab. XLVI. fig. 1. offerimus. Differt ea, a priori.

Testa magis depressa, leuiter circa verticem angulosa, ambulacris biporosis.

T. XLVI. 1.

Descriptio.

Color testae coeruleo cinereus, qui, cum viuum esset animal, omnino coeruleus fuit. *Figura* eius est orbicularis, vertice depresso, basi subconuexa, ore admodum amplo, ano circulari, qui regulari pentagono subcoriaceo cingitur: cuius anguli foraminibus sunt perforati:

Eo in angulo, qui reliquis magis prominet, *verruca* compareret.

Areae decem: in quinque *maioribus* series duae longitudinales tuberculorum, ambulacris proximae, sunt maximae et mammillatorum magnitudinem fere attingunt: quas duae minorum, minimam cingentes, interiacent. Omnia haec tubercula, ipso apice sunt perforata, - vti papillae sequentis generis eorumque margo, qui globulo papillae proxime adiacet, crenatus est, eaque minimis granulis, in orbem positis, cinguntur. *Areae* minores prae maioribus prominent, et duas series eminentiarum miliarium offerunt, in quarum medio linea granulorum ferrata est posita.

Ambulacra porosa, in basi tria pororum paria in ordinibus obliquis posita; quo magis autem versus verticem adscendunt, ea angustiora fiunt, et pori per paria locati reperiuntur.

In interiore testa conspiciuntur iuncturae satis manifeste, quibus scutula s. assulae arearum maiorum inter se nectuntur.

Labia oris late sinuosi, arcuata, parum prominentia sunt. *Maxillae fixae*, lamina ossea secum connexae, subsident arcis minoribus, quarum margo est emarginatus, suntque subrotundae, foramine semiorbiculari pertusae.

Spinae s. *aciculae* minores, substriatae, violaceae et coeruleo cinereae, testae hic illicque inspersae sunt; quae tamen minoribus granulis insitae fuisse, et maiores perditae videntur.

Magnitudo diametri transversalis aequat vnum digitum cum dimidio; altitudinis tres vnus digiti partes.

His subiungamus LINNEI descriptionem ex *Museo Lud. Vhricae* p. 709.

E. hemisphaerico depressus, areis quinque lanceolatis, ambulacris longitudinaliter verrucosis.

Testa orbiculata, subglobosa, supra depressa, lateribus rotundata, gibba, diuisa in areas, 5 ambulacris.

Supra. Centrum subrotundum (s. anus) cinctum area pentagona, angulis perforatis. Radii 5 conuexi, serie duplici punctorum eminentium, lateribus minutissime punctati. Punctorum maiorum eminentium series utriusque lateri radiorum adiacet. Subtus eadem, sed scabrities minus ordinata.

Ambulacra lanceolata, areis eleuationibus. In medio series quadruplex punctorum eleuatorum. Ad latera utrinque multiplex pororum ordo. Qui ordines subtus inspecti obliquis seriebus ex sex poris.

Arcae submuricatae: verrucis sex ordinibus longitudinalibus: verrucae laeues, conicae, ambitulaeui, apice perforatae.

Obseru. Videtur haec descriptio a mea aliquantum recedere, sed facile concilianda est. Nam, quae reuera sunt areae minores, eas *radios conuexos* LINNEVS dicit, et in pororum numero definiendo vix sollicitus satis fuit, forte etiam subtiliter crenatum verrucarum ambitum, laevem nominat. Ambulacra duo pro vno habuit. Sic omnino conuenit cum nostra.

Deinde LINNEVS recte huc refert.

RUMPH. *amb. t. 14. f. B.* Icon satis bona est: descriptio nulla additur, neque indicatur hanc iconem esse denudatam *Echinometram setosam* Auctoris.

PETIV. *amboin. T. 8. f. 5.* Diadema Turcarum. De hoc iudicare non possum, cum ipsum librum non habui, quem conferrem.

KLEINII iconem, in Linneano systemate citatam (t. 6. f. C.) huc non pertinere facile quilibet animaduertet. Quin potius ad nostram speciem pertinet ea *Cidaris*, quae in Gallica KLEINII versione ex museo Réaumuriano Tab. XXVII. delineatur: figura vero spinas truncatas et fractas habet. Ex descriptione illic p. 232, data haec notamus:

Testa est nigra: (fuit nempe membrana tenui adhuc vestita) *tubercula* margine plicato instruuntur. *Spinae* spiraliter fulcatae. Cl. VAN PHEL.

p. 29. n. 27. hanc iconem pro singulari specie habet eamque *Bandwrae Zee egel*, *Cidarem fasciis tuberculatis* dicit.

Icon, quam ARGENVILLE *conch. I. t. 25. f. D.* de nostra specie habet, mediocris est. Anus enim pentagono orbatus est, et ambulacra male expressa sunt. Caeterum hunc Echinum in mari rubro habitare, et coloris nigri esse p. 310. ib. dicitur.

Ex *Sebae* thesauro Tom. III. ad hanc speciem pertinere puto sequentes varietates.

Var. 1. 1. *Tab. XI. f. 10. Echinus ex viridi flavus*: verrucae papillas aemulantur, est ex imperio Sinensi.

Var. 2. 2. *Tab. XIII. f. 9. Echinometra setosa*, Sinensis. Descriptio ibi data valde est imperfecta. Aculei sunt graciles, in apices obtusos desinentes (haud dubie fracti fuerunt, uti omnes, quos vidi) colore viridi, purpureo sparsim intermixto. Icon similis est ei, quae a RUMPHIO tradita est.

Cl. VAN PHEL SVM p. 29. n. 39. hanc *Sebae* iconem *de Steekelpen*, Echinum aculeis setosis dicit.

Var. 3. 3. *Tab. XIII. f. 5. Echinometra nigra Americana*. Corpore depresso, rotundo, in quinque sinus emarginato: spinis variae magnitudinis, griseis, ab latere et superne longissimae, subtus minores et breviores. Ambitus oris pentagonam veluti stellulam dilutius griseam efformat.

EX DAVILAE *catalog. ?* huc refero no. 933. p. 412. *Cidarem nigrescentem*, spinis longis dictam *Ourlin à soye* et no. 935. *Cidarem variolatam*, rufo cinereum, areis minoribus elevatis, maioribus depressis, tuberculis obsitam, dictam *Turban turc.* Ad varietatem tertiam pertinet quoque *ib. no. 938. Cidaris variolata Americana*. Descriptio ea, quam SEBA dedit. — Spinae dicuntur ad longitudinem striatae, granulosae, quae granula microscopio tantum distingui possunt, apice obtuso, perforatoque terminatae. (Meae spinae fractae apice quoque sunt perforatae.)

Fortè

Forte huc pertinet *Cidaris variolata*, spinis longissimis, asperis, albis, viridique annulatis, cuius brevis descriptio datur in *Encyclop. Tom. VI. p. 3. et Tab. LXI.* spinae depinguntur.

MVELL. *Lin. Nat. Syst. VI. B. p. 158.* hanc Cidarem bene describit, et iconem *Tab. VIII. f. 2.* satis bonam tradit. Ambulacra tamen non diligenter expressa sunt, neque area pentagona circa anum apparet.

Ad §. 16.

LANGIVS *in Histor. Lap. fig. Helvetiae p. 124.* describit Echiniten oua-
rium subflauescentem minorem, duodecim striis e transuersis lineolis
conflatis, interstitia striarum papillis minimis occupantibus: huius vero
icon nulla datur. Subiungitur autem Spec. VII.
Echinites
ouarius.

Echinites ouarius subflauescens minimus, duodecim striis e papillis maioribus conflatis, interstitia striarum punctis minimis occupantibus: qui *tab. 35. in serie infima* delineatur, et a KLEINIO sine dubio hic intelligitur. Icon diligenter facta non est, indicantur enim *quatuordecim* striae papillarum, quod repugnat descriptioni: quare etiam hanc iconem hic repetere dubitauimus, praesertim cum ipsa descriptio propter duodecimum striarum numerum nobis suspecta videatur.

Verosimile mihi videtur *Echiniten-ouarium paruum* PLOT. *nat. hist. Oxfordsh. p. 108. §. 85. tab. 5. fig. 6.* huius esse speciei: etsi tubercula paulo maiora sint. Figura enim diligentius inculpta est: apparent in quinque areis maioribus duae tuberculorum series, et areae minores, ab ambulacris porosis cinguntur: tubercula haec omnino maiora sunt, quam miliaria. Inuentus est iuxta *Teynton* agri Oxoniensis.

LVYD. *lithopb. p. 46. no. 934-49.* E. sublutei coloris, e lapidicinis *Cowleanis tab. IX. f. 940.*

LIST. *de lap. turb. p. 222. tit. et fig. 24.* omnia ex PLOTIO sumta sunt.

BOVRGV. *petrif. p. 76. no. 340.* Echinites ouarius paruus, globuliforma *tab. LII. f. 340.* mediocris icon. *Ib. f. 345. et 346.* ex LANGIO sumtae.

DAVILA *catal. III. p. 177. n. 213.* Echinitem in Agatem petrificatum ex Norrmandia indicat, et BOVRGVETI iconem priorem commemorat, simulque KNORR. *part. 2. t. 35. f. 8.* vbi tamen in mea editione echinites nullus est.

Ad §. 17.

Hac icone et descriptione neque *Echinus Diadema* LINN. exhibetur, neque RVMPHII icon, t. 14. B. a KLEINIO et LINNEO commemorata, huc pertinet: quod, si vel omnia alia signa negligantur, statim ex papillis, in hac specie apice non perforatis, et testa crassa, neque fragili, apparet. Multum profecto circa hanc iconem cogitavi, atque varia specimina cum ea comparavi, sed nulla plane cum ea convenientia animaduerti. In icone enim ambitus testae aliquantum oblongus et angulosus indicatur, atque Cl. VAN PHEL SVM eam *Vysboek groote*, i. e. Cidarum quinquangulam maiorem pag. 29. no. 29. nominat. Interim eam ei generi subordinat, cui tamquam signum genericum *ambitum circulare* tribuit. Synonyma a Cl. VAN PHEL SVM huc relata, mihi alias indicare species videntur. Nempe RVMPHII amb. XIV. B. est *E. Diadema*, LIN. vid. supra: p. 39. atque KNORRII icon, *Delic. E. II. 3.* a Cl. VAN PHEL SVM bis, nempe ad hanc speciem et no. 26. citata, est petrefacta *Cidaris toreumatica* KLEINII.

Spec. VIII.
Cidaris sub-
angularis.

Omnibus, quantum fieri potuit, diligenter expensis, duo specimina accepi, quae in plurimis et quidem signis satis certis cum descriptione et icone KLEINII conuenirent, eorumque hic descriptionem subiungam.

Tab. III. C. D.

Testae color est cinereo viridescens, paullisper in brunum tendens, areae praesertim sunt bruno rubescentes. Ambitus eiusdem est orbicularis, forma fere hemisphaerica. Basis est puluinata.

Areae, vt in reliquis, decem. Tubercula miliaribus parum maiora, eam magnitudinem, quae in icone sistitur, non plane aequantia. In *areis maioribus*, vbi eadem latissimae, series decem longitudinales; tubercula maiora ita posita sunt, vt quatuor vicinae semper quadratum vel rhombum efficiant. Duae series tuberculorum, tertia nempe a sin-

gu-

gulo latero, reliquis sunt maiores : et maioribus minora granula interiacent.

Areae minores, maioribus parum sunt eleuationes, indeque testa aliquatenus angulosa dici posset, quod tamen speciei tertiae §. 13. magis competit. Tuberculorum maiorum series duae, quas duae aliae minorum tuberculorum interiacent, atque extus quoque singulam aliam idem minimorum granulorum cingit.

Ambulacra porosa, poris per quatuor s. quinque paria arcuatis. Poros granula et lineolae transuersae eminentes cingunt.

Os retractum aliquo modo, sinubus ei, quod in KLEINII icone D. delineatur, simile, sed aliquantisper minus. *Labia* inflexa. *Maxillae fixae* verticales, linea eminenti inter se iunctae, margine ouato, apice emarginato, a quo lineola eminens recta ad foramen medium lineare seu subouale tendit.

Forte ad hanc speciem pertinet icon SEBAE *thef. III. t. XI. f. 5.* Nam tubercula fere miliarium magnitudinem superant, et oris figura cum nostris speciminibus fere conuenit. Cl. VAN PHEL SVM dubie hanc iconem, et nos cum eo iam supra p. 21. indicauimus.

Ad §. 18.

Aequae magna specierum vel varietatum, si malueris, est confusio, quas KLEINIVS hac paragrapho habet. Neque itaque descriptiones meas ad icones KLEINIANAS plane concinnare possum, sed ad ea specimina, quae vidi, et quae cum forma, et signis, a KLEINIO specifica dictis, maxime conueniunt.

Sic in museo Trieriano est *Cidaris* ambitu omnino orbiculari, basi plana et fenestrata, eminentiis raris et magnis. His itaque signis conuenit specimen nostrum cum KLEINII descriptione Tab. IV. A. B. *Os* vero *amplum*, quod addit, meae *Cidari* non est: quin potius paruum, tertiam baseos partem in diametro vix aequans.

Color testae albus. *Areae* decem. In *maioribus* series sex tuberculorum, papillas magnitudine fere aequantes. Duae intermediae ma-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Exemplar huius nostrae speciei, spinis munitum ex museo Linkia-
no (no. 44. cist. 116.) tab. XXXIX f. 3. delineatum tradimus.

Tab. XXXIX.

3.

Spinae sunt nigrae, in violaceum colorem inclinantes, digitum cum dimidio plerumque longae, apice obtusiusculae: quae ab ore propiores positae sunt, tenuiores et breuiores ad apicem compressae sunt. In ambulacris minores spinae et obtusiores et apice compressae occurrunt, et similes maiores interiacent.

Circa anum pentagonum et in angulo maiori eminentis verruca ani-
maduertitur.

Forte haec est secunda species RUMPHII *amb. p. 36.* quam magnam, depressam, breuibus spinis obsitam, ita, vt conseruari possint, esse perhibet. Spinas veneno expertes esse subiungit.

In versione KLEINII *Gall. t. II. f. B.* icon Auctoris nostri repetitur.

Encyclop. t. LIX. f. 3. depingitur Cidaris, quae nostrae spinis munitae fere similis est. Spinae duplicis generis dicuntur, aliae minores compressae albae, aliae maiores, asperae, rubrae. Reliqua descriptio et icon nihil certi habent. Ex forma, tuberculorum magnitudine et pororum frequentia verosimile mihi est eam huc pertinere.

Ad §. 18. var. β. T. IV. C. D.

Spec. X.

Si vlla a KLEINIO data icon, haec mihi *Echinum Lucuntrum* LINN. repraesentare videtur; nam, quae a LINNEO citatur, neque cum descriptione, neque cum synonymis conuenit. LINNEVS in *Syst. Nat. p. 1103.* *sp. 9.* hanc eiusdem dat definitionem.

Tab. IV. C.
D.
Cidaris Lu-
cuntrum.

E. hemisphaerico ouatus, ambulacris denis flexuosis, areis muricatis: angustioribus longitudinalibus.

Sed vix sufficiunt hi characteres: differt igitur ab aliis vicinis speciebus

Testae ambitu ovali, basi puluinata, ore ampliore, eminentiis maioribus, quarum in magnis areis, vbi eadem maximae, series sex, in

minoribus quinque, et in singulis duae series maxima tubercula habent.

Praeterea haec maiora tubercula, vti etiam in aliis speciebus, a minorum granulorum, magnitudine rursus diuersorum, circulo includuntur. In medio arearum maiorum est linea ferrata, obsoleta.

Ambulacra porosa, pororum paria arcuata habent: in basi, vel versus verticem quinque seu quatuor paria pororum, in medio autem sex in ordinibus arcuatis occurrunt. Poros granula et lineae impressae interiacent.

Maxillae fixae, lamina inter se nexae, rectae, et elongatae variisque impressionibus notatae, margine dentatae, ac foramine triangulari, quod basin conuexam habet, perforatae sunt.

Magnitudine caeterum et colore, qui vel flauo cinereus, vel coeruleescens, vel nigrescens est, insigniter variat haec species.

Sic etiam figura variare videtur, vt ambitus interdum suborbicularis fiat, qualis varietas Tab. IV. f. E. F. delineatur. Elegans huius exemplar in *Trieriano* museo reperitur.

Areae minores in eodem, vt et media maiorum pars paullo magis prominent. Tubercula frequentiora et minora, basis non adeo puluinata, atque inter tubercula lineolae eminentes transuersae s. iuncturae assularum conspiciuntur. Color est coeruleescens. Caetera cum priori descriptione conueniunt.

Cl. VAN PHEL SVM *l. c. p. 33. sp. 3.* ex hac varietate etiam distinctam speciem constituit, quam *Smalband* (Echinometram fasciis angustis) nominat. Si vero eius specimen cum nostro conuenit, vix ex eodem speciem constitui posse existimo.

Huius *Echini Lucuntri* mentio fit in SEB. *thes. lil. tab. X. f. 6. E. minor, pullus oblongus Africanus. ib. f. 16. oblongo rotundus, ex insula Thomae; dilute thalassino pollet virore, papillis maiusculis; et f. 18. ex cinereo flauo ruffulus, ibidem inuentus. Tab. XI. f. II. E. saxatilis*

tilis, oblongo teres, Africanus; sub rupibus reperitur, papillae grandes sunt, interque eas dilute coccineus se diffundit color.

BREYN. *echin.* p. 56. tab. 1. f. 6. Echinometra ovalis, papillulis minoribus. — *Figurae bonae.*

GVALT. *test.* t. 107. f. C. E. ovalis, papillis minoribus, vel candida, vel rosea. *Icon mediocris.*

MÜLL. *delic. nat.* 1. p. 89. tab. D 1. f. 8. figura bona est; minus recte autem *Echinus saxatilis* LIN. ibi dicitur.

DAVILA *catal.* p. 412. no. 934. Turban à grains de petite verole.

KLEIN. *Gall. t. II. D. E. et* VAN PHEL. *l. c. p. 29. n. 5.* *Tophyn Egelmoeder* f. Echinometra versus verticem lineata. Synonymon vero huc non pertinere videtur.

Petrefacta huius speciei rariora sunt. MORTON. *nat. hist. of North.* p. 231. t. 10. f. 2. Echinus ouarius, maxime depressus, minoribus papillis, quarum plerumque decem aequae distantes series adsunt. Ambitus maximus testae est trium et dimidii pollicum. Spinae perditae sunt. Forte tamen hic Echinites ad sequentem speciem pertinet.

Ad §. 18. Tab. V. f. a. b. c.

Hac tabula delineantur tres varietates *Echini saxatilis* LINN. quem dicit hemisphaerico depresso, ambulacris denis: paribus approximatis, areis longitudinaliter verrucosis. *Syst. nat.* p. 1102. sp. 6.

Spec. XI.
Cidaris rupe-
stris T. V.

Sed ex hac definitione differentia specifica mihi non patere videtur: nam dictae hae proprietates omnibus *Cidaris* speciebus conueniunt. Itaque differt,

Testae ambitu subellyphico, ambulacrorum poris arcuatis, arcubus in basi obliquis, propius a vertice magis erectis. Eminentis mediae magnitudinis, rarioribus.

De-

Descriptio.

Color testae est vel violaceo cinereus, vel albus tuberculis violaceis, vel subrubris vel flavescentibus. Magnitudine media est: maxima, quae vidi exempla, digiti cum dimidio longitudinem aequant, altitudine dimidium digitum.

Areae decem. In omnibus duae series tubercula maxima offerunt, quibus interiacent minora, instar lineae ferratae disposita: unde maiora his minoribus circumdantur forma, ad hexagonam accedente. In maioribus specimenibus pars media arearum maiorum linea ferrata impressa notatur.

Ambulacra porosa, poris duplicibus, in ordines transuersim arcuatos distinctis. Singuli ordines quinque pororum paribus constant: atque arcus, versus verticem, fere verticales fiunt; versus basin sunt transuersi magis. Ambulacra in basi coeunt et aream minorem cingunt.

Os amplum, quale KLEINIANAE figurae indicant. Sinubus non valde profundis. Margo oris s. *labia* versus areas maiores sunt reflexa et callum prominentem efficiunt.

Anus cingitur scutis ouato acutis, instar foliorum rosae secum nexis, in quorum vno est eminentia verruciformis. Foramina s. pori in apice cuiuslibet scuti.

Maxillae fixae sunt minores, magis acutae, foramina earum fere triangularia.

Interior testae fabrica eodem fere, quo *E. diadematis* comparata est modo: compages tamen testae est durior. Ambulacra in interiore testae formant arcus longitudinales, poris duplicibus.

Tab. XXX.
A. B.

Spinis satis rigidis et crassitiem aciculae in basi fere superantibus munitur; eaeque sunt brunae, apice violaceae: circa os et in tuberculis minimis minores spinae reperiuntur. Circa anum verruca, ut KLEINIVS ostendit, apparet.

Possi.

Possideo specimen huius speciei, spinis munitum: testa spinis carens frequens in omnibus fere museis est.

In *Mus. Lud. Vlr. p. 708.* LINNEVS hanc speciem *E. diademat* simillimam dicit, sed magnitudine minori, et figura magis depressa differre, subiungitque hanc descriptionem:

Testae centrum foramine magno perforatum, cui circumstant puncta 5 perforata. Radii 5 duplici serie punctorum prominentium, lateribus minutissimis punctis perforatis. Vtrique lateri adstat series punctorum maiorum prominentium, inferne sparsorum. *Ambulacra* in medio serie duplici punctorum eleuatorum. *Pori* ad latera vtrinque duplici serie, subtus etiam obuii. *Areolae* 4 ordinum longitudinalium.

Obs. Radii LINNEO sunt, quos nos series tuberculorum dicimus, et puncta prominentia sunt ipsae eminentiae.

RUMPH. *amb. p. 31. t. XIV. A.* Echinus saxatilis omnino ad hanc speciem pertinere videtur. Figura minus bona est: nam negligentia sculptoris manifeste exinde apparet, quod in areis minoribus, in aliis series vna, in aliis duplex delineata sit, quod in nullo Echini individuo vidi, neque omnino locum habere videtur.

Caeterum RUMPHIVS testam, ait, esse parvam oualem, magnitudine nucis iuglandis, crassiorem duriolemque, quam *Cidar* *esculentae*; colore vel albo, vel ferene rubro, tuberculis non adeo magnis, aculeis longioribus, crassioribus, longitudine digiti articulum aequantibus, rigidis et acuminatis ita, vt aegreprehendantur. Ex *Eiusdem* testimonio inhabitant haec animalcula cryptas Coralliorum, quibus sic nonnunquam adhaerent, vt difficile ex iis eximantur. Oua huius speciei, cum sint amara, non comedi addit. — Quae quidem descriptio, cum nostra conueniens, ostendit, nos hanc RUMPHII speciem recte ab altera *Cidar* specie, ad quam KLEINIVS eam retulit (vid. §. 11. β) separasse. Quae ratione RUMPHIVS, hanc speciem esse *Brissum* ARISTOTELIS, demonstrare velit, nos latet: RONDELETIVS enim iam *Spatangi* speciem pro *Brisso* ARIST. indicauit.

Procul dubio haec species quoque indicatur a PLANCO *conch. p. 21.* cum dicit: Secundum Echinorum genus est illud vulgare compressius et nigrum, quod frequens reperitur in infero mari, praesertim circa Neapolim.

MÜLLERVS in *Delic. natur. I. tab. D III. f. 6.* bonam iconem huius *Cidaris*, spinis armatae, tradit; p. 98. autem perperam dicit esse eandem *Cidarem mammillarem* s. esculentam. Neutra enim est. Differt etiam ab ea, quae tab. D I f. 8. delineatur, quae *Cidarem* praecedentem designat. De spinis bene addit, esse easdem densas, atque, si cadant, metalli instar sonum edere.

EX SEBAE *thes. III.* pertinet huc *tab. X. f. II.* Echinus subrotundus, nodiformis ex albo cinereus,

Tab. XXXIX. 4. Cl. VAN PHEL SVM huc quoque refert SEB. t. XIII. f. 10. quam propter singularem spinarum structuram, hic *tab. XXXIX. f. 4.* repetimus. Dicitur apud SEBAM

Echinometra muscosa Amboinensis. Spinae superiores sunt longissimae et crassissimae: minimae et brevissimae regionem imam obsident. Inter spinas, quae malini floris colore (i. e. incarnato) gaudent, foliacea ornamenta, musci corallini subtilioris aemula, cuti externae adnata conspiciuntur. Spinae superiores pistillis similes, aequae crassae, apici extremo impressam ostendant flosculi s. stellae figuram, pari fere modo atque in coralliis albis, s. *Madrepora oculata* LINN. Haec SEBAE icon tamen a Cl. DAVILA *catal. p. 415. no. 942.* ad *Cidares mammillatas* refertur, cuius testa sit nigricans, spinis eo, quo diximus modo, constructis.

KLEIN *Gall. t. II. f. F. G. H.*

VAN PHEL S. *l. c. p. 29. sp. 1. Byna ronde Egelmoeder* i. e. *Echinometra* subrotunda; varietatem tertiam *tab V. c.* ita nominat: et varietas *tab. V. b.* EIDEM dicitur *Breedband* seu *Echinometra latefasciata.* Figuram KLEINII *t. V. a.* non commemoratam invenio.

MÜLL. LINN. *Nat. Syst. VI. B. p. 149. Der Steinappel.*

Petrefactam hanc speciem esse puto, quam WALCH. *delic. nat.* II. t. E. f. 6. 7. delineat. Icon Echiniten fere rotundum indicat: Cl. WALCHIVS tamen ipse eum ad hanc speciem refert.

Ad *Cidares variolatas* tanquam nouae species pertinent sequentes.

Echinus Calamaris a Cl. PALLAS in *Spicileg. Zoolog.* Fasc. X. p. 31. descriptus: cuius et descriptionem, et iconem tab. XLV. f. 1--4. hic tradimus.

Spec. XII.
Cidaris calamaris.
Tab XLV.
f. 1--4.

Descriptio.

Magnitudo rarius dupla eius, quam icon exhibet. Testa albo virescens, sphaeroidea, valde depressa, conuexa, vixque pentagonoidea. Ambulacra quina, margine porosa, (sine dubio Cl. PALLAS duo ambulacra in vnum coniungit, quod etiam icon indicat) nigra, medio (i. e. in areis minoribus) granulosa, punctis prominulis, duplici serie maioribus, intersertisque longitudinaliter minoribus; vid. Fig. 1. et 3.

Fig. 1. 3.

Puluilli s. *Areae*, papillis nudis distantibus: superioribus maioribus; intersertisque punctis minutis.

Apertura inferior ampla (fig. 1.) clausa corio cinerascens, in cuius medio os, quinque dentibus connuens: vid. Fig. 4. *Apertura* superior (s. *anus*) producta, intestino exserto, attenuato, fuscescente, granulis lacteis punctato.

Fig. 4.

Cirrho cotyledoniferi ex poris ambulacrorum maxime subtus crebri. *Setae* (fig. 1. a. naturali et A. aucta magnitudine) verruculis ambulacrorum insidentes, fragilissimae tenues, inaequales, virescentes. *Spinae* (fig. 1. 2. 1. b. B) puluillorum verrucis inarticulatae, inaequales, elegantissimae, cauae, cylindratae, deorsum attenuatae, extus scaberri-
mae, calamorum equileti instar, lineis longitudinalibus denticulatae. *Spinae* superiores sensim maiores et multo longiores, omnes extremo truncatae et apertae, intus vacuae. *Color* earum albidus, annulis latis, obsolete viridibus, griseo terminatis alternans.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quorum singulorum apices orbiculari foramine pertusi sunt. Hi ipsi apice iterum singuli in duos radios albicantes abeunt, nouam stellam efformantes, quorum interstitia tuberculis paruis et magnis replentur. Omnia hæc per segmenta varia, recta, curua, breuia et longa tanquam in totidem articulos diuisa sunt. Plurima quoque in radiis s. ambulacris cernuntur minuta foramina, dilute rubello, quasi malini floris colore, in quibus capillacei aculei (vix hi, sed potius tentacula) hæserunt. In parte inferiore etiam est stellata expansio, in cuius medio foramina quinque semilunaria. Tubercula hic eodem, quo superius, ordine et dilute rubello colore, radii dilute amethysti purpura superbiunt. — Hactenus SEBA. Quantum ex icone patet, foramina hæc semilunaria cutem coriaceam et sinus oris interiacent. Recudi curauimus SEBAE iconem, eamque Tab. XLIV. Fig. 1. sistimus.

VAN PHELS. l. c. no. 36. *Komeet groote*, i. e. Cometa magna dicitur.

Cidaris violacea. Ea, iam Auctore Cl. DAVILA, ad *C. variolatas* Spec. XVI. pertinet, idemque confirmat exemplar, quod in museo *Serenissimi Principis a Schwarzburg Rudelstadt* reueruatur. Iuxta hoc specimen hæc signa *Cidaris violacea*. Tab. XLVII. I. 2. specifica constituo.

Testæ ambitus suborbicularis, hemisphaericus. Areae decem tuberculis variolosis asperae. Ambulacra fatis lata, excauata, poris in quatuor ordines longitudinales dispositis. Spinae aliae clauatae, aliae apice angulatae, aliae cylindricae, omnes violaceae.

Hos et reliquos characteres in specimine, mecum beneuole communicato, obseruare potui, quum illud alia parte spinis denudatum, alia iisdem obsessum erat.

Areae maiores eminentiis maioribus, crebrioribus, alternatis ornantur, quarum in media s. latissima parte octo series longitudinales numerantur. Hæc maiora tubercula, propter situm duorum vicinorum alternantem, lineam transuersam ferratam formant: Atque omnino situs eorundem similis ei est, quem pennae auium habent, i. e. posita sunt *in quincunce*, ut cum LINNEO loquar. Eminentias maiores minima gra-

nula cingunt, quae vix nudis oculis cernuntur, sed microscopio simplici facile agnoscuntur. Situs eorum est, ut in congeneribus.

Areae minores duas series longitudinales eminentiarum obtinent, quas simili modo minora granula interiacent.

Ambulacra duas lineas latitudine transuersa aequant, areis sunt magis profunda, porique in iis quatuor series longitudinaliter ferratas formant, inter quos granula minora dispersa sunt.

Color testae est cinereus, in violaceum tendens, ambulacra colore fusco distinguuntur.

Fig. I. f.

Spinae violaceae, quoad formam triplicis sunt generis. 1. aliae clavatae, breuissimae, apice obtusissimo, plano, vel tetragono, vel pentagono, vel hexagono. Hae omnem conuexam arearum partem a vertice usque ad ambitum maximum s. marginem, qui superiorem s. fornicatam testae partem a basi separat, occupant.

2. aliae vel clauatae, vel spatulatae, compressae, figura iterum nonnihil a se recedentes, quemadmodum icones a. b. c. indicant. Hae marginem latissimum testae et peripheriam muniunt.

3. aliae cylindricae, tenuiores, a latere compressae, quemadmodum in fig. d. e. ostenditur. Quae quidem basin obsident, et in granulis inter spinas superiores truncatas, et in ambulacris dissitae sunt.

In basi intra spinas, mox descriptas, cylindricas tentacula copiosa, membranacea occurrunt, iis similia, quae ex BASTERO tab. XLV. a. a. et PLANCO tab. LIV. f. 5. delineata exhibemus. Filo nimirum cylindrico insidet discus orbicularis, margine crenatus, in medio foramine per-tusus.

Os huic Cidari satis amplum est, corio satis tenaci cinctum, in cuius medio dentes quinque acuti, ut in congeneribus, haerent. Anus undique spinis truncatis cingitur, et parua apertura spinis obtecta remanet. Inter spinas materia calcarea haeret.

Est haec nostra species *Echinus atratus*, hemisphaerico-oualis, depressiusculus: spinis truncatis, breuissimis, obtusissimis: marginalibus clavatis depressis, LINN. *Syst. nat.* p. 1103. sp. 11. Habitare eum, addit, in India: e Museo Tessiniano: in libro tamen huius tituli nulla eiusdem fit mentio.

KLEIN *Gall. tab.* 23. p. 29. *Oursin de mer violet.* i. e. *Cidaris violacea*. Ex descriptione ibi data, quae omnino cum nostra conuenit, nihil est, quod hic repetamus, nisi specimen, ibi descriptum, inuentum esse in insula Galliae (*Isle de France*), vnde ad REAVMVRIVM missum sit.

ARGENV. *conch.* 1. p. 310. *tab.* 25. F. G. *Cidaris violacea*: caetera nil notatu digni habent.

DAVILA *catal.* 1. p. 413. no. 936. *Cidaris variolata* obscure violacea, quae etiam *Cynara* (*Artichaut*) seu *Carduus* (*Chardon*) dici solet. — Subiungit aliud exemplar, quod eiusdem esse speciei ait; in margine autem KLEIN. *Gall. f.* 2. f. C. quae est *Cidaris variolatae* basi plana, fenestrata KLEINII *tab.* nostra IV. A. B., allegat; haec tamen, quantum equidem puto, a *Cidari violacea* plane differt.

Encycl. VI, p. 3. t. LXI. f. 2. Figura satis bona, descriptio nihil notatu digni habet.

VAN PHEL. *l. c.* p. 30. no. 9. *Violette Egelmoeder.* i. e. *Echinometra violacea*: vbi quoque citatur HOVT TVYN *hist.* CXIV. f. 5. quem librum non obtinere potui. Eadem icon autem data esse videtur in MÜLL. *L. N. S. tab.* VIII. f. 5. p. 152. *Die Halbkugel.* Icon bona in parte prona tentaculorum formam simul exhibet.

Nos iconem nostram ex KLEINII Gallica versione sumimus. *Fig. 1.* partem pronam s. basin, in qua est os: *Fig. 2.* superiorem conuexam, spinis munitam exhibet. Testam plane spinis orbam nondum vidi. De reliquo RVMPHII icon *t. 13. f. 2.* et SEB. *III t. 13. f. 4.* a LINN. ad hanc speciem relatae, pertinent ad *E. mamillatum*.

Denique noua, seu forte deperdita species *Cidaris variolatae* est cuius iconem *tab.* XLV. f. 10. ex RVMPHIO repetimus. Nos huius
spe-
Spec. XVII.
Cidarites cir-
cinnatus.
Tab. XLV.
10.

speciei specimen ipsum vidimus, postquam iam icon aeri insculpta esset: nam eadem secundum exemplar, minus bene conseruatum, facta esse videtur. In nostro Echinite areae decem sunt, singulae duabus seriebus tuberculorum maiorum obsitae, quas minora granula in circulo ambiunt. *Areae maiores* media in parte parum excavaatae; *minores* illis magis eleuatae. *Ambulacra* porosa in nonnullis locis adhuc sunt conspicua, videnturque paribus duplicato ordine arcuatis composita fuisse. Basis est subpuluinata. *Os* mediocre, diametri baseos dimidiam partem aequans. *Testa* depressa, ambitu suborbiculari: caeterum est calcarea spatiosa, coloris albido cinerascens, nucleus calcarea albescente terra repletus. Locum natalem huius Echinite certe definire nequeo, videtur vero in Heluetia vel Anglia inuentus esse.

Certe ad speciem X. s. Cidarem Lucuntrum, et quidem eius varietatem subrotundam hunc Echinitem lubenter retulissim, nisi forma depressa, et duae tantum, nec plures, tuberculorum series in areis, repugnassent.

RVMPH. *amb. LIX. f. C. p. 336. lin. penult.* Echinites, cui testa remansit, lapisque videtur cretaceus; dicitur enim mollior et albus.

BREYN. *echin. p. 55.* eundem *Echinometram circinatam* nominat, vertice planiore. Creta completus erat, et in Cretae fodinis Cantiani comitatus in Anglia inuentus. Icon eiusdem bona tab. I. f. 3. 4. traditur. Tubercula tamen minuscule, intra maiora indicata, in meo specimine plane desunt.

Cl. VAN PHEL. *l. c. p. 29. no. 30.* hunc *Kransje i. e. Corollulam* vocat, simulque commemorat HOVTT. *Hist. CXIV. 2.*

Cl. DAVILA *catal. III. p. 177. no. 214.* indicat *Echinitem eminentiis variolatis*, ibique RVMPHII iconem commemorat simul autem adiungit SCILLAE *tab. 25. f. 1.* Sed haec SCILLAE icon plane singularis est, atque Echinitem offert, cui similem neque ego vidi, neque alibi descriptum aut depictum inueni. Pertinere quidem videtur ad *Cidares variolatas*, sed areae in assulas sunt diuisae *hexagonas*, cum tamen assulae in hoc genere semper sint aut heptagonae, aut plerumque pentagonae. Similis figura a SCILLA *tab. XXVI. A.* reperitur. Indicamus igitur has species tamquam

quàm dubias, donec recentiorum obseruatis stabiliantur. Praesertim cum in litteris, a Cl. VAN PHEL SVM nobiscum beneuole communicatis, legimus, Se quoque nunquam tales vidisse.

Ad §. 19.

Cidares mammillatae Cl. VAN PHEL SVM Belgice *de geteepelde Gewelvflekken* dicuntur. DAVILA et alii eas *Turbans à mammelons* Gallice vocant. Generales characteres, praeter magnitudinem tuberculorum, vix dantur. Cl. VAN PHEL SVM, qui praesertim ad ambitum testae respexit, species a KLEINIO huc relatas, in duo genera diuisit.

Ad §. 20.

Maxime nobis videtur probabile, omnes eas varietates, quas KLEINIVS hic coniungit, vnam naturalem speciem, nec plures, vti Cl. VAN PHEL SVM vult, constituere. Nam praeter magnitudinem et spinarum diversos colores, signa saepissime in his animalibus variantia, vix alia in re differunt. Est haec species

Echinus mammillatus hemisphaerico ovalis: ambulacris densis flexuosis: areis muricatis verrucosis: angustioribus abbreviatis. LINN, *Syst. nat.* XII. p. 1103. sp. 9. Spec. XVIII.
Cidaris mam-
millata.
Tab. VI.

In *Mus. Lud. Vlr.* p. 711. hanc descriptionem exhibet. Testa *E. diademati* simillima, a qua differt verrucis quadruplo minoribus, glabris, basi planiusculis. *Ambulacra* subtus oblique repanda, punctis intercepta. *Areolae* angustiores, tuberculis longitudinalibus, aequalibus margini. Alba colore, minusque fusca.

Quam descriptionem si consideramus, multum sane angimur et dubii reddimur, an LINNEVS nostram speciem descripserit, nec ne. Nam neque tanta est similitudo nostris testis cum *E. diademate*, quantam ille dicit, neque tubercula sunt minora, sed vel quadruplo maiora. Icones interim, a LINNEO commemoratae, omnino huic nostrae speciei conueniunt. Itaque tutissime nos hac in re versaturos esse speramus, si aliam ad ipsa specimina concinnatam descriptionem subiungamus.

Descriptio.

Testa coloris est flauo cinerei vel plus vel minus fuscescentis: in basi semper magis albida; figuræ ellypticae, depressæ.

Areae decem: in quinque *maioribus* sedecim vel octodecim papillae, quarum mediae maximae sunt, omnes apice non perforatae: in areis minoribus quatuordecim tubercula maiora s. papillae, quae ab ore vsque ad maximam testae peripheriam maximae sunt, easque sequuntur tubercula mediae magnitudinis. Omnes hae papillae minoribus eminentiis, in circulos dispositis, cinguntur.

Ambulacra porosa, prope ab ore lata, quatuor seu quinque paribus pororum transuersis: quae vero, si a basi adscenderint, ex vno tantum pororum pare, arcuatim flexo, componuntur.

Os amplum (tale, quale t. VI. f. D. ostendit, non vidi). *Sinus* fatis ampli, labia reflexa, margo oris emarginatus: *maxillae fixae*, re-
ctae, secum lamina nexae, foramen in iis oblongum, fere triangulare.

Anus rotundus; si clausus est, decem squamis, quarum quinque perforatae, cingitur.

Spinae, quae ad *sudes fortaliorum* KLEINII pertinent, mammillis insident, coloris varii; in eo, quod in museo *Linckiano* reperitur, vnius coloris, apice rubri: minoribus tuberculis *Spatulae* et *claviculae* obtusae inhaerent; Spinarum nonnullae varietates tab. XXXIV. depictae sunt. Exemplar spinis obsitum tab. XXXIX. fig. 1. ex SEBAE *thes. III. t. XIII. fig. 1.* transtulimus.

Hospitatur in *Linckiano* et *Richteriano*, et in aliis museis.

Mentionem huius speciei faciunt:

RUMPH. *amb. p. 32. tab. XIII. fig. 1. 2.* Echinometra digitata prima oblonga. Testa minor, quam *Cidaris esculentae*, crassior, et magis dura, densiusque cohaerens, ex rotundo ovalis, supra infraque depressa, decem papillarum maiorum seriebus, minoribus interspersis. Papillas maiores foramine pertusas dicit, quod tamen in nostris nunquam

quam obseruavi. Os ex rotundo ouale, dentes, vt in reliquis, obtusior-
rem tamen conum formant. Color testae albus, in rubrum ten-
dens.

Tuberculis maioribus insident spinae, digiti longitudine, quas
pedes nominat RVMPHIVS, in vertice et latere maiores, quarum structu-
ra vt in congeneribus: minores vnum vel duos digiti articulos longitu-
dine aequant: de quibus plura infra dicemus.

Nomina haec addit; Malayis *Djarilaut*, Amboinensibus *Sulopay*,
Hata Opay, et *Hatoy'a*, et *Sapalakke*.

Reperitur haec species in litore arenoso, et lapidoso. Incolae
illarum regionum ouis eiusdem quoque vescuntur, atque spinas tan-
quam amuleta, contra venenum et fascinationem sibi appendent. Vis
et natura absorbens iis est, quemadmodum lapidibus cancrorum.

BREYN. *echin. 56. tab. 1. f. 5.* Echinometra oualis, papillis maioribus
in duplici linea; quam alia linea pariter duplex minorum alternatim exci-
pit. Ex *Mari Indico*. Varietatem minorem habet.

GVALT. *test. t. 108. B. C.* Echinometra ovalis elatior papillis maio-
ribus in duplici linea, quam alia linea minorum, pariter duplex exci-
pit subalbida. Varietas *maior*. *Figurae bonae*.

ARGENVILLII icon, quam LINNEVS hic citat, pertinet ad *E. Diade-*
ma, de quo vide supra pag. 36. et 40. Hanc speciem autem ibid. *t. 125. f.*
A. depictam inuenimus, de qua p. 310. dicitur, spinas longitudine inter-
dum tres cum dimidio digitos aequare; ipsamque testam esse bruni co-
loris, et in *America* reperiri.

SEB. *thes. III. t. X. f. 17.* E. oblongo rotundus ex insula *D. Thomae*,
supra clausus, insignibus asper tuberculis papillas referentibus.

Ib. t. 13. f. 1. 2. Echinometra Orientalis spinis ornata. Spinae va-
ria sunt magnitudine, circa os et in vertice minores, apice crassiore,
cinereae, annulis albis; quae circa os positae sunt, *Kermesino* pollent ru-
bore Indi et Sinenses hos lapides rotatiles s. digitatos vocant, usu-

Var. 2.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Lapis est calcareus. E lapidicina iuxta *Hinderskelfe*.

LVID. *lith. Brit.* p. 145. id. nomen t. IX. f. 915.

BOVRGV. *petrif.* p. 76. Echinites mammillaire tab. LII. f. 347.
348.

DAVILA *catal.* III. p. 177. n. 215. Echinites ex *Heluetia* Cidaris mammillatae, dentibus adhuc instructus. Forte vero ad sequentem speciem pertinet.

Ad §. 21.

Non possum non, quin hic iterum cum KLEINIO et LINNEO sententiam, qui ad vnam speciem referunt omnes varietates, quas alii, praefertim Cl. VAN PHELSVM, species esse existimant. Nominatur haec species a LINNEO:

Spec. XIX.
Cidaris papillata.
Tab. VII.

Echinus cidaris, hemisphaerico depressus; ambulacris quinque reparandis linearibus; areis alternatim bifariis, *S. N.* p. 1103. sp. 8. *Mus. L.* VI. p. 710. *Faun. Svec.* p. 513. n. 2118.

Sed nusquam eius vberiore descriptionem dat. Itaque hanc descriptionem, quae omnium varietatum conuenientia signa contineat, commode reliquis praeponendam esse duximus.

Testae color plerumque livido cinereus, *ambitus* orbicularis, vertice depresso, basi plana.

Areae quinque maiores: in quarum singula series duae mammillarum, quibus papillae omnes apice perforatae, alternatim positae sunt, et minorum granulorum circulis cinguntur, in media parte hi circuli sunt duplices. Spatium, quod inter haec granula reperitur, minimis punctulis refertum est. Praeterea singula papilla ab altera sulco distincta est obsoleto, ita, ut tota testa ex tot scutis, quot papillis, composita esse videatur.

Inter *ambulacra* biporosa fascia eminens, quae *arearum minorum* loco est, deprehenditur.

Os suborbiculare, vix sinuatum, fatis amplum.

Anus variae structurae. *Spinae* variant.

Varietates tres statuo.

Tab. VII. A. Var. I. *maior*. Color testae liuido cinereus, in ambulacris rube-
scens, differt praesertim a reliquis magnitudine, areisque minoribus,
quae sunt inter ambulacra tribus seriebus tuberculorum minorum ob-
sita, quae in figura KLEINII non sunt delineata: anus minoribus tuber-
culis obsidetur.

Tab. XXXIX
f. 2. Spinae eiusdem sunt triplicis generis: aliae ad *sudes granulatas* per-
tinent, eaeque papillis insident: aliae, circa os et anum, atque in areis
minoribus, positae, sunt *aciculae* compressae, et striatae *spatulae*, ad ba-
sin rotundae, versus apicem latioris, formam offerunt: aliquantum si-
miles iis, quae t. XXXII. fig. P. repraesentantur. Separatim quoque has
spatulas ibid. a. a. delineari curauimus. Reperitur hoc exemplar in mu-
seo *Linckiano*.

Iam IMPERATI *dell' hist. nat.* p. 784. iconem huius, quantum ex spi-
narum structura colligere licet, varietatis tradidit, nomine *Estrice marino*
i. e. *Hystricis marini*: differt enim haec figura ab ea, quam ex GVAL-
TIERO ad varietatem tertiam indicabimus.

SHAW. *voyag. II.* p. 74 *Grand herisson de Mer, ayant de pointes rudes*
et plein de boucles. Icon mala, descriptio nulla.

SEB. *thes. III.* p. 30. t. 13. fig. 12. *Echinometra*, spinis orba: testa
dilute cinereo flavescente papillis albicante, margaritarum colore, am-
bulacris dilute purpurascens. Dentes eodem, vt alibi modo com-
parati sunt. *Ib.* t. 13. f. II. videtur minus specimen huius varietatis esse: nam
spinae similes sunt iis, quas delineatas tradimus. In extremitate spinarum
grisea stellula impressa est, et inter maiores, minores dilute viridis co-
loris aciculae locantur.

MÜLL. *delic. nat. t. D. f. 2.* p. 87. *Der grosse türkische Bund.* Icon et
descriptio bona; id tamen in hoc falsum, quod spinas, quas KLEINIVS
Studes fortalitorum dicit, huic speciei tribuat, quae tamen semper in
antecedente specie obseruantur.

VAN PHEL SVM p. 29. no. 32. *Tulbandgroote* et no. 34. *Voetangel. E. Tribulus*, absque icone. Spinae autem separatim tab. III. f. X. bene delineantur, et omnino cum iis conueniunt, quas et in *Tab. XXXIX. f. 2.* et tab. LI. fig. h. 1. et 2. exhibemus.

Var. II. minor. areae minores, non tuberculatae, sed plicatae tantum sunt. Color testae est cinereo viridescens; papillae subrubrae, granula alba, ambulacra cinereo rubescentia. Var. 2.
T. VII B.

Ambulacra huius sunt subflexuosa, porosa, poris duplicibus; areae minores haec interiacentes, fasciae solidae et eminentioris formam habent, quae margine utroque sunt crenatae.

Os membrana coriacea clauditur; squamarum autem naturam, quas KLEINIVS pingi curauit, indicare nequeo, cum in speciminibus meis oris membrana desit. Specimen autem Musei Dresdensis partibus coriaceis squamosis instrui Amicus scripsit.

Anus amplus, compositus ex testa tenuiore, in cuius medio est foramen angustum, vix lineae diametro; huic proximae sunt fibrillae, quibus adiacent squamae calcareae trapezoideae, minores et maiores, quae pentagonum regulare, lateribus excauatis constituunt et apice foramine sunt pertusae. Angulis huius pentagoni squamae quinque maiores, vel semicirculares, vel triangulae, in parte latiori cum testa reliqua connexae apponuntur. Pars, has squamas interiacens, est subcoriacea, minimis granulis aspera.

Spinae minores, quam in priori varietate, aliquatenus ventricosae, utrinque obtuse acuminatae, striatae, granulataeque. Circa anum quinque breuiores, et circa os decem similes positae sunt. Colore hae spinae sunt griseae, interdum variegatae. T. XXXVI.
f. 3.

Reperitur haec varietas, spinis denudata, in *museo Trieriano*.

Fortè ad hanc varietatem, ad speciem certe, pertinet ALDROVANDI *de animal. exangu. p. 403* Echinus cum spina adiuncta, et spinis spoliatus, cuius quoque petrefacti iconem tradit.

RUMPH. *amb. p. 33. t. XII. f. 3. sine spinis et fig. IV. spinis obsita. Echinometra digitata secunda vel rotunda*: Descriptio cum nostra convenit; addendum tamen, RUMPHIVM varietates indicare, quarum *prima* pugni magnitudine inueniatur, esseque interdum intra series duas papillarum interdum tres vel duas series breuiores, in quarum singula tres aut quatuor papillae. Spinae, quas *digitos* dicit, longitudinem digiti medi, crassitiem pennae anserinae habent, sunt striatae et asperae, apice stellatae, omnesque in aqua subsident. *Alia* datur varietas, cuius spinae breuiores et tenuiores, capitibusque rotundis sunt. *Tertia* varietas, granulatas corollas circa spinas, quae dimidiam pollicis partem longitudine aequant, ostendit. *Quarta* varietas spinis longis tenuibusque, apice obtuso, albis, substantia cretacea praedita est. Testa non adeo firmiter cohaeret. In ore quinque *aures* esse dicit, quae non adeo sint perforatae, quibus inhaerent ligamenta, quae dentes firmant; sine dubio hic intelligit *maxillas fixas*. Si integrum est animal, plerumque sexaginta spinis maioribus, quarum 30. sunt maximae, et 10. minores, instruitur: singulam 20. minores ambiunt, eamque quasi suffulciunt. Ambulacra dicit *ferrata* instar futurarum cranii. Inuenitur in littore *Hitoe*, et sinu Amboinensi, in locis lapidosis, etsi rarius. Vix esui adhibetur.

In *Museo Richter. p. 129. nomen Rumphianum.*

ARGENV. *conch. p. 310. tab 25. E.* Ex mari rubro, coloris diluti bruni; in singula area 12. mammillae positae sunt. Falso hic confunditur apertura oris, in qua adhuc dentes sunt, cum ano. Caeterum figura *bona*.

SEB. *thes. III. t. 13. p. 30. E.* alter, spinis denudatus, priori similis, ac minor et coloris obscurioris. Amboinensibus vocatur *Seruakki*, aliis *Thiara Aethiopica*.

MÜLL. *Delic. nat. t. DIII. f. 5. p. 97.* Descriptio non satis apta.

VAN PHEL. *p. 29. no. 31. Schub-mond.* Cidaris ore squamato, et *no. 33. Tulband kleme.* Cidaris papillata minor.

Var.

Var. 3. Varietatem tertiam constituit *Cidaris papillata* spinis conoideis seu fusiformibus a *SCILLA tab. XXII. f. 1. 2. 3.* delineata, dicitur ibidem *Echinus maris e Siculo mari erutus.*

Var. 3.

Eadem icon reperitur in tab. III. f. 1. 2. 3. libro Cl. VAN PHEL SVM addita. Iam in ipso libro saepius laudato pag. 137. coniicit Cl. Auctor iconem iuxta figuras *SCILLAE* factas esse. Nuper vero Cl. Vir ad me scripsit: maximum se semper taedium sensisse, postquam intellexerit coniecturam statim dictam veram fuisse. Scilicet promissa ei fuit icon *Echini Tribuli*, qui in museo *Iuliano* Ultraiecti conseruabatur, et cuius spinis tubuli marini adhaerebant: sed loco genuinae iconis missas accepit figuras *SCILLAE*, et quidem vitiose mutuatas, quae tamen minus iuste *Echinum tribulum* repraesentant: id quod ex collatione spinarum facile apparet. Non potuit Vir Cl. icones suppressere, cum iam tabulae typis mandatae essent. Nos itaque non dubitamus, quin Clmi VAN PHEL SVM *Echinus Tribulus* revera fuerit minus specimen varietatis primae. Nam addit Vir Cl. *Echino Tribulo* esse testam sphaericam fere, et diametro vix pollicem vnum excedere, spinasque eius esse cylindricas, striatas, granulatasque, quales tab. LI. fig. h. 1. et h. 2. delineantur. Atque similes omnino sunt spinae maiores *Cidaris* nostrae *papillatae var. 1.*

Potius ad hanc, quam ad primam varietatem, ad quam VAN PHEL SVM refert, pertinere videtur. *SEB. thes. III. t. 13. f. 8.* Echinometra ex *Indiis orient.* Aculei, pistillorum aemuli, radice crassiore tereti, apicibus tenerioribus, in quorum extremitate flosculi (videntur tentacula esse) quasi aculei minores in acumen desinunt. Os annulo est circumdatum, quem spinulae, foliorum instar, ambiunt.

Huc quoque referendi sunt:

ALDROV. anim. exangu. p. 407. et 408. figurae malae.

BONAN. recr. II. p. 92. f. 17. 18. Echinus, vel Carduus maris s. *Calyx echinatus castaneae marinae*, vel colore castaneo, vel subnigro, vel rubro. Aculeis armatur longissimis omnium. *Fig. A. B.* nexus spinarum cum papilla ostenditur. *Fig. 18.* Echinus colore luteo, spinis orbis.

BREYN. *echin. p. 55. t. 1. f. 1.* Echinometra circinata papillis maximis.

GVALT. *test. t. 108. f. D. E.* Echinometra circinata, papillis maioribus, cum suis clauiculis in situ, ex albido cinerea. — Spinae recedunt aliquantum a figura, quam tradimus, in eo, quod longiores et acuminatae sint.

Encyclop. Tom. VI. p. 3. tab. LX. f. 1. quae icon ex GVALTERIO sumpta esse videtur. In mari mediterraneo inuenitur. Descriptio nihil novi habet.

DAVILA *catal. I. p. 415. no. 943. — 945. Tarban maure.* Descriptio cum nostra conuenit, neque quid noui habet.

LINNEVS ad hanc speciem refert. PETIV. *amb. tab. 7. f. 2.* Perperam autem iterum hic BASTERI mentionem facit, quem iam ad *E. esculentum* nominauit.

Ad speciem hanc pertinet icon 'Echini marini, quod in VALENTINI mus. II. p. 177. reperitur: est autem ea male facta, sic, vt varietas defini non possit.

Crebrius reperiuntur petrefacta huius Cidaridis specimina.

IMPERAT. *hist. nat. p. 371.* bonam dat iconem Cidaridis huius speciei, et quidem varietatis tertiae, quae etiam spinis ventricosis instruitur nomine *Riccio marino conuertito in pietra cementizia.* Spinae hae, praesertim fractae, iam ad lapidum Iudaicorum similitudinem accedunt.

Ouum anguinum PLINII *hist. nat. lib. 29. c. 3.*

BOËT DE BOOT p. 302. et p. 347. figura satis bona.

Oui anguini nomen et *Brontiae* GEORG. AGRIGOLAE mediocrem iconem habet ALDROV. *mus. met. p. 617.*

WORM. *mus. p. 76.* figurae malae.

OLEAR. *mus. Gottorp. t. 30. f. 1. 2.* icones satis bonae; descriptio, praeter fabulas, nihil notatu digni continet.

PLOT. *nat. hist. Oxf. p. 107. §. 82. tab. V. f. 4.* Differt colore et substantia ab eo, quem IMPERATI habet: est enim intus siliceus, nigricans, extus coloris cinerei. Tenuissimis laminis micantibus, ex aduerso lapidis dispositis, contegitur, ex quibus etiam tubercula et sinus constant. Iuxta *Stenorrhose* agri Oxoniensis inuentus est.

Ib. p. 107. §. 81. tab. V. f. 3. Echinites velut laminis quinquangulibus distinctus: est sine dubio nucleus lapideus, in quo vestigia testae impressa sunt. Dicitur eius durities silicea, color subflauus: quinque modice rectis lineis diuisus, quae duplici punctorum eminentium serie ornantur; vertice rosae in modum foliaceo: areis media linea ferrata in assulas quinquangulas diuisis: *ibidem* inuentus.

PLOTIVS quoque IMPERATI ET ALDROVANDI II. CC. commemorat; in iis tamen testae remanserunt.

LIST. *Lap. turb. p. 221. et 222. fig. et tit. 22. et 25.* Omnia ex PLOTIO.

LVID. *lithoph. Brit. p. 45.* Echinites laticlavius. Depinguntur *tab. XI. f. 910. E. I. maximi* fragmenta, e fodinis *Bullingtonianis tab. ead. f. 922.* E. orbiculatus medius cinerei coloris, acetabulis ovatis. A littore Sabriniano iuxta *Pyrton Passage*.

MORT. *nat. hist. North. p. 231. tab. 10. f. 3.* Echinus formae minus depressae et maioribus papillis. Quinque duplicibus seriebus maiorum papillarum insignis est, alternatim positus, quae petrefactae sunt, et mutatae vel in terram vel in spatium: inuenitur in strato lapidosae terrae inter alias ostrearum testas. Rarius lapidum stratis interiacet; *Helmdoni* tamen magna in copia in superiore parte alicuius ex supremis stratis lapideis, reperta sunt huius specimina, tam arcte iuxta se posita, ut totum stratum tegerent. Inferior pars echini in lapidem infixam erat, atque plerumque depressiori parti incumbebant. Quaedam spinae reperiuntur circa eosdem, non vero papillis iunctae, sed remotae ab illis paululum, ita tamen, ut basis spinae, quae alias papillis necitur, eas respiceret. Videntur hae spinae partim esse partes dentium interiorum, partim ad aciculas KLEINII pertinere, ideoque minores tantum remanserunt. In lapide caeterum plures spinae dispersae erant.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Tab. E. fig. 3. a nobis recusa est, in *Tab. XLI. f. 4.* cum propterea Tab. XLI. 4. fit notatu dignum exemplar, quod in verrucis foraminula appareant, atque ipsum integrum beneque sit conseruatum.

EIVSD. *Steinr. tab. V. 2. f. 1.*

KLEINIVS etiam duas icones petrefactae huius Cidaris tradit, qua- Tab. VII. D.
rum altera offert *Echiniten* flauc cinereum, testa munitum calcareum, Tab. VII. E.
Tab. VII. f. D ; altera nucleum Echinitae, filiceum, in quo areae cine-
reo albae, ambulacra vero et futurae cinereo nigro colore sunt. *Tab.*
VII. fig. E.

Nuclei minores huius speciei videntur esse Echinitae irregulares
BAIER. *oryct. Noric p. 35. tab. III. f. 378.*

HELLW. *lith. p. 71. t. 8. f. 14.* Similis nucleus, aëris iniuria exesus et
corrosus.

ANDREAE *litt. Helvet. tab. I. f. H.* Echiniten exhibet, icone eleganti
descriptum; Pertinet ad varietatem nostram maiorem, atque ideo
praelertim est notatu dignus, quod eius dentes in ore conspicui reman-
ferunt.

Breuitèr quaedam, ne eadem ignorasse videamur, dicenda sunt de
viribus, quas veteres petrificatis his Echinis tribuerunt, vt taceamus
eorum de origine ipsorum opiniones, quas iam Ill WALEHIVS in com-
mentario ad *delicias naturae*, iam commemoratas, *pag. 170. seqq.* bene et
concinne exposuit.

Vulgo hic lapis eum, a quo gestatur, contra aërem pestilentem,
et venenum firmare creditur, aiuntque praesente veneno id sudore pro-
di Sed bene, monet BOET. DE BOOT *p. 349.* duriores omnes lapides, dum
aëri committuntur, facile madere, si aër calidior sit, quam ipsorum super-
ficies. Vulgus rerum causas ignorans, effectuum causas saepe alias opina-
tur, quam sint. Somnum conciliare, ne quis fulmine tangatur impedire,
contra fascinationes valere quosdam et mulierculas opinari, WORMIVS ha-

quae tamen ipse iam falsa esse pronuntiauit, cf. *Mus.* l. c. et LANG. l. c.

Variet. spinis clauiculatis.

Varietas spinis clauiculatis his subiungenda est.

Ad hanc speciem enim pertinet etiam Echinites, cuius spinae lapides, Iudaicos dictos, efficiunt.

Spinae *Echinitae*, ab IMPERATI l. c. p. 671. depictae, iam aliquo modo ad formam lapidum Iudaicorum accedunt, ideoque Ill. WALCHIVS in libro saepius laudato p. 170. recte dicit, ab hoc auctore prima vice et Echinitis et lapidibus Iudaicis verum locum datum esse.

A LANGIO deinde l. c. tab. 36. fig. media in serie ultima Echinites, cui spina, cucumeris formam aemulans, (KLEIN. *Clauicula cucumerina striis laeuis*) depingitur. Est Echinites, cuius testa omnino similis est *Cidari papillatae minori*, insidet lapidi calcario et in monte *Randio* inuentus est.

Praeterea quoque in ead. tabula *Clauicula cucumerina striis granulatis*, scutulo Echinitarum subcinereo maiori insidens repraesentatur.

Tab. XLVI.
f. 2. 3.

Inprimis Cl. DE LVC in *aët. peregr. tom. IV. p. 467.* describit et tab. XII. delineatum tradit specimen huius *Echinitae*, quem nos tab. XLVI. f. 2. 3. depictum sistimus. Echinites ipse fuit calcareus, nucleo siliceo repletus, in quo etiam innatus reperiatur. *Fig. 2.* latus alterum echinitae offert; anus s. superior eius pars silice obtecta est. *a* indicat *Lapidem iudaicum*, seu potius *spinam* Echini clauatam, papillae adhaerentem; *b* alia est spina silice fere obtecta: *c* est impressio tertiae spinae, cuius pediculus per silicem transversim egreditur: *d* est pediculus alius spinae, similiter silici inhaerentis. In *Fig. 3.* alterum huius Echinitae latus delineatur. *c. d.* sunt spinae in 2 *fig.* iisdem litteris indicatae. *a* est spina eiusdem generis, quo priores *a. b. fig. 2.* apice rotundato. *b, b, b,* sunt spinae apice acuminatae, quae omnino lapidi iudaico conveniunt. — Eadem icon a Cl. ANDRAE in *litteris Helvet. t. 14. f. d.* exhibetur. Ipsa huius Echinitae descriptio, in Germanicam linguam versa, et eadem icon repetitur in *Naturforscher Part. VIII. p. 278. tab. VII.*

Alia varietas huius *Echinitæ spinis clauiculatis*, clauiculis ellipticis, acuminatis, striato granulatis, pedicellatisque exhibetur *tab. ead. f. 4.* Depictum hunc Echinitem primo dedit Cl. ANDREAE in *litteris Helvet. p. 267.* Reperitur in museo AMMANNI *Schafhusii.* Inuentus est Echinites hic in monte, qui dicitur *der Randberg.* Qualis generis lapidei fuerit, Cl. ANDREAE non commemorat. — *Ibid. p. 40. et tab. V. fig. e. f.* Echinites huius speciei describitur, cuius spinæ partim sunt aciculae, partim clauiculae.

Nuclei Echinitarum huius speciei sunt E. rotulares maiores, quales depicti sunt in HOOKES *Works p. 284. t. II. f. 1. et MELL. ep. ad MONTI. tab. II. f. 6.*

Dubia species est, quam PONTOPPIDANVS in *Nat. Hist. v. Norwegen 2. Theil p. 323.* nomine *Erinacei marini*, describit, eiusque rudem sane iconem tradit.

Corpus magnitudine mali citrini depressum. Spinæ digiti longitudine, crassitie pennæ anserinae, duræ, densæ, intus medullosæ; duæ series, in singula quinque approximatae sunt, in vniuersum quinquaginta spinis munitur, quibus aliae minores interpositae sunt. Corpus praeterea lanæ specie tegitur.

MÜLL. *Zool. Dan. prodr. no. 2848.* eundem Echinum spinis obtusis nominat: *Soe Pind-Svin, Norv.* Ipsius auctoritas vetat, vt cum *Echino Cidare* LINN. hunc coniungamus.

STRÖM *Sondmor p. 175.* breuissime tantum eiusdem meminit.

Neque alio loco, quam hoc, recte commemorari posse mihi videntur, *Echini Siamenses* a RUMPHIO. *amb. p. 34.* descripti, non autem delineati.

Differre eosdem, ait, a praecedente specie, quod magis rotundi, crassioresque sint, mammillaeque regulari magis ordine positaе sint.

Alia varietas rotundior minorque, depressa, spinis longis tenuibusque obsita, quae digiti longitudine, et subulae crassitie pollent, inque basi tuberculis obsidentur, versus apicem asperae sunt, apice ipso obtu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

esset, probabiliter ambulacra et papillae albido colore superducta erant. Caeterum ex icone patet, eodem, quo reliquis speciebus, modo huic Cidari areas decem datas esse. Ambulacra, ante ani aream confluentia, verosimiliter in statu Cidaris naturali segregata erant, atque per vim, ei, cum in petram mutaretur, ab extus illatam, coniuncta sunt.

III. WALCHIVS l. c. p. 158. refert hanc speciem ad rotundos sphaericos echinitas. GESNERVS in tract. de petri. cap. XII. p. 34. etiam testatus est, *Echinitem coronalem* reperiri: eumque dicit *Echinitem eminentis per quinque ordines triangulares, e vertice excurrentes, dispositis*. Atque cum eodem conferendus est *Echinites discoidi congener umbonatus* LVID. *lith. Brit. 979 — 81. Witneiae et Northamptoniae* effossus.

Echinus with a single aperture, and without any Sinus. MORT. n. b. *North. p. 234. tab. 10. f. 10.* Convexus est et rotundus: radii duplices a centro verticis oriuntur. Maximum specimen sex pollices, alia plerumque 3 aut 4 digitos aequant. Semper spinis carens inuenitur. Icon bona, at radii terni e centro progrediuntur, forte medius radius futuram in area indicat.

Echinites LANG. *lap. fig. p. 122. tab. 35.* discoideus umbonatus tubulatus mediocris, quinque radiis e duplici serie, et quinque striis ex unica serie transuersarum lineolarum conflatis, interstitia striarum papillis minimis occupantibus. — Variat magnitudine, ad minimam usque. Parte prona hi *Echinitae* plani sunt, basi leuiter concaua, in cuius centro modo foramen, modo nullum obseruatur. Parte supina rotundi, et, ut dictum est, striis papillisque distincti. Materia eorum arenacea est, ad lapidem calcareum accedens. In montibus comitatus Badensis, prope *Boetstein* et *Luggeren* inuenti sunt.

BOVRGV. *petrif. tab. LI. f. 334. 335.* eadem icones ex LANGIO sumtae.

VAN PHELIS. p. 28. no. 5. *Gierst-korlige Zee-egel.* Cidaris hordeaceis granulis.

DAVILA l. c. hos Echinitas, in Alfatia, Normandia, Italia, Heluetia, oris Coromandelianis, et Anglia, reperiri ait.

Ad §. 23.

Cidarem Corollarem VAN PHEL SVM Belgice *Kranswyze Gewelvsleck* et DAVILA *Turban à corolle* Gall. dicit. Omnino vero haec species nucleus tantum est, cuius testa perdita est: atque vero mihi videtur simile, huc ab Auctoribus referri nucleos diuersarum specierum, quemadmodum ex diuersa latitudine ambulacrorum arearumque, quin etiam ex impressionibus in arcis conspiciendis coniecere licuit.

Ad §. 24.

Cidaris corollaris. var. i. tenuis.

T. VIII. C.

Var. i. Obtinui specimen musei Dresdensis, quod KLEINIVS *Tab. VIII. f. C.* icone describit, ut coloribus idem illustraretur. *Echinidae* huius *corollaris* lapis est silicis igniarii natura, colore nigrescenti cinereo, lineis eminentioribus albidis, oreque satis amplo. In lineis hinc inde quaedam tubercula remanserunt, quae minora sunt, miliarium magnitudine. Ani ambitus, qui in icone non est conspicuus, est mediocris. Caeterum *Echinidae* ambitus est omnino orbicularis, formaque depressa. Areae decem, quarum quinque minores in media parte impressae. Ambulacra biporosa fuisse videntur, nam duplex ordo longitudinalis punctorum eminentium in iis extenditur.

Si coniecturae locus est, putauerim *Echinitem* hunc esse *Cidarem Saxatilem* §. II. β. tab. II. A. B. petrefactam, externa vi depressam, et testa orbiculatam. Interim nihil definiri potest, donec *Echinites* testa sua integra tectus inueniatur. Dubium etiam est, an ad hanc speciem omnia sequentia Auctorum nomina referenda sint, cum forma quidem depressa conueniant; differant autem magnitudine arearum, et ambulacrorum.

PLINII *h. n. lib. 37. c. 10.* huc non pertinet.

CONR. GESNERVS hanc, *Ombriae* nomine, cum *Ceraunia* comparat: bonamque l. c. eius iconem dat, quam etiam habet ALDROVANDVS in *mus. met. p. 615.*

BOËT. DE BOOT. p. 486. *Brontia* f. *Ombria* dicitur: differt 1) colore; nam alii sunt sublutei, subviridis, subfusci aut alterius coloris 2) forma vel hemisphaerica, raro oblonga. Nonnullis bini sunt circuli, instar modiolii, qui supra axin rotarum mouetur, et radios rotae sustinet: a quorum superiore parte quinae lineae, aequalibus spatiis inter se diuisae, procedunt ad inferiorem, quarum singulae vtrinque striam habent. Totidem rursus lineae eminentes a superiore circulo per media spatia discedunt ad inferiorem, e quarum singulis vtrinque multae lineae transversae pertinent ad strias proximas. Inter quas semper sunt humilia spatia quadrata. Aliqui modo habent posteriores lineas descendentes cum multis transuersis, et spatiis non admodum longis. Bona sane descriptio, vt mirandum sit, Auctorem non ad animale originem huius petrefacti cogitasse.

MERCAT. *mus. metall.* p. 247. *figurae bonae*. Ombriam de coelo cecidisse ad fabulas refert, ipsam tamen ad lapides idiomorphos pertinere putat, animale originem nesciens.

HOOKE. *l. c.* p. 284. *t. II. f. 2. 3.* Silicei Echinidae, alius maior, quinque tantum areas offert, alius decem, vti nostrum specimen: ambo nuclei sunt testa priuati. Dubius sum, an huc, an ad *Cid. mammillatam* minorem pertineat *fig. 2.*

PLOT. *n. h. Staffordsb.* p. 178. *cap. V. Brontias* f. *Ombrias* hic commemorat regulare hemisphaerium formantes, crysalli instar transparentes, et duritie silicem aequantes. Nuclei fuerunt, omnibus Echinorum partibus carentes. Vix dubito, quin et huc pertineat PLOT. *l. c.* p. 198. *tab. XIII. f. 21.* Dicitur lapis viridi coeruleus, in medio perforatus, atque ab utroque orificio circa latera fulcatus, instar globuli vestiarum. Videtur mihi esse *Cidaris corollaris*, medio nucleo excauato, quales plures in museis occurrunt.

LIST. *lap. turb.* p. 220. *tit. et fig. 19.* Echinites orbiculatus, depressus, siliceus. Exiguus est, vix tres digiti partes latitudine, crassitie non ultra quartam partem implet: ex vtraque parte planus, quinque duplicatis et tuberculatis striis in totidem interualla diuisus. In agro *Norfolciensi* collectus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

que ambitum finiuntur, superficiesque glabra indicat eandem interio-rem testae vbiq̄ue lapidi adpressam fuisse. Color huic nucleo siliceo est ni-ger cinerascens, maculis cinereo flavescentibus prominentibusque. Ambitus eius est orbicularis. Areae decem, omnes media in parte ex-
cauatae, ambulacris eminentiores: haec sunt excavata, atque series sim-
plex punctorum iis est impressa.

Latus in figura apparet superius, in quo apertura ani conspicua est.

Cl. VAN PHELIS. *l. c. p. 27. no. 1.* RUMPHII nomen interrogando addi-
dit speciei primae, quam *Naakte* i. e. *Cidarem nudam* nominat; ex dictis
autem apparet idem sistere nucleum, cuius testa vel soluta, vel alia
perdita sit ratione.

Var. III. Tab. VIII. D. E.

Est etiam nucleus Echinitae, siliceus, cuius protypon fortassis est
Cidaris variolata §. 18. Tab. V. f. *Cidaris rupestris* nostra vid. supra pag.
47. Coloris est griseo nigri, partibus eminentioribus albidis, creta
obductis. Areas decem adfuisse indicant ambulacra excavata totidem.
Neque assularum, nec papillarum vllum remansit vestigium. Os am-
que satis ampla sunt. In ore partes quinque eminentiores aibae, quae
forte fuerunt dentes animalis; a priori certe est distincta.

Var. 3.
crassa.
Tab. VIII.
D. E.

Ad §. 25.

Cidarem asterizantem Cl. V. PHELISVM vocat *Gestarnde*: atque hanc
speciem *l. c. p. 29. no. 35. Sterrewrat Zee-egel.* *Cidaris as-
terizans.*

Accepi specimen, quod KLEINIVS depingi curavit, ex museo Dres-
densi, atque vidi, hunc echiniten non novae speciei nomen mere-
ri. Est enim Echinites *Cidaris variolatae* cuiusdam vel *Cidaris Diadema-
tis* §. 15. p. 36. minoris vel *Cidaris rupestris*. Ipsae striae, quae tubercu-
la statim cingunt, non adeo longae, neque adeo manifestae sunt in Echi-
nite, quam in icone pinguntur. Ortae videntur eadem a plicis, quas
in margine eminentiarum maiorum nonnunquam obseruare licet. Hae
minimae striae, instar fulcorum aliquantulum excuatorum ad apicem

T. VIII. F.

tuberculi diriguntur. Caeterum forma huius Echinitae est orbicularis, et depressa. Eminentias maiores alia minora granula in circulo ambiunt. Ipsa testa in spatium calcareum mutata et nucleus creta repletus est. Undenam sit, non accepi.

Tab. XLVI.
f. 5.

Tab. XLVI. f. 5. delineata icone traditur petrefacti alicuius impressio, quam Ill. WALCHIVS putat esse Cidaris asterizantis ignotae speciei. Ipsum specimen in museo. Eiusdem reperitur, estque in duo frustra diffractum, quod fissura trans iconem ducta significatur. In lapide argillaceo, coloris bruno cinerascens, impressa est sphaerica excavata superficies, in qua lineae excavaatae rectae s. sulci ex vno centro stellarum in modum excurrunt. Quodsi alio in situ has lineas observaveris, rhombos formant, linea diagonali divisos, quorum minores a maioribus cinguntur. In lineis excavatis puncta eminentia, quae fractis spinis sunt similia, conspiciuntur. Nullum autem tuberculum, nec ambulacrorum nec suturarum, nec testae, neque aliorum in Echinitis observandarum partium apparet vestigium. Ea propter tantum huius corporis mentionem feci, quoniam sphaerica figura speciem *Echini* indicare videtur, eiusdemque est sententiae Ill. WALCHIVS, hoc subiectum, raram Echinitae speciem iudicans. Vid. *Eiusd. delict. nat. Suppl. p. 229. Tab. X. a no. 3. 4.* Atque fig. 4. ib. offert impressionem conuexam. Tubercula ibi posita fuisse coniicit Cl. A., ubi lineae in vnum punctum coeunt; vel esse solum internae echini superficiei vestigium. De reliquo hoc exemplar est ex regione Stargardensi.

Ad §. 26. 27.

Mihi sane hoc genus non vere videtur a *Cidare miliari*, vel *variolata*, vel *mammillata*, assulis differre, nam in illis ipsis plerumque etiam evidens est assularum seu scutellorum per transuersas suturas nexus, etsi in aliis propter frequentiam tuberculorum et densitatem ipsius testae obsoletus animaduertatur. Itaque consentio cum Cl. VAN PHELSVM, qui has species sub vnum genus cum Cidaris speciebus, quarum testae ambitu circulari instruuntur, retulit. Nollem autem species cum prioribus confundi, cum adsint aliae differentiae specificae, quibus a se inuicem distinguantur.

Belgis

Belgis Cidaris affulata *Plankwyze Zee-egel* et Gallice *Turban à paneaux* dicitur. Germanice forte *Der getäfelte Meerigel* diceretur.

Ad §. 28.

Est haec species *Brontias fauogineus* Auctorum. Quem, praeter OLEARIVM, cuius descriptio a KLEINIO iam commemoratur, describunt:

WORMIVS in *Mus.* p. 77. icon *mala*: quinque radiis prominentioribus ab apice ad basin excurrentibus, quorum quivis duobus ordinibus foraminum quadratorum constat, illis similium, in quibus apes mella sua condunt. Inter hosce radios quinque ordines duplicatorum foraminum quadratorum, sed latiorum continentur.

ENCÉLIVS *de re metall. cap. 47. p. 232.* quoque silicis candidi meminit, in cuius superficie cellulae quasi apum in fauis.

WORMIVS autem putat hunc a *Brontia fauogineo* differre, cum quo tamen coniungit Ill. WALCHIVS l. c. p. 178.

OLIG. JACOB. *Mus. reg. p. 35.*

Onomatol. hist. nat. T. II. 307.

WALCH. *delic. nat. II. p. 177. tab. E a. fig. 3.* icon, ipso Auctore fatente, non fida est. Dicitur nucleus crystallinus, Echinitae oblongo rotundi, cauis hexagonis, quae paullatim fiunt angustiora et in apicem terminantur, compositi. Cava haec oblique versus basin tendunt. Crystallina pars insidet lapidi corneo.

Originis huius formae hanc subiungit Ill. Auctor rationem. Est nucleus Echinitae affulati, cuius futurae hexagonam affulam includunt: iuxta figuram harum futurarum cellulae formatae sunt. Si enim aqua alii corpori inclusa in crystallum mutatur, fiat idem necesse est, ope particularum crystallinarum invisibilium, quae ad latera, quibus circumdantur, tendunt, atque primum eorum rimas explent: quae cum
etiam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Cellulae e contra minorum arearum vel pentagonae sunt, eaeque mediae sunt ex tribus, cum cellula maiori nexis, vel hexagonae. Si igitur cellulae maiores sunt hexagonae, cellulae minores eandem quoque figuram offerunt: si vero maiores margine heptagono terminantur, minores alternatim sunt pentagonae et hexagonae; vti ex figura nostra apparet.

Iam si de modo, quo haec cellularis structura formata sit, sententia dicenda est; videtur mihi, Echiniten prius cauum fuisse, atque internam assularum superficiem crystallis spatosis pyramidalibus tetraëdris, quarum basis cum assularum figura conformis fuerit, obsessam, vti talem Echiniten LINNEVS in *Mus. tessin. tab. II. fig. 9.* (vid. supra, p. 22.) habet et nos etiam posthaec describemus, et depictum tradimus in *tab. XLIV. f. 7.* Deinde massa quarzea soluta, hunc nucleum expleuit atque latera crystallorum obduxit, basis autem repleta fuit massa minus soluta, atque lapidem corneum formauit. Accidit deinde, vt testa Echini calcarea, et crystalli calcareae dissoluerentur, atque sic nucleus remaneret quarzeus, in quo impressiones crystallorum, atque in basi impressa forma Echini conspicua remanserunt. Vnde vero et cur massa lapidis cornei eo in loco, quo cum cellulis quarzeis coniungitur, truncata quasi fueri, explicare non audeo. Eiusdem est sententiae Perill. BARO DE BROCKENBURG, quam exposuit Cl. WALCHIVS. vid. *Naturforsch. IX. Stück. p. 270.*

Ex iis, quae iam dicta sunt, apparet, KLEINII figuram non conuenire T. VIII. f. G. cum *Brontia favogineo* OLEARII. Figura enim *Tab. VIII. G.* fragmentum Echinitae assulati offert: cuius tamen characteres ex icone non satis patent. Describam igitur hic specimen, quod, quoad assulas, bene conuenit cum Kleiniana icone. Eius massa est calcarea spatosa, ferro impraegnata. Ambitus eiusdem est ouatus, atque verticis situs assularumque extensio coniecturae locum dat, id esse Echiniten ad *Galeam* KLEINII referendum. Nam oris anique nulla certa adsunt vestigia. Vertex fractus quodammodo et spato repletus ani ambitum, si adfuit, deleuit, atque basis terrea massa ita est obiecta, vt neque oris situs neque figura appareat. In superiore superficie occurrunt decem areae, quarum singula media futura longitudinali in duas partes et futuris transuersis in assulas diuiditur vel pentagonas, vel hexagonas, vel heptagonas, pro ratione

latitudinis assuiarum, quae sunt in areis minoribus. Nempe si assulae arearum minorum eandem latitudinem habent cum assulis arearum maiorum, ambae sunt pentagonae, cum futura vna sit recta, altera ferrata; si vero illae his sunt angustiores, vtraeque fiunt hexagonae, si duae arearum minorum cum assula una maiori nequantur; heptagonae vero maiores, si tres angustiores cum ea cohaerent, vid. tab. I.IV. f. 6. 7. : quemadmodum PLANCVS in specie sequenti demonstravit. Etsi in exemplo, quod describo, lamina exterior spatosa, in assulas diuisa, videatur testa in spatam mutata esse: tamen nullum eminentiarum, ne microscopio quidem, animaduertitur vestigium. Nucleus ex lapide calcareo est compositus. Reperitur in museo *Trieriano*.

Specimina, quorum KLEINVS icones exhibet, sunt fragmenta tantum Echinitarum, neque vllam Auctor indicat rationem, cur ea *Echinis anocystis* adscripserit, cum omnino mihi videatur verosimile ea ipsa, ad *Galeas* referenda esse.

Spec. XXI.
Cidaris Sar-
dica,
Tab. IXA.B.

Ad §. 29.

Ab ALDROVANDO descriptio haec datur. Magnitudine fere puerorum capitis, eaque, quae in *Thyrrheno*, et *Hadrjatico* mari nascitur, maior, vt 5 aquae libras caperet; in superiore parte gibba, et rotunda, in inferiore vero quodammodo plana. Circumferentia duorum dodrantum et palmi. Evidenter in hac apparebat calyx (i. e. corpus testae), in parte anteriore albus, in quinque partes diuisus, quarum singula tres habet taenias: media est futura ferrata: binae aliae colore sunt castaneo, crebris foraminibus pertusae, quintuplo maiores ea futura. Os, dentes, et anus, vt in congeneribus. Tota exterior testa, a spinis denudata, ferrugineo colore est, in qua ferrae maiores et minores, colore flauo; sed transuersales illae, quae parallelae erant intus, extra quidem quoque apparent, sed figura diuersa. Sunt enim in medio latiores, in extremo angustiores, et vbi latiores, ibi tuberculorum plenae: qualia et in interuallis conspiciuntur, sed minora. Prope os maiora crebriora sunt, et parua absunt.

Descriptio nostra, ad exemplaria, quae in museo *Linckiano* (in cista 116. no. 51.) et museo *Trieriano* reperiuntur, facta.

Testa

Testa colore ex cinereo flavescenti rubra magna, orbicularis, leviter vertice depresso, basi fere plana, et magis flavescente.

In *areis maioribus*, ubi maximae, tuberculorum maiorum series longitudinales octo vel duodecim, quae in transversis et parum obliquis seriebus sunt positae, in singula affula series una; inter singulam maiorem alia minora et minima granula dispersa sunt. Similis est ratio *arearum minorum*, in quibus quatuor vel sex series longitudinales tuberculorum. Sutura media impressa, et aliquo modo excavata est.

Ambulacra decem porosa, impressa, quinque paribus pororum, in arcuatis ordinibus sitorum, ita, ut duo superiora paria ab inferioribus plerumque tuberculo quodam aliquantisper segregentur; inter reliquos poros tubercula minora.

Os paruum, seu quod tertiam diametri partem vix aequat, decies sinuatum, labiis subincurvis et reflexis. *Maxillae fixae* hoc in exemplo sunt casu fractae: remansit tamen vestigium eas secum nexas fuisse. In figura KLEINII, ut et in specimenibus meis, scuta pentagona, quae anum cingunt, perdita sunt.

BONAN. *recre. II. p. 92. no. 19. fig. 19.* dicitur Echinus aculeis, digitalem crassitiam aequantibus, orbatus, colore tophaceo, aut oleacino ARISTOTELIS *Echinometram pelagicam* huc refert. Procul dubio nostram speciem intelligit: icon quidem mala, allulis tamen convenit.

Sine dubio etiam huc referendae sunt SCILLAE *tab. XIII. fig. 1.* et *tab. XXVI. fig. B.* etsi hic papillae paullo maiores, et rariores, neque areae diligenter satis pictae videantur.

PONTOPPIDANVS in *historia naturali Norwegica* p. 320. describit Echinum, cuius icon cum KLEINII figura multum convenit: eundemque commemorat Cl. O. F. MÜLLER in *Zool. Dan. prodr. no. 2845.* additque eum vix esse *E. esculentum* auctorum. Norvegis dicitur *Kraye Bold, Fgelkiacr, Bustdivel, Fulkier, Krake baller, Soe - aeble.* Islandis *Fgul.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Areae decem, euidenter affulatae, omnes in medio versus superiora tuberculis maioribus vacuae, et in singula duae tuberculorum series, ambulacris vicinae, ad verticem adscendunt. *Areae maiores* in media latissima parte duodecim series tuberculorum maiorum longitudinales offerunt, versus basin vbiq̄ue tuberculis obsitae sunt. Proxima ab ambulacris series tuberculorum exterior altius media parte adscendit, non tamen verticem prorsus attingit. Media arearum pars aliquo modo leuiter est caua. *Areae minores* eleuationes sunt maioribus, et tres series tuberculorum maiorum offerunt. In omnibus areis tubercula maiora, quae miliarium magnitudinis sunt, minoribus granulis cinguntur. Assulae in maioribus areis duplo latiores sunt assulis minorum arearum. Ratione structurae conueniunt cum priori specie: in areis nempe maioribus sunt heptagonae, et in minoribus hexagonae cum pentagonis alternant. *Ambulacra* angusta vix duas lineas lata, porosa, pororum paribus ternis, obliquis ordinibus transuersis, quibus minima interiacent granula.

Basis leuiter puluinata, albidior, in cuius ambitu prominentiores *areae* minores manifeste apparent. *Os* paruum, parum retractum, decies sinuosum labiis subreflexis, basi arearum minorum emarginata. *Maxillae fixae* tenues, rectae, obtusae, emarginatae apice, foramine triangulari pertusae, lamina non secum nexae. *Anus*, vt in figura, squamis pentagonis cingitur.

Cl. VAN PHEL SVM *L. c. p. 28. no. 13. Gevlamde Zee-egel. i. e. Cidaris flammea.*

Ad §. 31. *Cidaris variegata. Tab. X. B. C.*

Minus huius speciei exemplar in museo Sereniss. FRIDERICI CAROLI Principis a Schwarzburg Rudelstadt reperitur.

Spec. XXIII.
Cidaris variegata.
Tab. X. B. C.

Areae mediae colore rubro s. roseo a latere vtroque serene viridi, ambulacra viridi albescenti, vti etiam basis albido insigniuntur. Assulae lineis transuersis flavescentibus indicantur. In qualibet assula arearum maiorum, vbi eae latissimae, tria aut quatuor vestigia tuberculorum conspiciuntur, quae etiam minoribus granulis cincta fuerunt. *Areae*

minores paullo eleuationes sunt, et tribus seriebus tuberculorum oblitae fuerunt.

Ambulacra porosa, tria pororum paria, obliquis adscendentibus transversis ordinibus posita offerunt.

Os subrotundum, leuissime sinuosum. *Ani* squamae desunt in hoc specimine, et loco earum foramen orbiculare patet. *Testae* ambitus est orbicularis et subangulosus.

Etiam haec est rarior species. Indicatur in *SEB. thes. III. t. X. f. 13. p. 20.* Echinus marinus coerulefcens, subtus et supra flauescens radiis ornatus.

GVALT. test. t. 107. F. Echinometra compressa, subrotunda, papillis minoribus in quinque elatis radiis viridibus diuisa, et in quinque aliis albicantibus distincta.

VAN PHELIS. p. 28. sp. 12. Bontgeflakte Zee-eigel.

Ad §. 32. *Cidaris pustulosa. Tab. XI. A. B. C. D.*

Spec. XXIV.
Cidaris pustulosa.

Recte varietates, nec species, existimandae sunt, hac paragrapho enumerata specimina: vel saltem var. α . et β . sunt varietates sibi maxime propinquae, ita, vt plura indiuidua viderim, quae eodem iure possint ad primam vel alteram varietatem referri. Nulli enim sunt limites in frequentia tuberculorum, neque alia sunt signa characteristica, quibus a se inuicem discernantur. Coniungo itaque has duas varietates, earumque partes iuxta specimina, in museis *Trieriano* et *Linckiano* reperiunda, describam.

Tab. XI. A.
B. C.

Descriptio.

Testa tenerioris structurae; *Color* bruno cinereus, parum in rubrum inclinans, areis minoribus dilutioribus, basi magis albida, tuberculis subrubris.

Areae decem. In *maioribus* eminentiae in lineis transuersis, parum obliquis, ita locatae sunt, vt primum proxime a vertice sibi succedant

cedant singulae, deinde sequantur duae series duorum tuberculorum; tum duae series terna, tum quaterna, porro quina, demique in maximo testae ambitu sena tubercula habeant; quae postea eodem modo numero tuberculorum versus basin seu os decrescunt. In media arearum parte sutura, quae transuersim inter singulam eminentiarum lineam transuersam, instar sulci, excurrens, assulas constituit. Iuxta sulcum granula minima, nudis oculis vix conspicua, posita sunt. Praeterea discus s. superficies assularum superiorum est, instar panni s. corii asperi subscaber.

Areae minores duabus eminentiarum seriebus ornantur, quibus rarius granula minima, et linea obsolete ferrata interiacet: eademque areis maioribus parum sunt eleuationes, praesertim versus verticem s. iuxta anum.

Ambulacra porosa, prope ab ore lata, quatuor seu quinque paribus pororum, in lineis obliquis excurrentium, composita: quae vero, si ambitum testae maximum transcenderint, per singula paria in lineis flexuosis ambulacrum angustum constituunt.

Os amplum, late sinuosum, simile ei, quod *Tab. XI. f. B.* repraesentatur, etsi naturalis forma orbicularis et regularis magis sit. In basi arearum maiorum media lineola eminens: basis vero arearum minorum in medio est emarginata.

Anus ei, quem *Fig. C.* indicat, similis, foramine medio integerrimo orbiculari, quinque subouatis s. obtusis pentagonis, et perforatis frustulis totidemque minoribus triangularibus squamis circumdatus. Praeterea quinque maiora foramina in apice arearum minorum sunt minora, quae in interiore testae praecipue patent.

Altitudo vix pollicem, latitudo duos diametro aequat.

Figura KLEINII bene cum nostris speciminibus conuenit.

Specimen

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Sutura, argute ferrata, in media arearum parte est conspicua, ex qua assulae minores conficiuntur, quarum numerus pro magnitudine testae variat.

Ambulacra porosa, paribus ternis pororum in triangulo sitis.

Os quatuor linearum diametro, subsinuosum, labiis vix conspicuis.

Maxillae fixae triangulae, apice emarginatae.

Anus circularis, margine decem squamulis, rosae instar expansis, vt in *Tab. XI. f. C.* cincto, in quarum maioribus etiam foramina.

Altitudo testae tres pollicis partes, diameter transuersa vnum cum dimidio aequant.

Singulare est in hac specie, quod eae partes, quae in aliis maxime tuberculis obsidentur, nudaae sint. Iam supra dubitanter interrogauit, an *E. Globulus*, LINN. ad hanc speciem pertineat: vid. pag. 32. Nunc vero, ipso specimine musei *Linkiani* diligentius inspecto, in angulis s. apicibus futurae ferratae pori alterni impressi apparent; adeo, vt fere pro certo affirmare liceat, hanc speciem sistere *Echinum Globulum* LINNEI.

VAN PHELIS. p. 27. sp. 4. *Zandkorlige Zee-egel.* *Cidaris granulis arenaceis.*

Ad §. 34. *Cidaris tessellata.* Tab. XI. G.

Echinites hic depictus est calcareus. Quoad formam *Cidari* Tab. ^{Spec. XXVI.} *XI. A. B.* similis. ^{*Cidaris tessellata.*} *Areae* eiusdem decem manifesto sunt *assulatae*, atque Tab. XI. G. in assulis series punctorum albidorum, quae certe fuerunt tubercula, dispositae. In icone a KLEINIO data haec puncta non expressa sunt; curauit autem, vt eadem viuis coloribus conspicua redderentur. *Areae* etiam futura media ad longitudinem diuiduntur. *Ambulacra* decem, biporosa, pororum vestigiis, arcte sibi appositis. *Os* circulare, minus, et retractum. Color lapidis flauo cinereus. Quae quidem signa dubium me reddunt, an varietatem *Cidaris pustulosae* vel distinctam speciem iudicem. Interim minora tubercula, minus os, et figura depressa pro specie loquuntur.

Praeter Cl. VAN PHELIVM, qui hanc speciem *Leyendak*, i. e. *Cidar*em tessellatam dicit, p. 27. no. 2. nullum Auctorem scio, qui eius meminert. Forte tamen huc pertinet *Echinites fibularis didus*, quem quin-

que geminati ordines linearum in totidem sectiones diuidunt. *Versf. der Merkwürd. v. Basf. p. 259. t. XXII. G.* Testa est assulata, circa anum quinque foramina hiant, in assulis sunt tubercula miliaria. Nulla in descriptione mentio fit de ani situ; neque icon sollicitè satis facta est: futura enim, quae areas diuidit, recta pingitur, quae in nullo locum habet exemplo.

Ad §. 35.

ANARCHYTIS MERCATI *metalloth. p. 316* non pertinet ad hoc genus, sed ad *cordiformes* Echinitas s. ad Spatangos KLEINII, quemadmodum rectè ait Ill. WALCHIVS *l. c. p. 170.* Igitur eius descriptionem et, quae notatu digniora sunt, suo loco ad §. 98. indicabimus.

Ad §. 36. *Cidaris botryoides.* Tab. XI. H.

Spec. XXVII.
Cidaris Botryoides.
Tab. XI H.

Exemplar musei Dresdensis est nucleus calcareus Echinitae fusco cinereus, in quibusdam locis testae frustula remanserunt, quae viridi colore insigniuntur. Sutura in areis media ferrata apparet. Areae minores maioribus sunt magis eleuatae. Ambulacra biporosa fuerunt: puncta enim duo remanserunt, quae linea transuersa obliqua nectuntur.

Similia specimina in Cl. GOLDHAGENII collectione vidi, quorum color est cinereus, hinc illinc flauescens, lapidis natura cornea. Alter horum Echinitarum maior est, duos diametro transuersa digitos aequans, figura depressa, peripheria circulari, testa maximam ad partem tectus. *Areae* omnes futura media longitudinali in duas partes diuiduntur, assulae autem transuersae non manifestae sunt. In *areis maioribus* duae series tuberculorum, magnitudine variolatorum, adsunt; quae autem massa lapidea ita obducta sunt, vt vera eorum figura definiri nequeat. *Areae minores* conuexas s. nodosas quidem eminentias offerunt, quae tamen ab assulis productae esse videntur. *Ambulacra* duabus arcuatis punctorum eminentium, quae in naturali Echini statu pori fuerunt, seriebus composita sunt. *Os* lapide corneo tegitur. *Ani* peripheria, quoad tenus patet: orbicularis fuisse, et tertiam superioris diametri partem aequasse videtur. In specimine minori omnia fere conueniunt. Sed ambitus Echinitae non est circularis, sed ellipticus: quod vi externa premente factum esse videtur: est enim etiam testa hic illicve rupta et fracta.

fracta. In areis affulæ conuexæ euidenter apparent, uti in KLEINIANA figura *Tab. XI. H.* Sed tuberculorum nullum est vestigium. Si microscopio utaris, superficies scabra comparet, ac si minoribus esset granulis obsessa. *Oris* ambitus mediocris est, tertiam baseos partem æquans. Reliqua, vt in priori specimine.

Iam ALDROVAND. *musf. metall. p. 457.* iconem huius speciei dedit, pro tempore satis bonam; Dicitur ibi Echinites laeuis, valde durus et lucidus, figuram mespili æmulans. In parte globosa habet quinque taenias æqualiter distantes, ad formam stellæ, quæ postea in centro coniunguntur. Sed illi radii concluduntur duabus lineis, punctis insigniuntur, et desinunt in stellam, quæ stellæ marinæ formam cum quinque radiis exprimit; Spatia, quæ radios interfunt, quadrangula referunt acetabula Polyporum.

Cidarem Botryoidem VAN PHEL SVM *p. 27. no. 3. Geribde Zee-egel* i. e. *Cidarem costatam* nominat.

Ad §. 38. *Cidaris toreumatica.* Tab. X. D. E.

Huius speciei exempla accepi a Cl. ROMANO, Consiliario aulico, et Cl. GOLDHAGENIO. Ampliorem itaque descriptionem subiungendam esse putavi hanc:

Sp. XXVIII.
Cidaris toreumatica.
T. X. D. E.

Color *testæ* est cinereus, leuissime vel coerulefcens, vel viridescens, basi et ambulacris flauescens. Figura hemisphaerica, vertice parum eleuato, ambitu circulari.

Areae decem, in quibus omnibus et singulis duæ series tuberculorum ab ore ad verticem proxime ab ambulacris extenduntur. Margo tuberculorum, cui papilla nectitur, est crenatus s. plicatus. Minoribus granulis in circulos dispositis hæc cinguntur, atque eadem etiam mediam arearum partem occupant. Praeter hæc tubercula arcis insculptæ sunt lineolæ transuersæ excuatae, quibus superior s. conuexa superficies, vt KLEINIVS ait, fit coelata. In *areis maioribus* quatuor series harum excuatarum lineolarum reperiuntur, quarum binæ proxime ambulacris adiacent, et tubercula maiora ab his separant; binæ autem intra series tuberculorum positæ sunt. Exterior et interior series lineolarum, quæ tubercula cingunt, sibi sunt oppositæ, et cum tuberculis situ suo alternant, interiores autem vicinæ alternantes sunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ciem referendus, vel nouam constituit. Nam circa anum est scutum obtuse pentagonum, lateribus excauatis. Testa ipsa fere plana est.

Ad §. 39.

Clypeos Belgi *Rondassen* dicunt.

Ad §. 40.

Echinites in museo Dresdensi no. 453., *Tab. XII.* depictus, testam habet calcareo spatofam cinereo flauam, atque nucleus creta indurata, flauescente, est refertus. Superficies superior testae est conuexa, ambulacris decem striatis in decem areas diuisa. *Arearum* vna sinu excauato iterum diuisa est. Sinus tamen hic, vti reliquae areae circulis dense obsidentur, in quibus eminentia granula s. tubercula sunt, cui singulo spina inhaesisse videtur. Radices stellatos, quos KLEINII figura habet, non vidi.

Spec. XXIX.
Clypeus sinu-
atus.
Tab. XII

Ambulacra lata, transuersim striata, margine vtroque punctis impressis s. poris notata, in peripheria maxima fere coeunt, atque areas minores includunt.

Basis parum est excauata, sulcisque quinque in totidem partes distinguitur, tota eius superficies, etiam sulcis, circulis et granulis intra eosdem est obsita.

Anus est excauatus.

Os paruum, pentagonum.

PLOTII icon *tab. II. f. 9. 10. p. 91. 92. l. c.* differt a Kleiniana, quod magis depressa sit, et plana, sinusque in altera parte magis profundus. Textura est laminosa, laminis obliquis, vt in lapide Judaico. Colore caeterum est flauo plerumque, radiis in duplici ferie, apice convergente, positis: spatia intermedia, vt et reliqua lapidis superficies minoribus annulis obsessa sunt. Vertex testae non in medio, sed semper magis alterutram extremitatem versus locatur, cui aduersae orificium inferius magis est propinquum. Nominatur Anglis *Polar Stone*. Iuxta *Tangley, Fulbrook* et *Burford* inuenitur.

LIST. *lap. turb. p. 224. tit. et fig. XXVII.* Echinites praeter quinque strias, annulis exiguis innumeris insignitus. Reliqua ex PLOTIO, ut et ipsa figura.

LVID. *lithoph. Britt. no. 971. p. 48.* Echinites clypeatus, maximus discum referens pentaphylloides. Variat magnitudine, et radiis prominulis. Ex fodinis *Kidlingstonianis, Stunsfeldensibus, Fritwellensibus* et iuxta *Faringdoniam*. — LVIDII figura, qua quidem pars testae superior ruditer satis delineatur, cum Kleiniana tamen magis conuenit, quam PLOTII: et quamuis KLEINIVS dubitat, an PLOTII Echinites una eademque sit species, cum Luidiana: signa tamen essentialia in utrisque satis congruunt, atque ipse LVIDIVS specimen suum eandem cum PLOTII exemplo speciem sistere putat.

MORT. *n. h. North. p. 233. sp. 1. Echinus discoides with a sinus, that of the largest size.* Descriptio brevis cum nostra congruens. In lapide calcareo comitatus *Halmston* reperiuntur testae maiores.

Spec. XXX.
Clypeus hemisphaericus.
T. XLIII. I.

Ad §. 41. *Clypeus hemisphaericus.* Tab. XLIII. fig. 1.

LANGIVS libro saepius citato p. 119. hanc descriptionem subiungit:

Structura est mirabilis; magnitudo cum figura expressa conuenit, lapisque hemisphaericus est, et basi plana centro verticali oblique subtensa, coloris obscure nigricantis, et summae duritiei, ac grauitatis. In umbone donatur quinque tuberculis, situ circulum describentibus, a quo quinae striae duplicatae, et sulcatae incipiunt versus peripheriam lapidis extensae, cui quo propiora fiunt, eo magis etiam dilatantur. In earum cauitate descripta sunt foraminula subrotunda aequaliter a se inuicem distantia. Ex his decem striis septem ad circumferentiam usque immutatae pertingunt; octaua, cum pollice ab extremitate lapidis distat, prorsus oblitteratur. Nona et decima simul in medio inter verticem lapidis et eius extremitatem finiuntur: sed earum loco papillae iis in vertice sitis simillimae exsurgunt, quae eodem ordine, et duplicata serie, nec non distantia aequali ad peripheriam usque porriguntur. Praeterea in superficie varii sulci nullo ordine excurrentes et varie gy-rati excuantur.

Ex

Ex his apparet huic Echinitae partim testae quidquam restitisse, partim nucleum tantum adfuisse. Possideo Echiniten, qui cum LANGII figura maxima ex parte conuenit: sed ani et oris nullum apparet vestigium: atque, quod formam attinet, meum exemplar et LANGII iconi Galeis maxime sunt similia, vt conicere liceat, Echiniten hunc forte ad Galeas pertinere, neque, nisi lapidis, qui est corneus, natura, a *Galea Wagrica* KLEINII §. 64. differre. Donec autem haec res certo demonstretur, meretur hoc loco enumerari.

VOLKMANN. *Siles. subt. I. p. 179. tab. XXX. f. 5.* partis superioris huius Echinitae iconem habet satis mediocrem.

BOVRGV. *petrif. t. LII. f. 342.* ex LANGIO, *Echinite en forme de bouclier.*

Spec. III. *Clypeus quinquelabiatus.*

Ab Ill. WALCHIO in *delic. nat. II. p. 181. Tab. EIII. f. 4.* describitur. Innumeri annuli, in quibus parua fossula, quae stellulam conuexam cingit, superficiem ornant. Anus, cum testa laesa sit, non obseruari potest.

Spec. XXXI.
Clypeus glabriatus.
T. XLI. f. 3.

Testa spatosa, et lapis est calcareus. Inuentus est in litore *Neocomensis* lacus.

VAN PHELIS. *p. 30. sp. 2. Vyflip.*

Versuch der Merkwürd. Bas. 22. St. Tab. XXII. f. I. Hic depictus Echinites differt a priori, quod a vertice versus marginem profundus sulcus excurrat. Dubito de hoc synonymo.

Species IV. *Clypeus conoidens.* Petrefactus tantum haecenus inuentus est, atque duo eiusdem specimina mihi tantum innotuerunt. Alterum Halae conseruatur a Nobiliss. ДНО. СТВК, Consiliario a commissis, cuius ego descriptionem subiungam: alterum a Cl. HACQVET describitur, de quo postea.

Sp. XXXII.
Clypeus conoidens.
T. XLIII. 2.

Testae color est ex flavescente dilute cinereus, lapis calcareo spatofus, figura conoidea, superficie superiore fere recta, parum conuexe ascendente, ambitus subrotundus, in ellipticum tendens.

Areae,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

versa, conuenire, quod sola, si reliqua negligas signa, figura docet.

Vero sane mihi simile videtur *Echinitem magnum* ALDROV. mus. metall. p. 456. hoc cum nostro Clypeo conoideo conuenire. Nam forma, ambulacrorum dispositio, et baseos, orisque structura, vti quoque arearum natura nostrae speciei omnino respondent. Etsi ambulacra non sint in medio lata satis, neque in nostro specimine ad os vsque extendantur. Descriptio ab ALDROVANDO data nihil notatu digni habet.

DAVILA *catal. III. p. 182. n. 225. Echinite du genre des Boucliers: ex regione Dacensi (de Dax).*

C L A S S I S II.

Catocysti, KLEINII. Echini irregulares, apertura ani subtus vti os,
LINN. *Grondaarsen Belg. VAN PHEL SVM.*

Sectio I. *Fibula. Belgis Knoopen. Gall. Oursins Boutons.*

Genus I. *Conulus. Belg. Kegeltje. Gall. O. B. en forme de petit cones.*

Ad §. 49. et 50.

Plurima sane et frequentissima sunt specimina huius generis, atque individua adeo in nonnullis partibus et signis variant, vt fere tot varietates constituere queas, quot habes individua. Satius itaque duxi, cum ipsa haec corpora satis sint cognita, paucas varietates hic describere, et pauciores species constituere. Nam non solum difficillimum est et inutile ex lubricis signis específicos characteres constituere, sed etiam nimia specierum copia, quae in petrefactis saepe certe definiri nequeunt, cum desint partes essentiales animalium, in errores nos ducit, studiumque horum corporum taediosum reddit.

Multa de Bufonitis, eaque pleraque falsa, e. g. quod sint lapides Bufonum, apud veteres et sic etiam in museo Calceolar. p. 361—368. leguntur, sed nulla bona eorum ibi datur descriptio. Sic etiam quibusdam Auctoribus quaedam corpora petrefacta *Bufonitae* nomine veniunt, quae Echinitae non sunt, quemadmodum ea, quae a PLOTIO p. 129. f. 8. habentur.

Ad descriptionem genericam KLEINII addendum est, non solum quinque geminatos ordines linearum, sed in nonnullis speciebus etiam

quatuor vel *sex* ordines linearum, aut punctorum, vel eminentium vel impressorum ad os vsque excurrere, atque sic corpus vel in quatuor, vel in quinque, vel in sex areas maiores diuidere. Nam spatium, quod geminos sibi vicinos ordines lineolarum vel punctorum interiacet, ararum minorum loco est.

Ad §. 51. Species 1. *Conulus albogalerus*. Tab. XIII. A. B.

Sp. XXXIII.
Conulus al-
bogalerus.
T. XIII. A. B

In museo *Sereniss. Principis a Schwarzburg Rudelstadt*, et hic Lipsiae in museo *Linckiano* vidi huius speciei exempla.

Testae color est albido cinereo flauescens, substantia calcareo spatosa, cretaceo nucleo repleta. Ambitus eiusdem non perfecte circularis est, sed in ouatum abit. A vertice ad basin eo in latere, vbi anus reperitur, linea eminens, seu carina descendit, quemadmodum in *Galeis KLEINII* euentius apparet.

Vertex Echinitae in speciminibus meis testa clausus et foraminibus minoribus quinque, in arearum minorum apice positus, perforatus est. Forte igitur in specimine, a KLEINIO delineato, verticis testa perdita fuerat.

Areae decem, quarum quinque *maiores* futura ferrata necluntur, lineisque transuersis in assulas diuiduntur. Omnes areae dense minimis tuberculis albis obsidentur et in basi quidem euentius.

Ambulacra decem biporosa; pori rectis seriebus ascendunt et proxime sibi appositi sunt; in his Echinitis creta sunt obturati.

Os orbiculare paruum, nonnihil retractum. *Anus* ouatus, atque testae margo circa eundem fornicatim conuexus est.

KLEINIVS quidem quinque series duplicatas et punctatas tantum indicat, sed ex icone patet, ipsum duo ambulacra tanquam vnum descripsisse, cum tamen singula series duobus poris vicinis constet, atque ideo huius Echinitae structura cum reliquis egregie conueniat.

Caete-

Caeterum icon Kleiniana omnino speciminibus respondet. Pars, quae in *fig. A.* irregulariter adstat, sine dubio cretae quiddam est, cui Echinites hic innatus fuerat.

Reperiuntur etiam *Conuli albogaleri* intra silicem igniarium, in hunc ipsum lapidem mutati. Sic ipse ex montibus, circa *Eckartsberg* sitis, possideo siliceum Echinitem huius speciei; cuius exterior superficies est cretacea indurata. Praeter formam autem conicam, atque poros ambulacrorum quorundam de structura testae nulla adsunt vestigia.

Restat, vt Auctores enumerem, apud quos huius speciei descriptio vel icon reperitur.

ALDROVAND. *mus. met. p. 455. f. 4.* icon vitiosa.

BESLER. *Gazoph. continuat. t. 19.* Echinites.

PLOT. §. 35. *tab. II. f. 13.* In Chilternensi regione inuentus. Centrum s. vertex et os aequae distare dicuntur a margine lapidis, qui radiis in quinque partes aequales diuidatur. Icon, hic data, differt a KLEINII figura in eo, quod superficies Echinitae glabra sit.

MORTON *n. b. North. p. 235. sp. 1.* Echinites pileatus conicus. — Quinque duplices series eminentiarum (forte dici debuit punctorum, quae tamen, si testa perierit, etiam eminentes redduntur) testam in quinque aequales partes diuidere addit.

LIST. *lap. turb. p. 219. tit. XVIII.* commemorat quidem et *Echinitem siliceum, vertice fastigiato*, et PLOTII supra citatam iconem; sed icone species sequens exhibetur: vt igitur, quantum ex verbis *Eiusdem* conii-cere licet, omnes huius generis species coniunxerit.

LVID. *lith. Brit. p. 47. n. 958.* Echinites spoliatus, ex agris iuxta *Sithingbourn*, Cantianorum oppidum. Brontia altera LACHMUNDI *p. 23. et no. 959.* Idem paullo depressior, ad galeatum accedens.

LANG. *lap. fig. p. 125.* Echinites vertice fastigiato, basi plana: Echinometrites dictus. *t. 36. f. 1. mediocris.*

MELLE *Ech. Wagr. p. 7.* Echinites pileatus eleuatiore. *fig. 6.* siliceus fuisse videtur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Speciem hanc etiam commemorat MELLE *ech. Wagr. p. 7. tab. 1. f. 2.* dicitque *Echinitem pileatum ore pentagono.*

KVNDMAN. *l. c. t. V. f. 12. icon bona,* descriptio nulla.

Natürl. Merkw. v. Basel XXII. Stück p. 2597. Tab. 22. fig. 11. Echinites fibularis, catocystus granulatus. Basis icone delineata est. Icon *mediocris,* granulis iusto maioribus, et ano diffracto.

Ad §. 52. 53. et 54. *Species III. Echinites vulgaris.*

Dubius sane sum, num KLEINIVM hic sequar, qui sequentes Echinitas varietates vnius speciei iudicat, an vero Cl. VAN PHEL SVM, qui si aliqua sit formae differentia, si oris anique figura et magnitudo discrepent, species distinctas constituit. Interim hae differentiae, si haec corpora petrefacta, quae plerumque nuclei tantum *Echinitarum* sunt, attente contemplor, mihi magis videntur a mutatione, cum in petram converterentur Echini naturales, pendere, quam veram diuersitatem specierum indicare. Itaque etiam *Nodum* et *Bullam* KLEINII §. 53. 54. ad varietates refero. Prout enim testa vel plus vel minus comprimeretur, eo vel obtusa, vel conica magis nascebatur figura. In multis speciminibus vertice obtuso, hic vi externa quasi impressus videtur. Os *pentagonum* est, si testaceae partis aliquid remansit et simul petrefactum fuit; *rotundum*, si testa priuatus fuit nucleus. Sic etiam *maior*, vel *minor* oris et ani ambitus ab aliis causis pendere videtur, neque sufficiens est, si vel olim testae proprius fuit, ad speciem inde constituendam. Nam in innumeris, quae vidi, et secum comparavi, speciminibus tanta est diuersitas harum partium, vt, si ex hac sola differentia species essent constituendae, tot species fierent, quot fere reperiuntur individua. Conueniunt autem omnia specimina signis genericis §. 49. et supra p. 97. recensitis. Deinde areae sunt impressionibus assularum pentagonarum notatae, vel ipsa testa in nonnullis remansit, in omnibus, quae vidi, vel in spatium calcareum, vel in lapidem corneum mutata, in quibus plerisque, vestigia tuberculorum sunt detrita et deleta. Vnum specimen in museo *Frieriano* reseruetur, cuius testa spatosa in basi tuberculis minoribus, intra demissos circulos insculptis, instruitur, magnitudine minorum granulorum. Os in eodem est pentagonum. Superior pars Silice igniario partim cohae-

Sp. XXXV.
Echinites vul-
garis.
Tab. XIII.
c—k.
Tab. XIV.
a—k.

ret, partim testa caret et ambulacra reliquis nucleis similia offert. Sunt praeterea areae in multis exemplis prominentibus fasciis et rugis asperae, quae autem manifesto sunt reliquiae solutionis atque congelationis subitaneae, neque ad signa ipsorum animalium referri possunt. *Ambulacra* decem, duo semper sibi vicina, vel poris excavatis ut plurimum, vel lineolis rarius distinguuntur.

Oris anique differentiam Auctor et descriptione et in figuris satis indicavit. Differunt praeterea figura et colore. Figura quidem semper ad *conoideam* accedit, interim superficies interdum magis recta ascendit, interdum fornicata est, interdum gibbosa. *Vertex* vel acutus, vel obtusus observatur. In priori plerumque quinque impressa puncta animadvertuntur, quemadmodum in omnibus *Cidaris* speciebus circa anum adsunt. *Ambitus* in nonnullis speciminibus ad pentagonum accedit, in plerisque orbicularis est. In aliis ambulacra prominent, et areae impressae sunt, in aliis areae magis eleuantur et ambulacra cauos canales formant. Omnes autem hae differentiae non a natura testae, sed a mutationibus, cum in petram abirent, pendere iam supra proposui. *Color*, pro lapidis natura, variat: Lapis omnium huius generis speciminum est silex igniarius s. lapis corneus, colore ut plurimum cinereo, plus minusque nigricante. Si cretae inhaesit, ambulacra et partes eminentes albae, vel flavescentes fiunt: Si ferro impraegnatur lapis color fit flavo brunus. Interdum etiam viridescentes maculas videbis, quae forte a vicinia cupri deriuandae erunt.— Ad icones KLEINII, vivis coloribus illustrandas, quaedam specimina accepi, quae ipsamet delineata sunt, alia autem sic elegi, ut iconi maxime essent similia.

Tab. XL.
2. 3.

Singularis et notatu digna varietas, tam propter brunum colorem, quam propter insignem magnitudinem est ea, quam Tab. XL. Fig. 2. 3. ex *Delic. natur. II. Tab. E. I. f. 1. 2.* transtulimus. Cl. VAN PHELSEM hanc iconem interrogando cum KLEINII tab. XIII. G. H. comparat. Singulares etiam rugae et lineae eminentes in areis conspiciuntur. *Ambulacra* singula biporosa fuisse videntur. *Os* paruum, *Anus* oblongus, *ambitus* testae est circularis. Cl. WALCH, *l. c. p. 176.* nucleum ex Iaspide esse addit: patriam vero non indicat.

Ho-

Horuñ echinitarum omnes fere lithographi meminerunt. Iuvat igitur synonyma Auctorum hic subiungere.

AGRICOL. *de nat. foss. lib. V. p. m. 609. Brontiam, Ombriam, et Cerauniam* coniunctim describit: Omnes vero Echinitas, et anocystos et catocystos hic confundere videtur.

ALDROV. *mus. met. p. 455. f. 3. 6. icones rudes.*

BOCCON. *observ. natur. p. 219. fig. in serie secunda a fine tabulae.* Forte vero est *Cidaris coronalis* KLEINII, nam nulla descriptio, neque baseos figura additur.

OLEAR. *mus. Gottorp. t. 21. f. 5. 6. Icones sat bonae; descriptio ridicula.*

BESLER. *gazoph. contin. t. 19. Scolopendrites, vertice magis acuto. Ouum anguinum, vertice obtuso. Icones mediocres.*

Mus. Calceol. p. 363. Bufonites. An pertinet huc? Sane nihil nisi rixas, et fabulas dicta illic continent.

WORM. *mus. p. 107. Bufonius lapis.* In saxis fungi instar eum nasci opinatur Auctor. Addit, se ipsum vidisse, tumorem Esulae veneno in facie ortum, hoc lapide aliquoties affricto, intra horam detumuisse. Sed hoc probabiliter subsequutum fuisset, si vel frictio non adhibita esset: in hoc enim lapide nulla est vera medicata vis quaerenda.

MORTON. *n. h. North. p. 235. sp. 2. t. X. f. 11.* Raro in campis occurrit.

LIST. *lap. turb. p. 219. tit. et fig. 18.* In depicto specimine a vertice ad basin quinae striae duplicatae procedunt, in media baseos rursus coeuntes. Striae e lineolis transuersis hic constant. In partibus Angliae Australibus, vbi nigri filices abundant, copiose habentur.

LVID. *lith. p. 46. n. 944--950.* Echinites fibularis minor. Variis in Angliae locis reperitur: specimen habet corrosum oblitteratis papillis. Forte et huc no. 657. E. pileatus conoides, Brontia prima LACHMUNDI?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

SCHREB. *l. c. p. 103. t. a.* Echinites fibularis cf. LERCH. *oryct. 33.*

GESN. *de petrif. p. 24.* Echinites apertura oris in media basi, an-
versus peripheriam baseos, conicus.

WALCH. *delic. nat. II. p. 177. tab. E I a. f. 2.* Nucleus Echinitae glo-
bularis, ambulacris latioribus, areis assularum vestigia offerentibus.

IB. *Supplem. IXd. f. 2. pag. 217.* Dicitur quidem ibi Echinites fauogine-
us ex Palatinatu superiore: at certe huius speciei est, atque tantum mar-
gines eleuatos, formam assularum aemulantes, offert. Sic quoque
Suppl. IX. g. f. 1. huc pertinet, etsi laesum et fractum sit exemplar. Am-
bulacra singula in hoc specimine sunt biporosa: cum in aliis specimini-
bus pori duo videantur coniuncti in vnum maius punctum.

KLEIN. *Gall. p. 73. t. VII. f. D. E. F. G. H. I. tab. VIII. A. B. C. Petit
Globe. Noeud. Bulla.*

DAVILA *catal. III. p. 180. n. 220. La Bulle, le petit Globe.*

WALLER. *Syst. miner. p. 507.* Echiniti fibulares.

CL. VAN PHEL SVM *l. c. p. 31.* plures species ex varietatibus, quas
coniunxi, constituit: nomina haec habet:

1. *Slingerband* (E. latefasciatus) tab. nostra XIV. a. b.
2. *Silverenknoop* (Globulus argentatus) tab. XIV. i. k.
3. *Ruggeband* (E. fasciis dorsalibus) tab. XIII. G. H.
4. *Dondersteen* (Brontias) RVMPH. *amb. L. 6. 7.*
5. *Kleinmond* (E. ore paruo) tab. nostra XIV. c. d.
6. *Platvoet* (E. basi plana) RVMPH. *amb. L. 8.*
7. *Holletop* (E. vertice excavato) tab. nostra XIV. g. h.
8. *Topmuts* (E. vertice mitrato) tab. XIII. E. F.
9. *Plattetop* (E. vertice depresso) tab. XIII. C. D.

10. *Trapband* (E. fasciis scalaribus) tab. XIII. I. K.

11. *Stippelband* (E. fasciis punctatis.) WALCH. II. Supplem. IX. g. 2.

Species IV.

Sp. XXXVI.

Echinites
quaterfasciatus.

Tab. XLVII

3 4 5.

Sequitur species quaternis ambulacris, quam *Echinitem quaterfasciatum* nominare licet. Huius quidem mentionem primus Cl. GEHLERVS fecit, in *Diss. de characteribus fossilium externis*, ibique tabula aenea icones dedit, quas in tabula nostra Tab. XLVII. fig. 3. 4. 5. repetere placuit. Vidi, inquit *l. c. p. 13.* globulum, quatuor tantummodo striis ornatum. Constat ex silice opaco, colore extus flauo, et ad primam fibularum speciem conulorum apice acuto, *Echinoconitas* GESNERI, pertinet, eiusque os quadrangulare aequae ac anus, imo, ex quibus composita fuit testa, assularum numerus distincte satis apparent: Asseruatum fuit hoc exemplar in museo *Pfannenschmidtiano*, hic Lipsiae, et inuentum in agris huic vrbi vicinis.

Eandem speciem indicat Illustr. WALCH. in *Delic. nat. Suppl. p. 213. et 223. t. IX. g. f. 7. 8. 9.* Aliam huius speciei varietatem indicat *ib. t. IX. d. fig. 3.* Differt a priori in eo, quod figura sit magis hemisphaerica, vertice depresso, et ambitu subouali. Quae tamen signa differentia mihi non valere satis videntur ad speciem inde constituendam, neque consentire mihi licet cum Ill. WALCHIO, qui *l. c. p. 218.* hoc specimen ad *Galles* KLEIN. pertinere ait. Icon enim omnino *Conulum* vertice depresso sitit.

Cl. VAN IHELS. *l. c. p. 30. 31.* priorem varietatem nominat *Vierbandige, cirkelronde Egelsteen*, i. e. *Echinites quaterfasciatus, circularis*: alteram *Vierbandige langronde*: s. *E. quaterfasciatum oualem*.

Species V.

Sp. XXXVII.

E. sexties fasciatus.

Tab. L. 1. 2.

Denique ad hoc genus etiam pertinet *Echinites sex ambulacris diuisus*, quem *Echinitem sexties fasciatum* dicere licebit, eumque nos ex versione KLEINII *Gallica* in tabulam nostram L. f. 1. 2. transtulimus. Est haec species primo descripta ab ipso KLEINIO in *act. Gedan. II. p. 292. t. V. f. 14. 15.* diciturque ab inuentore *E. Tesdorpfii*. Est Globulus sex duplicibus tuberculatis fasciis, quas KLEINIVS *taenias* dicit, ore hexagono. Circa Lubecam inuentus est. A nostra figura in eo aliquantum differt, quod vertice sit magis eleuato, atque in altera figura tubercula minora,

a se distantia, in altera autem maiora fere rhomboidea et contigua sint. Cacterum KLEINII icones bonae sunt.

KLEIN. *Gall. p. 231. t. XXIV f. C. D. Oursin fossile, petrifié en silex à six rayons.* i. e. Echinites siliceus, sex radiis. Os in hoc specimine (vid. fig. 2. tab nostr. L.) est obtuse hexagonum. Anus orbicularis, ore amplior. Ambulacra distincte tuberculata. Areae testa priuatae, et vario modo rugosae. Vertex obsoletus.

Cl. GEHLERVS *diff. cit. p. 13.* aliud exemplar huius speciei in *f. 2.* delineatum tradit, cuius os est acute hexagonum, anus paullo minor ore, vertex subdepressus, punctis sex notatus. Materia eius est cornea, coloris nigricantis.

WALCH. *delic. Suppl. IXg. f. 4. 5. 6.* iconem huius speciei repetit, et quidem illius speciminis, quod KLEINIVS l. c. descripsit. Colorem indicat arearum bruno nigrum, ambulacrorum flauo album, punctis nigris.

Cl. VAN PHELVSVM *l. c. p. 31. n. 14. Zesband:* i. e. Echinites fasciis sex.

Ad §. 56. Spec. VI. *Echinites subuculus.*

Discoides Gall. *Discoide*, vel *Disque* DAVILA, et Belg. *Napje* a Cl. VAN PHELVSVM dicitur. Petresacta haec corpora tantum occurrunt neque a *Conulis* KLEINII genere diuersi videntur. Sub vno genere igitur *Conulum* et *Discoidem* recenseo.

Ad §. 57. *a. β.*

Varietates videntur, vt KLEINIVS ait, non species, quemadmodum Cl. VAN PHELVSVM vult. Omnium arearum, quarum quinque maiores, et quinque longe minores sunt, superficies circulis minimis obsidetur, si testa remansit, ambulacra decem, singula biporosa, poris subtilissimis et arcte sibi adiacentibus. Os paruum, orbiculare. Anus quoque circularis, minutus. Vertex varietatis primae rosaceus oritur a scutellis, quae in eo sunt, perforatis. Atque haec foramina, quae in omnibus *Echinorum* speciebus etiam *Spatangis* conspiciuntur, tum, cum animalculum intra

Spec.
XXXVIII.
Echinites
subuculus.
Tab. XIV.

Var. I. —
l. m

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Huic generi postponendum esse existimo sequens, quod Cl.
V. PHELIVM constituit.

GENUS II. ECHINONEVS. Belg. *Egelschuitje*.

Gen. II.

Conuenit omnino cum *Discoide*, KLEIN. praeter peripheriam, quam habet ouatam vel oualem, nequaquam angulosam. Caeterum areae decem, atque etiam ambulacra decem, biporosa, paullo magis a se remota, quam in priori genere.

Spec. I. *Echinoneus cyclostomus*, vid. Tabulam XXXVII. fig. 4. 5.

Sp. XXXIX.

Echinoneus cyclostomus.

T. XXXVII.

Fig. 4. 5.

Testa cinerea, parum flauescens, oblonga, subdepressa, basi pulvinata. Areis omnibus tuberculis minimis, quae circulis includuntur, obsitis et euidenter assulatis. Ambulacris decem, biporosis, ad os usque protensis. In vertice pori quinque.

Os in medio baseos, quodam modo excavatae, rotundum atque, ut videtur, edentulum. Anus oblongus, ori vicinus.

Quodsi interiora testae contempleris, aream quamlibet maiorem linea media, argute ferrata, diuisam animaduertes.

Primus, qui huius speciei meminit, est BOCCONE *obs. nat. p. 219. icon mediocris*. Forte est petrefactum: descriptio enim nulla additur.

Deinde RUMPH. *Amb. p. 6. t. XIV. f. D*. Nam circulare os ei tribuit, itaque magis ad hanc, quam ad sequentem speciem pertinet. Dicitur Belg. ibi *een fort van Doodshoofd*.

BREYN. *echin. p. 57. t. II. f. 5. 6*. Echinoconus oualis, aperturam pro ano margini propinqua.

SEB. *III. p. 36. Tab. XV. f. 30. 33. 34. 35. 37*. Echinus ellipticus. Testa vel ex viridisciente grisea, vel oliuino colore tincta, vel dilute cinerea dicitur. Caeterum SEBA plures coniungit in textu minus recte species.

MÜLL. *delic. p. 90. t. D. I. f. II*. Textus nihil notatu digni continet.

VAN PHEL. *l. c. p. 32. sp. 1. Rondmond.*

BAIER. *oryct. tab. III. f. 35.* Echiniten oualem habet; qui, vt figura docet, huius est speciei: etsi Auctor eum vi oblongum factum esse opinetur.

Spec. XL.
Echinoneus
minor.

Tab. XLIX.
8. 9.

Species II, *Echinoneus minor ore semilunari*, quem tab. XLIX, fig. 8. 9. tradimus.

Sola oris diuersitate haec a priori differt species. Traditur haec icon in SEBAE *thes. III. p. 19. tab. X. f. 7.* In vertice ambulacra conspiciunt. Anus est oblongus, atque longitudini testae respondet, os vero transuersum est. Color est dilute cinereo flauescens. Asiaticus a SEBA dicitur.

Mus. Tessin. p. 114. tab. VI. f. 2. Echinus oualis, irregularis conuexus, ambulacris quinque, arcibus laeuibus punctatis. Specimen maius nostra icone, et ambitus testae sinuosus pingitur.

A Clmo VAN PHEL SVM *Spleetmond l. c. p. 32. sp. 2.* appellatur: tertia Cl. VAN PHEL SVM species, *Echinoneus* vertice duplici dicta, ad aliud genus pertinere videtur, de quo itaque infra plura.

Spec. dub.
Echinoneus
scutiformis.

Tanquam speciem dubiam huc refero iconem SCILLAE *tab. XI. f. 1. 2.* quae *Echinoneus scutiformis* a Cl. v. PHEL SVM dicitur. Ad *Catocystos* enim pertinet omnino, etsi anus in figura proximus margini pingatur. Ambitum habet oualem; radii s. *ambulacra* decem striata pinguntur. *Areae* maiores assulatae sunt, assulis pentagonis. Os in medio baseos, parum excauatae, obtuse pentagonum. Ambulacra non ad os vsque pertingunt, sed loco eorundem striae excauatae s. sulci quinque stellae formam imitantur. Dolendum est ipsum SCILLAM non fuisse magis sollicitum in describendis differentiis Echinitarum, quorum bonas fatis dedit icones. Rationes, cur hanc speciem dubiam iudicem, sunt hae: Ambitus non omnino integer est, sed in vtraque figura leuiter sinuosus apparet. Baseos figura et oris ratio, vt etiam totius testae habitus, ad *Scuti* KLEIN. similitudinem accedit. Neque radii ad os ipsum accedunt. Forte igitur radii s. ambulacra non diligenter fatis picti sunt, et in naturali statu ad petaloideorum formam accesserunt. Quodsi autem haec
spe.

speciēs vera et certa fuerit, per eandem tria genera quāsi coniunguntur. Conuenit enim cum *Clypeo* radiis striatis, et fulcis in basi: cum *Echinoneo* figura testae, situ ani orisque: cum *Scuto* arearum structura et peripheria sinuosa.

Ad §. 58. Sectio II.

Cassides Belgis *Helmetten*, Gallis *Heaumes* dicuntur. Germanice *Helmsformige Echiniten* dici possent.

Ad §. 60. Genus III. ECHINOCORYS: hoc nomine *Galeas* et *Galeolas* Gen. III. KLEINII coniungo.

Galeas Cl. v, PHELs. *Stormmutsen* nominat, et Gallis *Casques* audiunt.

Huius generis species in naturali statu nondum inuentae sunt, sed petrefactae tantum occurrunt. Difficilius itaque species definiuntur cum mutationibus sub terra ab iniuriis externis, aqua, aëre, alioque modo iis illatis, quoad externam figuram multum mutari potuerunt. Caeterum frequenter satis in distitis regionibus, vti *Echinitae globulares*, effodiuntur.

GESNER. *de petrific. p. 35. n. 7.* Echinites apertura oris prope medianam basin, ani prope baseos mucronem. Omnes species coniungit.

WALLER. *syst. miner. II. p. 508.* Echinitae galeati.

Ad §. 63.

Spec. I. Galea vertice scutato s. Echinocorys scutatus. Tab. XV. A. B. Spec. XLI.

Huius *testa* in spatium calcareum, dilute flauescente griseum transformata est. Figura est conuexa, eminentis, ouata, vt ex icone patet. *Echinocorys scutatus* Tab. XV. A. B.

Decem *areae* hic, vt in reliquis fere omnibus, quinque maiores totidemque minores adsunt: eademque integrae i. e. non manifesto asfulatae, maiores tamen futura media ferrata diuisae reperiuntur. Area- rum superficies eminentiis duplicis generis tegitur: tubercula magnitudine semina papauerina aequant, eaque granulis minimis interspersis cin-
gun-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

mutuauimus, p. 179. n. 4. dicit, strias has non subtiliter satis indicari potuisse ab artifice: caeterum hoc specimen etiam in Anglia inuentum est. Cl. v. PHELIVM pro specie idem habet, nominatque *Gestrecpte Zout-Egel* l. c. p. 36. n. 2.

Sequitur, vt, quae in Auctoribus alijs circa hanc speciem notata inuenierim, recenseam.

LVID. *lith. p. 46. no. 951—53. Echinites galeatus vulgaris.* E fodinis cretae iuxta *Gravesand* in agro Cantiano. Certe ad hanc speciem pertinet, etsi LVIDIVS cum tertia coniungat.

SCHEVCHZ. *mus. diluv. p. 88. no. 851—854. E. elatus galeam referens;* alia varietas, fere coniformis: ex Anglia.

BREVN. *echin. p. 58. t. III. f. 1. 2. Echinocorys vulgaris, marino terrestris, creta repleta. F. 1. superiorem partem, F. 2. basin offert. Icones bonae.*

ABILG. *Stevenskl. tab. II. f. 1—5. p. 22. Echinites ovalis laevis est huius speciei. Testa crassitiem sesquilinearum aequat, nucleus eius vel creta, vel silice igniario constat. Saepe hi Echinocorytae nucleo non plane sunt referti, atque tunc superficies interior crystallis rhomboidalibus spatioso calcareis obsita reperitur. Ex Fig. 4. l. c. etiam hanc speciem in assulas diuidi patet, atque ib. t. III. f. 8. nucleus siliceus huius speciei depingitur, in quo assulae hexagonae distinctae et eleganter expressae sunt. In assulis alternis minoribus duo puncta eminentia apparent, orta a materia silicea, quae poros penetrauit. Quapropter non dubito, quin *Echinocorytes*, tab. nostr. XLII. f. 2. 3. depictus, sit nucleus siliceus huius speciei, cuius assulae irregulariter hexagonae sunt ideo, quoniam massa silicea testam nimis extendebat, et anguli acuti forte iniuria aëris et aquae debebantur. Nolui itaque hoc specimen pro singulari specie proponere, vti placuit Cl. VAN PHELIVM, qui l. c. p. 37. id *Getaafelde Ocean-Egel* nominat. In *Delic. natur. II. Tab. E. I. fig. 3. 4.* eadem icon reperitur, Cl. WALCH. l. c. p. 176. id ad *Oua anguina* refert, et partim siliceum, partim cretaceum, nempe in futuris et basi, esse perhibet. Ambulacra non ad marginem vsque pertingere addit. Suspicio autem, puncta circa basin subtiliora tantum et magis obsoleta fuisse, vti in ipsa specie supra indicaui. Ex Anglia ad nos venisse videtur.*

KLEIN *Gall. tab. VIII. F.* basis tantum delineatur.

DAVILA *catal. III. p. 179. n. 219.* Omnes Galearum species coniungit, et forte haud inepte. Alios Echinocorytas filiceos ex *Normanda*, alios calcareos ex regione *Dacensi*, alios spatofos ex *Anglia*, qui certe huius sunt primae speciei, alios in Ferri mineram mutatos ex *Campaniae* regione. Priores *assulis*, et *spinis acicularibus* instructos fuisse ait. Quod mirum in filiceis-speciminibus.

V. PHELIVM *l. c. p. 37. n. 1. Ocean-Egel, Vyf Blad.*

Spec. XLII.

Echinocorytes ovatus.

Tab. LIII.
f. 3.

Ad §. 64. *Spec. II. Vertice nudo. a. Wagriva.*

Liceat hanc *Echinocoryten ovatum* nominare, quum praecipue forma *ovata*, quae in priori specie magis est *ovalis* s. *elliptica*, a reliquis distinguatur. Nos eius iconem in tab. LIII. f. 3. exhibemus, quae iuxta exemplar collectionis meae, comparata simul MELLII figura, facta est.

Testa est manifeste *assulata*, viginti seriebus *assularum* composita, quarum decem maiores, et decem angustiores. Duae series *similarium assularum* sibi sunt vicinae et omnes inter se *sutura ferrata nexae*. Itaque *areae* quinque maiores, totidemque minores existunt. *Assulae* pleraeque sunt *hexagonae*: quaedam tamen in quibusdam speciminibus *heptagonae* circa *peripheriam amplam* apparent: et praeterea *areae* illius maioris, quae *extremitatem parum acutiorem*, cui *subiacet anus*, occupat, *assulae media futura recta* nectuntur, ideoque *pentagonae* fiunt.

In *arearum minorum* ipsis *assulis*, singulisque duo *pore* s. *par punctorum impressorum* adsunt, quae *ambulatorum loco*, ut in prima specie, *series longitudinales* constituunt.

Basis ut in prima specie constructa. In specimine aliquo *Goslariensi* vi *externa impressa*, et *assulis subrotundis*, vel *hexagonis*, vel *difformibus distincta*. *Os* rotundum, minus. *Anus* subovalis. In *assulis* *baseos* hic *illicue tubercula miliaria dispersa* apparent, non vero in parte superiore.

Quoad

Quoad naturam lapideam, testa est calcarea spatosa, nucleus vel calcareus; vel cretaceus. In collectione *Ludwigiana* reperitur nucleus elegans Calcedonicus huius speciei, assularum impressionibus notatus.

Inuenta sunt specimina in fouea argillacea Lipsiensi, circa *Goslar*, et alibi passim.

Maxime probabile mihi videtur, fragmenta, quae KLEINIVS ad *Cidares affulatas* supra §. 28. *Tab. VIII. G. H.* retulit, huc esse referenda, ut iam supra p. 81 monui.

ALDROV *mus. met. p. 455. f. 10.* nulla descriptio, icon *mediocris*, hanc tamen speciem designare videtur.

GREW *mus. p. 259. the Conick Helmet Stone?* forma non conuenit, reliqua omnia.

Deinde icon, quae in HOOK. *works tab. II. f. 4.* datur, etiam hanc speciem videtur sistere: nam forma est ouata, et puncta in ambulacris arearumque in assulas diuisio ad hanc accedunt: etsi minus bene assulae omnes pentagonae, et puncta simplicia pingantur. Ab Auctore quoque *Helmetstone* i. e. *Echinocorytes* nominatur.

MELLE *ad Woodw. p. 14 f. 1.* Dicit quinque illa spatia, quae punctorum vel futurarum series intercedunt, transuersis lineis, in tortuosam mediam, ab apice descendentem, alternatim terminantibus eleganter esse distincta, adeoque interiorem Echinalis crustae faciem exacte representare. — Eadem icon repetita est MELLE *ad Monti tab. IV. f. 1.* — In icone *Melliana* areae minores differunt ab iis, quas in nostris speciminibus offendi: sunt enim ibi duo puncta minori in scutello quadrato posita, spatio nudo intermedio, atque haec ipsa scutella non reperiuntur prope a vertice. Haec tamen differentia exinde forte orta est, quod MELLIVS nucleum tantum *Echinocorytae* descripserit; in meo specimine autem testa adfuerit. *Tab. XLII. f. 5. ex Delic. natur. II. tab. Ela. f. 5.* huc transtulimus iconem, quae nucleum *Echinocorytae*, ut videtur, *oussi* exhibet. Ill. WALCH. *l. c. p. 179.* ouatum et eleuatum eum recte dicit. Areas eiusdem assulatas fuisse attendenda contemplatio docet. Ambulacra duplicia quinque s. decem simplicia, singula foueola duplici instructa, fi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

differentia ea est, quae prohibet huius speciei cum prima coniunctionem. Figuram caeterum Kleinianam certe nucleum esse Echinocorytae pustulosi, edoctus sum exemplis, quae dimidia in parte pustulas, altera vero parte, testa orbata, foveolas offerebant. Quae quidem sic ortae videntur, ut tentacula, quae per poros olim transierunt, atque materia calcarea in siliceam massam, cum adhuc mollis esset, imprimerentur; quibus resolutis foveolae remanserunt. In basi fig. B. loco foveolarum quaedam pustulae apparent, ubi silicea massa ipsos poros penetravit. Os in eodem nucleo marginem exteriorum fere trigonum, interiorum arcuatum habet.

Sequuntur Auctorum synonyma:

PLOT. *n. h. of Oxfordsh. §. 36. tab. II. fig. 14. Echinites, radiorum punctis versus marginem annulis ovalibus inclusis.* Vertex hic similiter scutatus est, et in angustiore parte ad marginem usque extenditur. Nucleus esse videtur, et annuli, qui puncta cingunt, testaceae partes superstites. Inter *Ewelme* et *Brightwell* agri Oxoniensis inuentus. *Ibid. tab. III fig. 1. 2. Echinites punctis prominentibus.* Plane hic nostris cum specimenibus convenit, praeter quod in eodem versus verticem ex singulo poro punctum prominens egrediatur, atque sic quatuor sint puncta protuberantia, quae deinde in simplicia commutantur ampliora. Faveat id coniecturae meae, per singulum porum materiam penetrasse, quae, si conflueret, maiorem pustulam efformavit. Iuxta *Pynton* Oxon. inuentus. Non est singularis *Galeolarum* species, ut KLEINVS vult in nota ad §. 69.

MORTON. *n. h. North. p. 335. t. X. fig. 12. Echinites Galeatus.* Petrefacta Auctoris sunt silicea coloris albescentis vel nigri. Descriptio bona, nostrae respondens. Etiam MORTONVS radiorum s. ambulacrorum formam variare, et vel annulis cingi tubercula, vel iis carere, vel impressa puncta, vel prominentia esse, imo in vno eodemque individuo diuersa esse animaduertit. Reperitur in campis circa *Welford, East Haddon, Oxendon* et *Bowden*.

LIST. *lap. turb. p. 225, tab. VII. fig. et tit. 29. 30. 31.* Omnia ex PLOTIO sumta. Subiungit tamen partes protuberantes cauas esse, ut ex

carum fractura appareat, unde suspicari fas fit, puncta profunda olim elata fuisse. — Equidem autem prominentias solidas, non cauas inueni.

LVID. *lith. p. 47. no. 954.* putat eum esse spoliatum testa sua, nominatque *Brontiam* s. *ombriam oualem*. Ex *Oxoniensi, Cantiana, et Hantoniensi* regione eos accepit.

GREW. *mus. p. 259. the Hard oval Helmetstone.*

HOOK. *works. p. 284. t. III. fig. 7.* Basin huius speciei offert. Icon *bona.*

HELLW. *lith. p. 70.* Echinites maior loricatus, superficie conuexa, inferius plana parumque caua, tuberculis et lineis in superficie tectis, in basi vero sat distincte per corticem suo ordine eminentibus. *tab. VIII. fig. 12.* icon baseos *mediouris.*

MELLE *l. c. tab. I. fig. 7. 8. et ad Monti tab. IV. fig. 7. 8.* icones *bonae.*

KVNDMAN. *rar. nat. p. 95. tab. V. fig. 8. 9.* Specimen maius et minus. In *fig. 10.* exhibet Echinum naturalem, qui forma cum petrefactis conuenit, obsessusque est tuberculis variolatis, et miliaribus, assulisque distinctus. Sed cum huic os medium magnum, ipsaque icon plura negligentiae signa habeat, dubito de vera eius forma, neque ad *Galeas* eum referrem, sed potius varietatem *Cidaris assulatae* alicuius haberem.

SCHREB. *lith. Hal. p. 41. γ.* Echinites *Galea* cf. FRISCH. *mus. Hofm. p. 33.*

KLEIN. *Gall. p. 81. t. VIII. fig. G. et IX. fig. A.*

Ad §. 64. β. Spec. IV. *Echinocorytes quaterradiatus. T. LIV. f. 1.*

Spec. XLIV.
Echinocorytes quaterradiatus.
Tab. LIV.
Fig. 1.

Hic *Echinocorytes* sine dubio singularis est species, *quatuor ordinibus geminatis et punctatis* ab omnibus reliquis distinctus. Atque cum ipse eius nullum specimen viderim, Mellianam hic subiungam descriptionem et iconem.

Echi-

Echinites Niendorpiensis, omnium est longe rarissimus. Galeatus ille quoad formam est, et quoad materiem siliceus; sed, prae compluribus centuriis sui generis, quas e plurimis locis possidemus, hoc singulare habet, quod altera parte sit opacus, altera diaphanus. Notandum vero, quod opaca lapidis huius pars, ab ea, quae diaphana est, non inaequali siue lacunoso situ distet, sed prorsus plano. MELLE *ad Monti p. 28. T. II. f. 7.*

Neminem Auctorum scio, qui huius speciei mentionem fecerit.

Ad §. 66 — 69.

Non possum eo adduci, ut propter solam diuersam magnitudinem *Echinocorytas*, quos KLEINIVS hic exhibuit, tanquam genere a prioribus diuersos proponam. Neque diuersitates, quas KLEINIVS indicat, tantum valere videntur, ut species diuersae inde construantur. Nam omnes pendent a causis externis, testam animalis vel id ipsum, cum in petram mutarentur, transformantibus. Itaque varietatum nomine eas recensere. Species *Echinocorytes minor* mihi dicitur.

Spec. XIV.
Echinocorytes minor.
Tab. XVI.
C. D.
XVII. a—d.

§. 67. *Var. I. papillosa.*

Nihil aliud est, nisi nucleus, testa sua orbatus, atque papillae inde oriuntur, quod materia silicea per testae poros penetraverit, remanseritque, testa calcarea perdita.

Var. 1.
Tab. XVI.
C. D.

Plura specimina in omnibus fere museis occurrunt, atque variant colore, qui est vel flavescens, vel cinereus, vel coerulecente cinereus, vel cinereo niger. In minutiis specimina semper differunt, quas, ut accidentales, describere superfluum duco.

ALDROV. *mus. met. p. 455.* basin huius depictam tradit.

A Cl. V. PHELIVM *Knoestagtige Zout-Egel l. c. p. 36. sp. 5.* dicitur.

KLEIN. *Gall p. 83. tab. IX. fig. B.*

§. 68. *Var. II. Vndosa.*

Etiam haec nucleum tantum indicare videtur, ubi impressiones assularum in areis apparent, quas KLEINIVS strias, fluctus repraesentantes,

Var. 2.
Tab. XVII.
a. b.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

atque ambulacris denis, simpliciter porosis, non vero biporosis. Ambulacra haec etiam in basi adsunt. Areae quinque maiores variis circularibus impressionibus insigniuntur, qui forte tubercula sunt, aëre atque aliis causis exesa. Ipsa testa remansisse videtur, estque in lapidem corneum albo cinereum mutata: nucleus est siliceus flauo-cinereascens. Basi sua adhaeret hic Echinites Silici igniario, ita, ut oris ratio indicari nequeat. Videtur mihi medium locum occupare inter *Catocystos* et *Pleurocystos*, atque forte hoc ipso *Echinocorys* cum *Brisso* iungitur. Communicatum hoc exemplar accepi a Cl. SCHROETERO, qui id in regione Wimariensi inuenit.

Ad §. 70.

Seç. III. Scutum Belg. Schild. Gall. Pavois vel Bouclier dicitur. *Mi-Gen. III.* hi omnia Scuta vnum genus constituere videntur, quod *Echinanthi* nomine insigniam.

Ad §. 72.

Scutum angulare a Cl. v. PHEL SVM, *Hoekige Schild*, dicitur. Praeter signa generica, hac paragrapho tradita, addi debet: superficiem esse minimis semper circulis, quibus insunt tubercula minima, obsitam, atque os omnibus speciebus esse pentagonum, dentibus, quos Tab. XXXI. I. offert, coloris albo flavescentis instructum: basin vero semper esse excauatam.

GESN. *petrif. p. 35. n. 8.* Echinites apertura oris prope basin aut in peripheria baseos, forma scuti oblongi, vertice-floris pentapetali figura ornato. — Omnes KLEINII species coniungit.

WALLER. *syst. miner. p. 508. d.* Echiniti scutati.

Ad §. 73. Spec. 1. *Echinanthus humilis.*

Diuersitates, quas KLEINIVS indicat, ad *varietates* inde constituendas valent, non vero satis certae esse videntur, ut ideo *species* distinctae condantur. Nam petalorum, sic dictorum, amplitudo respondere videtur magnitudini testae; vel si etiam parum differat, vix specificum characterem suppeditat. Igitur primo loco descriptionem suppeditabo.

Sp. XLVII.
Echinanthus
humilis.

T. XVII. A.
T. XVIII. B.
T. XIX.

Testa colore est bruno flauescente, ambitu ouato, lateribus sinuato. Vertex occluditur pentagono, angulis obtusis, quibus pori opponuntur. In quinque partes s. *areas* etiam testa diuiditur *ambulacris petaloideis*: vel si spatium, inter poros ambulacrorum situm, aream dicere placet, areae decem euadunt. Constituuntur *petala*, sic dicta, duobus arcuatis ambulacris, quorum singulum duplici instruitur serie pororum, qui prope a vertice sibi fiunt proximi, sensim a se inuicem recedunt; quo magis autem ad latera, eo propius iterum ad se accedunt: in maioribus speciminibus spatium in apice relinquunt intermedium; in minoribus autem interiores pororum series congregiuntur, et exteriores parum in apice hiant. A singulo poro ad alterum oppositum sulcus transuersim excouatur. Quo fit, vt *petala*, auctore KLEINIO, dicenda sint *crenata*. Inter hos sulcos positae sunt tuberculorum minimorum series: Spatium a petalis inclusum, reliqua testae superficie, quae plana fere descendit, magis conuexum elatumque deprehenditur.

Tubercula, totam testam obtegentia, arenulae magnitudinem aequant, et plerumque sunt *in quincunce* posita. Area, quae haec tubercula interiacet, minimis eminentiolis, oculis nudis vix cognoscendis, referta est. *Basis* prope a margine plana, deinde versus mediam partem fit concaua: Ex vertice, per spatium, ab ambulacris petaloideis inclusum, radii quinque recti, subserrati, impressi, ad marginem descendendo expanduntur, atque in basi iterum conuergunt, finiunturque in ore. Hinc et superior pars, et basis, iis in quinque duplicia triangula diuiditur, quorum apex est in vertice, et in margine oris; basis in peripheria. Lineolis transuersis obsoletis testa in *assulas* pentagonas et hexagonas, tam in basi, quam in superficie superiore diuiditur.

Ipsam *os* profundum, media in parte positum, obtuse pentagonum, s. subrotundum, duas lineas diametro aequat. Anus peripheriae proximus, transuersim oualis, lineamque vnā diametro, ad longitudinem testae ducta, habet.

Reperiuntur specimina huius speciei in *museo Linkiano*, et quidem variae magnitudinis, in quibus tamen characteres specificos diuersos detegere non potui. Colore differunt, qui plerumque in minoribus subiectis

iectis est sordide cinereus, in basi albidior. In museo *Trieriano var. β.* Tab. XIX. A. B. conseruatur.

Nomina Auctorum et icones.

LINN. *S. N.* p. 1104. *sp. 14.* *Echinus rosaceus*, planiusculus ouato subrotundus: ambulacris quinque ovalibus, superficie punctata. Subtus lineae 5 a centro ad marginem radiant.*) EIVSD. *Mus. L. V.* p. 713. descriptio bona.

BOCCON. *observ.* p. 324. *tab. f. 1. in serie ultima.* *Echinus.* Icon *mediocris baseos var. γ.*

SLOAN. *it. Jam. t. 242 f. 6--11.* Definitionem vide *supra p. 23. §. 73. α. not. n n.* Ex descriptione haec notamus. Diametro quatuor pollices aequat, digiti dimidii altitudinem superat. Aculei eius sunt subrubicundi, eosque passim tuberculis inhaerentes sistunt icones. Conueniunt eadem proxime cum *Tab. nostr. XIX. A. B.*, sed ambitus paullo magis est oblongus. *Fig. 10. et 11.* dentes exhibent. Icones satis bonae.

RUMPH. *amb. 36. t. XIV. C.* *Echinus sulcatus.* *Doodshoofden.* Descriptio nihil notatu digni continet. Icon partis superioris bona. Paulo magis est oblonga speciebus Kleinianis, et minus sinuata.**)

PETIV. *amb. tab. 1 f. 10.* EX LINNEO.

SEB. *thes. III. T. XI. f. 2.* *E. marinus*, maximus ex Indiis Orientalibus, *capiti emortuo* similis. — Descriptio nil notatu digni continet. *ibid. f. 3.* *E. americanus supinus.* Similis priori, grauior et testa crassior. Colore instruitur ruffulo flauo. Os pentagonum. Ambae hae icones bonae, et *var. α.* sistunt. — *Ibid. t. XV. f. 11. 12. 13. 14.* *Echinus planus ellipticus, Caput mortuum minus.* Color baseos dilute ruffulus fuit, lineae quinque vel albicantes, vel nigrescentes. Pertinent ad *var. β.* — *Ibid. f. 23. 24.* *Echinus planus scutiformis, colore cinereo flauo, exhibet var. γ.* Icones bonae.

Q 2

GVALT.

*) Ex synonymis, quae subiungit LINNEVS, aliena sunt RUMPH. *amb. 36. t. 14. E.* quod ad *Laganum* pertinet, et BONAN. *recr. t. 33.* vbi concha bivaluis delineatur. Etiam KLEINII icones; forte tamen errore typographico, quos non recte indicantur.

**) Cl. VAN PHEL SVM *l. c. p. 25.* hanc iconem ad *Placentas* refert, dicitque *langwerpigronde Egelkoeken*: at vero, cum superior pars sit conuexa, neque plana, ut in *Placentis*, anusque margini vicinus dicatur, potius huius speciei esse existimauimus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

SHAW. *voyag. Barb. II. app. p. 128. no. et fig. 40. Echinites pentaphylloides, striis aequalibus, umbone aperto.* Ad hanc, neque ad sequentem, vti Cl. WALCHIO videtur, speciem referendus est: dicit enim Auctor, dorsum eius *non esse valde conuexum.* Inuentus est in deserto *Marab.* Icon ambitum magis rotundum nostra speciei offert. Vertex laesus fuisse videtur.

DA COSTA *Asta angl. Vol. XLVI. n. 492. p. 143. tab. 4. f. 1. 2. Echinanthites humilis ex Malta. fig. 3. variet. maior. ex Indiis Australibus, Icones bonae.*

KVNDM, *rar. nat. p. 95. Tab. V. f. 5. Echinanthus petrefactus var. α, Icon bona.*

Sic etiam WALCH, *Delic. nat. II. p. 182. t. E. V. f. 1. 2. Echinanthites delineatus, huius speciei, neque sequentis, vti existimat Cl. WALCHIVS l. c. esse videtur.* Nam figura et altitudo, oris ratio, et reliqua omnia *Variet.* optime respondent, atque in eo hic cum *var. γ,* conuenit, quod petala acutiora offerat. Tradimus huius speciminis icones Tab. XL. et XLI. fig. 1. Descriptionem commemorare superfluum foret, cum ea cum nostra, superius data, omnino congruat. Testa est spatosa calcarea, atque nucleus etiam calcareus. Inuentus est hic Echinanthites in *Occitaniae* prouincia. Cl. VAN PHEL SVM hunc Echinanthiten peculiarem speciem iudicat, dicitque *Scherpblad. f. Echinorhodum petalis acutis. vid. l. c. p. 38. sp. 4.* Tab. XL. 1.
XLI, 1.

Monstroites vel *Cryptopetra* MERCATI *metall. p. 232. et 374.* quem ad hanc speciem refert Ill. WALCH. *l. c. Suppl. p. 216.* figuram offert ouatam et oualem, non sinuatam: itaque, si est *catocystus,* potius ad Scutum ouatum KLEINII, si vero *pleurocystus* fuerit, quod vero simile est, ad *Brissoidem* §. 108. referendus est.

DAVILA *catal III. 183. n. 227. Echinites à cinq pétales, à base pentagone, dont les angles sont arrondis, et le sommet large et peut élevé.*

Ad §. 74. Species II. *Echinanthus altus.*

Petrefactus tantum haecenus occurrit. Iconem eiusdem *Tabula LIII. fig. 4.* tradimus, quae idem specimen exhibet, quod in *Delic. nat. T. LIII. 4.* Sp. XLVIII.
Echinanthus altus.

Supplem. IX d. no. 1. delineatum est. Cl. WALCHIVS p. 215. amplam eiusdem descriptionem dedit. Differt praesertim a priori specie, *altitudine maiori, vertice elato, orbiculari, ambulacris latioribus, apice conuergentibus, granulatis.*

Altitudine aequat duos pollices, diameter bascos longitudinalis est sex pollicum. Testa est spatosa calcarea, in vertice tenuis, versus marginem multo crassior. Os est in medio baseos, et *anus* prope a margine eiusdem. Inuentum eum esse ait WALCHIVS circa urbem *Baden* in Austria inferiori.

SCILL. t. IX. fig. 1. *Basis* fere plana; os pentagonum, dentibus instructum, anus subrotundus. Fig. 2. superiorem partem cum icone nostra convenientem sistit: intra strias tamen ambulacrorum defunt tubercula. *E Melita* est effossus hic *Echinanthites*.

MERCAT. met. p. 233 *Cucurbites, f. Echites floridas, vel species prima Cryptopetrae.* Nomen accepit a similitudine ambulacrorum cum foliis *Indicae cucurbitae*: Hanc descriptionem addit Auctor: extat e media summitate clauiculus, quinque sub ipso foliis exeuntibus, oblongis, specie eminenti, media secante fibra, a qua gradatim prodeunt aliae rectae ad extremitates versae: inde series punctorum circumit, totumque ambitum illum frequentes striae pinnatim coronant, ac rursus alius ordo punctorum extrema claudit. Continens superficies ex omni parte circulis minutis respergitur. Colore lapidis Iudaici, at pallidiore est. Reperitur in *Hetruria*, in agro *Senens.* Icon *elegantissima.*

ALLION. *oryctogr. pedemont.* Echinus, qui *lapis Indicae cucurbitae* MERCATI: ex *Sciolze* colle quodam *di Fagnor* dicto, et ex viciniis Augustae Taurinorum eruitur echinites hic, testa sua feruatus, materie lapidi Iudaico similis, semper tamen in fragmenta diuisus.

BONAN. *nat. hist. t. XXXVI. f. 1* Echinus marinus saxeus. In litore *Calabrae*, quod fretum *Messanense* alluit repertus. Figura *mediocris.*

DAVILA *catal. III. p. 153. n. 227.* *Echinites à cinq pétales, à base pentagone dont le sommet est très élevé.*

Ad §. 75. Species III. *Echinanthus ouatus*.

Scutum *ouatum* ab *angulari* non videtur genere differre. Omnibus enim signis, praeter ambitum, qui magis est integer, neque sinuatus, et figuram petalorum, magis oblongam et acutam, conuenit cum priori. Quin potius maxima cum probabilitate asserere audeo, species, a KLEINIO et Cl. VAN PHELIVM constitutas, varietatum nomine tantum esse distinguendas. Nam quarundam differentiae videntur a causis externis pendere, atque leuior quaedam incisura testae, reliquis signis omnibus praesentibus, non mihi eo valere videtur, ut duas species ideo distinguam. Scutum *ouatum* Belgice *Eyerwyze Schild*, et Gallice *Oursin Favois de forme ovale* dicitur. Equidem iudico, speciem tertiam KLEINII §. 78 et *Tab. XX. c. d.* indicatam veram et genuinam speciem exhibere, atque reliquas, ut petrefactas, externa vi parum esse mutatas. Itaque liceat hanc speciem nominare *Echinanthum ouatum*, eiusque descriptionem iuxta exemplar musei *Linkiani* subiungere.

Spec. XI IX.
Echinanthus
ouatus.
T. XX, c. d.

Color testae est supra cinereus brunescens, subtus albido cinereus. In vertice quatuor pori hiant. Superior pars satis conuexa s. sphaerica ferme est. A vertice versus extremitatem angustiolem sulcus excavatus descendit, qui tamen in aliis speciminibus deest. Circa verticem forma stellari expanduntur ambulacra decem, quae spatium oblongum, utroque in fine acuminatum includunt. Singulum ambulacrum est biporosum, coloris aliquantum obscurioris, series exterior pororum longior est, et magis versus marginem descendit, ut igitur duo ambulacra nunquam plane in apice coeant: id quod KLEINIVS intelligit, cum extremitates petalorum *laxatas* dicat. Reliqua testae superficies non plane est laevis, ut vult KLEINIVS; sed minimis, parum prominentibus, tuberculis, quae singula circulo includuntur, obsita.

Basis est plana. *Os* transuersum, subreniforme, quinque eminentioribus labiis instructum: in spatiis excavatis intermediis duplex *pororum* arcuata series stellae formam imitatur. *Anus* margini maxime vicinus. In medio baseos linea plana, glabra s. tuberculis carens, albidior, ab vno testae extremo ad alterum extenditur: quae a KLEINIO *axis* dicitur. — Caeterum lineolae subtilissimae transuersae hic illicque appa-
rent,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Var. 2. §. 77. Scutellatam structuram in aliis speciminibus vidi, in aliis vero deerat. Nihil vero ea indicat, nisi testae in assulas s. scutella divisionem, neque igitur characterem, pro specie inde constituenda, praebet. Neque icon Kleiniana, neque specimina, a me visa, cum KLEINII verbis, *anum esse sub parte quadantenus latiori*, conueniunt: quin potius et in ipsa icone in parte angustiore delineatur, et in omnibus exemplis ibi eum locatum animaduerti. Sic itaque nulla vere differentia signa specifica offert. Iam KLEINIVS conuenientiam subolfecit, ideoque in §. 78. *an idem cum praecedenti* quaerit. Sequuntur Auctorum nomina et icones.

*Var. 2, §. 77.
T. XX a b.*

ALDROV. *mus. met. p. 498. f. 1. 2. Pentaphyllites.* Icon pro tempore *satis bona.* Figura paullo magis ovalis, atque series ambulacrorum in apice coeunt. Basis non delineatur.

MERCAT. *metall. p. 232. Monostroites vel Cryptopetrae species altera.* Testa in assulas pentagonas diuisa est. Forma paullo est depressiore, quam nostra species: anus tamen in margine non conspicitur, ideoque mihi est verosimile, eam potius huc, quam ad *Brissoidem* referendam esse. MERCATVS caeterum animalem originem ignorauit, neque assentendum putauit iis, qui echinos marinos hos lapides fuisse crederent. ASSALTVS tamen in notis Echinitas eos esse confirmat.

RUMPH. *amb. LIX. f. D.* Descriptio nulla. Etsi KLEINIVS hunc Echinanthiten huc referre dubitat, is tamen nulli alii speciei conuenit, neque differentiae, quas Auctor ad §. 28. *in nota pp.* indicat, certae satis videntur, vt inde species peculiaris constituatur.

BREYN. *echin. p. 59. tab. II. f. 45.* Echinanthus dorso secundum longitudinem elatiore, marino terrestris; saxo repletus, cinerei coloris. Ex eodem, quo Kleiniana species, loco. *Fig. 3. ibidem ad Brissoidem* pertinet, cum anus in marginis superiore parte. Synonyma BREYNIUS *l. c.* valde confundit.

KLEIN. *Gall. p. 89. tab. X. E. Favois d'Issy.*

WALCH, *delic. nat. II. p. 181. tab. E. III. no. 5.* Omnino conuenit cum hac varietate; coloris est cinereo bruni: testa spatosa calcarea. Inuentus est circa Veronam. Icon bona.

VAN PHEL. *l. c. p. 38. n. 2. Hartagtige Egehoos, i. e. Echinanthus cordatus.*

Echinanthites orbiculatus.
T. XLI. 2.

His subiungenda est tanquam dubia species:

Echinanthites orbiculatus, cuius iconem tradimus *tab. XLI. f. 2.* Primo eius mentio fit in *Delic. nat. II. Tab. E. III. f. 3.* CL. WALCHIVS *p. 181.* eum dicit *Echiniten rotundum, subdepressum*, in cuius vertice floris pentapetali figura expanditur. De ani situ nulla mentio fit. — Quodlibet spatium ab ambulacris, quae floris formam imitantur, inclusum, media futura ferrata in duas partes diuiditur, atque singula ambulacra sunt biporosa: poris lineola transuersa impressa coniunctis. Superficies reliqua testae etiam futuris ferratis longitudinalibus in quinque partes partitur, atque lineis transuersis subarcuatis in assulas pentagonas distincta est. Praeterea granula minima hic illicue dispersa sunt. Quae cum scribo, atque *Clypeum quinquelabiatum* (vid. supra *p. 159.*) cum hoc *Echinanthite* comparo, in coniecturam incido, utrosque vnam speciem constituere: etsi CL. WALCHIVS *l. c.* existimat, figuram 4. exhibere basin *Echinanthae clypeati*. Nam in vtrisque *os in medio ba' eos*; ambitus figurae, ut et coloris et massae lapideae natura, sunt eadem, ambo etiam minimis granulis obsitam superficiem offerunt. Praeterea oris structura, quinaque *labiis protuberantibus*, conuenit cum *Echinanthis ouatis*. Forte igitur etiam ani situs cum his signis conueniet. Atque huic coniecturae maiorem probabilitatis speciem conciliat exemplar, quod in *Natürl. Merkwüird. von Basel 22 Stück tab. XXII. fig. 3.* delineatur, ibidemque dicitur: *Echinites sinuatus scutum referens, in cuius superficie flos pentaphylloides s. stella.* In hoc enim circa verticem sunt quinque pori, quod in *Clypeis* aliis non reperitur, in *Echinanthis* autem locum habet. Differt tamen a nostra icone *Tab. XLI. f. 2.* quod in altera parte, inter duo ambulacra, leuis sinus excavatur. Testa vicissim simili, quo in nostra specie, modo euidenter est assulata granulisque obsita. In descriptione neque ani, neque oris mentio fit, neque situs vel figura eorum ex

ico-

icone patet. Dubius itaque de hoc specimine maneo. Nam, si PLOTII *Echinitem*, quem supra ad *Clypeos* retulimus, cum hoc comparo, magna sane animaduertitur conuenientia. Is autem est anocystus, quod de hoc non constat. An igitur differat a nostro Echinanthite, et cum PLOTII specie conueniat, an contra hic locum habeat, et ipse *Clypeus quinquelabiatus* ad *Echinanthos* referendus sit, auctoris discernendum relinquo. — Testa est calcareo spatosa, nucleus calcareus. Repertus est in litore lacus *Neocomensis*.

Similis hic *Echinanthites* est, quoad formam ambulacrorum petaloideorum et assularum rationem, secundae figurae, quam MERCATVS *l. c. p. 232. de Monstroite minori* dedit. Sed ambitus illic est oualis.

BOVRGV. *petrif. p. 77. t. LIII. f. 352.* Echinites conuexus ab vno latere, ab altero concavus, *Chelonites* appellatus, bene satis cum nostra icone conuenit, granulibus etiam obtegitur; atque eam ipsam speciem, vel saltem propinquam exhibet.

Cl. VAN PHELVSVM *l. c. p. 37.* ad *Echinanthos* refert *Echinitem oblongum, quinqueradiatum*, ab vtraque parte delineatum a BOVRGVETO, *petrif. tab. II. f. 331. 332.* Sed cum huic anus sit in superiore parte supra marginem latiore: huic generi subiungendus mihi non videtur. Caeterum icon BOVRGVETI rudior est, et imperfecta: atque fortassis ad *Brissoides* KLEINII pertinet. Duae sequentes Cl. VAN PHELVSVM species *Vyfboekje Egelbloem* s. *Echinanthus pentagonus*, et *Sberprugge*, i. e. *Echinanthus dorso acuto*, solis ex his nominibus a me non propius definiri possunt.

Ad §. 79. Sect. IV. Genus V. ECHINODISCVS.

Piacenta Belgis *Pannekoek*, Gallis *Gateau*, *Baignet*, dicitur. Nobis ^{Gen. V.} *Echinodiscus* videntur tria genera KLEINII coniungenda esse, quod genus, iuxta BREYNIUM, *Echinodiscum* nominabimus. Character genericus erit *figura depressa, discoidea, utrinque fere plana; ambulacra petalorum formam imitantia, os centrale, non tuberosum, sed planum, dentibus instructum, vertex quatuor maioribus poris perforatus.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Duplex varietas quoad foramina reperitur, quarum altera foramina breuiora, subouata, seu alterutra extremitate latiora habet, vti in icone Tab. XXI. A. B. animaduertitur; altera autem longiora et angustiora linearia quae foramina offert. — In dubio sum, an margo sinuatus, qui in icone pingitur, sit naturalis, nec ne: nam specimen musei Dresdensis videtur margine derafum et diffractum esse, sic, vt fere interius testae spatium pateat.

Reperiuntur huius speciei specimina in museo *Dresdensi*, et *Trieriano* et *Richteriano* hic Lipsiae.

LINNEVS huius speciei non meminit: cum tamen sequentem pro varietate *Echini Orbiculi* assumerit, verosimile videtur hanc eidem, tanquam generi, etiam submittendam esse.

MÜLL. *Delic. natur. I. p. 92. Tab. D. I. f. 15.* Echinodiscus. Color testae est cinereus, ambitus subrotundus. Icone dorsum bene describitur.

DAVILA *catal. I. p. 423. no. 955.* Pain d'épice à deux fentes.

VAN PHEL. *I. c. p. 35. no. 12.* Onregelmatige Egelkoek, i. e. Echinoglycus irregularis.

MÜLL. *Linn. Nat. Syst. VI. B. Tab VIII. f. 8.* Icon ad nostram speciem pertinet estque satis bona; p. 156. autem ad alteram varietatem *Echini orbiculi* LINN. refertur, quam tamen non exhibet, quippe quae lobata non sit.

Ad §. 82. Species II. *Echinodiscus quinques perforatus.* Tab. XXI. C. D. Spec. LI.
Echinodiscus
5 perforatus.

Color testae in superiore parte est albo-cinereus, leuissime in rubrum tendens: in basi, versus mediam partem parum excavata, albus, parum flauescens, venis coeruleis. Tab. XXI. C.
D.

Differt praesertim a priori specie numero foraminum, quae sunt quinque, linearia suboualiaque; superiore parte magis conuexa; assulis prominentibus, quae futuris impressis cinguntur; ambitu obtuse pentagono;

gono; ambulacris ovalibus, apice emarginatis; ano proxime ab ore sita, vix lineae spatio interposito.

Os quidem, ut in priore specie, est obtuse pentagonum: sed id singulare habet, quod labia parum promineant, atque in singulo eorum foramen s. porus pateat: paruum, lineam in diametro transversa aequans. *Annus* est fere tetragonus, atque in fine, qui ori proximus est, foueatae insculpta adiacet. A foraminibus singulis ad os sulci impressi concentricè ad os tendunt.

In vertice stella pentagona per lineam impressam describitur, in cuius quatuor angulis pori quatuor testam perforant: quintus angulus poro caret (an hoc varietatem indicet, vel semper locum habeat, cum vnum tantum specimen viderim, definire non possum:) praeterea inter hos quatuor poros maiores, quinque minores, apicem superiorem ambulacrorum quasi constituentes, conspiciuntur.

Hospitatur in museo *Trieriano*.

LINNEI *syst. nat.* p. 1105. sp. 17. *Echinus orbiculus* var. γ . foraminibus quinque peruiis indivisus hanc speciem sinit. Ex Auctoribus, quos commemorat, conferre non potui AET. *mus* 19. f. 125. quem librum, ne titulo quidem me vllibi indicatum inuenisse, lubenter confiteor et HUGH. *barbad.* 280. t. 24. fig. 3. 4. De iconibus his itaque iudicium ferre non licet.

BOCCON. *observat.* p. 296. figura prima in tabula huic paginae adiuncta nostram speciem describit, satis conuenienter.

SEB. *thes.* III. Tab. XV. fig. 9. 10. *Echinus laganoides, orbicularis*. Quinque oblonga foramina testam perforant. Color dilute cinereo flavescens. Os in baseos medio, ex quo radii stellati; testa omnis punctis, quae procul dubio granula sistunt, guttata. Color baseos dilute flavescens. Margo parum sinuatus. Icon os fractum, neque vllum ani indicium exhibet, caeterum *bona*.

ARGENV. *conch.* P. II. Tab. VII. fig. C. pag. 63. *Discus*. Animalis corpus tectum esse, ait, crusta tenui, atque respirare duobus foraminibus subtus et in medio positis, quorum vnum ani officio fungatur. Icon dorsum *bene pictum* offert.

GVALT. *test. Tab. 110. fig. F.* Echinodiscus margine integro, quinque incisionibus peruiis instructus, ano ad oris aperturam proximo. *Icones bonae.*

MÜLL. *Delic. nat. I. p. 93. Tab. D. I. f. 16.* Testa tenuis dicitur, quae tamen in nostro specimine satis est crassa. Ambulacra petaloidea apice sunt fissa, et obtusa. — MÜLLERVS conicit, foramina his animalculis ideo data esse, ut aqua per ea transire queat, ipsaque animalia eo facilius in aquam submergere, atque ex ea se eleuare possint.

DAVILA *catal. I. p. 423. no. 955. Patn d'épice de la Vera Crux.*

VAN PHEL. *l. c. p. 35. sp. 11. Vyfbuizige Egelkoek, i. e. Echinoglycus quinque canalibus peruiis.*

MÜLL. *Linn. Nat. Syst. VI. B. p. 156. C. Das Fünfloch.*

Species III. *Echinodiscus sexies perforatus.* Tab. L. f. 3. 4.

Similis fere haec species est priori, ut propensus sum, eam varietatem prioris dicere. Differt enim vix essentialibus signis. Solae differentiae sunt 1. numerus foraminum, quorum sunt sex, eaque paullo angustiora et longiora prioribus; 2. peripheria fere orbicularis, leuiter tantum margine sinuato; 3. ambulacrorum petala minora atque angustiora. Color parum differt; subtus obscure cinereus, in parte superiore autem dilute cinereus apparet.

Spec. LII.
Echinodiscus
6. *perforatus.*
Tab. L. 3. 4

Sumta est icon, ex Gallica KLEINII editione, *Tab. XXIV. A B.* atque ibi p. 230. dicitur *Oufin de Mer étoilé.* Ex Insula Barbados a Cl. HUGHES in museum Reaumurianum delatus est hic *Echinodiscus*, spinis minimis, quae pilorum formam nudis oculis offerunt, obsitus. Spina microscopio visa, iuxta figuram 4. picta est. Striatae ad longitudinem sunt, atque circa os et anum positae, minimis granulis insident. Diameter huius *Echinodisci* vterque aequat duos pollices et lineam, crassities in centro duas lineas cum tertia lineae parte.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

EX versione KLEINII Gallica has icones mutuati sumus, quae ibidem *Tab. XXV. et XXVI.* traduntur, et p. 231. haec species dicitur *Oursin de mer étoilé à six ouvertures ou échancrures.* Ex Insula Bourboniae a Cl. DAVID missa est in museum REAUMVRII. Magnitudine diameter maior longitudinalis*) quatuor pollices et octo lineas aequat; transuersa autem quatuor pollices et sex lineas habet. Color eius est brunus cinerascens. Spinae eius sunt iis ex priori specie similes. In basi praesertim lineae insculptae flexuosae et ramosae sunt notatu dignae. — In museo Cl. IVSSIEV plura specimina huius *Echinodisci* reseruantur.

De hac specie haec ad me scripsit Cl. VAN PHEL SVM: *Echinoglycus frondosus*, Belgice *Loefwerk* (vid. l. c. p. 34. no. 6.) a mox praecedente specie satis diuersus, ita, vt non specie solum, sed etiam genere ab eadem diuersus sit. Testa eius sex canalibus, quarum quinque marginales sunt sublacerae, peruia est, superficie leuiter puluinata, sinuosa, vertice patulo, petalis quinque lanceolato ouatis, integris, longioribus; circumferentia subcordato ouali, basi planiore, lineolis lichenes et frondes delineantibus exarata.

Ad hanc speciem pertinet etiam, Auctore Cl. VAN PHEL SVM, RVMPH. *amb. I. B. 32. H. pag. 37.* At vero hic videtur error typographicus latere, nam, loco I. B., forte ponenda erat *Tab. XIV.* Deinde hoc nomen Cl. VAN PHEL SVM bis, etiam ad *spec. 10.* quae est KLEINII *tab. XXII. fig. a. b.* adscripsit, quod tamen esse non potest. Denique mihi hac icone RVMPHII *Tab. XIV. H.* nequaquam Echinus, sed potius *Lepadis polythalamii* species, quam etiam GVALT. *test. tab. 106. f. M.* habet, indicari videtur; etsi ipse RVMPHIVS hanc iconem ad Echinodiscos referat.

Sequuntur species, a SEBA descriptae, et a Cl. VAN PHEL SVM assumptae, quas videre mihi non contigit, neque adeo differre existimo, vt icones earundem fuerint huc transponendae.

Spec.

*) In Gallica versione error est, cum *altitudo* pro *longitudine* posita sit.

Spec. LIV.
Echinodiscus
auritus.

Species V. *Echinodiscus auritus.*

SEB. *thes.* III. *Tab.* XV. *f.* 1. 2. *Echinus planus*, s. *Echinanthus maximus Persicus*. — Forma ligonem aemulatur, margo inferior rotundatus, superior latus, tere quadratus, bis incisus, pars, quae inter incisuras est, prominentibus lateralibus angulis, margine parum undato instruitur. *Dorsum*, seu pars superior, stella vel flore pentapetalo praeditum est, et inter binâ petala porus hiat: ad latera colore est spadiceo, in media conuexa parte cinereo flauo. In basi (Fig 2.) os rotundum in medio, ex quo plurimae lineae versus marginem exteriorem excurrunt. Plana est superficies, cinereo flaua, et punctata. In parte ea, cuius margo est incisus, anus paruus, oblongus, prope ab ore patet. — In his testis, addit SEBA, carnis nihil aemulum reperitur. Pabulum animalium in mucro maris videtur consistere: Echinorum instar se propagant, atque minutis spinulis, dum viuunt animalia, testae munitae sunt.

VAN PHEL. *l. c.* p. 34. *Gen.* VIII. *Egel-koek.* *Spec.* I. *Geoorde Stomphart* i. e. *Echinoglycus auritus, obtuse cordatus.*

Spec. LV.
Echinodiscus
inauritus.

Ad §. 85. Species VI. *Echinodiscus inauritus.*

RUMPHIUS *amb. tab.* XIV. *F. pag.* 37. *Echinus planus.* Belg. *de groote Pannekoek.* Testam tenuem et planam dicit, quinque et sex pollices longam latamque, in media parte calami (een schaft) crassitie, vertice stellato; spinis setosis s. pilosis munitam. Inuenitur in fluuio *Weynitoe Leitimorensi*, Nouembris et Decembris mensibus. — Quantum ex icone apparet, vertex stella pentagona, in cuius angulis quinque pori, ornatur; ambulacra sunt petaloidea ovalia, apice emarginata, quinto, quod extremitatem testae integram respicit, longiore; testa euidenter est assulata, assulis hexagonis, circumferentia subcordata, latiore extremitate bis incisa.

VAN PHEL. *l. c.* p. 34. *sp.* 2. *Ongeoorde Stomphart* i. e. *Echinoglycus inauritus, obtuse cordatus.*

Ad hanc speciem etiam referendas esse duco icones SEB. *thes.* III. *Tab.* XV. *f.* 3. 4. etsi Cl. VAN PHEL. eas singularem speciem, quam *Echinoglycum non perforatum oblique incisum* (*Schysgescheurde zonder buizen*) nominat, sistere putet. Vix enim differentiam satis grauem in-

uenio, cum figura, structura assulata, ambulacra, etc. conueniant. Superior huius Echinodisci pars s. dorsum colore cinereo flauo dilutiore tinctum est. In basi os hoc in specimine fractum est, vt interior structura pateret. Anus circularis, in vertice decem pori, quorum quinque minores, quos RUMPHIUS non pinxit. Pars, inter incisuras posita, non prominens, margine sinuata.

Simile omnino huius speciei exemplar reperitur hic Lipsiae in museo *Richteriano*, ex quo idem serius communicatum accepi, quam vt potuissem eius iconem adiungere. Itaque, cum SEBAEICON omnino eidem respondeat, ad descriptionem haec tantum addam. Os orbiculare, leuissime sinuatum, ex quo quinque radii stellatim excurrunt, qui deinde in dichotomos sulcos per omnem baseos superficiem expanduntur, simili fere modo, quo in specie tertia *Echinodisci Tab. L. f. 4.*; Radii et sulci profundiores, qui ex radiis, furcae instar, oriuntur, duplici serie pororum minutissimorum pertunduntur: In ore quinque dentes acuti haerent. Anus pollicis latitudine ab ambitu distat, in parte illa, quae incisuris est separata, situs est, et paruo subtetragono patet foramine, quod areola impressa cingitur. In vertice pentagonum, stellam imitans, in cuius angulis quinque foramina: ambulacra, vt in congeneribus, apice subintegra, s. interioribus poris apice vicinis, striis autem oblique patentibus, vt hac ratione emarginata dici mereantur. Spatium ab ambulacris inclusum, linea recta diuisum, et reliqua testae superficie magis eleuatum. Assulae testae hexagonae quidem, at irregulares, vel lineis rectis, vel curuis cohaerentes, vel latiores, vel breuiores. Color in superiore parte rufescente cinereus, in basi autem violaceo ruber. Minimis granulis, quorum innumera adest copia, minimae spinulae s. setae inhaerent, atque haec granula iterum minoribus cincta sunt, quibus etiam piluli insident, quod quidem nudis oculis non cognoscitur, microscopio simplici autem facile apparet. Numerus granulorum maiorum in tota Echinodisci testa, 36000 certe superat; quod si saltem granulorum minorum quadruplum assumas, quorum tamen certe plura adsunt: habebis 144000. His adde poros innumeros, in basi et ambulacris dispositos, per quos tentacula egredi, vt in *Cidaris* speciebus, vero simile vi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

pro vna specie habentur, praeterea Cl. VAN PHEL SVM figuram minorem T. XXII. c. Kleinianam ad RUMPHII *Zeereal* refert, a quo separat KLEINIVS: vnde, si vel nonnullae adsint differentiae, eas dubias et incertas esse apparet. Differt autem *E. Laganum* a prioribus speciebus.

Testa integra, non perforata, ambulacris petaloideis subtilissime striatis, vertice prominentiori, ano circulari, margini vicino.

Color testae est albo flavescent, peripheria ouata subpentagona. Os obtuse pentagonum, anus vix lineae latitudine a margine distat. In basi quinque radii excavati, ex ore stellae instar extenduntur, basinque in quinque fere aequales areas diuidunt. Pars harum arearum media aliquantum est excavata. In vertice prominentiore saepe foueola impressa est, atque quinque foramina ibi, inter ambulacra, patent. Ambulacra sunt ovalia, apice fissa; pori ambulacrorum subtilissima tantum stria, nudis oculis non cognoscenda, cohaerent. Granula totam testam obtegentia similia sunt reliquarum specierum eminentiolis.

In omnibus fere, quae vidi, museis conseruatur.

LINNEVS hanc speciem non commemorat.

AN ALDROV. *mus. metall. p. 457.* figurae vltimae hanc speciem stant, decernere non ausim: quamuis aliquo modo similes videantur.

BOCC. *obs. p. 296.* vtrum figura secunda dorsum huius speciei describat, an ad *Echinodiscum orbicularem* (p. 208.) referenda sit, dubito: interim margo sinuosus et ambulacra porosa, eam huic speciei adiungendam esse, probant.

RUMPH. *amb. T. XIV. fig. E. p. 36. Zeereal.* Ambitus eius magis est rotundus, quam Kleinianae icones, interim sinuosus; diametro palmae latitudinem aequat, marginibus tenuis, in media parte calami crassitiem habet, colore albescente, vel dilute cinereo est. In ambulacris striae transuersae, poros connectentes euidentius apparent, quam in nostra specie. Caeterum eorum figura, oris anique situs et figura cum nostra conueniunt. Etsi itaque aliquo modo a nostra specie recedat, tamen hae diuersitates non tantae sunt, vt diuersam speciem indicent,

GVALT. *test. Tab. CX. fig. C. C.* Echinodiscus subrotundus, margine integro, sinuoso, subalbidus. GVALTIERVS commemorat BONAN. *Class. I. no. 33.* sed in mea editione *Class. I. 20.* numeros tantum habet, neque vllibi haec species indicatur.

SEBAE *thes. III. Tab. XV. fig. 25. 26.* Echini plani scutiformis species altera. *Icones bonae.*

PLOT. *n. h. of Oxfordsh. p. 92. §. 33. f. 12.* Petrefactam hanc speciem haud dubie indicat. In vertice sunt quatuor impressa puncta, estque inftar rosae foliorum diuisus: substantia eius lutescens, non tamen lamellosa, neque annulis instructa est. PLOTIVS radios ex duplici ordine transversarum linearum compositos, exterioresque longiores esse et ad marginem lapidis extendi perhibet, quod tamen in figura non apparet.

In museo *Trieriano* duo specimina petrefacti huius *Echinodisci* bene conseruata, reperiuntur.

Spec. LVIII.
Echinodiscus
subrotundus.
T. XLVII. 7.

Ad §. 87. Spec. IX. *Echinodiscus subrotundus.* Tab. XLVII. f. 7.

Haec petrefacta species mihi tantum ex iconibus aliorum Auctorum innotuit. Vero simile videtur *Echiniten forma stellari* ALDROV. *mus. metall. p. 458.* huic speciei adnumerandum esse, etsi propter figuram rudiorum, id certo definiri nequeat.

SCILLA *Tab. VIII. fig. 1 – 3.* bonas eiusdem icones habet, isque dicitur *Echinus Melitensis* in petram conuersus. *Fig. 3.* testam discissam offert, vt interiores cellulae pateant; similis est structura ei, quam *Echinanthi* habent, vid. *Tab. Kleinianam XXIX. Fig. 2.* basis depicta est, eademque multum conuenit, oris structurae; cum *Echinanthis*, vel cum *Clypeo quinquelabiato* *Tab. XLI. Fig. 3.* Adeo vt coniectura oriatur *Clypeum* illum potius vel ad *Echinanthos*, vel ad *Echinodiscos* pertinere. Interim in his speciebus, quas ipse non vidi, nihil certi definire audeo.

DAVILA *catal III. p. 184. no. 229.* *Echinites* du genre des *Gateaux, de Malthe.*

VALENT. *mus. t. III. f. 7. b.* vel ad hanc, vel ad praecedentem pertinet.

CL. ANDREAE in *litt. Helvet. Tab. 5. f. g.* hanc iconem, quam nos repetimus, dedit: et Echinodiscum hunc, ambulacris planis, ex Malta esse refert. Icon haec omnino cum prima SCILLAE figura conuenit, ibi tamen petala magis sunt obouata, neque testa futuris in assulas diuisa, quemadmodum in hac icone. Vt in plerisque petrefactis ex Insula Malta, sic et hic lapidem et testam calcaream fuisse coniecimus.

Ad §. 88.

PLOTII et LISTERI Echinus, a KLEINIO huc relatus, pertinet ad *Clypeos*, atque ipse KLEINIVS, eam PLOTII iconem supra §. 40. commemorauit, quae ipsa a LISTERO repetita est.

Species X, *Echinodiscus reticulatus*. Tab. XLV. f. 8. 9.

Spec. LIX.
Echinodiscus
reticulatus.
T. XLV. 8. 9.

Est haec species *Echinus reticulatus* planiusculus ouatus integer: ambulacris quinque oualibus, superficie reticulata, LINNEI, *Syst. nat.* p. 1104. *sp. 15.*

SLOANII *Echinus*, quem huc refert LINNEVS, est *Echinanthus*, cuius supra ad §. 73. p. 123. memini.

RYMPH. *amb. Tab. XIV. C.* Echinus fulcatus, *Doodshoofd. sp. 1. p. 36.* Innumeris tuberculis obsessa dicitur testa, et fragilis, et coloris albescens, circa stellam grisea. — Radios inaequales verbis describit RYMPHIUS, in icone autem aequales pinguntur, neque sulcos, quorum meminit, iconi offert, neque in nostris exemplis adsunt.

GVALT. *test. Tab. CX. f. D.* Echinodiscus oualis circinatus, margine integro, apertura ani in ipso margine posita, albidus: Vti icona ostendit, anus est in basi, prope a margine: Hanc iconem nos in Tab. XLV. f. 8. 9. transtulimus.

SEBA *ibid. III. T. XV. f. 23. 24. E. planus scutiformis.* Crassitiem habet calami scriptorii. Regio superior stellatum flosculum, icuto elliptico, supra fornicem interni caui extenso, inscriptum ostentat. Minimis granulis tota superficies plena est. Color cinereo flauus. Anus trans-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

est, basis impressa, margo crassior media parte, granulis testa ob-
tecta.

BOCC. *obs. p. 269. fig. 2. et 3.* procul dubio hanc speciem sistunt:
Superioris tantum regionis icon data est, neque vlla descriptio.

MÜLL. *Linn. Nat. Syst. V. B. p. 156. D. Der Seeschilling.*

LANG. *lap. fig. pag. 122. tab. 35. fig. vlt.* Echinites fibularis subluetus mini-
mus, quinis radiis e duplici serie transueriarum lineolarum conflatis: Vtrin-
que tantillum conuexi sunt: in basi nonnunquam vestigium foraminuli. Ma-
teria arenacea, ad calcaream accedens. In montibus prope *Boetstein et Lug-*
geren. inuentus. ALDROVANDI *echini minimi (test. p. 412.)* ab hoc videntur di-
uerfi, et ad *Echinocyamum* referendi. BOVRGV. *petrif. t. LII. f. 341. icon LANGH*

Species XI'. *Echinodiscus rosaceus.* Tab. XL, fig. 4.

Auctoritate Cl^m V. PHEL SVM hanc speciem assumo, quae haecenus
petrefacta tantum occurrit.

Spec. LXI.
Echinodiscus
rosaceus.

WALCH. *delic. nat. II. Tab. E II. fig. 8. p. 180.* Echinodiscus rotun-
dus. Cl. Auctor eum cum praecedente coniungit, a quo tamen differt,
petalis multo breuioribus, atque apice obtusis. Hic *Echinodiscites* est
ex *Veronensi* regione.

T. XL. 4

VAN PHEL SVM *l. c. p. 34. sp. 8. Roose topje, i. e. Echinotrochus ver-*
tice rosaceo.

Ad §. 90. Species XII. *Echinodiscus decies digitatus.* Tab. XXII.
A. B.

Spec. LXII.
Echinodiscus
10 digitatus.
T. XXII, A. B.

Huius speciei characteres ex ipso nomine statim apparent, peri-
pheriae enim dimidia pars decem incisuris ita filla est, vt totidem ob-
tusos dentes, seu digitos prominentes offerat. Tres harum incisura-
rum testam profundius secant, ipsique digiti alterni longiores breuio-
resque sunt. Praeterea testam quatuor oblongis breuioribus canalibus per-
uia est, quorum ii, qui incisuris vicini sunt, saepe ad marginem vsque
pertingunt, eumque diuidunt, quemadmodum in specimine, a KLEINIO
icone descripto, factum esse apparet.

T

Quod

Quod reliquam testae fabricam attinet, ea cum genericis signis conuenit: granula minima, punctorum instar, vtramque regionem obli-
dent. Viginti impressi subflexuosi sulci ex vertice ad peripheriam ten-
dunt, atque assulas, futuris transuersis factas, inter se connectunt. In
ipso vertice pentagonum, rubello colore insignitum, in quo quatuor
pori.

Petaloidea *ambulacra* lanceolato oualia, biporosa, striis manifestis
obliquis nexa, integra sunt.

In basi sulci impressi decem flexuosi, apice bifidi, coloris cinereo
coerulescentis, areas decem separant. Os rotundum. Anus oua-
tus.

Color superioris partis est ex viridulo, coerulescente et cinereo mix-
tus; radii et futurae pallide incarnato distinguuntur: Baseos similis fla-
vescente incarnatus, sulcis viridescente cinereis.

Obtinui specimen ex museo Dresdensi, quod viuis coloribus pin-
gi curauit.

LINNEVS in *Syst. nat.* p. 1195. sp. 17. nostram speciem ad *Echinum Or-*
biculum refert, var. β . foraminibus duobus peruium, lobatum.

GVALT. *test. Tab. CX. fig. H.* Echinodiscus dimidia peripheria inae-
qualibus incisionibus; altera vero dimidia duobus foraminaulis peruiis
instructa, ex albido obscurus. Icones *bonae*. Anus *rotundus* pingi-
tur.

SEBA *thes. III. T. XV. f. 17. 18.* Echini *plani altera species*. Incisurae ra-
diorum aliae aliis profundiores, ipsique digitorum fines latiores. Bina
testam terebrantia foramina oblonga. Color superioris partis thalassini
est viridis. Basis dilute cinerea.

Encycl. tab. LIX. f. 7. Icon dorsi *bona*: in eo differt, quod in al-
tero latere duae incisurae minores, in altero autem duo foramina sint.
Descriptio nihil notatu digni continet.

KLEIN. *Gall. p. 95. Tab. XII. A.*

DAVILA *catal. I. p. 425. no. 960.*

Spe-

Species XIV. *Echinodiscus octies digitatus*. Tab. XXII. C. D.

Spec. LXIII.
Echinodiscus.
8 *digitatus*.
T. XXII. C. D.

Cum huius speciei nullum indiuiduum viderim, descriptionem, quam Cl. VAN PHEL SVM beneuole mecum communicauit, subiungam.

Testa binis canalibus instructa, assulata, assulis conuexis; superficie leuiter conuexa, conoidea; vertice umbilicato; petalis quinque lanceolatis emarginatis; circumferentia antice orbiculata, postice bipalmato-octodigitata, seu octodentata; basi conuexa, assulata. Color cinereo albicans.

In libro saepius laudato p. 33. gen. III. sp. 6. dicitur Belg. *agtvingerige Egelschyv*. i. e. Echinotrochus octodigitatus. Vidit Cl. VAN PHEL SVM eundem in nonnullis museis, etsi ad rariores species referri meretur.

LINNEVS hanc cum priore specie coniungit.

BREYN, *echin.* Tab. VII. f. 5. 6. Icones bonae p. 64. Echinodiscus dimidia peripheria inaequalibus incisionibus, altera vero dimidia, duobus foraminibus peruiis instructa.

GVALT. *test.* Tab. CX fig. F. Echinodiscus peripheria variis incisionibus praedita, ex albido cinereus. Dubius sum vtrum varietatem huius speciei, an nouam speciem eiusdem habeam. Conuenit dimidia parte bipalmato octodentata, sed differt, quod altera peripheriae pars etiam quatuor incisuris, quarum duae paruae, duae profundiores, in quinque lobos, duos minores, et tres maiores diuidatur. Reliqua conueniunt.

SEB. III. Tab. XV. f. 15. 16. Echinus planus viridis Americanus. Cl. VAN PHEL SVM nouam speciem ex eo facit, quam *E. decemdentatum* nominat. Interim habitu huic speciei maxime est similis.

KLEIN. *Gall.* p. 97. Tab. XII. B.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ad Catocystos etiam pertinet nouum genus, a Cl. VAN PHEL SVM constitutum.

Genus VI. ECHINOCYAMVS Belg. *Egelboon*.

Gen. VI.

Character genericus: Ambulacra decem e vertice radiis rectis biporosis stellata. Os et anus vicina in baseos media parte.

Cl. VAN PHEL SVM l. c. p. 35. huius generis quatuordecim species constituit, quarum descriptiones subiungam: cum autem forma et habitu pleraeque conueniant, trium specierum tantum, quas egomet ipse vidi, icones addidi.

Species I. *Echinocyamus (nucleus cerasi)* superficie globosa circumferentia orbiculari; basi angustata, medio applanata; lateribus fulcatis; petalis puluinatis; vertice excentrico. Belg. *Egelboon kriekepit*. VAN PHEL SVM l. c. p. 131. Tab. I. fig. 1-5.

Spec. LXV.
Echinocyamus nucleus cerasi.
T. XLVIII.
2 a-2 c.

Color eius est flavescente cinereus. In vertice quatuor pori patent. Os circulare, ano maius; anus oblongiusculus, minor. Sulci laterales, vt et minutissima granula microscopii ope cognoscuntur.

Tab. XLVIII. fig. 2 a obiecti naturalem magnitudinem; 2 b superficiem auctam; situ eo, quo vertex et ambulacra conspiciantur; 2 c. Latus sulcatum sinistrum; 2, d basin et 2 e posticam partem exhibet.

Species II *Echinocyamus (Egelboon kerssepit *)* superficie globosa; circumferentia suborbiculari; basi puluinata; lateribus tenuissime fulcatis, petalis vix puluinatis; vertice centrali. v. PHEL SVM l. c. p. 131. sp. 2. Tab. I. f. 6-10.

Spec. LXVI.
Echinocyamus vertice centrali.

Simillima priori species, vt fere varietas videatur. Anus minimus orbicularis.

Species III. *Echinocyamus eruum* (Belg. *Egelboon zuiker-erwet*) superficie globosa; circumferentia subouali; basi subangustata; lateribus fulcatis;

T 3

Spec. LXVII.
Echinocyamus eruum.

*) Nomen triuiale Belgicum iterum nucleum cerasi, alius speciei indicat; aptum Latinum nomen non inueni.

catis; petalis subpuluinatis; vertice centrali v. PHELIS, *l. c. p. 131. sp. 3. Tab. I. f. 11 - 15.*

Paullo maior praecedentibus, ano oreque orbicularibus, maioribus, magnitudine aequalibus.

Sp LXVIII.

Echinocyamus craniolaris.

T. XLVIII.

3 a—3 e.

Species IV. *Echinodiscus craniolaris* (Belg. *Egelboon doodekopje*) superficie anterieus globosa, postice subquingulari, puluinata, decliui; circumferentia elliptica; basi subangustata; lateribus sulcatis, petalis puluinatis vertice excentrico v. PHELIS. *l. c. p. 132. sp. 4. Tab. I. f. 16—20.*

Huius speciei duo specimina obtinui, cum icones iam ex Cl. VAN PHELISVM tabula huc transtulisset: quae tamen magnitudine et reliquis omnibus signis egregie conueniunt: praeterea in vertice quatuor pori, atque granula minima, circulis demissis cincta, omnem testam obsident; basis conuexa, os anusque orbicularem fere figuram offerunt, color testae albus.

Tab. XLVIII. *fig. 3 a* naturalis obiecti magnitudo; *3 b* vertex et superior dorsi pars, in qua ambulacra; *3 c* latus sinistrum; *3 d* basis, et *3 e* pars postica.

Cl. v. PHELISVM *p. 35.* putat, hanc speciem esse depictam a BOVRGVETO *petrif. Tab. LII. f. 341.* de qua tamen re dubito. Nam BOVRGVETI ICON EX LANGIO sumta (*lap. fig. tab. 35. fig. vult.*) ibique *p. 122. Echinites fibularis minimus* dicta, differt: petalis non punctatis, sed striatis, radiis, non re-ctis, sed arcuatis, sic vt petala fiant integra lanceolata. Forte itaque nos eundem *Echinitem* ad *Echinodiscos* vid supra *p. 145.* rectius adnumerauimus.

PALL. *Spicil. Zool. Tab. I. fig. 24.* Echinus minutus, subglobosus ex Orientali India.

Echinocyamus turcicus.

mus turcicus.

Species V. *Echinocyamus turcicus* (Belg. *Egelboon Turkscheboon*) superficie ac basi puluinatis, circumferentia elliptica, lateribus vix sulcatis petalis subpuluinatis; vertice depressiore centrali v. PHELIS. *l. c. p. 35. et 132. Tab. I. f. 21—25.*

Tan-

Tanta sane est vtriusque, hujus et praecedentis speciei, similitudo, ut dubitem, an signa indicata sufficiant ad speciem constituendam.

Species VI. *Echinocyamus vicia* (Belg. *Egelboon wik*) superficie globosa, circumferentia obtuse ovali, basi subangustata, lateribus sulcatis, petalis planiusculis; vertice centrali. v. PHELs. l. c. p. 133. Tab. I. *Echinocyamus Vicia.*
fig. 26—30.

Species VII. *Echinocyamus ouatus* (Belg. *Egelboon kolubriete*) superficie puluinata; circumferentia obtuse ovali; basi globosa; lateribus vix sulcatis; petalis subpuluinatis; vertice centrali. v. PHELs. l. c. Tab. I. f. *Echinocyamus ouatus.*
31—35.

Forte quinta, sexta et haec species varietates *quartae*.

Species VIII. *Echinocyamus Lathyrus* (Belg. *Egelboon spergieboon*) superficie ac basi puluinatis, circumferentia ovali; lateribus vix sulcatis; petalis puluinatis; vertice fere centrali.— v. PHELs. l. c. p. 133. Tab. II. *Echinocyamus Lathyrus.*
fig. 1—5. T. XLVIII. I a-I e.

Media est magnitudine inter primam et quartam speciem, coloris obscure flavescente cinerei; Tab. XLVIII. fig. 1 a. magnitudinem naturalem et fig. 1 b—1 e. eas etiam partes exhibet, quas in fig. 2. et 3. indicavi. Ex fig. 1 d. praesertim oris et ani figura fere orbicularis apparet.

Species IX. *Echinocyamus equinus* (Belg. *Egelboon paarde boon*) superficie ac basi puluinatis, circumferentia elliptica, lateribus laevibus, petalis subpuluinatis, vertice centrali, v. PHELs. l. c. p. 134. Tab. II. *Echinocyamus equinus.*
fig. 6—10.

Species X. *Echinocyamus angulosus* (Belg. *Egelboon plompezaad*) superficie puluinata, fere applanata; circumferentia ovata subquingulari, basi angustata; lateribus sulcatis; petalis puluinatis; vertice centrali, v. PHELs. l. c. p. 134. Tab. II. f. 11—15. *Echinocyamus angulosus.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

bofa; lateribus fulcatis, petalis subpuluinatis, vertice centrali. v. PHEL.S.
b. c. Tab. II. f. 26—30.

Species XIV. *Echinocyamus* (Belg. *Egelboon Paddelart*) *Echinocya-*
 superficie globosa; circumferentia ouato cordata, subtrigona, basi pul-^{mus}
 vinata, lateribus subfulcatis; petalis puluinatis; vertice fere centrali. VAN
 PHEL.S. *l. c. p. 136. Tab. II. f. 31—36.* — Hae duae species mihi varietates
 videntur speciei decimae.

Omnes has species Cl. VAN PHEL.SVM ex sinu Adriatico atque ex
 America, quae in musco PETRI CRAMERI reperiabantur, obtinuit. Atque
 nuper scripsit: Se etiam maxillas Echinocyamorum reperisse, indeque
 sibi constare, animalcula haec ore dentato gaudere, quemadmodum
Echinanthus. *scu: a KLEINII*: maxillam similem esse denti molari, quem KLEI-
 NIVS *tab. XXXII. fig. b. i. k. m.* delineatum dedit, multo tamen mino-
 rem: marginemque oris internum horum animalculorum satis graphice
 munimentum militare pentagonum (*een regelmaatige vyfhoekige Schans*)
 aemulari.

C L A S S I S III.

Pleurocysti KLEINII. *Randaarsen* Belg. VAN PHEL.SVM. *Oursins Pleuro-*
cystes Gallice.

Ad §. 93. et 94. Genus L.

Gen I.

Omni licet opera adhibita, non tamen contigit huius animalculi
 indiuiduum videre. Itaque Lectoribus ea, quae ex beneuolentia Clmi
 VAN PHEL.SVM accepi, refero.

Is autem recte, vt equidem arbitror, singulare genus, quod *Echi-*
narachnium nominat, (Belg. *Egelspinneweb. vid. l. c. p. 38. gen. XV.*) ex-
 inde constituit: confer characteres, supra pag. 8. indicatos. Est
 igitur

Sp. LXXIV.
Echinarach-
nus.
 T. XX. A. B.

Echinarachnius animalculum forniculatum, pleurocystum, emmeso-
 stomum; testa assulata, petaloidea; superficie parum conuexa conoidea;
 circumferentia subanguloso-orbiculata; basi plana; coluris (areis) de-
 cem imperfectis, alternis angustioribus, linea verticali obtuse dentata bi-
 partitis; petalis quinque laxis, planis, apice dehiscentibus; incilibus
 quinque ex oris rictu recta productis; ani apertura, margine quadran-
 gulari cincta.

Spinis minimis vndique hispida est: maiores, basi et circumferen-
 tia adherentes, nondum duarum linearum longitudinem attingere vi-
 fae sunt, formamque clauatam imitantur, colore nigro-rubiginoso in-
 structae, et adeo dense congestae, ut neque oris, neque ani vestigia
 prae multitudine spinarum pateret.

Diameter circumferentiae testae duos pollices superat, altitudo
 verticalis vix tres lineas excedit. Testa spinis denudata est perfecte ru-
 biginosi coloris, spinis obsita dilutioris.

Testa spinis munita in museo PETRI CRAMERI, *Mercatoris celebris*
Amstelodamensis, et Societatis Vlissingensis Moderatoris, splendidissimo,
 quod nuper de insectis lepidopteris edidit, libro clari, nuper tamen de-
 functi, conseruatur. Praeterea plura specimina in variis naturalium cor-
 porum collectionibus *Amstelodami et Ultraieſti* vidit Cl. VAN PHELSVM.

LINN. *syst. nat. p. 1105. sp. 16. Echinus Placenta*, planus orbiculatus:
 ambulacris quinque bipartitis, ano marginali.

In *Mus. Lud. Vlr. p. 714.* haec descriptio: Testa orbiculata, plana,
 inermis, (quod tamen secus se habet) margine quinque obsolete emar-
 ginato, aequali: vnica emarginatura profundiore; ante hanc foramen
 in pagina superiore. *Supra*, (ea in parte, quam nos *Basin* diximus) striata.
 Foramen centrale obtuse quinquangulare, (i. e. Os). Radii 5 alterni,
 lineares, excavati, (sunt *incilia*, a Cl. VAN PHELSVM dicta.). *Subtus* (i.
 e. *Dorsum*) striata punctis minimis, eminentibus, circulo inscriptis.
 Foramen centrale obtuse quinquangulare, cinctum area rotundo penta-
 gona. (Huius nulla in Cl. VAN PHELSVM descriptione fit mentio). Ra-

dii 5 lineares, superioribus oppositi; 5 latiores, obsoleti, (videntur *furcae*).

PETIV. *amb.* T. XL. f. 5. LINNEVS huc refert.

RVMPH. *amb.* T. XIV. f. G. Descriptio nulla. Icon *mediocris*, vt coniectura suboriatur, aliam forte speciem depingi. Ex oris ambitu enim, decem excavati radii, stellae instar ad mediam vsque baseos partem extenduntur, sineque obtuso terminantur. Quum quinque tantum incilia, apice acuta et longiora, in aliis iconibus appareant.

BREYN. *echin.* p. 64. T. VII. f. 7. 8. Echinodiscus maximus, margine integro, apertura ani in ipso margine.

GVALT. *test.* Tab. CX. f. G. Echinodiscus margine integro, apertura ani in ipso margine ad partem superiorem locata, in quo certe differt ab aliis Echinodiscis. Schema floris hic non deficit, sed petalum quodque a centro verticis statim in duo petala diducta diuiditur. Est ex albido obscurus.

SEB. *thes.* III. Tab. XV. fig. 21. 22. *Quarta Echinodisci species, minima.* Testa eius est magnitudine nummi aurei Ludouiciani, et arachnaeam telam quasi sibi obductam monstrat. Colore est obscure spadiceo. — Icon *mediocris*: nam neque oris, neque ani indicium apparet.

KLEIN. *Gall.* p. 99. Tab. XI. fig. A.

DAVILA *catal.* I. p. 424. no. 958. *Arachnoide.* Varietatem indicat, quae colore sit nigricante eo, quem vini faeces habent, et cuius anus magis versus superiora sit positus.

Caeterum Cl. VAN PHELVSVM monet, omnia a se visa specimina circumferentiam minus sinuosam, quam quae in BREYNI et KLEINII figuris indicatur, obtulisse; an vero pictori, vel naturae discrimen illud tribuendum sit, non vult decernere. Neque adeo insignes papillas vidit, quam BREYNIVS l. c. exhibuit. Neque anum quadrangularem, qualem KLEINII icon tradit, sed potius orbicularem obseruauit, et scutum ani, seu marginem illius, quadrangulare.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nominum rationem KLEINIVS ipse dedit. Nobis Familiae dicuntur genera Kleiniana.

Ad §. 97 Familia L. *Spatangi cordati, vertice sulcati.*

Familia 1.

Belgice *Steekel-tonnen.* Gallice *Barillets,* et Germanice *Die hirschalenformige Seeigel.*

GESN. *petrif. p. 35.* Echinites apertura oris in basi, ani in latere mucronis resecti, cordato ouatus, dorso lacunato. *Spatangum* et *Spatangoidem* KLEINII coniungit.

WALLER. *jyst. miner. p. 508.* Echiniti Spatagoidei. *Corda marina:*

Ad §. 98. Species I. *Spatangus, Cor anguinum.*

Spec. LXXV.
Spatangus
Cor anguinum.

Quae hac paragrapho a KLEINIO indicantur corpora, ea ad duas species refero. Nam prior et altera varietas omnibus signis essentialibus conueniunt: atque figurae diuersitas procul dubio a vi externa, cum non, nisi petrefacta haec corpora occurrant, deriuanda est. Var. α . testam ipsam retinui, var. β . autem nucleus tantum est maxima ex parte testa priuatus. Varietas γ . et δ . KLEINII alteram speciem constituere videntur.

Var. I. *Spatangus Cor anguinum, Anglicum.* Tab. XXIII. C. D. *)

Var' α .
Anglicum.
Tab. XXIII.
C. D.
T. XVII. *
C.

Huius varietatis etiam esse videtur exemplar musei Dresdensis vid. Tab. XXIII. * Fig. C.

Plura vidi specimina, quae his potissimum signis secum conuenirent:

Testa cordata, plus minusque oblonga; basi in aliis conuexiore in aliis fere plana, vndique obsessa minoribus granulis, miliarium in basi fere magnitudine, in superiore parte minoribus rarioribusque. Haec

V 3

gra-

*) Descriptiones Kleinianae clare demonstrant, icones errore Typographico esse permutatas; easdem itaque ego suo quamque corpori reddidi.

granula minutissimis densissimisque punctis eminentibus cincta sunt, quae vel circulos, vel quadrata, vel pentagona formant.

Dorsum conuexum, quinque fulcis excauatis in totidem quasi areas diuiditur. Sulci hi nihil aliud sunt, nisi *ambulacra* imprella porosa, transmittendis tentaculis, dum viueret animalculum, destinata. Pori hi per quatuor series, quarum binae sibi magis sunt vicinae, extenduntur; et ibi, vbi fulci sunt, lineolis impressis transuersis connectuntur, id quod KLEINVS *fulcos crenatos* dicit: post fulcos autem pori bini sibi proximi fiunt, atque obsoleti ad peripheriam vsque descendunt. Ipsi fulci diuersa sunt magnitudine: duo, qui versus extremitatem acutam diriguntur, inferiores KLEINII, breuiores; duo autem, qui latiore et incisam partem spectant, s. superiores, longiores sunt: medius eorum paullo expansus ad os vsque extenditur et lacunam dorsi efficit. In parte aduersa acuta, media in parte, ex vertice spina eminens s. carina, ad anum vsque dirigitur. Vertex parum demissus, quatuor magnis poris pertusus est, atque quinque minores apicem seu principium fulcorum quasi constituunt. Os bilabiatum reniforme; labio superiore inferius tegente, et triangulari, media parte acuminata. Anus in acutioris extremitatis margine superiore, rotundus; atque leuior aliqua impressio, testae tamen propria, ab ano ad marginem inferiorem descendit, eumque excisum angulis duobus prominentibus reddit. Circa hunc marginem circulus, lineas duas latus, tuberculis carens, glaber reperitur: in ipsis angulis prominentibus tria tubercula reliquis maiora, foucolis impressis insident.

Color superioris partis est flavescente cinereus, basis dilutior: testae est spatiosa, nucleo cretaceo repleta.

Reperitur in pluribus museis, praesertim elegans exemplar, iuxta quod descriptionem concinnaui, in museo Serenissimi DUCIS WINARIENSIS reseruatur. Neque solum in Anglia, sed etiam in nonnullis Germaniae regionibus, vt in Goslariensi, aliisque Hercyniae montibus haec species effoditur; cuius tamen testae plerumque magis laesa est, sic vt genuina structura minus cognoscatur. In museo Serenissimi PRINCIPIS a Schwarzburg Rudelstadt (No. D. 4) specimen huius varietatis

exhibetur, quod, cum inundatione vehementer comprimeretur, figura et peripheria testae diuersum est. Extremitas ideo ea, cui os vicinum est, acuta et compressa est. Reliqua signa omnia conueniunt. Testa est calcarea, nucleus cretaceus.

Aliud huius varietatis exemplar est No. D. 12. eiusd. musei: cuius figura est subrotunda, cordataque, ambulacra fulcata conueniunt, etiam pori quatuor in vertice apparent. Lapis huius Spatangitae est *corneus*, crusta calcarea cinerea tectus. In vertice lapis corneus, brunus, nudus obseruatur; circa os sunt puncta eminentia. Reliqua testae superficies multum est aëre et aqua mutata.

Ad KLEINII icones haec notanda sunt. In Fig. D. Tab. XXIII. pori fulcorum quaterni *non bene* sunt expressi: Fig. C. oris labium superius *fractum* habet. Tab. X^{III}. * C. Figura dorsi *bona*. Os in basi perperam sulco longitudinali indicatur: corrigi itaque hanc iconem, quantum fieri poterat, curavi, vt nunc veram oris figuram offerat.

Synonyma Auctorum.

MORT. *north. p. 235.* descriptio, non icon.

LVID. *lith. p. 47. no. et fig. 964—967.* Echinites cordatus vulgaris; Echinum spatagum vel *Ouum marinum* nostratum referens, quinque incilibus donatus. In cretosis iuxta *Gravesand*, in comitatu *Cantii*, in cretosis *Surreianis* iuxta *Richmondiam* et inter *Aburn* et *Marlborough* in agro *Wiltoniensi* inuentus.

HOOK. *works p. 285. Tab. III. fig. 8.* Basis *bene* depicta, tuberculis nuda. Auctor *Spatangitas* cum *Echinocorytis* confundit.

BREYN. *echin. p. 62. Tab. V. fig. 5. 6.* Echinospatagus cordiformis; marino terrestris, Anglicus. Ex cretae fodinis *Cantianis*. Icones *bonae*.

RITTER. *oryct. Goslar. p. 26. Tab. I. f. 7.* Echinites cordatus. Figura *mediocris*.

WALCH. *delic. nat. II. p. 176. tab. E. I. fig. 5. 6.* Descriptio et icones *bonae*. Striae transuersae in sulcis latiores sunt iis, quas *Kleinianae* icones exhibent. In vertice pori. Os fractum pingitur: caetera con-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

V. PHELPS. *l. c. p. 40. sp. 15. Kruisblad.*

DAVILA *catal. IiI. p. 181. n. 222. §. 2. Echinospatagites filiceus ex Nor-*
mandia.

Var. III. *Spatangus Cor anguinum, Noruagicum.* Tab. XXIII. A, B, E, F. Var. 3.
Noruagicum
T. XXIII. A.
B. E. F.

Icones Kleinianae nucleos Spatangitarum, testa sua maximam partem priuatos exhibent. *Fig. A.* Basin sistit, in qua oris structura plane est massa lapidea deleta: puncta in basi, vel sunt impressa, vti, quae circa os apparent, eaque pororum vestigia sistunt, vel prominentia in reliqua basios superficie hinc inde dispersa occurrunt, quae reliquias tuberculorum, vel poros massa lapidea repletos, testa circumiacente perdita eminentiores factos, offerunt. *Os*, cuius structura in *Fig. E.* Tab. XXIII. patet, est reniforme. Superior pars *Fig. B.* et *F.* describitur; in priore vertex lapide obrutus cognosci nequit; in *Fig. F.* apparent quatuor tubercula poros, massa lapidea cornea repletos, sistentia: in fulcis excauatis striarum transuersarum impressarum vestigia adsunt; atque puncta s. *taeniae foraminosae* poros indicant, quos, cum primam varietatem describerem, dixi, fulcis finitis, binos approximatos esse, et ad os vsque descendere. — Maius illud tuberculum, quod in *Fig. A.* ano inhaeret, est lapilli adiacentis portio, neque ad Spatangiten pertinet.

Ambitus, quemadmodum ex iconibus patet, aliquantum differt; sed cum hi Spatangitae pluribus mutationibus fuerint obnoxii, vix ipsam speciei diuersitatem exinde colligere licet.

Duo specimina, iconibus Kleinianis omnino respondentia, vt fere diceres eadem ipsa depicta esse, in museo *Linkiano* conseruantur. *Spatangitae* *Fig. A.* et *B.* (*no. 21. mus. Linkiani*) brunus est color, substantia lapidis cornei. In fulcis excauatis etiam pororum series quatuor apparent, striis connexae. Originem foraminum, quae hos fulcos sequuntur, et eminentibus circulis cincta sunt, atque in iis locis occurrunt, vbi poros habet *Spatangus* naturalis, sic explico. Pori testae materia lapidea calcarea repleti, tum, cum ipsa testa, etiam calcarea, destrueretur, caui reddebantur, atque materia nucleii cornea, margini testae

stae arcte adhaerens, remansit, circulosque eminentes constituit. Ex vertice, vt in prima varietate, carina eminens ad anum vsque protenditur. Eadem valent de *Spatangite Fig. E. F.*, qui calcareae est substantiae, coloris grisei, caeterum similis.

BOCCON. *obseru. p. 219. et 304 tab. fig. mediae*, (*Pierre de figure acquise*) basin huius varietatis sistunt

PLOT. *n. h. of Oxfordsh. p. 92. §. 13. et 102. Tab. II. f. 11. et Tab. VII. fig. 9.* nuclei videntur, ideoque magis ad hanc, quam ad primam varietatem referendi; substantia est silicea. In vertice radii ex duplici punctorum serie, lineolis transuersis coniuncta, constant: hos sequuntur puncta, annulo duplici cincta, (quae mihi pororum vestigia videntur.). In regione *Chilternensi*, circa *Ashtonrowant* inueniuntur. *Ib. Tab. II. f. 14.* Huius vertex conuexus est, neque a radiis includitur: caeterum conuenit: Annuli, qui in basi adsunt, pororum vestigia exhibent. Inter *Ewelmi* et *Brightwell* agri Oxoniensis inuentus est.

LIST. *lap. turb. p. 224. tit. et fig. 28. et 29.* Omnia ex PLOTIO sumpta sunt.

LVID. *lib. p. 47. no. 968. et 969.* Echinites spoliatus f. siliceus: in *Sheppeia*, *Cantianorum* insula, in litore iuxta *Minster* rarissime et iuxta *Beaconsfield Buckinghamiae* oppido inuentus.

MELLE *ad Monti Tab. II. f. 4.* Echinites cordatus. Synonyma, quae addit MELLE, sunt aliena. Icon bona.

BYTEM. *p. 37. no. et fig. 33. Tab. IX.* Echinus marinus cordiformis maior cum radiis. An pertineat ad hanc speciem, cum nulla adsit descriptio, certe definiri nequit. *Ib. p. 51. Tab. XXIII. fig. 271.* Echinites cordiformis Pappenheimensis: certe huc pertinet.

BAIER. *oryct. Nor. p. 35.* Echinidae cordati. *Tab. III. fig. 41. 42.* Nuclei laeues, minores.

WALCH. *delic. nat. Suppl. p. 224. tab. IX b. fig. 13.* Echinospatangites *Luneburgensis*, siliceus, Nucleus, variis externis causis laetus.

KLEIN. *Gall. p. 103. Tab. XII. F. G. Icones Kleinianae: varietatis latioris basis, et productionis dorsum.*

DAVILA *catal. Ill. p. 181. no. 222. §. 3. Echinospatagites ex Germania figurae angustioris.*

V. PHEL. *l. c. p. 40. sp. 7. Bandhart. et sp. 4. Vierkante groote.*

MERCAT. *metall. p. 282. Pentexoche minor s. mespileus lapis. Spatangites est, sed an huius speciei? certo definiri nequit, propter formam nimis mutatam.*

Species II. *Spatangus lacunofus.* Tab. XXIII. * A. B. Tab. XXIV. a. Sp. LXXVII. b. et Tab. XXVII. A. *Spatangus lacunofus.*

Videor mihi certo affirmare posse *Echinum lacunofum* LINN. esse spatangum naturalem, cuius KLEINIVS tantum petrefacti icones exhibuit. Ipse subiecta *Spatangi* huius non vidi: quapropter descriptiones et icones, quas Auctores de ipso *Spatango* habent; prius commemorabo; deinde *Spatangitae lacunosi* descriptionem subiungam. T. XXIII. * A. B. T. XXIV. a. b. T. XXVII. A.

Spatangus lacunofus ovatus gibbus; ambulacris quinque depressis, LINN. *S. N. p. 1104. sp. 13. **) *In mus. Lud. Vlr. p. 713. haec descriptio datur. Testa ovata, convexa. Supra adspersa lineis exoletis, reticulatis, gibba. Centrum ex punctis duobus (forte duo minora, quae MÜLLERVS bene pinxit, non observavit) perforatis. Radii (s. ambulacra) quatuor obtusi, depressi punctis quatuor ordinum, horum radii duo anteriores longiores. Fossa concaua (lacuna dorsalis,) inter centrum et apicem s. inter radios maiores, profunde lateribus punctata striata: Subtus testis, uti a pagina superiore.*

RUMPH. *amb. p. 36. tab. XIV. fig. 2. ad Echinofulcatos refertur, colore albo cinerascete insignis. Icon dorsis bona.*

*) Icones Kleinianae, quas LINNEVS in *syst. l. c.* commemorat, alienae sunt, neque cum reliquis synonymis congruunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

est, in omnibus speciminibus sulci fere in vertice connectuntur. Pori in sulcis quatuor series formant, lineisque transuersis necluntur: sed extra sulcos nulla pororum vestigia sunt. *Dorsum* testae minutissimis vndique obsidetur granulis. *Basis* in plerisque speciminibus, quae vidi, lapidi calcareo inhaerebat, sic, vt eius structuram disquirere non potuerim: in vno tamen minuto specimine est conuexa s. puluinata, ore minuto subrotundo, caeterum prioris speciei simili. Basis etiam vbique minoribus granulis obtegitur: neque talem, qualem KLEINI figurae indicant, fasciis ab ore nudis et glabris extensis vidi. *Anus* in margine lateris angustioris superiori, semper orbicularis.

Diuersitas aliqua est indiuiduorum huius speciei quoad peripheriam, quae in aliis est oblonga, in aliis vere cordata, in aliis subrotunda. Si vi externa quodammodo premitur, structura testae assulata apparet. Testa semper calcareo spatosa, et nucleus plerumque calcarea flauescente terra repletus fuit.

In museo *Serenissimi Principis a Schwarzburg Rudelstadt* exemplum huius speciei referuntur (No. D. 21. γ. b.), cuius nucleus *ex silice igniaria* constat. In vertice hic quatuor puncta impressa sunt: ambitus eius fere globosus est. Demonstrat hic *Spatangites* etiam maiora indiuidua in silice igniario petrefacta inueniri, quod alii Lithologi in dubium vocarunt: nam hoc indiuiduum magnitudine aequat iconem KLEINI *Tab. XXIV. a.*

Caeterum species haec non adeo raro in pluribus museis conseruatur. Plures Auctores etiam eiusdem meminerunt.

ALDROV. *testac. p. 404. fig. 1. 2. satis bonae.* Descriptio nulla.

ALDROV. *mus. met. p. 490. f. 2. 3. Rhodites, Pentaphyllites.* Icones rudiores.

IMPERAT. *hist. nat. p. 781. Echino spatago nudo.* Icon varietatis oblongae bona. *)

BOCC. *observ. p. 296. tab. adiunct. fig. 1. Herisson Brisson ou Spatagus petrifié.* Icon mala.

*) KLEINI citatum est alienum.

BONAN. *recreat. P. II. p. 92. no. 16. fig. 16.* Icon simillima Scillianæ *tab. XXV. f. 2.* sed situ contrario. Cordi valde similis, aculeis admodum raris parvisque coniecto. *Echinus spatagus*, colore ferreo vocatur. In profundo mari pascitur.

SCILLA *tab. VII. fig. 1.* Varietatis oblongæ bona icon. *Ibid. tab. X. fig. 4.* Basin varietatis subrotundæ bene describit, estque similis iconi *tab. nostra XXIII. * A.* — *Ibid. tab. XXV. fig. 2.* Spatagus lapidescens, adhuc coopertus e *Calabria.* Videtur spinulis adhuc obsitus: icon bona variet. oblongæ.

HOOK. *works p. 285. tab. III. fig. 9.* Icon bona partis superioris.

ALLION. *oryct. p. 17. n. 1.* Ectypus Echinospatagi GVALT. *tab. CIX. C.* Terra echinum referens est bolus (forte lapis calcareus) flavescentis coloris, collectus in viciniis montis Regalis.

KVNDM. *rar. nat. p. 95. tab. V. f. 7.* icon mediocris.

KLEIN. *Gall. p. 103. Oursin de Chaumont. tab. XIII. E. A. B. et Tab. XV. fig. B.* icones Kleinianæ.

DAVILA *catal. III. p. 181. n. 222.* Echinospatagites de l'espece Tête de mort.

V. PHEL. *l. c. p. 40. sp. 8. 9.* Ho!blad groot et klein; i. e. Sp. radiis excavatis maior et minor.

Ad §. 99.

Sp. LXXVII. Species III. *Spatangus pusillus.* Tab. XXIV. fig. c, d, e. et Tab. XXXVIII. fig. 5.

Tab. XXIV. Nomen huic speciei iuxta Cl. O. F. MÜLLERVM tribuo, qui huius
c. d. e. speciei individua benigne mecum communicavit. Singularis est eiusdem structura, quæ vberiore descriptionem. Differt in primis

Figura testae ouato cordata, vtrinque gibba, ambulacris quinis, quorum quatuor duos quasi duplicatos arcus constituunt, et poris magnis per paria dispositis pertunduntur; quintum medium ex vertice in lacuna dorsi ad peripheriam minutissimis densissimisque poris est pertusum.

Praeterea media dorsi pars (s. vertex) est excauata, et quatuor pori in eo patent. Spatium etiam, quod ab ambulacris includitur, reliqua testae parte est demissius: interiores series pororum non ad ipsum usque verticem pertingunt, sic quoque exteriores in medio spatium maius integrum s. non pertusum relinquunt. *Ambulacra* in anali extremitate extensa in vertice fere ad se inuicem coeunt: quae autem versus latiorum testae ambitum extenduntur, ea ad prominentes usque testae partes tantum attingunt. *Area verticis media excauata* binis fasciis arcuatis cingitur, quae tuberculis maioribus nudae sunt et minutissimis, microscopii ope tantum cognoscendis, granulis obsidentur, in extremitate testae angustiore in apicem acutum coeunt, et in latiore parte usque ad marginem lacunae dorsalis porriguntur atque sic furcae speciem imitantur. Spatium, inter series pororum rectas ambulacri quinti in lacuna dorsali positum, minimis, microscopio tantum visibilibus, granulis tegitur: Area autem inter fascias, mox descriptas, et ambulacrum quintum sita, decem vel pluribus oblique transuersis granulis maiusculis, quae linea obliqua impressa a se inuicem separantur et minimis tuberculis cinguntur, praedita est. *Areas quinque triangulares minores* inter ambulacra arcuata, granula mediae magnitudinis, per series obliquas disposita obsident. *Areae quinque maiores* extra ambulacra prominent in dorso, vndique granulis mediae magnitudinis dense constipatis obtectae, et duabus prominentium tuberum seriebus subangulosae fiunt. Tubera haec, iuxta futuras ferratas obsoletas posita, firmamentum testae conciliare videntur. — Structura dorsi, quam iam descripsi ex *fig. 5. Tab. XXXVIII.* patet: etsi excauatum spatium intra ambulacra nondum satis ab artifice naturae conuenienter sculptum est.

In *Basi* (vid. *fig. d. e. Tab. XXIV.*) fere plana, parte media tamen versus anum prominente spatium granulis maioribus liberum, leuiter impress-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

(no. 10. cist. 113.) et mea collectione est; alterius exemplar Amplif. TRIER possidet: *Tab. XXIV. fig. c.* dorsum spinis obsessum: *Tab. XXXVIII. fig. 5.* spinis denudatum: *Tab. XXIV. fig. d. e.* basin duplici situ, ita, vt et oris figura, transuerse lunata, et labium superius, et extremitatis angustae scuta anusque conspici possint.

Synonyma.

HOOK. *works. p. 285. tab. III. fig. 10.* Icon bona dorsi. Spatangum naturalem sistere videtur: Auctor autem *Spatangitem calcareum* esse ait, qui in *Devonshire* et *Cornwal* inueniatur.

LIST. *app. p. 28.* Echinus minor angulosus ex vtraque parte compressus. *Fig. 3.* Basis bene depicta.

BREYN. *echin. p. 61. tab. V. fig. 1. 2.* Echinospatagus cordiformis, vulgatissimus. Reperiuntur testae eiusdem frequenter in littore *maris Adriatici*, prope *Pesarium*, vbi *Cughioni* propter figuram et magnitudinem dicuntur. Icones *bonae*, varietatem oblongam spinis denudatam sistunt.

SEBA *thes. III. tab. X. f. 21. a. b.* Echinus *Guineensis* cordiformis. Reperitur etiam ad *maris Belgici* litora, at minor. Color est dilute flavo cinereus: perperam dicit Auctor poris infixos fuisse aculeos. Icones *bonae*.

ARGENV. *conch. p. 311. tab. XXV. fig. 1.* *L'Oursin Brissus.* Icon dorsi bona. Descriptio manca. an huc *tab. 29. f. 22. 3.* vel ad *Spatangum lacunosum?*

MÜLL. *delic. natur. I. p. 92. tab. D. I. fig. 14.* Echinospatagus, ex mari *Adriatico*. Descriptio et icon dorsi *bonae.* *Ib. p. 95. tab. D. II. fig. 6. 7.* Icones testae spinis obsitae, ab vtraque parte *bonae*.

DAVILA *catal. I. p. 418. no. 947. 2.* *Pas de poulain.*

Encycl. p. 3. tab. LIX. fig. 6. Icon *mediocris* dorsi.

V. PHEL. *l. c. p. 40. sp. 10. 11.* *Hertogs muts groote, et kleine i. e.* Sp. mitra ducalis maior et minor.

Famil. II.

Ad §. 100. Familia II. *Spatangi cordati, verticè non sulcati.*Belgice *Steekelt onswyze* dicuntur.

Sp. LXXVIII.

Ad §. 101. Species IV. *Spatangus striato radiatus.* Tab. XXV.*Spatangus
striato radiatus.*145.
Tab. XXV.

Petrefactus tantum reperitur, sed structura radiorum et formæ crassitieque testæ ita a reliquis recedit, ut omnino singularis species haberi debeat. Ex quaternis radiis singulus ex serie striarum impressarum utroque latere porosarum, atque ex serie pororum, per paria confertim positorum, componitur. Hæ series in vertice sibi sunt vicinae, versus peripheriam autem a se inuicem spatio intermedio distant: Striæ in media seriei parte latissimæ, in fine breuiores fiunt, et duobus poris finiuntur. Vertex impressus, quatuor poris pertusus, altera latiore parte fulco cohaeret, qui lacunam dorsalem efficit, et ad os usque protrahitur, altera parte lineam eminentem ad anum usque emittit. In lacuna dorsali duplex series pororum binorum ad mediam lacunæ partem quinti radii loco est. Vnde apparet radios hos ambulacra esse, atque testam in decem areas diuidere: *areae* quatuor *minores*, inter strias et poros, et quinta area minor in lacuna dorsi reperitur, atque reliquam testæ partem *areae quinque maiores* constituunt. Omnes *areae* media futura ferrata longitudinali, atque transuersis subarcuatis futuris in assulas pentagonas diuiduntur: futura enim, qua *area maior* et *minor* connectuntur, recta est. Hic *arearum* nexus vero non adeo manifestus, sed obsoletus tantum est.

Basis fere plana est, media parte tamen parum prominens. *Os*, in latiore extremitate foueæ ovali impressum, reniformem figuram offert. Pori satis magni forma pentagona stellari os circumdant, atque decem vel duodecim pori ab utroque oris latere arcuatim ad anum usque pertingunt. Singulus porus ab altero spatio trium linearum fere distat. Fasciæ tuberculis denudatae esse videntur, in quibus pori hi extenduntur. Anus in margine acutiore prope a basi impressus et subrotundus, trium linearum diametro patet, margine tribus angulis prominente.

Testa

Testa satis firma, et diameter eius lineae crassitie maior est. Mutata est in spatium calcareum albo flavescentis. Nucleus terra calcarea, friabili, rudiore flavescente repletus est.

Reperitur in museo *Trieriano*. Rara species esse videtur.

WALCH. *delic. nat. p. 182. tab. E. IV. no. 1. 2.* Descriptio cum nostra congruens. Ex *Traiecto ad Mosam* allatum fuit hoc specimen. Icones *bonae*.

KLEIN. *Gall. p. 105. tab. XIV. A.* Dorsi icon.

V. PHELPS. *l. c. p. 40 sp. 1. Straalblad.* Cl. Auctor p. 44. refert, se possidere huius speciei exemplar, in cuius basi praesertim spinae, naturali forma praeditae, inhaereant.

Ad §. 102. var. β. Petrefacti Spatangi, quem SCILLA habet, protypon est Sp. LXXIX.

Sp. V. *Spatangus purpureus*. Tab. XLIII. fig. 3. 4. 5. et Tab. XLV. fig. 5. *Spatangus purpureus.*
T. XLIII. 3.

Testa purpurea flavescente, ovato cordata, ambulacris quaternis petaloideis lanceolatis, tuberculis maioribus in Ziczac positis: spinis acicularibus incurvis albis. *4. 5.*
T. XLV. 5.

Artificiosissima sane huic speciei est fabrica, quae vberiore descriptione illustrari meretur. Ordinar a parte testae superiore, seu dorso, cuius icon traditur *Tab. XLV. fig. 5.*

In vertice leuiter impresso quatuor magni pori approximati centrum quasi constituunt, ad quod quatuor ambulacra, sulcus latus et profundus, lacunam dorsi ad os vsque protensam formans, aliaque angustior et leuiter impressa, vtrinque carina conuexa cincta, linea ferrata in ani orificio desinens, tendunt ibique coeunt. *Ambulacra* componuntur arcuatis leuiter impressis, lineamque latis fasciis, quarum binae petala lanceolata, extremitate inferiore fissa, imitantur. Singula fascia est biporosa, poris binis sulco obliquo secum nexis. Spatium intermedium, arearum minorum loco, minutissimis punctulis, scabrum, et futura media recta diuisum est. Reliqua testae superficies in quinque areas maiores, vt congeneres, diuisa tuberculis duplicis magnitudinis, aliis mi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

RONDEL. *pisc. I. p. 580.* Echînus Spatagus et Brissus, hanc speciem indicat. Icon pro illo tempore *satis bona.*

GESN. *aquatil. p. 426.* et ALDROV. *testac. p. 403.* eadem ex RONDEL-
TIO repetunt.

MÜLL. *Zool-Dan. prodr. p. 236. no. 2850.* Spatangus purpureus, cor-
diformis, spinis maioribus raris albis: et *Zool. Dan. icon. Fasc. I.*
tab. VI.

ARGENV. *conch. p. 311. tab. XXV. fig. 3.* Spatagus. *Pas de Poulain.*
Icon *bona.*

DAVILA *catal. I. p. 418. no. 947. t. Coeur marin.*

Petrefacta haec specimina vidi in museo *Serenissimi Principis a Schwarzburg Rudelstadt* et museo *Linkiano.* Prius testam, structura cum naturali Spatango omnino conuenientem, in spatum calcareum, ex flavescente album, mutatam, atque nucleum terra calcarea, animali, seu ex variis conchyliorum frustulis conglutinata, refertum habet. Basis perdita est. *Linkianum* specimen (no. 22.) testam integram, vi externa tamen compressam, offert, sic, vt altitudo maior atque a vertice ad anum carina eminentior sit, quam in naturali. Quoad reliquam structuram cum ipso Spatango conuenit. Testa in spatum flavescente cinereum mutata, et nucleus calcareus est.

ALDROV. *mus. met. p. 475. Scolopendrites.* Putat hunc lapidem *Scolopendrae marinae* similem esse. — Re ipsa est Spatangites, et, vt mihi videtur huius speciei: etsi enim lacuna dorsalis desit, quod incuriae artificis tribuendum videtur; tamen ambulacrorum figura et situs tuberculorum huic conuenit.

SCILLA *tab. XI. f. 1.* Speciem hanc, testa integra fere testam, *egregia* icone describit.

ALLION. *oryct. p. 18 n. 2.* descriptio *bona.* Falsa autem est coniectura, quam subiungit, anum ad summitatem echini positum fuisse. Inuentus est in vicinis *Pino,* aliquot milliaribus ab *Augusta Taurinorum,* in argilla alba.

Encycl. Tom. VI. miner. tab. IV. fig. 2. infimae. Icones mediocres.

KLEIN. *Gall. p. 105. §. CI. β.*

V. PHELPS. *l. c. p. 40. sp. 2. Dikblad.*

Ad §. 101. var. γ. δ. e. Species VI. *Spatangus depressus.*

Spec. LXXX.
Spatangus
depressus.
T. LI. 1. 2.

Has tres varietates vnam speciem, a prioribus diuersam efficere arbitror. A figura dicitur mihi *Spatangus depressus*; vid. Tab. LI. f. 1. 2. Est enim vtraque superficies et dorsi, et baseos fere plana. *Ambitus* subrotundus, cordatus, margo lateris sinuati subacutus seu parum altus; at margo analis altior. Ex vertice quatuor duplices series pororum, quae *radii* Auctoribus dicuntur, loco ambulacrorum sunt, striis nectuntur et ad peripheriam descendunt; atque praeterea in ipsa lacuna dorsali adest duplex series punctorum, striis transuersis connexorum. Hanc seriem Auctores non obseruasse videntur, cum minus manifesta, sed obsoleta sit: interim ope microscopii subtiles pori et striae euidenter apparent, Ideoque etiam haec species non recedit a structura naturali *Spatangorum*. Nam quatuor duplices radii, et series pororum in lacuna, *decem ambulacra* sunt: Spatia, quae binas series vicinas interiacent, *areas minores* efficiunt, et reliquae quinque tertiae partes *areas maiores* efficiunt: quae granulis obscurae fuerunt. *Anus* in media parte angustioris et altioris extremitatis. *Os* in specimine, quod describo, propter lapidis massam non plane naturalem formam offert: transuersum tamen, vt in congeneribus est.

Petrefacta tantum occurrit haec species, in lapidem calcareum mutata, coloris coeruleo cinerici: Granula superioris superficiei detrita sunt, in basi autem euidentius conspiciuntur.

Communicatum hoc exemplar, cuius iconem dedi, accepi a Cl. SCHROETERO.

LANG. *lap. fig. p. 119.* Echinites cordatus quaternis radiis e duplici serie transuersarum lineolarum constans. *Tab. XXXV. f. 1.* Pars superior delineata est. Basin eius cum specie sequente conuenire ait. Inuentus est in montibus circa *Boetslein* et *Luggeren*. Iam SCHEVCHZERS ex-
isti.

istimat radium quintum, quod sit in lacuna dorsali, a LANGIO non esse obser-
vatum, etsi in ipso subiecto adfuerit. Forte tamen LANGII subiectum,
specie diuersum.

Ib. p. 121. E. cordatus Spatagoideus cinereus, quinque radiis e du-
plici serie transuersarum lineolarum conflatis. *Tab. XXXV. fig. 1. 2. in
secunda serie.* Addit: in vertice paruum eminere papillam, a qua striae
orientur, quae in lapidis peripheria euanescent, striam quintam quae ad
partem lapidis inferiorem et acuminatam vergat, valde esse obscuram.

Synonyma, quae subiungit Auctor, non pertinent ad hanc speciem,
sed ad sequentem. Icon cum nostra bene conuenit. Plures huius spe-
ciei varietates habet, et differentias satis bene exponit Auctor.

SCHEVCHZ, *lith. Helu. p. 61. Echinites* Spatagoides, vel *Brissoides bul-
latus et striatus fig. 84.* Icon differt aliquantum in eo, quod extremitas,
in qua lacuna, sit angustior, aduersa autem integra, subangulosa et
latior, atque *anus* in margine superiore eiusdem positus. Interim certe
hanc speciem exhibet et cum LANGII synonymo posteriore satis bene
congruit. Frequens reperitur in comitatu *Neocastrensi* in Terra pingui
alba vel subcoerulea.

EIVSD. *mus. diluv. no. 87. Echinus* oblongo sinuatus minutis pun-
ctulis protuberantibus notatus coeruleo coloris, quae est eadem
cum priore *fig. 84. lith.* Male huc refert SCHEVCHZERVS nomen RVMPH.
Tab. LIX. F. quod pertinet ad primam speciem: vid. supra p. 160 *Ibid.
no. 83. 85. Echinus* lapideus cordiformis sinu minus profundo donatus,
et e regione sinus mucronatus ex monte *Legerii* et *Randio*: huc refert
LANGII primum nomen.

EIVSD. *oryctol. p. 318. f. 135. quae est eadem cum fig. 84. lithogr. Hel-
veticae.* Nomina eadem, quae in *mus. diluv.*

WAGNER. *Helv. cur. Ombria* natiformis.

BREYN. *echin. p. 63. Tab. VI. fig. 1. 2. Echinobrissus* planior et *fig. 3.
elatior*: ambo petrefacti ex *Anglia.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

petrefacti sunt. *Anus* prope a margine superiore extremitatis angustioris et integrae ouatus patet. — Caeterum, quoad assularum structuram, conuenit haec species cum *Echinocoryte ouato* §. 64. pag. 114. cf. p. 81. quoad baleos et testae habitum cum *Spatango pusillo* §. 99. pag. 166.

Petrefactus tantum occurrit, Testa calcareo spatosa, nucleus cretaceus. Procul dubio ex Anglia allatus est.

Exemplar, cuius et descriptionem et iconem dedi, in museo *Serenissimi FRIDERICI CAROLI Principis a Schwarzburg Rudelstadt* conseruatur.

MORT. *n. h. North. p. 233. sp. 2. 3. tab. X. f. 8. 9.* ad hanc speciem pertinet, etsi parum differat. Inuentus est in *Higham Chelstoniensis* regionis. Situs eius in terra notari meretur. Reperitur nempe in terra lapidibus plena, supra lapidosum stratum, raro in ipso lapide, nunquam in fundo stratorum lapideorum, in quibus alia testacea petrefacta insunt. Causam Auctor eam esse putat, quod *Spatangi* testaceis sint specificè leuiiores. *Ibid. tab. X. f. 13.* icon huic speciei magis similis est, quam primae *Spatangi* speciei: interim descriptio MORTONI pag. 235. *Spatango Cordianguino* omnino respondet, forte itaque MORTONVS omnes species coniunxit.

LIST. *lap. turb. p. 223. tit. et fig. 26.* Echinites e lapide Selenite quinque radiis e duplici serie transuersarum lineolarum conflatis. Non quidem omnino descriptio conuenit, figura tamen maxime huic speciei respondet.

LVID. *lith. p. 49. no. 983—994.* Echinites clunicularis. E lapidicinis ad pagum *Rance*, iuxta *Coltsvell*, ex agris *Sanfordiensibus* et *Wellingburgensibus*. *)

An

*) LISTERVS, LVIDIVS, et KLEINIVS, referunt quidem huc PLOTII *Hist Ox p. 92. Tab. II fig. 12.* at hic plane aliam speciem nempe *Echinodiscum Laganum* offert, vt supra p. 142. indicaui.

AN LANG. *lap. fig. p. 121.* Echinites cordatus subluteus quinis radiis e duplici serie transuersarum conflatis. *Tab. XXXV. fig. 1. et 2. in prima serie,* hanc nostram speciem sistat, nec ne, vix ausim decernere. LANGIUS, eum lacuna breui in parte superiore donatum, ait, destitui eminentia oblonga seu spina, radiosque inaequaliter a se inuicem distare. Icon partis superioris a speciminibus in eo differt, quod series s. ambulacra sint in eadem petaloidea, et in nostris triangularia, ambulacrum quintum in integra parte extendatur, et figura testae illic depressa, in nostris subglobosa sit. Deinde in basi os fere in medio rotundum, propius ab angustiore extremitate, et anus in aduersa latiore in margine superiore: ambulacra etiam in basi adsunt. Forte tamen icon non diligenter satis facta est.

SCHEVCHZ. *mus. diluv. p. 85. no. 800.* nomen LISTERI, cui addit: in lapide frumentali purpurascens coloris ex altissimo monte *Aubrig* *Ditionis Svritensis* eum inuentum esse. *)

Ibid. no. 814. Echinus lapideus rotundior, sinu planiori donatus: e monte *Legerii*.

EMSD. *oryctol. p. 317. et 318.* eadem repetit, subiungit tamen *no. 814.* eundem esse cum LANGII *Echino cordato primo*, repetitque in *fig. 136.* iconem Langianam.

BREYN. *echin. p. 61. tab. V. f. 3. 4.* Echinospatagus cordiformis magis compressus et minor: marino terrestris, saxo calcario oppletus: differt parum a nostra icone, sed ad nullam aliam speciem aptius referri potest.

Basel. Merkw. p. 2598. tab. XXII. fig. K. Echinites cordiformis: similis est iconi LISTER. *f. 26.* Figura bona; at tubercula paullo maiora, quod, vt videtur, naturae non respondet.

WALCH.

*) RUMPHII XIV E. F. Echinus planus, quem conuenire putat SCHEVCHZERVS differt omnino, neque huc pertinet, sed *Fig. E.* ad *Echinodiscum Laganum*, vid. supra p. 141. et *Fig. F.* ad *Echinodiscum inausurum*, vid. p. 138.

WALCH. *delic. nat. II. p. 182. tab. E. IV. fig. 3. 4.* ex comitatu Neoca-
strensi, inuentus in marga coerulefcente. Omnino cum icone noſtra
conuenit.

KLEIN. *Gall. p. 105. §. CII.*

Species VIII. *Spatangus Ananchytis*. Tab. LIII. Fig. 1. 2. c. f. ſupra Sp. LXXXII.
p. 154. §. 35. *Spatangus*
Ananchytis.
T. LIII. I. 2.

Non meliore, quam hoc loco, haec ſpecies enumeranda eſt:
conuenit enim cum praecedente ambulacrorum ſitu, et arearum ſtructu-
ra: differt autem forma, quae magis eſt conica, baſi planiore, periphe-
ria oblongo cordata. Specimen, quod depictum trado, eſt *Spatangi-*
tes parte ſuperiore verticali (vid. fig. 2.) teſta denudatus, atque margi-
nes eleuatos, limites aſſularum deſcribentes, offert. Pars inferior dorſi
atque baſis teſtam petrefactam, at plane in lapidem corneum mutatam
ſiſtit.

In parte denudata decem areae, quinque maiores totidemque mi-
nores apparent: has excipiunt in parte inferiore duae ſeries pororum,
quae etiam annulo eminenti cinguntur, atque cum areae his ſeriebus ſint
deſiſſiores, ipſa teſta vel ſaltem aliqua eius pars perdita, vel reſoluta vi-
detur. Margines eleuati in areis maioribus aſſulas heptagonas, et in
minoribus hexagonas et pentagonas includunt.

In *Baſi*, verſus partem analem et in media prominente, ab angulis
oris duo ſulci excauati ad anum extenduntur. A ſeriebus pororum hic
ad os duplices ſeries tuberculorum extenduntur. Spatia intermedia
glabra ſunt, lineis flexuoſis ſubimpreſſis notata. Os ſubrotundum,
margine eleuato cinctum. *Anus* in margine ſuperiore extremitatis an-
guſtioris oualis etiam ſalcia eleuata cingitur; margine inferiore emargi-
nato.

Lapis eſt ſiliceus, coloris cinereo bruni, margines eleuati et tu-
bercula colore albeſcente diſtinguuntur. — Quodſi ex ſtructura hu-
ius nuclei ad formam ipſius *Spatangi* colligere licet: is dicendus foret

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quis omnibus differre his signis addit: ano supra incisuram posteriorem posito, in sinu anteriore vestigia pororum desunt: ambulacra anteriora serie pororum duplici fere recta ad os tendunt; posteriora, orta a dorso vertice posteriore arcuata ad os descendunt: in ipso dorso duplex pororum linea anteriora et posteriora ambulacra coniungit. — Repertus est hic *Spatangites* in fluuio *Birs* circa *S. Iacob*, supra *Basileam*, atque volutationibus in aqua maximam partem testa est priuatus.

Species X. *Spatangites carinatus*. Tab. LI, fig. 2. 3.

Sp LXXIV.

Spatangites carinatus.

Tab. LI.

2. 3.

Similis est praecedenti: at extremitas posterior s. analis integra, angusta; testa est cordata, et dorsum in medio carinatum. Ambulacra quina, ut in praecedente specie ex duobus punctis oriuntur, atque linea recta connectuntur. In sinu series pororum obsoleta duplex descendit. Reliqua ambulacra eminentes striarum binas series habent, quae poris; materia lapidea repletis, ortae sunt. *Basis* media parte versus anum convexa, circa os impressa. *Os* reniforme fuit. *Anus* in ipso margine extremitatis angustioris obsolete tantum conspicitur. Nucleum itaque calcareum, testa pluribus locis priuatum, icon exhibet. Reperitur in museo *Linkiano*. Coloris est flavescente cinerei.

BAIER. *oryct. noric. tab. III. f. 43*. Echinites cordatus, specimini nostro omnino similis.

VALENTIN. *mus. II. tab. III. f. 7. no. 1*. iconem eandem repetit.

Familia III. *Brissi* KLEINII §. 104. *Doodshoofden* Belg. a Cl. v. PHELPS, Familia 3. et Gallice *Oursins ovoïdes* dicti.

GESN. *echin. p. 426*. ARISTOTELEM et ex eo ATHENAEVM echinorum genus quoddam *βρυττος* nominare, habet. Idem aliter *Bryttus* dicitur. *Αβρυτος* igitur; echinorum marinorum genus, corruptum vocabulum videtur ex *ἄβρωτος*, i. e. non comestu apti. PLVTARCHVM meminisse in libro *de virtutibus mulierum*, non *ἄβρωτον* modo, sed et venenosum fuisse echinum marinum, quem in potione, per *Learchum* ei tradita, *Arcesilaus*, cum letali morbo laboraret, hauriens ad mortem compulsus est.

Sp. LXXXV.

Spatangus
Brissus.

T. XXIV. A.

B.

T. XXVI. A.

Species XI. *Spatangus Brissus*. T. XXIV. A. B. et T. XXVI. A.

Anceps diu haesi, vtrum duas KLEINII species coniungerem, cum omnino habitu aliisque signis multum conueniant, an vero seorsim sisterem. Tandem, re iterum iterumque pensitata, atque auctoritate recentioris Auctoris O. F. MÜLLERI, qui animalia viua disquisiuit, suffultus, et Kleinianas et aliorum Auctorum icones, *varietates* vnius eiusdemque speciei sistere iudicaui. Signa specifica sunt

Figura gibba, ouata, ambulacra quaterna, depressa, fascia singulari a reliqua testae parte separata.

Est haec species *Echinus spatagus* LINN. *S. N* p. 1104. *sp.* 12. dicitur ibidem ouatus, gibbus, ambulacris quaternis depressis. *) *El. faun. suec.* p. 513. n. 2117. id. nomen. *El. mus. Lud. Vlr.* p. 712. *sp.* 11. id. nomen, addita hac descriptione: Testa ouata, conuexa instar pomi. *Supra* adspersa punctis eminentibus et striis reticulatis. Centrum, (*vertex* nobis) versus posteriora, ex punctis 4, perforatis: quorum 2 anteriora maiora. Radii (ambulacra) 4, a centro diducti, lanceolati, obtusi, concavi, ex seriebus 4 punctorum perforatorum. Quintus radius versus posteriora obsoletus. *Subtus* superficie similis superiori. Centrum reniforme perforatum magnum, (i. e. *os*) sub centro superiore. Foramen oëuatum (s. anus) antice in obtusissima parte. Puncta tria gibbosa in antica parte. Area ante hanc gibbositatem radiata et 4 vtrinque punctis notata.

MÜLL. *Zool. Dan. prodr.* p. 236. *sp.* 2849. *Spatagus* flauescens. **) *Guld-Igel Kiaer*, Danice. Scripsit amicissimus mihi MÜLLERVS. Colorem huius *Spatangi* viui, dum recenter ex mari extrahatur, esse sulphureo lateum; hunc vero colorem subito euanescere et in album mutari. Dorsum eius anticum (s. extremitatem testae ori vicinam) esse plus minusue impressum vel excauatum; vt igitur testa euadat cordiformis. Quod qui-

*) Ex synonymis, quae LINNEVS huc refert, aliena sunt RONDELETII p. 580. quod pertinet ad *Spatangum purpureum*: BONAN. *Tab. XVI.* quae *Echinum lacunosum* sinit, LIST. *app* 28. vbi *Spatangus pusillus* describitur, et KLEINII.

**) Nomen hoc triviale ideo retinere mihi non licuit, quod omnium varietatum color non responderet.

quidem mihi satis probare videtur *Spatangum* et *Brissum* ad vnum genus pertinere. Habitat copiose in sinu maris *Norugico*,

BOCC. *observ. p. 296. Echinus Brissus dans le naturel, et sans les epines. Icones mediocres.*

GINANN. *adv. 2. p. 41. tab. XXIX. f. 174. Echinus Spatagus: ex LINNEO, ipsum librum non vidi.*

His descriptionibus praemissis, varietates describam potiores.

Ad §. 105. Varietas I. *Spatangus Brissus, Maculosus. T. XXIV. A. B. et T. XXVI. A.*

Var. I.
Maculosus.
Tab. XXIV.
A. B.
Tab. XXVI.
A.

Testa est aperte assulata, cinereo coerulescentis coloris, lineolis transuersis dilutioribus singulae assulae a se inuicem separantur, et testa maculosa redditur. *Area verticalis*, in qua ambulacra recta subflexuosa extenduntur, striga impressa profundiore, albescente sinuosa et angulosa separatur. *Pori* ambulacrorum lineolis transuersis connectuntur. Inter haec ambulacra tubercula reliquis maiora, interspersis aliis minoribus, posita sunt, eaque seriebus non adeo distinctis ambulacris adiacent. Reliqua testae superficies minoribus tuberculis obsidetur. *Basis* nihil singularis offert, sed cum congeneribus conuenit.

Hospitatur in museo *Linkiano*. (no. 5. cist. 113.). *Varietatem β. ventricosam* KLEINII non vidi: interim, quantum ex icone conicere licet, maius tantum et aetate prouectius specimen, neque speciem vel varietatem nouam efficit.

IMPERATI *hist. nat. p. 780. Echino Spatago nudo e vestito. Icones bonae.*

SCILLA *tab. IV. fig. 2. 3. Echinus Spatagus, in portu Messanae captus: videtur varietatem maculosam ventricosam sistere.*

RUMPH. *amb. p. 36. tab. XIV. no. 1. een gemarmerde Doodshoofd, i. e. Echinus sulcatus marmoratus.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

est ori vicina, duo foraminula rotundata, aequae ab excavata parte distantia adfunt, quae non in aliis obseruauit. In aduersa extremitate post eminentissimam baseos partem est *area cordata*, linea callosa quasi cincta, minimis tuberculis obstita, et in utroque latere, quatuor poris, qui radiis concentricis connectuntur, pertusa. *Anus* minimus; in margine squamis testaceis, et molliore coriacea parte cinctus. Tubercula in basi circa peripheriam maiora, in media area minora. Reliqua, ut in eon- generibus. Hospitatur in museo *Linkiano* (no. 8. cist. 113.)

SLOAN, *iam. II. p. 268. tab. CCXLII, f. 3. 4. 5.* Echinus nostras *Spatagus*. Inuenta sunt eiusdem specimina *Iamaicae*, tecti subtilibus aculeis, argento similibus: conueniunt tamen omnino cum iis, quae ad *Angliae* oras reperiuntur. — Series papillarum in superiore parte magis sunt conspicuae, quam in iconibus *Kleinianis*.

KLEIN, *Gall. p. 107. tab. XV. A. Ourfin d'une seule couleur.*

V. PHELPS, *l. c. p. 39. sp. 7. Effene Egelnoot. i. e. Brissus unicolor.*

Varietas III. *Spatangus Brissus, ouatus.* Tab. XXXVIII. fig. 4.

Var. 3.
ouatus.

T. XXXVIII.
4.

Differt a praecedente, figura ouata, quae in illa est oualis, radiis rectis, qui illic sunt subflexuosi, anique situ, qui fere in ipso dorso reperiuntur. Ex vertice linea eminens, obsolete porosa, ad os descendit. Reliqua conueniunt. Forte est iunius specimen prioris varietatis. Color est albo flauescens, dilute cinereus.

MÜLL, *Delic. nat. I. p. 91. tab. D I. f. 13. Echinospatagus: descriptio bona.* Icon ea, quam nos repetimus. Testam in assulas rhomboidales separari addit.

Varietas IV. *Spatangus Brissus, latecarinatus.* Tab. XLVIII. Fig. 4. 5.

Var. 4.

Huius testa omnino est albo cinerea, in basi flauo alba. Differt inprimis area verticali, cuius ambitus est dentato angulosus. Linea, quae eam cingit, repando dentata, pentagonum irregulare format, quod tamen praeterea sex minoris angulis seu dentibus instruitur: figura autem huius lineae adeo est singularis, ut verbis vix describi possit, sed ex

latecarinatus.
Tab. XLVIII.
4. 5.

icone cognoscenda sit: deinde baseos area media eleuata, carinata, et latior, quam in prioribus varietatibus: vnde etiam nomen *latecarinati Spatangi* accepit.

Caeterum sulci sunt profundiores, atque ex vertice recta ad os descendit fascia eminens, minimis granulis obsita, ab utroque latere minoribus rarioribusque poris perforata. Fascia arcuata, aream baseos mediam a lateribus separans, angustior. Anus oualis, utrinque acutus. Tubercula maiora extremitatem testae eam occupant, cui adiacet os. Reliqua cum prioribus conueniunt.

Reperitur huius speciei exemplar minus in museo *Richteriano*.

SEB. *thes. III. tab. XIV. f. 3. 4.* Echinus oblongo rotundus. Inter capita mortua refertur, singulari stellae marinae figura conspicuus. Coloris est flauo cinerei, in basi paullo dilutioris. Perperam SEBA in descriptione anum cum ore confundit.

Ib. fig. 5. 6. Echionanthi species maxima. Est procul dubio varietas praecedentis maior. Sulci et pori hic manifestius conspiciuntur; radius quintus in tres quasi plicas diuisus est: verrucae maiores, minoribus cinctae, color dilute rufo cinereus. In basi supra anum scutum cordatum, in cuius medio fuleus longitudinalis, ab utroque latere pori quatuor, sulcis transuersis in medio sulco conuergentibus connexi.

CL. V. PHELPS. *l. c. p. 39. sp. 8. Grootte Egelnoot*, s. Brissum magnum hunc dicit putatque, eum esse *Spatangum* verum HESYCHI, quem GESNERVS aquatil. *lib. IV. p. 368.* commemorauit: at in mea editione GESNERVS p. 417. et 426. de *Spatango* agit, qui mea ex sententia *Spatangum purpureum* sistit.

GVALT. *test. tab. CVIII. fig. G. G.* Echinospatagus oualis, sterno prominente et in acumen producto, elatior, quatuor petalis satis profunde sulcatis, et foraminulis in quatuor lineis dispositis elegantissime signatis; quinto vero petalo nullis foraminulis et versus latiore partem deficiente distincto: ex albido cinereus.

Ib. tab. CLIX. fig. B. B. Echinospatagus cordiformis, sterno elato, quatuor petalis sulcatis, ex cinereo subalbidus. Simillimus iconi SEBA *XIV. fig. 5. 6.* GVALTIERVS RVMPH. *XIV. 2.* huc refert. At petala non quinque,

que, sed quatuor. Forte itaque hac varietate *Spatangi cordati* et *ouales* s. *Briffi* connectuntur,

DAVILA *catal. I. p. 420. no. 951. Ourfin ovoide, appellé Tête morte.*

V. PHELIS. *I. c. p. 39. Breedgekiele* i. e. *Briffus late carinatus.*

Ad §. 107.

Briffoides KLEINII, Belgice *Amandel*, et Gallice *Ourfin Ovoide* dicitur. Nobis *Familiam IV. Spatangi* suppeditat.

Fam. 46

Ad §. 108. Species XII. *Spatangus Briffoides*. Tab. XXVII. B.

Sp. LXXXVI.

Testa ouato oblonga, subcordata. Ambulacra quatuor petaloidea, ouato lanceolata et biporosa, fulcis transuersis nexa. Tubercula maiora inter ambulacra arcuatim posita, minora desunt, minima totam testam exasperant. Testa aperte est assulata. Os subrotundum reniforme, poris, in stellae formam pentagonam dispositis, circumdatum; media basios pars eleuata et tuberculata. Reliquis signis cum *Spatango Brisso* congruit. *)

Spatangus Briffoides.
T. XXVII. B.

Hospitatur in museo *Linkiano* (cist. 13. no. 7.)

ALDROV. *mus. met. p. 455. fig. 11.* Icon *Walchianae* simillima, at *rudior. Ib. p. 475. Scolopendrites* an huc, an ad *Spatangum purpureum* (p. 171.) pertineat, haereo.

SCILLA *tab. X. fig. 1.* Petrefacti icon, quae naturali speciei omnino respondet.

WALCH. *delic. nat. II. p. 181. Tab. E. III. 2.* In icone sinus dorsalis deest: petala parum longiora, quam in nostro specimine picta. In regione *Veronenfi* inuentus est.

GESN. *petrif. p. 35. n. 11.* Echinites apertura oris in basi, ani in latere, vel sinu mucronis, ouatus, dorso non lacunato,

A a 2

KLEIN.

*) Figura testae subcordata, quae in specimine *Linkiano*, et icone *Scilliana* obseruatur, in aliis vero iconibus deesse videtur, comprobare mihi videtur, hanc figuram saepe variare, ut itaque distinctio generica *Spatangi* et *Briffi* KLEINII euanescat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

niforme, et ab ore ad anum duae fasciae nudae extenduntur. Cl. VAN PHÉLS. *l. c. p. 39. sp. 1. kleine Egelnoot* dicit, i. e. Brissus minor.

KLEIN. *Gall. p. 109. Oursin élevé, tab. XIII. A.*

Ad §. 103. Species XV. *Spatangites.*

Tab. XXIV, h. i.

Sp. LXXXIX.
Spatangites.

Neque hanc speciem vidi, neque eius vberiore descriptionem T. XXIV. h. i. suppeditare possum.

KLEIN. *Gall. p. 109. Tab. XIII. Oursin de figure d'amanée.*

Species XVI. *Spatangites ovalis.* Tab. XLI. fig. 5.

Hunc tantum ex obseruatis Cl. D'ANNONE ET WALCHII describere possum.

Sp. XC.
Spatangites
oualis.
Tab. LXI.
5.

D'ANNONE *acta Helvet. Vol. IV. p. 275. sq. Tab. XIV. fig. 1. 2. 3. Fi-*
gura ovalis. *Basis* plana, versus anum subconuexa; *os* duabus tertiis
partibus axis baseos a margine distat; dorsum integrum, non lacuno-
sum, -a vertice, qui ori e regione opponitur, versus anum decliue.
Anus in ipso margine extremitatis parum angustioris. Tegitur testa af-
sulata, ambulacris denis biporosis, quinque paria taeniarum constituen-
bus, perforata. Assulas Auctor quadrilateras oblongas dicit, sed in ico-
ne pentagonae, et vt videtur recte, pinguntur; assulae verticales sunt
triangulares: numerum assularum maiorum 110, minorum 370, et po-
rorum 740 ponit Auctor. *Ambulacra* ex duobus, dimidio amplius pol-
lice paritino a se inuicem distantibus, prodeunt punctis: tria paria ex
vertice testae oriuntur, medium recta, lateralia oblique, apicibus ver-
sus verticem inflexis, excurrentia in os desinunt: duo posteriora paria
ex puncto in summitate ani locato prodeuntia, apicibus magis inflexis,
ab vtraque ani parte mucronem testae resectum ambientia, per basin, ve-
stigiis vix nisi armato oculo dignoscendis, oblique os versus tendunt.
His ambulacris basis in quinque diuiditur triangula, omnia, vnico ex-
cepto isoscele, quod mucronem pro basi habet, inaequilatera, ita, vt
bina sibi similia et aequalia: superior in decem *areas* separatur, quarum
quinque minores, ab ambulacris inclusae; *quinque maiores* reliquum spa-

tium occupant, quarum duae anteriores triangula isoscelia, quorum vertex est, qui testae; tertia posterior, triangulum isosceles, verticem in summitate ani habens; quarta et quinta mediae trapezia formant, quatuor ambulacris, futura a vertice in anum excurrente et margine testae circumscripta: Singula area iterum futura ferrata in duas aequales partes dispescitur. Eminentiae exiguae in margine, basin versus, et in ipsa basi, granulorum minimorum forma occurrunt; superiore parte glabra. Repertus est hic *Spatangites* in monte *Muteti* Ditionis Basileensis. Testa lapide calcareo repleta erat. Cl. D'ANNONE hunc echiniten recte ad *Brissoidem* KLEINII referendum putat: quem quidem locum nos eidem etiam tribuimus.

Miner. Belust. V. p. 161. tab. IV. fig. 1. 2. 3. Versio tractationis Cl. D'ANNONE, eademque icones.

WALCH. *delic. natur. II. p. 182. tab. E. III. n. 6.* Icon ea, quam nos *tab. XLI. f. 5.* repetimus.

Cl. BECKMANN *in nov. act. Gotting. III. p. 115.* hanc speciem ad *Galeam taeniis laceris* refert, a qua tamen omnino situ ani differt.

V. PHELPS. *l. c. p. 32. sp. 3. Egelschuirje twee-top. i. e.* Echinoneus biuvertex.

Tres itaque species (Sp. IX. X. et haec) cognitae sunt, quarum ambulacra non ex vno puncto s. vertice oriuntur, et quae forte ideo peculiare genus efficere possent: at vero cum petrefactae tantum inveniuntur, vbi ipsius testae naturalis forma saepe est mutata, atque oris anique situ cum *Spatangis* conueniant: eas sub hoc genere simul comprehendere consultius duxi. Nam si *Spatangi pusilli* nucleus petrefactus reperiretur, is probabili ratione etiam duos vertices offerret, cum ambulacra non plane se inuicem attingant.

His denique subiungam petrefacta quaedam *Echini*, quae forte singulare genus constituere merentur, quod medium sit inter *Echinanthum* et *Spatangum*. Cum illo enim situ et structura oris, cum hoc vero ani situ conueniant. Nolui autem nouum nomen componere, quod forte aptius, ipso animale aliquando detecto, fieri poterit.

Echi-

Echinites pyriformis. Tab. LI. fig. 5. 6. et Tab. XLIV. fig. 7.

Sp. XCI.
Echinites pyriformis.
Tab. LI. 5. 6.
T. XLIV. 7.

Testa ouata, altera extremitate subacuta, gibba, basi plana. *Dorsum* ambulacris quinque subpetaloideis, ad peripheriam vsque attingentibus, obsolete porosis: media parte linea carinata in duas aequales partes diuisum. In baseos medio leuiter impresso, *os* rotundum, subpentagonum quinquelabiatum, labiis protuberantibus; intra duo labia protuberantia pororum binae series in apice coeunt, atque stellam quinqueradiatam circa os formant. *Anus* in acuta testae extremitate supra peripheriam baseos lineae altitudine eleuatus, rotundus. Tubercula, circulis inclusa, in basi eidentius, quam in dorso apparent.

Echinitae huius speciei, quos vidi, omnes caui fuerunt, atque interiori testae calcareo spatofae adhaerebant crystalli spatofae, rhomboidales. Depingi curauit testam dimidia parte diffractam, atque aream vnam triangularem seorsim, ita, ut crystallorum figura et situs, quantum fieri posset, conspicerentur, in Tab. XLIV. fig. 7. crystalli sunt cinereo flavescentes, ita sibi impostae, ut dimidia tantum parte oculis pateant, atque sic quasi series ferratas constituent. Duae series crystallorum maiorum vicinae cum minoribus alternant: earumque duodecim testae interiores parietes obtegunt. In Fig. 7. ad litteram *a* vertex, ad *b* basis est. *Oris* rictus et anus patent. — Originem itaque crystallorum facile a massa terrea soluta, in crystallos mutabili, per os et anum sensim instillata deriuaueris.

WALCH. *naturforsch.* IX. p. 268.

Repertus est hic *Echinites* in massa cretacea montis *Petri* circa *Traiectum ad Mosam* in Heluetia, immixtis *Terebratulitis*, *Belemnitis* et aliis petrefactis.

Communicatum eundem accepi a munificentia *Serenissimi FRIDERICI CAROLI, Principis a Schwarzburg Rudelstadt*, et ex amicitia *Cl. WALCHII.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

A D D I T A M E N T A

A D

KLEINII LVCVBRATIVNCVLAM DE ACVLEIS ECHINORVM.

Ad §. 4. et 5.

Equidem iam supra p. 24. quaedam de internis *Cidaris* partibus ex BASTERO commemoravi: utile tamen existimo recentiores et, ut videntur, diligentiores Cl. IANI PLANCI observationes, in *comm. Bonon. Tom. V. p. 236. seq.* expositas, hic breuiter recensere.

Oris structura alligata est membranae fortissimae, estque tota mobilis et testacea, *laternam* DIOGENIS eam dici putat Auctor, quam alii *laternam* ARISTOTELIS nominant. Ad quam appositae sunt quinque valvae, quae perforatae sunt, et ex ipsa testa echini contorta conflatae (has valuas *maxillas fixas* diximus). In quarum medio exsurgit canalis cylindricus ad cibos suscipiendos, qui post aliquot conuolutiones, in quibus tres sacculos efficit, qui veluti totidem ventriculi sunt, desinit ad alterum foramen, quod anum constituit.

Cibus echinorum minorum lutum potissimum videtur esse, ex quo pilulas gerunt in fine intestinorum. Maiores Echini filigranis vescuntur.

Circa anum quinque foraminibus instructus est Echinus, ut per eorum singula copiosa oua excludantur, quae in ouariis semper deprehenduntur. In ventre Echinorum loca multa vacua reperiuntur inter intestina et ouaria, quae aqua marina sunt referta.

Quae quidem structura ut eo melius intelligeretur à PLANCO traditam iconem repetimus. *Tab. LIV. fig. 4.* Echinus maior, ad horizontem bifariam sectus. Tab. LIV. 4.

B b

A A.

A A. Hemisphaerium eiusdem superius *) s. pars, in qua os. *c, c, c,* canalis intestinorum, tres sacculos *c, c, c,* s. ventriculose efformans, definensque in anum *n.* Circa *c* oris fabrica adest: Ad *d, d, d,* sunt spatia vacua in Echino, aqua marina referta.

B B. Hemisphaerium Echini inferius s. pars, in qua anus. Ad *h, h, h,* *h, h, h,* sunt ouaria punicei coloris esculenta: in Echini quinque triangulis maioribus et imperuiis haerentia, quibus singulis in testa circa anum foramen maius datum est, vt oua per ea excludantur. Haecenus PLANCVS.

Inter haec foramina maiora, alia minora patent, quae apices arearum minorum constituunt. Equidem in descriptione omnium specierum, quas integras vidi, haec foramina indicaui, eademque etiam in *Echinodiscis,* et *Spatangis* numero tamen saepe tantum quaterno, observavi, atque iam supra monui, ouis excludendis eadem destinata videri. Forte itaque eae species, quibus quatuor tantum sunt foramina, etiam quatuor tantum ouaria continent.

Quae de internis *Echini* s. *Cidaris* partibus ad me scripsit Cl. et amicissimus mihi O. F. MÜLLERVS, ea fere huc redeunt: Quinque ventriculis, totidemque ouariis Echinum instrui; non autem *Spatangum,* qui, quoad interiora, omnino ab illo differat. *Echinum* crustaceis vesci, quum eum in finem oris structuram artificiosam possideat. *Spatangum* mucro vesci supra proposui.

Partes sexuales, praeter ouaria, Cl. MÜLLERVS non observavit in his animalculis, interim ea *hermaphroditos* esse putat. Inuenit enim in fine ouariorum materiam albescentem, cremori similem, quae, cum aperiretur testa animalis, copiose efflueret; atque forte *spermatis virilis* loco esset. — Excrementa autem ex ano, tanquam formata scybala viridia, effluere atque in aqua marina dissolui vidit: Miratur Cl. MÜLLERVS, quosdam his excrementis originem *Milleporae calcareae* tribuisse.

Spa-

*) Nos id cum KLEINIO *basin,* et hemisphaerium inferius *dorsum* vel *partem superiorem* diximus.

Spatangi interanea videntur ex vno simplici et crasso intestino composita, quod recrementis ex fundo maris refertum est. Membrana eiusdem tenuis est, atque concussu leuiore omnia interna ex apertura ani excidunt.

Cl. v. PHELIVM etiam confirmat, animalcula haec, praesertim *Echinos* ore dentato instructos, carne aliorum animalium vesci: *Spatangos* autem, cochlearum terrestrium more, esse phytiphigos.

WORM, *mus.* p. 261. etiam conferri meretur, obseruata enim dictis respondentia proponit.

Dentes duos Echinorum acutos petrefactos exhibeo in *Tab. LII. fig. 20. et 22.* Tab. LII.
20. 22.

His subiungam Auctorum nomina, qui icones de maxillarum s. oris fabrica dederunt.

RONDEL. *pisc.* I. p. 578. de Echino ouario s. *Cidari saxatili* vid. supra p. 20. Icones *satis bonae*.

GESN. *aquatill.* p. 416. et ALDROV. *test.* p. 402. eadem; icones *peiores*.

BONAN. *recr.* p. 244. *probl.* 29. disquirat, cur *Echini* dentes habeant et oua numero quinario disparia. ARISTOTELES, numerum quinarium, dixit, optime respondere sphaerico Echinorum corpori. BONANNIVS autem addit: immediatam nonnullorum effectuum causam nullo pacto a nobis cognosci posse.

KVNDMAN. *tab.* V. *fig.* 13. vna tantum maxilla delineatur.

SEBA *thes.* III. *tab.* XIII. *fig.* med. Icones *bonae*.

ARGENV. *conch.* II. *tab.* VII. B. Icon *mediocris*.

GVALT. *test.* *tab.* CVII. D. dentes a parte versa *bene* delineati.

KLEIN. *Gall.* *tab.* XVIII. et XX.

LVID. *lith.* 1078—1088. *Echinodos* maior, et medius, et *Bidentula* huic pertinent. no, 1095, *Scaphula*, s. *Echinodontis* *vaginula*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dunt: spinas tantum motitant, iis tamen omnino ingredi nequeunt.

Tentacula haec nudis oculis cylindrica et nigra apparent: lente vitrea conicae figurae et fasciis subalbidis distincta deprehenduntur. Extremitas eorum latior est, excauata, intus albidi coloris. Comparat Cl. Auctor eadem cum proboscide *Muscarum*, seu ore *Hirudinum*, quibus haerere solo et sugere fortassis aquam poterunt eam, qua Echini plerumque corpus refertum gerunt. Primus autem tentaculorum vsus *inceffus* est. In aqua degens animalculum exercet sese quasi, tentacula haec in varias partes dimouens, praesertim ea, quae in ventre, aut in vertice triangulorum gerit. Incedit enim *Echinus* plerumque prono ore.

Tab. LIV. fig. 5. tentacula duo, microscopio aucta exhibet, quorum superius excauatam mediam extremitatis partem offert, inferius lateralem crenatam. T.LIV. 5.

Cl. O. F. MÜLLERVS Echinos nunquam spinis, sed semper tentaculis, in vasis incedere, et ad parietes eorum adscendere scribit. Spinis *Spatangi*, ex mare extracti, rigidas eleuant, mox autem easdem demittunt et moriuntur.

Spatangi tentaculum *penicillatum* *fig. 5. tab. XLIII.* exhibet.

His subiungamus paucissima de structura ipsius testae. Omnes huius ordinis species testam offerunt in decem areas, paucissimis forte exceptis, diuisam; quae ambulacris, variae magnitudinis et figurae, a se invicem, vel integrae, vel dimidia ex parte separantur. Hae areae semper futura longitudinali ferrata, plus minusque euidenti, semper autem praesente, in duas partes diuiduntur, atque iterum futuris rectis, vel arcuatis, in *assulas* variae figurae et magnitudinis, quas nonnulli *scutella* vocant, partiuntur. Ex quo quidem patet, KLEINII genus *Cidaris assulatae* retineri non posse.

Cl. PLANCVS *l.c.* in *Cidare Sardica*, vti videtur, structuram hanc ita descripsit. cf. p. 82. Triangula (i. e. *areae*) qua maiora, et qua minora diuidi possunt, in duas partes, quae denticulatae sunt, et pars quaeque dimidii trianguli totidem heptagonis constat irregularibus. Duae enim par-

tes laterales parallelae omnino iacent, ut ea in parte, ubi connectuntur, cum alio triangulo tribus lateribus constet heptagonum; in ea vero parte, ubi dimidia triangula iunguntur, duo tantum latera possideat, sicque angulum acutum s. futuram ferratam constituat. — Atque haec quidem est structura arearum s. triangulorum maiorum: minorum autem fabricam PLANCVS non separatim explicuit; sed addit tantum assulas arearum minorum foraminibus pertundi, maiores autem esse integras. In singula area assulas esse sexaginta: fore igitur mille et quadringenta circiter tentacula. Aculeorum numerum ad duo millia et amplius accedere, quatuor enim s. quinque papillae in singula assula. — Hic quidem numerus videtur in singulis indiuiduis variare.

Equidem arearum minorum assulas semper angustiores assulis maiorum vidi, atque ita quidem positas, ut tres assulae minores latere alterutro tria latera assulae vnus maioris explerent, sic tamen, ut duae laterales, superior et inferior, assulae minores dimidia tantum ex parte cum vna assula maiori cohaererent, altera autem dimidia cum subsequenti assulis maioribus. Ita euenit, ut numerus assularum in areis minoribus duplo maior esset eo, quem habent assulae maiorum arearum. Clarius Tab. LIV. 6. id apparet ex icone, quam Tab. LIV. fig. 6. exhibemus.

Similem compositionem testae in omnibus maioribus indiuiduis et speciebus *Cidaris* inueni: in minoribus autem et minus euidenter assulatis speciminibus: futura, quae ambulacris proxime adiacet, et duas areas maiorem et minorem connectit recta, et quasi crenata s. transuersim sulcata est, ut itaque omnes assulae maiorum et minorum arearum pentagonae euadant; areae autem minoris assulae sint angustiores. Ut haec euidentius paterent, ex *Cidare esculenta* assulas tres icone describi curavi Tab. LIV. 7. in Tab. LIV. fig. 7.

In aliis speciebus praesertim in *Echinanthis* assulae pleraeque sunt hexagonae: in paucioribus ut in *Spatango ouali* et *Spatango ananchyte* etiam tetragonae trapeziae occurrunt.

Atque haec quidem mea sententia, omnes *Echinorum* testas assulis componi, confirmatur etiam testimonio Cl. D'ANNONE, qui in *act. Helv.*
l. c.

l. c. p. 279. Ex assulis, ait, Echinos Echinitasque; si non omnes, saltem maximam partem componi. Sunt enim EIDEM ex *Cidarum, Clypeorum Echinitarum, Echinanthorum* et *Spatangorum* generibus qui omnes talem, quanquam in nonnullis armato solum oculo conspicuam, monstrant fabricam.

Ad §. 8.

Non iniucundum fore putauimus, si dispositionem aculeorum, quam Cl. V. PHELIVM in saepe laudato libello proposuit, hic communicarem, utpote quae in nonnullis Kleiniana aptior videtur. Tredecim nempe quasi genera aculeorum constituit his nominibus. Aculei Echinatorum s. animalculorum fornicatorum sunt, 1) setaeformes (*Borstelswyze*); 2) cylindranei s. teretes (*rolronde*); 3) conoidei obtusi (*stomp-kegelswyze*); 4) conoidei (*kegelswyze*); 5) fistulaeformes (*fluitformige*); 6) fusiformes (*spilformige*); 7) sudes (*knuppelswyze*) 8) coronati (*gekränste*); 9) cucumeriformes (*komkommerswyze*); 10) glandiformes (*eikelswyze*); 11) pyriformes (*peerswyze*); 12) sceptriformes (*scheptervormige*); 13) spatulares (*schupagtige*). Species 1) ex superficie distinguit, qua sunt vel glabri, vel striati, vel granulati, vel nodosi, vel spinosi; 2) ex directione, vel recti, vel arcuati. Differt etiam capitulum, quo aculei tuberculis insident.

Cl. WALCHIVS tres summas classes constituit, quarum prima *aciculares* (Germanice, *Iuden Nadeln*) comprehendit. Si petrefacti sunt, *echinorum aciculae lapideae, radioli lapidei, lapides Iudaici cylindroides, rhyncolithi*, et si inflectuntur *subulae echinorum lapideae* dicuntur. Secunda *sudes* KLEIN. continentur, quas Germanice *Zaunstücke, Pfähle, Pallisaden* nominat; a SCILLA *baculi Pauli* dicti. Tertiam *claniculares aculei* efficiunt, qui petrefacti ab aliis *Rhoenicitae, Cystolithi, et Tecolithi* a PLINIO *) dici solent.

His

*) Vid. ALDROV. *mus. met.* p. 711. et WAGNER *diff. de lapid. Iudaicis. Habae* 1724. 4. §. IV.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Aciculae capillares.

1. *Echinodisci sexies perforati*: vna microscopio aucta vid. *Tab. L. T. L. 4. fig. 4. a latere.*

2. *Spatangi pusilli*: vid. *Tab. XXIV. c.*

3. *Spatangi purpurei* *Tab. XLIII. fig. 3. 4. colore albo vel apice T. XLIII. 3. 4. compressae, vel acutae instruuntur. cf. supra pag. 172.*

ALLION. *oryctogr. p. 20.* Echinorum capillares aciculas, adhuc rubentes, pluries extraxit ab arena conchilifera vallis d'Annona.

MÜLL. *delic. nat. I. Tab. D. 1. fig. 7.* Spatangi pusilli seta, microscopio aucta.

Ad §. 13. *Sudes villarum.*A. *laeues.*

1. *Echinometrae muscosae* s. *Cidaris rupestris*, vid. supra pag. 50. *Tab. XXXIX. fig. 4.* T. XXXIX. 4.

2. *Cidaris violaceae*, a latere compressae, *Tab. XLVII. fig. 1. d. e.* T. XLVII. 1. d. e.

3. *Cidaris variolatae* *Tab, XLIV. f. 6.* • T. XLIV. 6.

4. Fragmenta petrefacta a) cylindricum laeue, apice truncatum, basi excauata *tab. LII. f. 8.* b) triquetrum, extremitatibus obtusis, *tab. 5. 10. 13. ead. f. 5.* c) compressum sulcatum; *ibid. f. 13* Est forte Radiolus minor compressus tubulosus LVID. *lith. n. 1036.* et MORT. *north. p. 235. tab. X. f. 2. compressed Vrchin spine.* d) tetragonum *fig. 10.* Tab. LII 8.

B. *Nodosae.*

Spinae musei Dresdensis ad *fusiformes* referendae videntur suntque notatu dignissimae colore, qui est flavescente cinereus, fasciis brunorufis. Basis crassior leuiter est compressa, atque margo prominens nodulis albis, instar dentium, obsidetur. Hi nodi annulati spinam cingunt: sub nodis etiam puncta ferruginea conspiciuntur.

KVNDMAN. *l. c. tab. V. fig. 14.* similis nostrae iconi.

C. *Granulatae.*

1. *Cidaris papillatae*: vid. *tab. XXXIX. f. 2.* sunt hae spinae cylindricae, striatae, et ipsis striis insident minora granula: separatim spinam *Tab. LI. h. 1.* lem naturali et aucta magnitudine delinearum curauimus *Tab. LI. fig. h. 1. h. 2.* quae omnino eadem est cum *fig. 10. et 11. tabulae III. Cl^{mi}. v. PHEL SVM. BONANN. nat. hist. tab. XXXVI.* etiam eiusdem mediocrem iconem dedit.
2. Spinae granulatae et plicatae, leuiter compressae, capitulo obtuse conico. vid. *tab. LI. fig. a. f. Cl. v. PHEL SVM. l. c. p. 39. tab. III. f. 7. 8.* eam *Waejjer formig i. e. ventilabriformen* dicit.
3. Spina cylindracea, medio nonnihil ventricosa ad longitudinem fulcata, basi non capitata: annulis rubris et albo flauescens ornata. vid. *tab. LI. fig. d. et v. PHEL SVM l. c. p. 138. tab. III. f. 4.*
4. Obtuse conica spina Echini cuiusdam, similis fere cum priore coloris, non tamen fulcata, sed modo granulata: basi conica: vid. *tab. LI. fig. c. eandem Cl. v. PHEL SVM. l. c. p. 138. fig. 5. tab. III. descripsit.*
5. Petrefactas quasdam varietates, ex WALCHII deliciis desumptas exhibit *tab. LII. vbi fig. 3.* spinam cylindricam striato granulata, basi capitata; *fig. 7. 9. 10.* cylindricas granulatas, vt videtur, vtraque extremitate truncatas, *fig. 12.* similes vtroque sine compressas striatas,

D. *Torosae*: ad quas etiam *dentatas* refero.

1. Fragmentum spinae toroso nodosae *tab. LII. f. 4.*
2. Fragmentum spinae tetraëdrae, spinoso dentatae: *tab. LII. f. n.*
3. Cylindracea, subconoidea, superficie striata et spinoso dentata, petrefacta reperitur in creta; forte ex Anglia, vel ex promontorio *Stephani in Seelandia.* vid. *Tab. LII. f. 15.*

E. 1. *Cidaris calamaris* singulares omnino, cylindræ, deorsum T. XLV. f. 2. attenuatae, scabrae, cauae. conf. supra p. 51. Forte similes sunt spinae, I. b. B. quarum Cl. V. PHEL SVM meminit in litteris; quae in Arausionensi museo reperiuntur, et clauata simulque coronata dicitur.

2. Cylindræ, deorsum attenuata, granulata, basi eleganter capitata, apice truncata: coloris est cinerei: naturali magnitudine est deli- Tab. LI. b. neata. tab. LI. fig. b. Cl. V. PHEL SVM l. c. p. 139. fig. 6. tab. III. hanc spinam fistulaeformem dicit.

F. Cylindræ, granulata, annulis denticulatis, aequaliter distantibus insignita. vid. Tab. LII. f. 21. Sceptriformis forte iuxta Cl. V. PHEL SVM — LII. 21. dici posset.

G. *Serratae compressae.*

1. Tab. XLVII. f. 8. 9. capitulo in basi instructae, triquetrae, an- — XLVII. 8. gulis nodoso ferratis: inuenta in Giengen Sveviae: cf. ANDREAE litt. 9. Helv. p. 40. tab. V. fig. b.

2. Tab. LII. f. 18. compressa, anceps, margine utroque serrata, superficie substriata, basi latiore versus apicem angustata: communicata mi- — LII. 18. hi eadem beneuole est a Cl. SCHROETERO.

Auctores et icones.

IMPERATI hist. nat. p. 660. fig. spinae cylindricæ, annulatae, Dicitur ibi *Pietre Giudaiche in forma naturale di colonnetta cinta di anelli.* Forte tamen ad *Entrochitas* pertinet.

LIST. act. angl. no. 100. f. 24. pro summitate *Entrochi* habetur; sed huc referri meretur.

LVID. lith. p. 50. no. 1035. Radiolus cylindroides no. 1043. Radiolus torosus, *Bacolo di Santo Puolo.* SCILLAE Tab. XXIV. 2. no. 1049. Aculeus maior vulgaris, triuncialis: coniungit cum LIST. l. c. f. 24. — Caeterum LVIDII aculeos omnes ad certas species referre, propter imperfectas descriptiones, vix est possibile. cf. KLEIN. §. 12.

MORT. north. p. 235. tab. X. f. 1. *The larger smooth Vrchin spike*; idem cum LVID. no. 1049. fig. 4. *The ragged Vrchin spike.* idem cum LVID. no.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

MENTZ. *miscell. dec. II. ann. IX. p. 119. fig. 12.* Aculei Echinometrae.

SEB. *thes. III. tab. XIII. no. 1—5.* Icones bonae.

ARGENV. *conch. p. 1. tab. XXV. f. C.*

GVALT. *test. tab. CVIII. fig. F. F. F.* Clauicularum maiorum varietates.

MÜLL. *delic. nat. 1. Tab. D. III. fig. 7. 8.*

Ad §. 14 *Spatulae.*

1. *Cidaris violacea* in peripheria inter spinas clauatas, etiam spatulares habet: vid. *Tab. XLVII. c.* T. XLVII. c.

2. In *Cidare mammillata* inter fudes, minoribus tuberculis insident spatulae vid. p. 58.

3. Granulis, mammillas cingentibus, quibus *Cidaris papillata* praedita est, insident spatulae striatae, ad basin rotundae: vid. *tab. XXXIX. f. 2. a. a.* T. XXXIX. 2. a.

Ad §. 16. *Clauiculae.*

A. Glandariae.

1. Laevis, basi acuta: *pyriformis* forte dici posset vid. *Tab. LII. f. 1.* Cl. WALCHIVS eandem *delic. nat. tab. E. VI. fig. 4. p. 383.* sistit, neque vllibi, eam frictione sic factam esse, signa adesse ait. Tab. LII. 1.

2. Laevis, superficie lineis brunis albisque variegata, basi obtusa, apice subacuto: ut reliquae; est calcareo spatosa. Lineae brunae ferro impraegnatae videntur. Inuenta est in *Heluetia*, atque mecum a Cl. SCHROETERO communicata. vid. *Tab. LII. f. 23.* Tab. LII. 23.

3. *Striato granulata*, magnitudine notabili, colore bruno, basi fracta: vid. *tab. ead. fig. 2. a* Cl. WALCH. *ibid. f. 2.* exhibetur. — 2.

Auctores et icones.

BOET. *lapid. 408. et 409.* Icones bonae, striato granulatae. Ab AETIO *) lapis *Syriacus*, a PLINIO **) *Eurhoës*, quod vrinam fluere faciat,

CC 3

Py-

*) *Tetra bibl. lib. 2. cap. 19.*

**) *Hist. nat. lib. XXVII. c. LVIII.*

Pyrenes, ab oliuae figura dicitur. Addit, hunc lapidem tritum et cum aqua calida exhibitum, difficultati vrinae mederi, et lapillos vesicae et renum frangere. Iure tamen hodie euiluit. *)

IMPERATI *hist. nat. p. 160.* striato granulatas, earumque varietates quinque exhibet, dictas, *Pietre Giudaiche in forma naturale di ghianda.*

CAESALPIN. *metall. p. 131. lib. II. cap. XLIV.*

ALDROV. *mus. met. p. 711.* varias lapidum Iudaicorum differentias iconibus *mediocribus* sistit, alios pedunculatos, alios acuminatos, alios obtusos: Verba BOËTII repetit.

BESL. *gazoph contin. t. XVIII.* Iudaicus lapis, *Iudenstein.* Tres varietates, quarum vna ad cucumerinas, oblongas. Icones *bonae.*

WORM. *mus. p. 69.* Icones Boëtianae, vt et descriptio.

LVID. *lith. p. 49. no. 998 - 1001.* Radiolus glandarius.

PLOT. *nat. hist. Oxfordsh. p. 125. §. 136. tab. VI. f. 3. 4.* Similes sunt ei, quem Tab. LII. f. 2. delineari curauimus. Textura est lamellosa, laminas ex fibris compositas dicit, quae in tres s. quatuor plagas expandantur, semper directione cum axe lapidis obliqua.

MORT. *north. p. 235. tab. X. f. 3.* *Striated round Vrchin spike with purles.* Magnitudine minorem spinam clauiculatam aequat.

SCHEVCHZ. *mus. diluv. n. 873.* Lapidus Iudaicus globosiores oliuaeformis. EIVSD. *oryctogr. Helv. p. 320. f. 140.*

HOOK. *works. tab. V. f. 10 - 13.* Lapidus Iudaicus striati, alii acuminati, alii apice obtusi. Auctor eos fructus petrefactos male iudicat.

LANG. *lap. fig. p. 127. tab. XXXVI.* plures species et varietates exhibet, quas ipse KLEINIVS iam commemorauit.

MERCAT. *metall. p. 226. 227.* Lapis Iudaicus, Circos, Sycites, Phoenicites, Pyren. Icones *bonas* plurium varietatum habet.

WAGN. *lap. iud. fig. 11 - 14.*

HELLW.

*) cf. SPIELMANNI *institutiones materiae medicae. Argentor. 1774. p. 599.*

HELLW. *lithogr.* p. 38. *Tab. I. f. 15.* Lapis Iudaicus, glandarius, striatus.

VOLKMANN. *files. subterr.* p. 154. et 165. *tab. XXVII. f. 32—34.* Lapis Iudaicus glandarius striato granulatus.

RITT. *oryct. Calenb. l. p. 9.* Lapidés Iudaici, striis articulatis caulibus carentes. *Ibid. p. 19.* fabulas addit. *Ibid. spec. II. p. 19.* albi, calce vestiti.

BOVRG. *petrif. t. LIV. f. 362—364.* EX LANGIO.

Encycl. regne miner. tab. IV. varietates plures.

SCHREB. *lith. p. 41.* Echinorum clauiculae lapideae. Lapis iudaicus LERCH. *oryct. p. 33.* striatus et tuberculatus, filici impressus.

GESN. *petrif. p. 36. f.* Aculei Echinitarum clauati, glandarii.

Basel Merkw. l. c. tab. XXII. fig. M. N. S.

WALCH. *delic. nat. tab. E. VI. fig. 1—8.* 40.

HILLS. *foss. p. 654. tab. XII.*

BONANN. *nat. hist. tab. XXXVI. n. 4.* Lapidés iudaici striati, et granulati. *Fig. mediocres.* Auctor eos a natura tali forma donatos putat: BATTARA tamen in notis hunc errorem emendat.

BECKMAN. *comm. Goett. p. 120.* Aculei obouati striis punctatis, subacaules, plerique magnitudiue oliuae.

B. Cucumerinae.

1. Laevis, variis tamen tuberibus notata. *Tab. LII. fig. 6.* quae si- *Tab. LII. 6.*
milis fere *tab. XXXV. E.*

TORRUB. *Naturg. Span. tab. III. fig. 1.* hanc laeuem varietatem icone bona descripsit, cum adiuncta affula.

2. Striis granulatis.

Tab. XLVI.

a) Lapis Iudaicus, a Cl. DE LVC inuentus: vid. *Tab. XLVI. f. 2, 3.* 2. 3.

b) Clauiculis ellipticis, a Cl. ANDRAEAE descriptus: vid. *tab. — 4.*
XLVI. f. 4. cf. supra p. 71.

c) *subpyriformis*, minor, ochraceo colore, *tab. LII. fig. 14.* T. LII. 14.

Au-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

HILLS. *foss.* p. 654. *tab.* XII, *fig.* 8—11.

BECKM. *comm.* Gott. p. 120. Aculei clauati obtusi, vel apice magis conico striis punctatis, manubrio $\frac{2}{3}$ totius.

C. Laeues.

1. *Fusiformes*, altera apice acuminato *fig.* 16. *tab.* LII., altera obtuso T. LII. 16. 17. *f.* 17. *ib.* vtrasque WALCH. *delic. nat.* II. *tab.* E. VI. *fig.* 42. 43. habet: alias varietates *ibid.* *f.* 44. et 45.

2. *Spina fusiformis*, brevis, laeuis, striata, colore ferrugineo. vid. *Tab.* LI. e. *Tab.* LI. *fig.* e. cf. v. PHELIVM *l. c.* p. 138. *tab.* III. *fig.* 9.

BECKM. *comm.* Gott. p. 121. Aculei fusiformes laeues.

D. *Breuissimae*: vna tantum species, quantum haecenus innotuit, T. XLVII. nempe *Cidaris violacea* in dorso spinis clauatis, apice obtuso, plano, angulato, munita est. vid. *tab.* XLVII. *fig.* 1. *f.* vid. supra p. 54. I. f.

Sufficiant haec, breuiter de aculeis Echinorum exposita; vberiores varietatum descriptiones enim, cum nimis varient, superfluas esse existimo. Sub finem denique, demonstratum iam satis superque esse existimo, lapides sic dictos *Iudaicos* nihil esse nisi *spinas Echinorum*, quod praesertim, inuento Echinite a Cl. DE LVC (vid. supra pag. 70.) euidentissime apparet. Neque itaque LINNEI dubitandi argumentum (*in Syst. nat.* tom. III. pag. 9. et 166. *Mus. Tessin* pag. 94.) ad hanc experientia probatam veritatem infirmendam satis valet. Visum enim fuit summo viro lapides Iudaicos e corpore cauo petrificata fuisse, quoniam spatium, e fluido generato, saepe toti constant. Maxima tamen dubitatio ideo ei orta est, quod non nouerat speciem Echini eiusmodi spinis praeditam. Cl. BECKMANN *in nov. com. Goetting.* T. III. p. 119. hanc LINNEI obiectionem sic cum experientia conciliat: aculeos echinorum quorundam non omnino solidos esse, sed porosos, vti KLEINVS supra §. 13. docuit: eosdem tandem putredine vel omnino, vel maxima ex parte cauos reddi, ita, vt spatium generati locus fiat. Neque hoc spatium, e quo lapides iudaici constant ita purum esse et pellucidum, vti esse soleat, quod in cavitatibus conchyliorum oriatur. Fracturam etiam lamellarum obliquam et in

lapidibus Iudaicis et in aculeis Echinorum recentibus se obseruasse. Memoratu etiam dignum esse, lapides Iudaicos semper e spato calcareo constare, nunquam e materia silicea, quae Echinos frequentissime implicat. In nota denique subiungit, se possidere lapidem vnum iudaicum, rarissimum, obouatum, coerulefcentem, siliceum: quem ex figura et magnitudine et ideo, quod planum fracturae obliquum et ellypticum sit, huius esse generis coniicit.

S V P P L E M E N T A

Ad p. -16.

GINANN. *aduersf II. t. XXVIII. f. 173.* Icon *Cidaris*, et vt videtur, *Cidaris esculentæ*. Icon *mala*, ambulacra non sunt indicata, et reliqua omnia nimis ruditer picta. *Fig. B.* et *Tab. XXIX C.* assularum structuram, quae sunt *pentagonae*, vt in *C. esculenta: Fig. E.* scutorum circa anum figuram: *Fig. F. G. H.* dentium formas illustrat Caeterum GINANNI obseruationes PLANCI *de incessu Echinorum* repetit: perperam autem ait, Echini testam componi ex quindecim assularum seriebus: quarum in hoc genere semper sunt viginti.

Praeter illic commemoratos Auctores etiam ALLIONIVS in *oryct. Paedemontana* p. 19. se testam lapidifactam *Cidaris esculentæ*, integerrimam ex valle d'Andona, e terra sabulosa, minutissimis conchyliis referata, eduxisse ait: et GESNERVS *de petrif. p. 34. n. 2. Echiniten eminentiis miliaribus* habet; coniungit tamen plures species.

Ad pag. 28. §. 12.

Cidaris hemisphaerica petrefacta etiam in *Basel. Merkw. l. c. fig. A.* depicta est, dicta, Echinites elatus rotundus basi plana, *Cidaris miliaris* dictus. Descriptio et icon *bonae*.

TORRVB. *Naturg. Span. Tab. III. f. 3. superior.*

Ad pag. 41.

SCHEVCHZ. *oryct. Helv. p. 318. fig. 134.* Langiana icon et descriptio *Echinitae ouarii*.

Ad pag. 51. post primam periodum.

Cidaris rupestris petrefacta, spinis cylindricis munita, cretae innata, a me *Tab. XLIV. fig. 6.* depicta traditur. In hoc specimine manife-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ad pag. 103.

STOBAEI *opusc. I. p. 119. §. III.* Echiniten sat bene depictum tradit, differitque recte, sed cognita de eodem.

RITTER. *oryct. Gosl. p. 26.* Echinitae, lapides fibulares dicti, maiores; basi pollices 3, altitudine $2\frac{1}{2}$ aequante. Sunt calcarei. Forte et huc EIVSD. *oryct. Calenb. spec. I. p. 10.* Echinitae pileati.

CHARLETON *fossil. p. 265.* Brontias *p. 280.* Bufonius lapis.

Ad pag. 113.

Echinocoryten scatatum, crystallis repletum, BAKER. *act. angl. Vol. XLIV. a. 1748. p. 437. fig. 3.* icone et verbis bene descripsit.

Ad pag. 118. §. 65.

MENTZ. *miscell. dec. II. ann. IX. p. 119. fig. 11.* Echinometrites: pertinet ad *Echinocoryten pustulosum*.

Ibid. fig. 13. *Spatangum Brissum* nostr. pag. 184. et *fig. 14, 15.* *Spatangitem* pronum et supinum depictae sistunt.

Ad pag. 169.

GINANN. *adv. II. fig. 174. Tab. XXIX.* *Spatangum pusillum* exhibet: at icon mala: quam LINNEVS ad *Spatangum Brissum* retulit: Delendum itaque est hoc synonymum pag. 183.

Echini et Echinitae ignorabiles.

ALDROV. *testac. p. 410.* Echinus marinus oblongus: Incertum est an ad *Brissos*: nam repugnat aculeorum et tentaculorum forma.

RONDEL. *pisc. I. p. 582.* Echinorum quintum genus, saxo inhaerens. Icon adeo rudis, et descriptio tam imperfecta, ut nihil certi de isto definire liceat. Ad *Cidares* forte pertinet. — PLOT. *hist. nat. Oxfordsh. §. 86.* idem genus cum Rondeletiano videtur: Testa parua, aculei longi.

gi, rigidi; in profundis aquis, rupibus inhaerens inuenitur. *Figurae vix notatu dignae.*

PLOT. *nat. hist. Staffordsb. p. 178. tab. XI. f. 5.* Ombria oblonga, formae triangularis. Forte est nucleus *Cidaris variolatae ellipticae* (p. 18.), externa vi compressus. Longitudine duos pollices, latitudine vnum aequare dicitur. Basis et latera protuberantia sunt, circum circa truncata, donec verticem acutum attingant. Anguli obtusi.

RITT. *oryctogr. Goslar. p. 23. Tab. I. fig. 4.* Echinites, non, vt vulgares, futuris, sulcis lineis et punctis ornatus; sed quinquangulo, cuius singulis lateribus insitit triangulum: vel cuius superficies signatur cruce. Adeo recedit ab omnibus, vt, nisi nucleum fauogineum, male descriptum et depictum, exhibeat, omnino vix naturalis, sed arte fictus esse videatur.

RITT. *oryct. Calenb. spec. II. p. 22. fig. VIII.* Echini integri exemplar a KEYSLERO sic descriptum. Echinites excavatus diametro altitudinis $2\frac{1}{2}$ poll. crassitie $\frac{1}{8}$ poll. aequante, in basi duobus foraminibus praedito. — Singularis formae: ad *Catocystos* quidem pertinet, sed vtrum nouam speciem sistat, decernere non ausim.

FEUILLE' *Journ. P. II. p. 504.* Echinus ouatus nigerrimus; breuissime descriptus: forte pertinet ad *Cidarem Diadema* pag. 36.

MENTZ. *miscell. dec. II. ann. IX. p. 119.* Echinometra maris Baltici; e purpureo et spadiceo variegata. Ad *Cidares* quidem pertinet, sed an ad *Cidarem esculentam*, dubium est.

CORRIGENDA IN EDITIONE PRIMA.

pag. 17. lin. 1 deleatur *Rumph. p. 31. T. XIV. A.* conf. additam. p. 20. 49.

pag. 20. §. 24. lin. 6. pro IX. leg. LIX.

pag. 26. §. 57. var. δ . deleatur pertinet ad §. 16. cf. addit. p. 41. et 108.

pag. 31. §. 88. tota delet. pertinet ad §. 40. pro XXVIII. leg. XXVII. vid. addit p. 93. et 143.

pag. 35. §. 102. var. γ . deleatur. pertinet ad §. 98. β . cf. addit. p. 162. *

Corrigenda in additamentis.

pag. 8. Gen. XVI. lin. 3. post: *superficie* add. *superiore*.

pag. 16. period. 7. *Echinites magnus* ALDROV. etc. deleatur pertinet ad sp. 32. p. 95.

post paginam 16. loco 25--28. leg. 17--20.

pag. 18. §. lin. 7. post *marinis* del. *comma*.

pag. 25. lin. 6. et in margine pro T. XLII. leg. XLIX.

pag. 29. lin. 3. *taberculis* leg. *tuberculis*.

pag. 35. lin. 6. pro *Etsi* leg. *Et si*

pag. 54. period. 7. lin. 2. pro XLIV. leg. XLIX.

pag. 62. lin. antepenult. pro *hoc* leg. *hac*.

— — — penult. pro *Studes* leg. *Sudes*.

pag. 63. in margine pro Tab. XXXVI. leg. XXXVII.

pag. 80. lin. antepenult. pro *auum*, leg. *quum*.

pag. 90. §. 35. lin. 4. pro §. 98. leg. pag. 179.

pag. 111. §. 63. lin. 1. et in margine pro *Echinocorys* leg. *Echinocorytes*.

pag. 121. in margine pro III. leg. IV.

pag. 130. lin. 17. pro p. 159. leg. 95.

pag. 140. period. 2. lin. 8. pro p. 196. leg. 133.

pag. 141. lin. 21. pro p. 208. leg. 144.

p. 183. lin. 5. 6. omnino deleantur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

INFRA COMMÉMORATA SCRIPTA KLEINII, PROSTANT ETIAM IN OFFICINA GLEDITSCHIANA.

Historia piscium naturalis V. Missus med. 4. cum figuris LII. Itemque Missus 2—5. seorsim. 4.

Stemmata auium quadraginta Tabulis aeneis ornata lat. germ. et nomenclator polono lat. 4.

Sciagraphia lithologica curiosa, seu lapidum figuratorum nomenclator. 4.

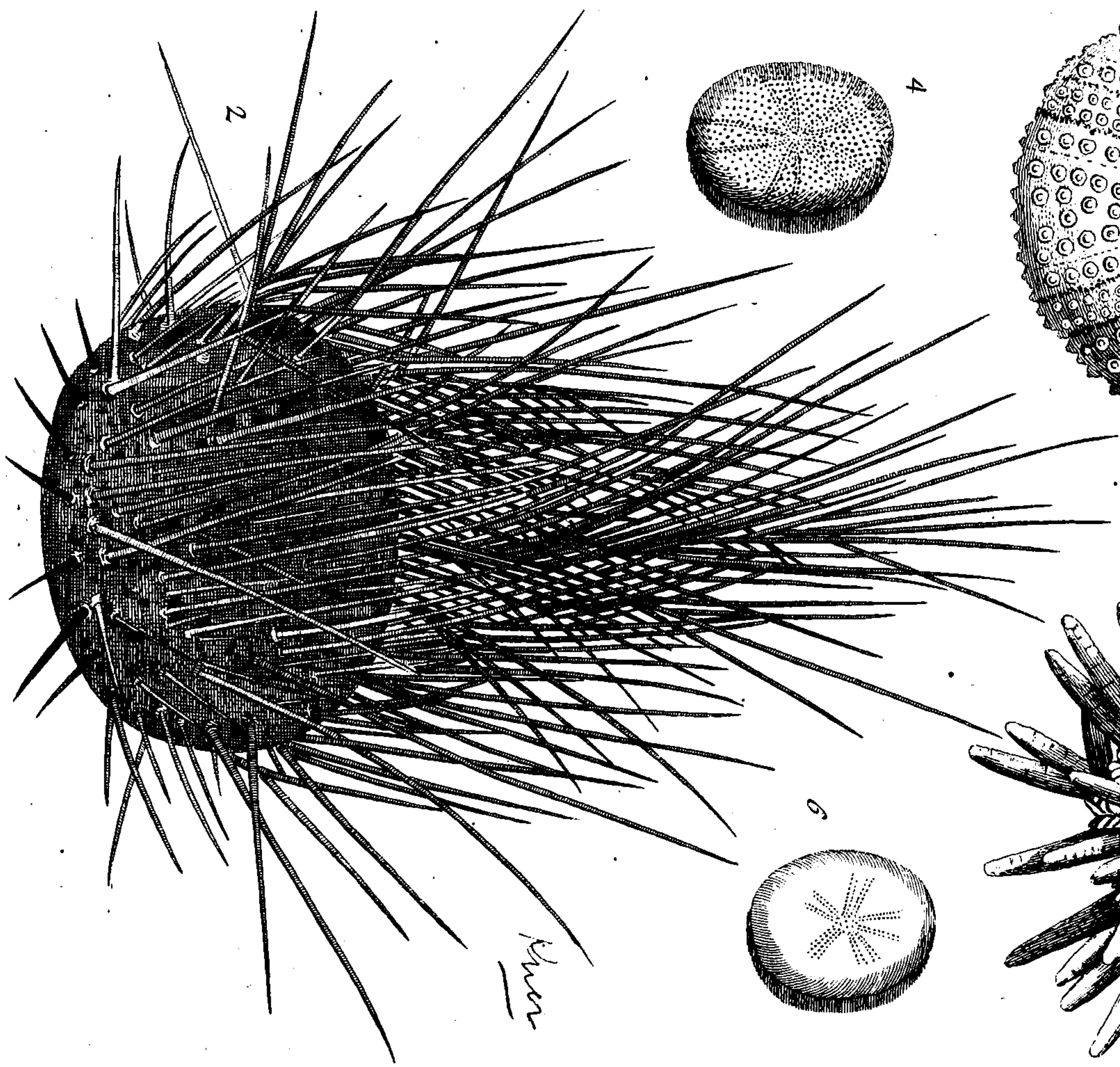
Summa dubiorum circa classes Quadrupedum et Amphibiorum in Linnei Systema naturae siue naturalis quadrupedum historiae promovendae prodromus cum praeludio de crustatis, adiecti discursus de Ruminantibus et de periodo vitae humanae collatio cum Brutis etc, med. 4.

An Tithymaloides, frutescens, foliis Nerii etc. nec Cacalia nec Cacaliastrum. med. 4.

Descriptiones Tubulorum marinorum addita est Dissert. de Pilis marinis. med. 4.

Nachricht an den Buchbinder.

Die Figuren werden zum heraus schlagen gebunden, und zwar so, dass die Kupferplatten ganz bleiben. Die ausgemahlten dürfen nicht geschlagen werden. Dieses Blatt wird am Ende des Buchs angebunden.

Diadema

